

SFINTE RUGĂCIUNI ALE

CREȘTINIILOR ORTODOXI

*Când îți aduci aminte de Dumnezeu
înmulțește rugăciunile tale, pentru ca atunci
când Îl vei uita, Domnul să-și aducă aminte
de tine.*

(Sfântul Marcu Ascetul)

SFINTE RUGĂCIUNI ALE CREȘTINILOR ORTODOXI

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înalt Prea Sfințitului Pimen,
Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

*Ediție îngrijită de
Arhimandrit Nectarie Clinci*

Mănăstirea Sihăstria Putnei
- ediția a treia -

© Mănăstirea Sihăstria Putnei, 2009

Tehnoredactare: *Nicolae Sasu*

ISBN: (10): 973-87816-9-8

(13): 978-973-87816-9-6

design + print: **GEDO Cluj**
tel. 0264 430337

CUVÂNT ÎNAINTE

Prin credință, omul Îl recunoaște pe Hristos ca Dumnezeu și Stăpân al său, prin pocăință se întoarce la El, ca fiul cel risipitor, și, căindu-se pentru greșelile sale, așteaptă de la El iertarea păcatelor. Rugăciunea însoțește și credința și pocăința. Prin ea, omul cere ajutorul lui Dumnezeu; prin ea se deschide cu toată ființa sa harului dumnezeiesc și se unește cu el. Sufletul care iubește pe Dumnezeu nu poate să nu se roage, fiindcă rugăciunea este cea care ne dă putere de a iubi pe Dumnezeu și pe semenii noștri. *„Cel ce iubește pe Domnul își aduce aminte pururea de El și aducerea aminte de Dumnezeu naște rugăciunea”* spune Sfântul Siluan Athonitul. Toți Sfinții Părinți vorbesc despre rugăciune ca fiind mai mult decât necesară vieții duhovnicești. În scrierile lor, se întrec parcă unii pe alții în a lăuda și a arăta foloasele ei. Astfel, ea este numită *împărăteasa tuturor faptelor bune, cheia Împărăției cerurilor, vorbire a omului cu Dumnezeu, doctorie împotriva rănilor pricinuite de păcat, alungarea tristeții și a descurajării, cea mai puternică armă împotriva diavolilor, izvor și maică a tuturor virtuților*. *„Rugăciunea – spune Sfântul Ioan Gură de Aur – este leac împotriva otrăvirii păcatului, doctorie pentru greșelile noastre”*. Iar în altă parte arată: *„zilnic ne rănim în tot felul; să dăm rănilor noastre leacul potrivit pentru ele, care este rugăciunea. Căci Dumnezeu, dacă-L rugăm cu luare aminte, din tot sufletul și cu ardoarea inimii, poate să ne ierte păcatele și să ne curățească de ele”*.

Prin rugăciune se revarsă bucuria și pacea Duhului Sfânt în inimile noastre. Prin rugăciune simțim că nu suntem singuri, ci cu Dumnezeu,

simțim ajutorul Lui în viața noastră, primim puterea de a răbda ispitele și necazurile vieții, ne întărim în credință, creștem duhovnicește, sporim în iubirea față de Dumnezeu și de semenii noștri. Rugăciunea ne ajută să împlinim poruncile lui Hristos, prin ea ni se luminează mintea pentru a înțelege mai bine Sfânta Scriptură și scrierile Sfinților Părinți.

Unde și când să ne rugăm? La această întrebare ne răspunde psalmistul David: „*În tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul*” (Ps. 102, 22); „*Și bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea*” (Ps. 33, 1). Dar, cu toate că rugăciunea nu poate fi legată de vreun loc sau timp anume, totuși, este bine, ca fiecare dintre noi să avem un program constant de rugăciune, în care să ne dedicăm exclusiv vorbirii cu Dumnezeu.

Pentru a fi ascultată, rugăciunea trebuie să îndeplinească anumite condiții. Înainte de toate, trebuie să fim în pace cu semenii noștri: „*Dacă îți vei aduce darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi întâi și împacă-te cu fratele tău și apoi, venind, adu darul tău*” (Mt. 5, 23-24). Rugăciunea trebuie făcută, apoi, cu credință: „*Toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, veți primi*” (Mt. 21, 22). Sfinții Părinți socotesc și starea de căință ca fiind esențială pentru rugăciune. Sfântul Ioan Casian, de pildă, spune că prin ea se ajunge la adevărata rugăciune, când, cunoscându-și păcatul și neputința, „*sufletul nostru se dăruiește în gemete și suspinuri lui Dumnezeu*”. Iar Sfântul Isaac Sirul spune: „*Rugăciunea celui care nu se socotește pe sine păcătos nu este plăcută lui Dumnezeu*”. Pe lângă aceste condiții, mai putem adăuga: atenția, privegherea și trezvia, râvna fierbinte, stăruința și smerenia. De asemenea, cererea

noastră să fie după voia lui Dumnezeu, Care ne vrea binele și știe care sunt cu adevărat nevoile noastre.

La început, rugăciunea cere osteneală. Chiar dacă nu simțim că vrem să ne rugăm, trebuie să ne silim, căci Sfinții Părinți spun că rugăciunea cu sila este mai înaltă decât rugăciunea nesilită. „*Tu nu vrei, dar silește-te* – ne îndeamnă starețul Ambrozie de la Optina –, *Împărăția cerurilor se ia prin străduință și cei ce se silesc pun mâna pe ea* (cf. Mt. 11, 12)”. Cu timpul, prin stăruință și răbdare, rugăciunea devine o necesitate sufletească și o bună obișnuință.

Rugăciunea nu poate fi înțeleasă, însă, decât în rugăciune. Numai rugându-ne noi înșine lui Dumnezeu, Maicii Domnului și sfinților, vom simți ajutorul Părintelui ceresc în viața noastră.

RVĀCIVNI ZILNICE

RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ

Sculându-te din somn, fără lene și cu mintea trează, să te depărtezi de așternut și îndată te închină de trei ori, zicând:

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

După aceasta să stai puțin în tăcere, până ce se vor liniști toate simțurile tale și atunci să faci trei închinăciuni până la pământ și să zici:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților, miluiește-ne pe noi. Amin.

Rugăciunile începătoare

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

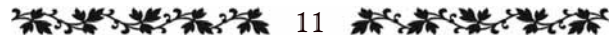
Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le îplinești, Vistierul bunătăților și Dătătorul de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (*de 3 ori*).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește (*de 3 ori*). Slavă... Și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Sfârșitul rugăciunilor începătoare

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, și cântare îngerească strigăm Ție, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Din somn și din pat m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima și buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Preasfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi. Deci cu frică să strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Doamne miluiește (de 12 ori).

Apoi aceste rugăciuni:

Din somn sculându-mă, mulțumescu-Ți Ție, Preasfântă Treime, că pentru multă bunătatea Ta și pentru îndelungă-răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine

leneșul și păcătosul, nici nu m-ai pierdut pentru fărădelegile mele, ci ai făcut iubire de oameni după obicei; și întru deznădăjduire zăcând eu, m-ai ridicat, ca să mă nec și să slăvesc puterea Ta. Deci, acum, luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să mă învăț cuvintele Tale, să înțeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ți cânt întru mărturisirea inimii și să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru (*cu trei închinăciuni*).

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vărtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vărtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața

Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Crezul sau Simbolul credinței

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl, Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, a pățimit și S-a îngropat; și a înviat a treia zi, după Scripturi; și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui; și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Rugăciunile Sfântului Macarie cel Mare

Doamne, curățește-mă pe mine păcătosul, că nicio-dată n-am făcut bine înaintea Ta; scapă-mă, deci, de cel viclean și să fie întru mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică și să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ție, Mântuitorule, și înaintea Ta căzând, strig: Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluiește, Cel ce Te-ai răstignit de voie, și pe mine, cel ce zac în lene, grăbind mă scoală și mă mântuiește, că stau înaintea Ta întru rugăciuni; iar după somnul nopții să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase, Doamne, și mă mântuiește.

Către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, sculându-mă din somn scap și spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ție: Ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea și în tot lucrul, scapă-mă de toate lucrurile rele, lumești și de sporirea diavolească izbăvește-mă și mă du întru Împărăția Ta cea veșnică. Că Tu ești făcătorul meu și purtătorul de grijă și dătătorul a tot binele; și întru Tine este toată nădejdea mea și Ție slavă înalt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, Dumnezeul meu, știu că nu sunt vrednic, nici mi se cade, ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este deșartă toată și surpată, și nu ai la mine loc cuviincios, ca să-ți pleci capul; ci pe cum, dintru înălțime pentru noi te-ai umilit, pleacă-te și acum la umiliința mea. Și pe cum bine ai voit a te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet și în spurcatul meu trup. Și pe

cum nu ai socotit a fi lucru nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii, în casa lui Simon leprosul, așa binevoiește a intra și în casa sufletului meu celui umilit, al leprosului și păcătosului. Și precum nu ai respins pe păcătoasa, cea asemenea mie, care s-a apropiat și s-a atins de tine, așa te îndură și spre mine păcătosul, care mă apropii și mă ating de tine. Și precum nu te-ai scârbit de spurcata și blestemata ei gură, ceea ce te săruta, așa nu te scârbi nici de gura mea, și mai spurcată, și mai blestemată, nici de urâte și necurate buzele mele, și de limba mea cea cu totul necurată. Ci să fie mie cărbunele preasfântului tău Trup și al scumpului tău Sânge, spre sfințire și luminare și spre întărirea umilitului meu suflet și a trupului, spre ușurarea greșelilor mele celor multe, spre pază de toată lucrarea diavolească, spre schimbarea și împiedicarea diavolească, spre schimbarea și împiedicarea vicleniei și relei mele deprinderi, spre omorârea patimilor, spre împlinirea poruncilor tale, spre adăugarea dumnezeiescului tău har, și spre dobândirea împărăției tale. Că nu ca un nepăsător mă apropii de tine, Cristoase Dumnezeule, ci nădăjduind întru bunătatea ta cea nespusă, și pentru ca, stând de parte multă vreme de împărțășirea ta, să nu fiu sfâșiat de lupul cel înțeleghător. Pentru aceea mă rog ție: Precum singur ești sfânt, Stăpâne, sfințește-mi trupul și sufletul, mintea și inima, măruntaiele și pân-tecele, și întreg mă înnoiește, și înrădăcinează frica ta întru mădularele mele, și sfințirea ta fă-o neștearsă din mine. Și fii mie ajutor și sprijinitor, îndreptând în pace viața mea, învrednicindu-mă și de a sta de-a dreapta ta, împreună cu Sfinții tăi. Pentru rugăciunile și mijlocirile preacuratei Maicii Tale, și ale preacuratelor Puteri fără de trup care slujesc ție, și ale tuturor Sfinților, care din veac bine ți-au plăcut. Amin.

Rugăciune către Mântuitorul Hristos

Hristoase, Lumina cea adevărată, Care luminezi și sfințești pe tot omul ce vine în lume, să se

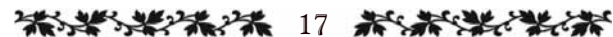
însemneze peste noi lumina feței Tale, ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată. Îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Rugăciuni către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare, cu sfințele și puternicele tale rugăciuni, alungă de la mine smeritul și ticălosul robul tău: deznădăjduirea, uitarea, necunoștința, nepurtarea de grijă și toate gândurile cele necurate, cele rele și hulitoare de la ticăloasa mea inimă și de la întunecata mea minte. Și stinge văpaia poftelor mele că sărac sunt și ticălos. Și mă izbăvește de multe rele, aducri aminte și năravuri și de toate faptele cele rele mă izbăvește, că binecuvântată ești de toate neamurile și se slăvește preacinstitul tău nume în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul Înger păzitor al vieții noastre

Îngere al lui Hristos, către tine cad și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care ești dat mie de la Sfântul Botez spre păzirea sufletului și a păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea și cu obiceiurile mele cele rele am mâniat preacurată lumina ta și te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de rușine: cu minciuna, cu clevetirile, cu invidia, cu osândirea, cu trufia, cu nesupunerea, cu ne iubirea de frați și cu ținerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu mânia, cu beția, cu zgârcenia, cu mâncarea cea fără de saț, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele și viclene, cu obiceiurile cele rele și cu aprinderea spre desfrânare, având osebită voire spre toată pofta trupească. O, reaua mea voire, pe care nici ființele cele necuvântătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauți spre mine sau să te apropii de mine, cel necurat? Sau cu ce ochi, îngere al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am încurcat atât

de rău în lucrurile cele întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele și viclene, în care cad în toate zilele și în toate nopțile și în tot ceasul? De aceea, cad înaintea Ta și mă rog, Păzitorul meu cel sfânt, milostivește-te spre mine, păcătosul, robul tău, și-mi fii mie întru ajutor și sprijinitor asupra pizmașului meu cel rău, cu sfințele tale rugăciuni, și Împărăției lui Dumnezeu mă fă părtaş cu toți sfinții, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul al cărui nume îl porți

Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, Sfinte plăcutule al lui Dumnezeu (*N*), căci eu cu osârdie alerg către tine, cel grabnic ajutorător și rugător înaintea lui Dumnezeu pentru sufletul meu.

Alte rugăciuni

Împărăteasa mea prea bună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoare a săracilor și ajutorătoare străinilor, bucuria scârbiților și acoperitoare necăjiților, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul, ajută-mi ca unui neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi: dezleagă-l precum vrei, ca n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună; ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine ești cuvântat Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor

Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lăudăm, cântăm, binecuvântăm și mulțumim Ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ai făcut să treacă umbra nopții și ne-ai arătat iarăși lumina zilei. Și rugăm bunătatea Ta: Curățește păcatele noastre și primește rugăciunea noastră întru mare milostivirea Ta. Că la Tine scăpăm, Dumnezeule cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre Soarele cel adevărat al dreptății Tale; luminează mintea noastră și simțurile toate ni le păzește, ca, umblând în lumina zilei cu bunăcuviință, pe calea poruncilor Tale, să ajungem la viața de veci. Că la Tine este izvorul vieții; și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii Tale celei neapropiate. Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, Îndelung-răbdătorule, Mult-milostive și Mult-milosârde; Care pe cei dreپți iubești și pe cei păcătoși miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce au să fie; Înсуți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită

decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește *(de 3 ori)*.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Rugăciunile Postului Mare

În Postul Mare se adaugă rugăciunea Sfântului Efrem Sirul în 3 stări, însoțită de 3 metanii:

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine.

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale.

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Dacă ești chemat la datoria și slujba ta, dacă ai vreme puțină, este bine ca, din rugăciunile puse aici, să citești numai pe unele din ele, însă cu luare aminte, din inimă curată și fără grabă.

RUGĂCIUNILE ZILELOR SĂPTĂMÂNII

Rugăciunea de Duminică

Zia Duminicii îmi aduce aminte de atotputernicia Ta, Stăpâne, cu care ai zidit lumea și ai răscumpărat pe om. Ție, deci, Iubitorule de oameni, Doamne, mă închin și-Ți mulțumesc foarte, pentru darurile cele mari ce ai făcut și le faci tuturor făpturilor Tale. Inima mi se bucură și se desfătează când stau și cuget, cum că numai Tu Însuși ești Dumnezeu atotsfânt, atotînțelept, atotputernic, necuprins, încât nici o bunătate și nici o mărire nu-Ți lipsește. Tu ești Unul Dumnezeu în Trei Ipostasuri: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Numai pe Tine Te cunosc Dumnezeu adevărat și Te mărturisesc și Te slăvesc, Ție mă închin și-Ți slujesc pururea, cu toată inima și cu toată puterea. O, Părinte Sfinte, dă-mi darul și acope-rământul Tău!

Mult-îndurate Stăpâne, rogu-Te, să uiți păcatele mele cele multe, după mulțimea îndurărilor Tale. Mulțumesc din toată inima pentru bunătățile ce-mi trimiți în toate zilele, mai ales însă pentru răbdarea Ta cea mare, că nu m-ai pedepsit după mulțimea păcatelor mele, ci aștepti căința mea, ca un iertător atotbun și îndurat. Doamne, Iisuse Hristoase, dă-mi darul Tău, ca să petrec bine și creștinește în această săptămână și să nu mai păcătuiesc Ție, nici cu cugetarea, nici cu cuvântul și nici cu fapta, întru slava și cinstea învierii Tale celei de-a treia zi și a venirii Duhului Tău Celui Sfânt asupra apostolilor. Îndeosebi mă rog pentru a primi ajutorul Tău, preabunule Stăpâne, ca să mă cunosc pe mine însumi, să mă căiesc de păcatele mele și să mă îndreptez cu mărturisirea; iar în ora morții să fiu aflat pregătit, adică spovedit și împărtășit și cu inimă curată, și să fiu aflat vrednic de Împărăția Ta cea veșnică. Amin.

Rugăciunea de Luni

Doamne Iisuse Hristoase, cu adâncă umilință recunosc și mărturisesc că în toată ziua păcătuiesc contra iubirii Tale dumnezeiești. Deci, astăzi, că este luni și începutul săptămânii, mă rog cu umilință îndurării Tale celei mari: Iartă-mi păcatele cele de voie și fără de voie, și-mi ajută să pun început bun și să port mai multă grijă de sufletul meu pentru care ai răbdat atâtea dureri la sfânta Ta răstignire.

O, Doamne, astăzi îți dau sufletul și trupul meu și voința mea, rugându-Te să fie voia Ta cu mine, după bună plăcerea Ta. Pedepsește-mă, Doamne, după îndurarea Ta, în această lume, iar nu în cealaltă viață. Și iartă pe cei vii și pe cei adormiți, pentru rugăciunile Sfintei Tale Biserici, și pe toți ne învrednicește de slava Ta în rai. La aceasta pun mijlocitori pe sfinții Tăi îngeri, către care zic: O, cereștilor slujitori și păzitori ai oamenilor, vouă mă închin și vă mulțumesc pentru ajutorul și povățuirea ce ne-o dați în toate zilele nouă, nevrednicilor și păcătoșilor. Apărați-mă de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, ca să nu mai păcătuiesc de acum înaintea Dumnezeului meu! Încredniciți-mă să vă văd la moartea mea, stând în jurul meu, și să duceți sufletul meu în cer, ca să se închine slavei lui Dumnezeu, iar vouă să vă mulțumesc acolo pentru purtarea de grijă ce ați avut-o pentru mine și binele vostru să-l spun cu glas neîncetat în veci. Amin.

Rugăciunea de Marți

Doamne, Dumnezeuul meu, osândit stau înaintea feței Tale celei sfinte, și-mi mărturisesc nevrednicia, neputința și sărăcia mea cea mare. Pentru aceasta mă rog Ție: O, izvor dulce și noianul îndurării, deschide stavilele cerului și plouă asupra mea bunătățile îndurării Tale, pentru ca să pot scoate lacrimi, să plâng, să spăl și să curățesc sufletul meu de întinăciunea păcatelor, cu căință tare și adevărată. Și ca să-mi dai acest dar,

Stăpâne, pun mijlocitor pe Înaintemergătorul Ioan, către care zic: O, învățătorule al pocăinței și mărite Proorocule, care ești mai mare decât toți proorocii, precum însuși Fiul lui Dumnezeu te-a numit în Sfânta Evanghelie, tu care ai arătat poporului pe Stăpânul Hristos, tu care L-ai botezat în Iordan și ai văzut cerurile deschizându-se, tu care ai auzit glasul Părintelui ceresc și ai văzut pe Duhul Sfânt ca un porumbel pogorându-se peste El. Rogu-te, ajută-mi cu mijlocirea ta, tu care stai în cer înaintea Judecătorului veșnic, și fă-L să se îndure de mine, căci ai multă îndrăzneală la iubirea Lui.

Întinde mâna aceea cu care L-ai botezat și strică cugetele mele cele rele și mă întărește să-mi petrec viața pe calea cea bună a lui Dumnezeu. O, Proorocule, luminează-mi mintea cu poruncile Domnului, ca să le țin minte și să le păzesc până la sfârșitul vieții mele. Și să stai lângă mine în ora morții mele, să mă duci pocăit înaintea Stăpânului meu, Dumnezeu. Roagă-te încă și pentru toată lumea, ca Dumnezeu să dea ajutor creștinilor, și celor vii și celor adormiți, să-i odihnească în necazurile cele multe, să le dea toate cele de trebuință și să-i învrednicească Împărăției Sale. Amin.

Rugăciunea de Miercuri

Doamne, Atotputernice și Atotîndurate, îmi aduc aminte că Te-ai născut Om din Sfânta Fecioară, în peșteră, și ai fost vândut cu treizeci de arginți de ucenicul cel viclean, ca să ne răscumperi pe noi păcătoșii, de sub puterea diavolului.

Pentru aceasta Te rog: Îndură-Te de mine, vânzătorul și primește, Doamne, această mică rugăciune a mea și umilită voință a mea, că mă întristez, pentru că Te-am supărat fără de număr. La Tine, preabunule Mântuitor, am toată nădejdea și cred că Tu, Care din iubire de oameni ai primit să fii vândut pentru noi, Te vei îndura și de mine acum, ca să mă mântuiești de chinurile cele de veci și să mă învrednicești Împărăției Tale.

Nu Te depărta de la mine, Doamne, și ajută-mi, ca în toate să fac voia Ta și să nu Te mai răstignesc în toate zilele cu faptele mele cele păcătoase, nici să Te batjocoresc cu cugetele mele cele rele, precum făceau iudeii cei necredincioși în timpul sfintelor Tale patimi, ci ca femeia cea păcătoasă să-Ți spăl picioarele cu lacrimile ochilor mei, pentru ca să mă învrednicesc a auzi și eu din gura Ta cea dulce: „Iertate să-ți fie păcatele tale”. Amin.

Rugăciunea de Joi

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, Care în ziua de astăzi ai luat Cina cea de pe urmă cu ucenicii Tăi și cu mare umilință ai spălat picioarele lor și ale ucenicului care Te-a vândut. Apoi, luând pâine și vin în mâinile Tale cele sfinte și binecuvântându-le cu puterea Ta cea dumnezeiască, le-ai făcut însuși Trupul și Sângele Tău, cu care i-ai împărțășit, zicând: „Luați, mâncați și beți, că acestea sunt Trupul și Sângele Meu, pentru ca să se ierte păcatele voastre”. Cel ce tot în ziua aceasta Te-ai înălțat la cer și ai șezut de-a dreapta lui Dumnezeu, Tatălui Tău, să împărățești împreună cu El în veci, ca Unul-Născut Fiul Său preaiubit. Rogu-Te deci, pentru rugăciunile ucenicilor Tăi și cele ale Sfântului Nicolae, iartă păcatele noastre ale tuturor, ale celor vii și ale celor adormiți. Dă-mi, Doamne, lacrimi fierbinți, ca să-mi plâng păcatele. Darul Tău cel curățitor, care a spălat picioarele ucenicilor Tăi, să spele și să curățească inima mea necurată și sufletul meu, ca așa, cu vrednicie, cu curăție și cu umilință, să mă împărțășesc cu Sfintele Tale Taine, acum și în timpul morții mele, iar în ora despărțirii mele, cu bucurie să se suie sufletul meu împreună cu Tine, și fără de nici o frică, întrebare sau împiedicare să trec vămile văzduhului, intrând în slava Ta cea cerească. Ajută-mi, Doamne, ca să Te slăvesc și în veci să mă închin numelui Tău celui sfânt. Amin.

Rugăciunea de Vineri

Doamne Iisuse Hristoase, dulce Mântuitorul sufletelor noastre, mărturisim înaintea Ta întru această zi a răstignirii Tale, în care ai pățimit și ai luat moarte pe Cruce pentru păcatele noastre, că noi suntem cei ce Te-am răstignit cu păcatele noastre cele multe și cu fărădelegile noastre cele rele. De aceea, ne rugăm bunătații Tale celei nemărginite, ca să ne faci și pe noi părtași sfintelor Tale patimi, cinstitelor răni și morții Tale celei de viață dătătoare; pentru ca să ne învrednicim prin darul Tău, să răbdăm și noi, asemenea Ție, pentru dragostea Ta, precum Tu Cel Milostiv le-ai răbdat pentru mântuirea noastră, întărindu-ne pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut când Te-au răstignit nemulțumitorii evrei. De aceea, întărește-ne, Doamne, ca să putem ridica cu bucurie de astăzi înaintea Crucii Ta cu deplină pocăință. Întristarea morții Tale să o simțim, precum au simțit-o Preasfânta Ta Maică, ucenicii Tăi și mironosițele femei. Și ne înviază simțirile noastre cele sufletești, ca să cunoaștem moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut și zidirile cele neînsuflețite, care s-au mișcat la răstignirea Ta, cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios și rugându-Ți-se, l-ai primit în rai.

Dă-ne, Doamne și nouă, darul Tău, precum ai dat atunci tâlharului celui rău și iartă păcatele noastre, pentru sfintele Tale patimi și ne primește prin pocăință împreună cu el în rai, ca un Dumnezeu și Ziditor ce ne ești. Asemenea fă cu toți creștinii, vii și adormiți, precum se roagă Ție în toate zilele Sfânta Biserică și le lasă lor toate păcatele și-i învrednicește pe ei de Împărăția Ta și să vadă lumina Ta și să mărească slava Ta.

Ne închinăm Crucii Tale, Hristoase și zicem către dânsa: Slavă ei pentru dragostea Ta;

Bucură-te, preacinstită Cruce a lui Hristos, că prin tine s-a mântuit lumea, ridicând asupra ta pe Iisus țintuit;

Bucură-te, pom preamărit, pentru că tu ai ținut Rodul Vieții ce ne-a mântuit din moartea păcatului;

Bucură-te, toiagul cel tare, care ai sfărâmat uşile iadului;

Bucură-te, cheia împărătească care ai deschis uşa raiului.

Ne bucurăm şi noi pentru că vedem pe vrăjmaşii tăi surpaţi jos, iar pe prietenii tăi că împărătesc în ceruri. Pe vrăjmaşii tăi biruiţi de puterea ta, iar pe creştinii ce şi se închină înarmaţi cu puterea ta. O, răstignitul meu Hristoase, câte ai pătimit pentru noi, câte răni, câte scuipări, câte batjocuri şi necinste ai răbdat pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai pildă de adevărată răbdare! De aceea, cum putem noi să fugim de Cruce, văzând pe Hristos că este ridicat pe ea? Cum să ne pară grele chinurile, văzând pe Stăpânul nostru că le iubeşte şi le socoteşte Lui de mare cinste. Ruşine ne este, cu adevărat, de ne vom întrista de relele ce ne pricinuiesc oamenii sau de ispitele ce ne aduc diavoli, trupul şi gândurile noastre cele rele sau pentru sărăcia şi bolile ce ne vin din voia lui Dumnezeu, pentru păcatele noastre, deoarece acestea toate le trimite pentru ca să ne apropie mai mult de El, pentru ca să-L slăvim şi să ne pedepsim în această viaţă pentru binele nostru, pentru ca să ne odihnim cu mai multă slavă întru Împărăţia Lui cea veşnică. Şi, de vreme ce este aşa, înmulţeşte-ne, Doamne, ostenele, ispitele şi durerile, dar să ne înmulţeşti împreună şi să ne prisoseşti şi răbdarea şi puterea, ca să putem răbda toate câte ni s-ar întâmpla. Pentru că recunoaştem că suntem neputincioşi, de nu ne vei întări, orbi de nu ne vei lumina, legaţi de nu ne vei dezlega, fricoşi de nu ne vei face îndrăzneţi, răi de nu ne vei preschimba în buni, pierduţi de nu ne vei ierta, robi de nu ne vei răscumpăra cu bogata şi dumnezeiasca Ta putere şi cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia ne închinăm şi o slăvim acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea de Sâmbătă

Doamne Iisuse Hristoase, Judecătorul meu preadrept, cunosc că păcatele mele sunt fără de număr. De aceea, Te rog în această zi, în care de Iosif şi de Nicodim pus fiind în mormânt, Te-ai pogorât în iad cu sfântul şi îndumnezeitul Tău suflet şi de acolo ai depărtat întunericul cu lumina dumnezeirii Tale şi ai adus bucurie nespus de mare strămoşilor noştri, căci i-ai mântuit de robia cea cumplită şi i-ai suit în rai. Îngroapă păcatele şi cugetele mele cele rele şi viclene, ca să piară din mintea mea şi să nu se mai lupte cu sufletul meu. Luminează întunecatul iad al inimii mele, alungă întunericul păcatelor mele, şi suie mintea mea la cer, ca să mă bucur de Faţa Ta.

Aşa, Doamne, primeşte umilita mea rugăciune ca o tămâie mirositoare, pentru rugăciunile iubitei Tale Maici, care Te-a văzut pe Cruce pironit între doi tâlhari, şi de durerile Tale cumplite i s-a rănit inima; care împreună cu ucenicii şi cu mironosiţele Te-au pus în mormânt, care a treia zi Te-au văzut înviat din morţi şi la înălţarea Ta Te-au văzut suindu-Te de la pământ la cer, însoţit de sfinţii Tăi îngeri.

Îndură-Te, Doamne, şi de cei vii şi de cei adormiţi, pentru rugăciunile sfinţilor Tăi, către care zic şi eu, nevrednicul: O, fericiţi slujitori ai lui Dumnezeu, nu încetaţi a vă ruga Lui, ziua şi noaptea pentru noi nevrednicii, care pururea greşim cu atâtea nenumărate păcate! Mijlociţi pentru noi darul şi ajutorul lui Dumnezeu, pe care nu ştim a-l cere după cuviinţă. Nu încetaţi a vă ruga, pentru ca prin rugăciunile voastre, păcătoşii să câştige iertare, săracii ajutor, întristaţii mângâiere, bolnavii sănătate, cei slabi la minte înţelepciune, cei tulburaţi linişte, cei asupriţi ocrotire şi toţi împreună cu darul lui Dumnezeu, spre folosul cel sufletesc, întru slava lui Dumnezeu Celui în Treime lăudat, Căruia I se cuvine cinste şi închinăciune în veci. Amin.

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

Mergând să te culci, rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12).

Apoi rostește rugăciunile de mai jos:

Troparele de umilință

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Vșa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne miluieste *(de 12 ori)*.

Rugăciune către Dumnezeu-Tatăl (a Sfântului Macarie cel Mare)

Dumnezeule veșnic și Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până întru acest ceas,

iertă-mi păcatele ce am făcut întru această zi - cu lucrul, cu cuvântul și cu gândul - și curățește, Doamne, smeritul meu suflet de toată întinarea trupului și a sufletului. Și-mi dă, Doamne, întru această noapte, a trece somnul în pace, ca sculându-mă din ticălosul meu așternut, bine să plac preasfântului Tău nume în toate zilele vieții mele și să biruiesc pe vrăjmașii cei ce mă luptă, pe cei trupești și pe cei fără de trup. Și mă izbăvește, Doamne, de gândurile cele deșarte care mă întinează, și de poftele cele rele. Că a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos
(a Sfântului Antioh)*

Atotțiitorule, Cuvinte al Tatălui, Înșuși fiind desăvârșit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihnește întru mine pururea, Iisuse, Cel ce ești Păstor bun al oilor Tale. Nu mă da ispitei șarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânța putreziciunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Cel Căruia ne închinăm, Împărate Sfinte, Iisuse Hristoase, dormind mă păzește cu lumina cea neînserată, cu Duhul Tău Cel Sfânt, cu Carele ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi Doamne, și mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în așternutul meu. Luminează-mi mintea mea cu înțelegerea sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu pătimirea Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzește și mă ridică, la vreme cuviincioasă, spre a Ta slăvire, că preaslăvit ești cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul Duh în veci. Amin.

Rugăciune către Duhul Sfânt

Doamne, Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhule adevărate, milostivește-Te spre mine, păcătosul

robul tău, și mă miluiește și-mi iartă mie nevrednicului toate câte am greșit Ție, astăzi, ca un om, și nu numai ca un om, ci și mai rău decât necuvântătoarele, păcatele mele cele de voie și cele fără de voie, cele știute și cele neștiute, care sunt din tinerețe și din obiceiul cel rău și care sunt din voia cea slobodă și din lene; ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de l-am hulit în gândul meu sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit întru mânie, sau am mâhnit pe cineva, sau de ceva m-am mâniat, sau am mințit sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine și nu l-am luat în seamă, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mâniat, sau, stând la rugăciune, mintea mea s-a aplecat spre vicleniile acestei lumi, sau răzvătăre am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebunește am răs, sau ceva rău am cugetat, sau frumusețe străină am văzut și cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cuvine am grăit, sau de păcatul fratelui meu am răs, iar păcatele mele nu le-am socotit, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut și nu-mi aduc aminte; că acestea toate și mai mari decât acestea am făcut. Miluiește-mă, Stăpâne și Făcătorul meu, pe mine, leneșul și nevrednicul robul tău, și mă ușurează și mă slobozește și mă iartă, ca un bun și de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc și să dorm, eu păcătosul și necuratul și ticălosul, și să mă închin și să cânt și să preaslăvesc preacinstitul Tău nume, împreună cu al Tatălui și cu al Unuia Născut Fiului Său, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciune către
Născătoarea de Dumnezeu*

Preacurată și binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica cea bună a bunului Împărat, revarsă mila Fiului tău și Dumnezeului nostru spre pătimașul meu suflet și, cu rugăciunile tale, mă în-

dreptea spre fapte bune; ca cealaltă vreme a vieții mele fără de prihană să o trec și prin tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești una curată și binecuvântată.

Rugăciune către Sfântul Înger păzitor al vieții noastre

Îngere al lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt și acoperitorul sufletului și al trupului meu, iartă-mi toate câte am greșit în ziua de astăzi și de toată vicleania vrăjmașului meu celui potrivnic mă izbăvește; ca să nu mâni cu nici un păcat pe Dumnezeuul meu, și te roagă pentru mine, păcătosul și nevrednicul rob, ca să mă arăți vrednic bunătății și milei Preasfintei Treimi și Maicii Domnului meu Iisus Hristos și tuturor sfinților. Amin.

Rugăciunea Sfântului Vasile cel Mare

Apărătoarei Doamnei pentru biruința mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, de Dumnezeu Născătoare, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

Fecioară care ești pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica lui Hristos Dumnezeuul nostru, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeuului nostru, ca să măntuiască și să lumineze pentru tine sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece pre mine păcătosul, celui ce-mi trebuie al tău ajutor și a ta folosință. Că spre tine a nădăjduit sufletul meu și mă miluiește.

De aici rugăciunea Sfântului Ioanichie:

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfântul, Treime Sfântă

slavă ție.

Cuvine-se cu adevărat..., Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește de 12 ori, Doamne blagoslovește, și sfârșitul:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea Curatei Maicii tale, ale prea Cuvioșilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, măntuiește-mă pre mine păcătosul.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin

Stăpâne iubitorul de oameni, au doară nu-mi va fi acest pat mie groapă, sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul sufletul meu. Iată groapa îmi zace înainte! Și iată moartea îmi stă înainte! De judecata ta Doamne mă tem și de munca cea fără de sfârșit, iar a face rău nu mai încetez. Pre tine Domnul Dumnezeuul meu pururea te mâni, și pre prea Curata Maica ta, și pre sfântul Înger păzitorul meu. Că știu Doamne că nevrednic sunt iubirii tale de oameni, și sunt vrednic a toată osânda și munca. Ci Doamne rogu-te, măntuiește-mă după mulțimea bunătății tale. Ci spre mine păcătosul să minunezi mila. Întru aceasta să arăți iubirea ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea pre cea nespusă bunătatea ta și milostivirea ta, ci precum voiești tocmește pentru mine lucrul.

Rugăciunea Sfântului Vasile cel Mare

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăvește-ne de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primește jertfa cea de seară, ridicarea mâinilor noastre și ne învrednicește și măsură nopții fără de prihană a o trece, neispitiți de rele și ne izbăvește de toată tulburarea și îngrozirea care ne vine de la diavolul. Dăruiește sufletelor noastre umilință și gândurilor noastre grijă de întrebarea ce va să fie la înfricoșătoarea și dreapta Ta Judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară mădularele noastre

pământești, ca și întru liniștea somnului să ne luminăm cu privirea la judecățile Tale. Întoarce de la noi toată năluca necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne ridică în vreme de rugăciune, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale, cu bună vrea și bunătatea Unuia Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lumină lină

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, Celui sfânt și fericit, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvicioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta lumea Te slăvește.

Slavoslovia serii

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Laudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui și ne miluiește pe noi. Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lauda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă, în neam și în neam, eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dum-

nezeul meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și laudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Bine ești cuvântat, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Bine ești cuvântat, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea dreptului Simeon

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, că au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie cel Mare

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, Hacoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție!

Rugăciunea Sfintei Cruci

Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară, cum piere fumul; cum se topește ceara la fața focului, așa să piară diavoli de la fața celor ce-L iubesc pe Dumnezeu și se însemnează cu semnul Crucii și zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită și de viață făcătoare Crucea Domnului, care alungi pe

diavoli cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, și S-a pogorât la iad și a călcat puterea diavolului și te-a dăruit nouă pe tine, cinstită Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmașul. O, preacinstită și de viață făcătoare Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și cu toți sfinții în veci. Amin.

*Rugăciune de cerere
către Preasfânta de Dumnezeu Născătoarea
(a lui Pavel Monahul)*

Nepătată, neîntinată, nestrucată, fără prihană, curată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână care pe Dumnezeu-Cuvântul, cu oamenii, prin preaslăvită nașterea ta L-ai unit și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o, ceea ce singură ești nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare. Nu te scârbi de mine cel păcătos și întinat, care cu urâte gânduri, cu cuvinte și cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut și prin lene, dulceților vieții cu voia rob m-am făcut. Ci, ca ceea ce ești Maica Iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine păcătosul și întinatul și primește rugăciunea mea ce se aduce ție din buze necurate. Iar pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăzneala ta, ca o Maică, cuprinzând, roagă-L ca să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale. Și, trecând greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și iscusit lucrător al poruncilor Sale să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă și iubitoare de bine. În această viață de acum, caldă folositoare și ajutoare; năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli, departe de la dânsul izgonindu-le.

Și în ziua înfricoșătoarei judecăți, de munca cea veșnică izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru, moștenitor pe mine arătându-mă. Pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău, cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea, și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Duhul Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciune către
Domnul nostru Iisus Hristos
(a lui Antioh Monahul)*

Si ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, Sodiună trupului și sufletului, și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata dulceață a patimii celei de noapte. Contenește întărâtările poftelor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug; zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc adoar-me-l. Și ne dăruiește, Dumnezeule, minte deșteaptă, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei nestămutat. Ridică-ne pe noi la vremea rugăciunii, întăriți întru poruncile Tale și neclintiți întru pomenirea judecăților Tale. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruiește, ca să cântăm și să binecuvântăm și să slăvim preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Luminează-mi ochii, Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: Întăritu-m-am asupra lui.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multor curse; izbăvește-mă de dânsese și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită Maica lui Dumnezeu, care ești mai sfântă decât sfinții îngeri, neîncetat te cântăm cu inima și cu gura, mărturisind că tu ești Născătoare de Dumnezeu, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu cel întrupat și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește *(de 3 ori)*.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

RUGĂCIUNI LA DIFERITE TREBUIINȚE

Rugăciune la Icoana Mântuitorului

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule, că de bună voie ai primit a Te sui cu trupul pe Cruce ca să scapi din robia vrăjmașului pe cei ce i-ai zidit. Pentru aceasta, cu mulțumită strigăm Ție: Pe toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Rugăciune la Icoana Maicii Domnului

Ceea ce ești izvorul milei, învrednicește-ne pe noi milostivirii tale, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată-ți puterea, ca întotdeauna. Căci nădăjduind întru tine îți strigăm, precum oarecând ți-a strigat Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trup: Bucură-te!

Rugăciunile de la vremea mesei

Înainte de gustarea de dimineață

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

După gustarea de dimineață

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Înainte de mese de prânz

Tatăl nostru ...

După masa de prânz

Mulțumim Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătățile Tale cele pământești. Nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta împărăție; ci precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, așa vino și la noi și ne mântuiește.

Cuvine-se cu adevărat ...

Înainte de cină

Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda pe Domnul, iar cei ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

După cină

Veselitu-ne-ai pe noi, Doamne, întru făpturile Tale și întru lucrul mâinilor Tale ne-am bucurat. Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inimile noastre, din rodul grâului, al vinului și al untdelemnului, ce s-au înmulțit. Cu pace ne vom culca și vom adormi, căci Tu, Doamne, îndeosebi, întru nădejde ne-ai așezat.

Cuvine-se cu adevărat ...

Rugăciune la începerea lucrului

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule, Unule-Născut al Tatălui celui fără de început, Tu ești cel ce prin gura proorocului Tău David ai zis: „Ieși-va omul la

lucrul său și la lucrarea sa până seara.“ Tu ai zis și prin gura fericitului Pavel Apostolul: „Cel ce nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce.“ Și iarăși Tu ai zis cu preacurata gura Ta: „Fără de Mine nu puteți face nimic.“ Doamne, Doamne, ascult din tot sufletul și din toată inima dumnezeieștile Tale cuvinte și cu umilință alerg la bunătatea Ta: Ajută-mi mie, păcătosului, cu darul Tău, să săvârșesc lucrul ce încep acum, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune după săvârșirea lucrului

Doamne Iisuse Hristoase, Cel ce ești plinirea tuturor bunătăților, Ție îți mulțumesc pentru ajutorul și sporul ce mi-ai dat la lucrul meu acesta, pe care cu harul Tău l-am făcut astăzi. Și acum mă rog Ție, Doamne, fă ca lucrarea mea să-mi fie de folos. Umples de bucurie și veselie sufletul meu și mă miluiește ca un mult-milostiv și de oameni iubitor. Amin.

Rugăciune pentru citirea cu folos a Sfintei Scripturi

Strălucește în inimile noastre, Iubitorule de oameni, Stăpâne, lumina cea curată a cunoașterii dumnezeirii Tale și deschide ochii gândului nostru spre înțelegerea evanghelicilor Tale propovăduiri. Pune în noi și frica fericitelor Tale porunci, ca toate poftele trupului călcând, viețuire duhovnicească să petrecem, cugetând și făcând toate cele ce sunt spre bunăplăcerea Ta. Că Tu ești lumina sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeu și Ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru călătorie

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce ești Calea, Adevărul și Viața, și ai călătorit

împreună cu robul Tău Iosif, precum și cu cei doi ucenici care au mers la Emaus, Însuși, Stăpâne, călătorește și cu mine robul Tău, binecuvântându-mi calea. Trimite-mi și mie înger păzitor ca lui Tobie, ca să-mi fie povățuitor și păzitor și să mă ferească nevătămat de toata reaua întâmplare. Și astfel, cu pace, sănătate și bună sporire să mă întorc întru ale mele și toată viața mea să preaslăvesc preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune pentru mântuire

Dumnezeu meu, cred întru Tine și mă rog Ție, întărește-mi credința! Mă pocăiesc, fă-mi căința să prisosească! Te slăvesc ca pe întâiul meu început, Te doresc ca pe cea mai înaltă dorință a mea, Îți mulțumesc ca Binefăcătorului meu cel veșnic. Te chem ca pe puternicul meu ajutor. Dumnezeu meu, binevoiește și povățuiește-mă cu înțelepciunea Ta, călăuzește-mă cu dreptatea Ta, apără-mă cu puterea Ta. Îți închin, o, Dumnezeule, gândurile, faptele și suferințele mele, ca în viitor să mă gândesc la Tine, să grăiesc de Tine, să lucrez după voia Ta, să sufăr pentru Tine. Doamne, eu voiesc ceea ce voiești Tu, pentru că Tu voiești să mă supun voii Tale și făgăduiesc să fac ceea ce voiești Tu. Te rog cu umilință: Luminează-mi mintea, întărește-mi voința, curățește-mi trupul și-mi sfințește sufletul!

Dumnezeule preabun, ajută-mă să mă curățesc de greșalele trecute, să biruiesc ispitele viitoare și să lucrez cuvenitele virtuți. Uplete inima mea de dragoste pentru bunătatea Ta, de ură pentru greșelile mele, de râvnă pentru binele aproapelui și de defăimare pentru deșertăciunile lumii. Fă-mă să fiu supus mai-marilor mei și cu dragoste către cei mai mici, credincios prietenilor și iertător vrăjmașilor mei. Vino, Atotputernice, întru ajutorul meu, ca să biruiesc cele șapte păcate de căpetenie, care sunt pricina tuturor păcatelor. Să biruiesc adică mândria, prin smerenie

creștinească; invidia, prin dragoste și bucurie pentru binele aproapelui; desfrânarea, prin înfrânare și curăție; lăcomia, prin cumpătate; mânia, prin răbdare; lenea, prin bărbăție creștinească. Asemenea să biruiesc și toate celelalte păcate și patimi care izvorăsc din acestea. Și-mi dă virtuțile creștinești: credința, nădejdea și dragostea.

Dumnezeu meu, fă-mă înțelept întru lucrurile mele, curajos în primejdii, răbdător în nenorociri și smerit în propășire. Nu mă lăsa să uit vreodată a fi cu luare aminte la rugăciune și în biserică, cumpătat la masă, grabnic la împlinirea datoriilor și statornic în hotărâri. Doamne, insufală-mi grija să am totdeauna conștiință dreaptă, înfățișare cuviincioasă, vorbire folositoare și purtare în bună rânduială. Dă-mi harul Tău, ca să mă deprind a-mi stăpâni totdeauna patimile, a mă învrednici de darurile Tale, a păzi legea Ta și a dobândi mântuirea. Dumnezeu meu, fă să cunosc cât de mici sunt bunătățile pământești, cât de mari sunt cele cerești și cât de nemărginită este veșnicia. Ajută-mi să fiu întotdeauna gata de moarte și să nu mă cutremur de judecata Ta, să scap de chinurile cele veșnice și să dobândesc raiul prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Rugăciune de lăsare în voia lui Dumnezeu (a stareților de la Optina)

Doamne, dă-mi să întâmpin cu liniște sufletească tot ce-mi aduce ziua care începe. Dă-mi să mă predau cu totul voii Tale sfinte. În fiecare ceas al acestei zile povățuiește-mă în toate și ajută-mă. Chiar dacă aș primi necazuri și nenorociri în timpul zilei, învață-mă să le primesc cu sufletul liniștit și cu credință tare că în toate este voia Ta cea sfântă.

În toate cuvintele și faptele mele, călăuzește-mi gândurile și simțămintele. În toate întâmplările neprevăzute, fă ca să nu uit că totul este trimis de sus de către Tine. Învață-mă să mă port drept și cu

înțelepciune cu toți frații mei, să nu tulbur și să nu supăr pe nimeni.

Doamne, dă-mi putere să duc greutatea zilei care începe și toate întâmplările din cursul zilei. Călăuzește-mi voința și învață-mă să mă rog, să cred, să nădăjduiesc, să rabd, să iubesc și să iert. Amin.

Rugăciune în vreme de necaz și nefericire

Doamne, viforul necazurilor se ridică asupra mea și întristările chinuitoare mă îngrozesc, dar întru Tine este toată nădejdea mea. Tu cunoști toată pricina răului ce mă bântuie. La Tine și perii capului meu sunt numărați. La Tine, deci, scap și pe Tine Te rog să depărtezi de la mine orice rău pierzător de suflet și de trup și să-mi ajuți să biruiesc toate ispitele care mă învăluie.

Că Tu ești întărirea, scăparea și izbăvitorul meu, Dumnezeule, și Ție slavă înalt, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune de mulțumire către Preabunul Dumnezeu

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeu milostiv și îndurător, a Cărui dragoste pentru oameni nu are margini, mă închin slavei Tale cu teamă și cuvioșie și Îți mulțumesc pentru tot ce mi-ai dat mie, robului Tău. Slavă Ție, Doamne, Te laud și Îți cânt, Stăpâne și Binefăcătorule!

Din nou îngenunchez în fața Ta ca să-Ți mulțumesc pentru mila și bunătatea Ta, și mă rog ca și de acum înainte să faci minuni cu mine pentru ca dragostea mea pentru Tine și pentru semenii mei să crească. Scapă-mă de toate relele și de toate nevoile, dă-mi liniște și pace în toate zilele mele, ca să-Ți pot mulțumi Ție, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru dobândirea smereniei (a Sfântului Siluan și a starețului Sofronie)

Doamne, dă-mi putere să mă smeresc înaintea măreției Tale! Dumnezeule Sfânt și Mare, Tu În-suși învață-mă smerenia Ta; ascultă-mi rugăciunea și miluiește-mă pe mine, păcătosul. Amin.

Rugăciune pentru dobândirea dragostei (a Sfântului Luca al Crimeii)

Doamne, dă-mi sfânta dragoste, învață-mă să iubesc pe toți oamenii: și pe cei de aproape și pe cei de departe, și pe cei credincioși și pe cei necredincioși, precum Tu, Doamne, ne iubești pe noi pe toți, păcătoșii și ticăloșii. Amin.

Rugăciune pentru dușmani

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel Unul Născut din Tatăl mai înainte de veci, Care de bună voie ai primit moartea pe Cruce pentru mântuirea neamului omenesc și ca un mielușel fără de glas împotriva celui ce-l înjunghie, așa nu Ți-ai deschis gura, căci pe Cruce fiind răstignit între cei doi tâlhari și batjocoririle de la cei potrivnici primind, spre cer Ți-ai ridicat ochii și cu bunătate Te-ai rugat: „Părinte! Iartă-le lor, că nu știu ce fac”. Tu, Doamne, ne-ai învățat să nu stăm împotriva celui rău și ai zis: „De te va lovi cineva peste obrazul cel drept, întoarce-i și pe cel stâng”. Asemenea, Tu ne-ai poruncit, zicând: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Părintelui vostru Celui din ceruri, căci El răsare soarele Său peste cei buni și peste cei răi și plouă peste cei drepti și peste cei nedrepti”.

Tu În-suși, Preabunule Împărate, caută spre mine nevrednicul robul Tău, și dă-mi tărie ca să nu mă mâinii împotriva vrăjmașului meu și să nu-i întorc lui

loviturile cu răzbunare, căci „numai al Meu este a răzbuna”, grăiește Domnul, iar nouă, făpturilor celor după chipul și asemănarea Ta, ne-ai poruncit Tu Însuși „ca să nu apună soarele peste mânia voastră”, și daruri la sfintele Tale altare să nu aducem până nu ne vom fi împăcat mai întâi cu cei în neînțelegeri cu noi.

Tu, deci, Care în luminoasa și sfânta rugăciune *Tatăl nostru*, ne înveți să ne rugăm zicând: „și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri”, ajută-mi, Doamne, ca, potrivit cuvintelor Tale, să răsplătesc cu bine celor ce mă urăsc, celor ce mă vatămă și celor ce mă prigonesc. Dă-le, Doamne, pacea Ta, luminează-le mintea ca să Te cunoască pe Tine și poruncile Tale, curățește-le inima ca să-și vadă greșalele și să se căiască de nedreptățile lor! Nu-i lăsa pe ei, Doamne, în rătăcire și în păcat! Trimite-le lor binecuvântarea Ta ca să se întoarcă și să se mântuiască și să fie vii întru Împărăția Ta! Iar mie, Stăpâne, dăruiește-mi duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, ca în pace și în bucurie să grăiesc către Tine unele ca acestea: „Iartă-ne nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri”. Amin.

Rugăciunea soților unul pentru altul

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce ne-ai învățat ca întotdeauna să ne rugăm unul pentru altul, că așa vom împlini legea Ta și ne vom arăta vrednici de mila Ta, caută cu îndurare și păzește de vrăjmașii văzuți și nevăzuți pe soțul meu (soția mea), pe care mi l-ai dăruit (mi-ai dăruit-o) a petrece împreună până la moarte. Dăruiește-i sănătate și deplină înțelepciune, ca să-și poată îndeplini datoriile după voia și poruncile Tale. Ferește-l (o) de ispitele pe care n-ar fi în stare să le poarte. Întărește-l (o) în dreapta credință, în dragoste desăvârșită, ca să lucrăm împreună faptele bune și să ne întocmim viața după sfintele Tale așezăminte și porunci, că a Ta este stăpânirea și puterea în veci. Amin.

Rugăciunea părinților pentru copii

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care cu înțelepciunea Ta ai zidit pe om din țărână și ai suflat în fața lui suflare de viață, și binecuvântându-l, ai zis: „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul”. Iar în Cana Galileei, prin Unul-Născut Fiul Tău, ai binecuvântat nunta și, deci, nașterea de fii, cu multă umilință rog marea Ta bunătate: Ajută-ne cu darul Tău, totdeauna a ne împlini datoriile noastre de părinți, în creșterea bună a copiilor noștri. Doamne, Dumnezeuul milelor, milostivește-Te spre noi și casa noastră și neîncetat să reverși harul Tău și să te milostivești asupra copiilor noștri, pe care ai binevoit să ni-i dăruiești. Apără-i pe ei de toate cursele vrăjmașilor văzuți și nevăzuți. Poruncește îngerilor Tăi ca întotdeauna să le fie călăuze și povăzitori spre toate faptele cele bune, ca de-a pururea să Te poată lauda și preamări în veci. Amin.

Rugăciunea copiilor pentru părinți

Doamne, Dumnezeuul nostru, Tu, Care împuternicești florile și verdeața de pe tot pământul cu căldura soarelui Tău, și sufletul omenesc cu căldura iubirii Tale; Tu, Cel ce pe toate le-ai zidit de bunăvoia Ta în cer și pe pământ și pe toate le păstrezi prin dragoste și milă, revarsă, Mult-îndurate Doamne, peste sufletul meu cel slab și umilit care se închină Ție, bunătatea și darul Tău, și iubire și milă peste părinții mei, peste mai-marii mei și peste toți aceia care se ostenesc pentru mine și care m-au ajutat vreodată cu sfatul și bunătatea lor. Fă din sufletul meu un soare călduros și pentru sufletul lor, ca fiecare din ei să simtă cu îndestulare mângâierile și ajutorul cel venit de la Tine și revărsat asupra lor prin rugăciunile și prin dragostea mea fiască. Îți vorbește, Părinte, inima de fiu (fiică), și știi că Tu cunoști lăuntrul nostru și că nu Te vei întoarce de la inima mea, atât de dăruită tuturor acelorora pentru care mă rog.

Dăruiește-mi, Doamne, înțelepciune, ca să nu uit niciodată, nici în supărări, nici în necazuri și nici în bucurie, învățătura Ta, cum că „binecuvântările părinților întăresc casele fiilor”, și iarăși: „Cunună părinților sunt fiii lor și lauda fiilor sunt părinții lor”. Pentru aceasta, rogu-Te, Doamne, Slăvite Împărate și Bunule Părinte: Întărește-mă să cresc înaintea feței lor cu temerea de Tine și cu rușine de oameni, pentru ca prin curățirea de orice rău, prin împlinirea oricărui bine, prin fuga de orice păcat și prin setea de orice virtute, viața mea să fie spre mântuirea mea și a lor. Că Tu ești Doamne Cel ce odinioară ai zis: „Lăsați copiii să vină la Mine, că a unora ca acestora este Împărăția cerurilor”, și Cel ce Ți-ai pus dumnezeieștile Tale mâini peste capetele lor și i-ai binecuvântat. Înșuți Tu, Doamne, Iisuse Hristoase, trimite din cerul Tău cel preainalt binecuvântarea Ta peste mine, robul Tău, și ajută-mi să fac bucurie părinților mei și să umblu întru cărările Tale cele sfinte, săvârșind numai ce este bun și plăcut Ție, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru frați și surori

Doamne, Ție mă rog, ține pe frații mei (fratele meu) și surorile mele (sora mea) dându-le lor sănătate, viață lungă și harul Tău, ca să umble în căile Tale și să facă cele ce sunt după voia Ta cea sfântă. Dă-ne, Doamne, de acum până la capătul vieții, să ne iubim și să ne cinstim unii pe alții, căci „ce este mai bun și mai frumos, decât a vieții frații împreună”. Așa, Doamne, ascultă rugăciunea noastră și milostiv fii nouă, că bun și iubitor de oameni ești și Ție slavă Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la ziua numelui sau a nașterii

Dumnezeule Preasfinte, cum voi putea a-Ți mulțumi cu vrednicie pentru viața ce mi-ai dat? Tu m-ai

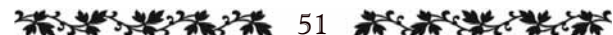

scos din întunericul neființei și viața mea este un dar al bunătății Tale. Tu, Care m-ai păzit până acum, sprijinește-mă în necazuri și întâmpină trebuințele mele. Tu ești Cel ce priveghezi asupra mea, îndreptezi pașii mei în calea binelui și mă aperi de ispite. Când mă rătăcesc, Tu mă întorci la calea poruncilor Tale; când mă poticnesc, Tu mă sprijinești; când cad, Tu mă ridici și când păcătuiesc, Tu mă întorci și-mi deschizi părinteștile Tale brațe. O, cât de multe sunt datoriile mele către Tine, pentru că mi-ai dat viață și mi-ai dat în toate zilele semne despre părinteasca Ta bunătate și îngrijire. Plin de vie recunoștință, Ție îți închin toate zilele vieții mele și mai ales această zi de sărbătoare pentru mine, și mă rog cu umilință ca bunătatea Ta să nu mă părăsească în tot timpul vieții mele și înțelepciunea Ta să mă povățuiască totdeauna în calea binelui și fericirii; pentru rugăciunile și mijlocirile Sfântului (N) și ale Preacuratei Maicii Tale. Amin.

Rugăciune pentru cei din închisori

Dumnezeule Preaîndurate, Cel ce pe Manase prin rugăciune l-ai slobozit din legături și din amare închisori, pe robii Tăi (N) care se roagă acum prin noi, din închisoare slobozește-i și din tot răul și primejdia izbăvește-i, ca un iubitor de oameni. Ca un izvor al îndurării și noian al bunătății, Hristoase Dumnezeule, nu trece cu vederea pe cei ce sunt în supărări și în nevoi și care cu credință Te cheamă pe Tine, ci ca un îndurat, miluiește-i și din închisoare degrabă slobozește-i.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai slobozit pe iubitul Tău Apostol Petru din legături și din temniță, fără nici o vătămare, cu umilință ne rugăm Ție: Primește cu milostivire și rugăciunea aceasta pentru iertarea păcatelor robilor Tăi (N), ce sunt închiși în temniță și cu rugăciunile aceluia, ca un iubitor de oameni, cu dreapta Ta cea întru tot puternică, din tot răul și primejdia izbăvește-i și-i slobozește, că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și

Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea semănătorului

Doamne, Dumnezeuul nostru, Ție ne rugăm, ca această sămânță care din preacuratele Tale mâini este pusă înaintea ochilor Tăi pentru semănat, să fie Ție bineplăcută, pentru că nu am îndrăzni a închide aceasta în sânurile cele necuvântătoare ale pământului, de nu am socoti porunca slavei Tale, care poruncește să crească și să rodească pământul și să dea semănătorului pâine spre hrană. Și acum ne rugăm, Doamne Dumnezeuul nostru, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție și deschide nouă vistierile Tale cele mari, bune și cerești, și revarsă binecuvântarea Ta, ca să ne facem vrednici de făgăduințele Tale cele nemincinoase. Oprește de la noi toate cele ce strică rodul pământului nostru și toată pedeapsa cea pe dreptate adusă asupra noastră, pentru păcatele noastre, și trimite îndurările Tale spre tot poporul Tău, cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la seceriș

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce pentru mila Ta cea mare ne-ai învrednicit să ajungem la timpul acesta și ai binecuvântat cununa anului, dând roade din belșug. Cel ce pentru marea Ta bunătate ai lăsat pământul să ne fie nouă spre hrană; Doamne prealăudate, dă spre mântuire și sufletelor noastre pașnică jertfire a primelor roduri și folosire a secerișului și învrednicește-ne de bogăția tuturor bunătăților. Că Tu ești Dătătorul de bine și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea văduvei

Doamne, Dumnezeuul meu, plăcut-a voii Tale celei nepătrunse de mintea omenească, ca să iei la Tine pe soțul meu. Grea este crucea ce mi-ai dat s-o port. La cine, însă, voi căuta scăparea mea decât la Tine, Cel ce ești apărătorul și sprijinitorul cel atotputernic al văduvelor și Părintele Cel atotbun al orfanilor? Ajută-mi ca unei neputincioase, hrănește-mă ca pe o sărmană, și mă întărește a face în toate voia Ta cea atotsfântă. În Tine, Preabunule Stăpâne, pun toată încrederea mea; ascultă umilita mea rugăciune și-mi ajută a spori în tot lucrul bun, folositor și bineplăcut Ție. Ajută-mi, Doamne Dumnezeule, a face întru toate voia Ta, pentru Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos cu Care împreună bine ești cuvântat, cu Preasfântul, bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea părintelui la moartea fiului sau a fiicei

Stăpâne, Doamne, Dumnezeuul meu cel milostiv și preabun, Cel ce ai auzit oarecând glasul de durere al robului Tău Iacob, care jelind pe fiul său Iosif, zicea: „Plângând mă voi coborî în locuința morților la fiul meu”. Tu Însuți, Îndurate Doamne, Cel ce ai dat mângâiere lui David, împăratul și proorocul, care odinioară se tânguia zicând: „O, fiul meu Abesalom, Abesalom, fiul meu! Mai bine muream eu în locul tău! Abesalom, Abesalom, fiul meu!”. Iar dumnezeiescul Tău Fiu și Mântuitorul nostru, din mare milostivire pentru durerea de părinte, a înviat pe fiica lui Iair, pe fiul văduvei din Nain, și cu aceeași milă și îndurare a tămăduit pe fiica femeii cananeience.

Însuți, Preabunule și Milostive, Stăpâne Doamne, caută din cer și vezi durerea inimii unui părinte, care își vede astăzi răpită o mare nădejde a vieții sale; căci

și prin viața cea dreaptă și bună a fiului meu (a fiicei mele) nădăjduiam eu să preaslăvesc după cuviință, puterea, înțelepciunea, bunătatea și sfânt numele Tău. Dar în fața tainelor nepătrunse pe care numai Tu singur le cunoști, gândul meu se îndreaptă la rugăciunea cea fierbinte pe care, înaintea sfințelor Sale patimi, Ți-a înălțat-o în grădina Ghetsimani iubitul Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, zicând: „Părinte, de este cu putință, trecă de la Mine acest pahar!”. Și, ca și El, plecându-mi capul strig astăzi către Tine: „Doamne, fie voia Ta!”. Asemenea, ca și oarecând dreptul Iov la vestea morții fiilor și a fiicelor sale, cu umilință grăiesc și mărturisesc: „Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat!”. Zdrobit de durere, dar cu neclintită credință în Tine și în tainele cele nepătrunse, cer în această clipă milostivirea și îndurarea Ta, Doamne!

Dă-i, Doamne, sufletului său (ei) odihnă și iertare de toate greșelile ce a săvârșit, cu lucrul, cu cuvântul sau cu gândul și îl (o) așează pe el (ea), în locul de fericire veșnică, dimpreună cu sfinții Tăi îngeri, pentru că acolo la vremea cea hotărâtă de Tine, să-l (o) pot găsi și împreună să cântăm slava Ta cea necuprinsă. Că Tu ești Dumnezeuzeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă și mulțumită și închinăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea copiilor la moartea unuia dintre părinți

Doamne, Doamne, cel ce ai ascultat tânguirea lui Iosif, care la moartea lui Iacov a căzut în fața tatălui său și a plâns și l-a sărutat; asemenea și Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, a cunoscut dragostea de mamă, căci pe cruce și în grele chinuri fiind, a văzut pe Maica Sa și pe ucenicul pe care îl iubea stând alături, și a zis Maicii Sale: „Femeie, iată fiul tău!”, iar după aceea a zis și ucenicului: „Iată mama ta!” Însuți, Stăpâne într-un tot bun, caută din

ceruri și vezi jalea și durerea ce mi-au cuprins astăzi inima și sufletul. Îndură-Te de mine, robul Tău și primește rugăciunea ce-Ți înalță fiul care și-a pierdut pe tatăl său preaiubit (pe mama sa preaiubită) și iartă-i lui (ei), și dezleagă-i toate greșelile cele de voie sau fără de voie, cele cu lucrul sau cu cuvântul și toate câte ca un om, în această viață a săvârșit. Ascultă, Milostive Stăpâne, glasul îndurerat al fiului, pe care tatăl său (mama sa) l-a povățuit și l-a deprins ca, în restriște și în necazuri, către Tine cu credință tare să-și ridice ochii și să-și deschidă gura. Milostivește-Te, Doamne și dă sufletului tatălui meu (mamei mele) odihna cea bună și fă-l pe el (fă-o pe ea) părtaș (părtaşă) bunătăților celor veșnice, așezându-l (o) cu dreptii în curțile Tale, că binecuvântat și preaslăvit ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la moartea unuia dintre soți

Stăpâne, Doamne, cel preacurat și ziditor a toată făptura, Care pentru iubirea Ta de oameni ai prefăcut coasta strămoșului Adam într-o femeie și l-ai binecuvântat și ai zis: „Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul!”, și pe amândoi i-ai arătat un trup, iar cei pe care i-a însoțit Dumnezeu, omul să nu-i despartă; caută din cer, Preabunule Părinte, și vezi jalea și durerea ce au năpădit inima și sufletul meu ce se vede astăzi despărțit de ființa pe care Tu, Doamne, mi-ai dat-o să-mi fie soț (soție) și sprijin în această viață. Îndură-Te de mine, Mult-milostive Doamne, în acest ceas greu pentru sufletul meu! Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Mângâietorul celor întristați, Care ai fost vestit de proorocul Isaia, că vei veni să tămăduiești pe cei cu inima zdrobită, fii mie mângâietor și ascultă-mi glasul ce-l înalț cu credință către Tine, rugându-Te să-i ierți, Preabunule Împărate, greșelile, oricâte va fi săvârșit în această viață, soțul meu (soția mea): ori cu lucrul, ori cu cuvântul, ori cu gândul, cu știință sau fără de știință.

Așa, Doamne, primește sufletul robului Tău (roabei Tale) în locașul sfinților Tăi, întru Împărăția Ta cea veșnică, spre care se nevoiește sufletul meu și întru care nădăjduiește a se învrednici la vremea când vei chema și duhul meu la Tine, pentru ca acolo sufletele noastre întâlnindu-se și împreună aflându-se, să laude și să preamărească întru tot sfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la moartea unui prieten

Doamne, Doamne, Creatorule și Ziditorule a toate, Cel ce ai pus în sufletul omenesc puterea dragostei ce leagă inimile apropiate și ne-ai dat nouă, ca pe o sete, trebuința de a ne căuta prieteni, spre a ne împărtăși aceleași gânduri și simțiri, Însuți Tu, Preabunule Doamne, caută cu îndurare spre durerea grea care îmi frământă astăzi ființa, ca și oarecând durerea care a lovit pe proorocul și împăratul David, care, la știrea morții prietenului său Ionatan, astfel jelea: „Munților Ghelboa, nici rouă, nici ploaie să nu cadă peste voi! Cum au căzut vitejii în mijlocul luptei?! Cum a murit Ionatan pe dealurile tale? Mă doare de tine, frate Ionatane! Tu erai plăcerea mea, dragostea ta către mine era uimitoare!”

Ascultă, Doamne, rugăciunea pe care eu, smeritul, Ți-o înalț din inimă curată dar frântă de durere, precum ai ascultat rugăciunea Fiului Tău și Mântuitorului nostru, Care venind în Betania și aflând mort pe prietenul Său Lazăr, S-a întristat cu duhul și-l plângea în fața iudeilor, care văzându-l au grăit: „Iată cât îl iubea de mult!” Dă, Doamne, sufletului robului Tău (N), iertare păcatelor câte ca un om, cu știință sau fără știință a săvârșit în această viață și-l așează pe el în cortul dreptilor și sfinților care din veac au plăcut Ție; că Dumnezeuul milei și al îndurărilor ești și binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru duhovnic

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Care pe desfrânata și pe tâlharul i-ai primit, primește și rugăciunea mea pentru robul tău, duhovnicul meu (N), ales de Tine să poarte povara păcatelor mele în fața Ta, așa cum Tu porți povara lumii întregi în fața Tatălui ceresc. Iartă-i toate greșelile lui pentru dragostea și jertfa lui stăruitoare, ca să pun început bun de pocăință și eu, oaia cea rătăcită. Cercetează-l degrabă și vezi nevoile lui. Vindecă-l de toată boala și întinăciunea trupeză și sufletească și de slăbiciunea și neputința firii celei căzute. Izbăvește-l de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, de tot răul și ispitele care i-au venit pentru păcatele mele. Sporește-i înțelepciunea, îndelunga răbdare, liniștea, pacea și mulțumirea sufletească. Înmulțește-i puterea, sporește-i blândețea și purtarea de grijă, și împlinește toate cele de folos lui. Dă-i minte luminată și pricepere sfântă care se pogoară de la Tine, Împăratul luminii. Bine sporește întru el, Doamne, și dăruiește-l sănătos, îndelungat în zile, drept învățând cuvântul adevărului Tău. Amin.

Împărate ceresc, Mângâietorule, deschide stăvilele cerului și plouă peste duhovnicul meu (N) belșug de har și bogată milă. Pogoară-Te asupra lui, odihnește în el pururea și revarsă peste el mulțimea îndurărilor Tale. Amin.

Maica Domnului, acoperă cu atotputernicul tău Acoperământ pe robul tău, duhovnicul meu (N), și roagă-te Bunului Dumnezeu să-l miluiască și să-l mântuiască pentru rugăciunile tale. Izbăvește-l de toată ispita trupeză și sufletească, curățește-l, tămăduiește-l, întărește-l și sănătate deplină dăruiește-i. Amin.

Sfinților ierarhi Vasile cel Mare și Ioan Postitorul, rugați-vă Bunului Dumnezeu să miluiască și să mântuiască pe duhovnicul meu (N), pentru rugăciunile voastre. Amin.

Cele nouă puteri cerești, sfinților români, mucenici și mucenițe, cuvioși și cuvioase, sfinții ai căror sfântă pomenire se săvârșește astăzi, împreună cu toți sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu să miluiască și să mântuiască pe duhovnicul meu (N) pentru rugăciunile voastre. Amin.

Rugăciune pentru lume
(a Cuviosului Paisie Aghioritul)

Dumnezeul meu, să nu-i părăsești pe robii Tăi care trăiesc departe de Biserică; dragostea Ta să-i aducă pe toți lângă Tine.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de cancer.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de boli ușoare sau grave.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de infirmități trupești.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de infirmități sufletești.

Pomenește, Doamne, pe conducătorii țărilor și ajută-i să conducă creștinește.

Pomenește, Doamne, pe copiii care provin din familii cu probleme.

Pomenește, Doamne, pe familiile care au probleme și pe cei divorțați.

Pomenește, Doamne, pe orfanii din toată lumea, pe toți cei îndurerați și nedreptățiți în această viață, pe văduvi și pe văduve.

Pomenește, Doamne, pe toți cei întemnițați, pe anarhiști, pe narcomani, pe ucigași, pe făcătorii de rele, pe hoți, luminează-i și ajută-i să se îndrepteze.

Pomenește, Doamne, pe toți cei înstrăinați.

Pomenește, Doamne, pe toți cei ce călătoresc pe mare, pe uscat și prin aer, și-i păzește.

Pomenește, Doamne, Biserica noastră, pe slujitorii sfințiți ai Bisericii și pe credincioși.

Pomenește, Doamne, toate frățiile monahale, pe stareți și pe starețe, pe monahi și pe monahii.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care sunt în vreme de război.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care sunt prigo- niți.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care sunt pre- cum păsările vâdate.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care și-au lăsat casele și serviciile lor și se chinuiesc.

Pomenește, Doamne, pe săraci, pe cei fără casă și pe refugiați.

Pomenește, Doamne, toate popoarele, să le ții în brațele Tale, să le acoperi cu Sfântul Tău Acope- rământ, să le păzești de orice rău și de război. Și iu- bita noastră țară, zi și noapte să o ții la sânul Tău, să o acoperi cu Sfântul Tău Acooperământ, să o păzești de orice rău și de război.

Pomenește, Doamne, familiile chinuite, părăsite, nedreptățite, încercate și dăruiește-le lor milele Tale cele bogate.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de tot felul de boli sufletești și trupești.

Pomenește, Doamne, și pe robii Tăi care ne-au cerut nouă să ne rugăm pentru ei. Amin.

ECCLIIȘTE ȘI PAROCIISE

ACATISTUL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12), troparele de umilință (vezi pag. 36-37), apoi rugăciunea aceasta:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Care cercetezi făptura Ta, Căruia sunt arătate patimile mele și neputința firii noastre omenești și tăria pizmașului nostru, Tu însuși mă acoperă de răutatea lui, pentru că puterea lui este tare, iar firea noastră pătimașă și tăria neputincioasă. Tu, dar, o, Bunule, Cel ce știi neputința noastră, Care și porți greutatea neputinței noastre, păzește-mă de tulburarea cugetelor și de popotul patimilor și fă-mă vrednic de această slujbă sfântă a Ta, ca nu cumva, în poftele mele cele spurcate, să pierd dulceața ei și să mă aflu fără de rușine și fără de frică înaintea Ta. Ci, Doamne, preadulcele meu Iisuse, miluiește-mă și mă mântuiește.

Condacele și icoasele

Condacul I

Apărătorule cel mai mare și Doamne, biruitorul diadului, ca cei ce ne-am izbăvit de moartea cea veșnică, cele de laudă aducem Ție noi, robii Țăi și zidirea Ta. Ci, ca Cel ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăvește pe noi, care-Ți cântăm: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne!

Icosul I

Făcătorule al îngerilor și Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea și limba, spre lauda preacuratului Țău nume, precum ai deschis

auzul și limba celui surd și găngav de demult, ca să grăiesc și eu acestea:

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor;
 Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoșilor;
 Iisuse preadulce, slava patriarhilor;
 Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
 Iisuse preaiubite, plinirea proorocilor;
 Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor;
 Iisuse prealine, bucuria călugărilor;
 Iisuse preamiloștive, dulceața preoților;
 Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
 Iisuse preadulce, bucuria preacuvioșilor;
 Iisuse preacurate, mintea cea întregă a celor curați cu fecioria;
 Iisuse, Cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoșilor;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 2-lea

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte și, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei, pe care îl ducea să-l îngroape, așa înviază și sufletul meu cel omorât cu păcate, Iubitorule de oameni, și Te milostivește spre mine, care-Ți cânt Ție: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Ințelegerea cea neînțeleasă căutând Filip să o înțeleagă, grăia: „Doamne, arată nouă pe Tatăl.“ Iar Tu ai zis către dânsul: „Atâta vreme fiind cu Mine, au n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine și Eu întru Tatăl?“ De aceea, Ție, Celui ce ești necuprins, cu frică Îți grăim:

Iisuse, Dumnezeul cel mai înainte de veci;
 Iisuse, Împăratul cel preaputernic;
 Iisuse, Stăpânul cel îndelung-răbdător;

Iisuse, Mântuitorul cel preamiloștiv;
 Iisuse, păzitorul meu cel preabun;
 Iisuse, curățește păcatele mele;
 Iisuse, ridică fărădelegile mele;
 Iisuse, iartă nedreptățile mele;
 Iisuse, nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine;
 Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
 Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
 Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 3-lea

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe apostolii Țăi, care ședeau în Ierusalim, îmbracă-mă și pe mine, cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Țău celui Sfânt, și-mi dă mie să cânt Ție cu dragoste: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Iisuse, Cel ce ai mulțime de îndurări, Care ai chemat pe vameși și pe păcătoși și pe cei necredincioși, nu mă trece cu vederea acum pe mine, cel asemenea lor; ci, ca niște mir de mult preț, primește cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită;
 Iisuse, mila cea fără de sfârșit;
 Iisuse, frumusețea cea prealuminată;
 Iisuse, dragostea cea nebiruită;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
 Iisuse, miluiește-mă pe mine, păcătosul;
 Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi;
 Iisuse, curățește-mă pe mine, cel născut în păcate;
 Iisuse, învață-mă pe mine, netrebnicul;
 Iisuse, luminează-mă pe mine, întunecatul;
 Iisuse, curățește-mă pe mine, întinatul;

Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 4-lea

Vifor de gânduri îndoielnice având înlăuntru, Petru se afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup și umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat și, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale și a strigat: „Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă!“; și chemându-l, i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta și ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce grăiesc:

Iisuse, ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumusețătorul fapturilor;
Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minții mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse, izbăvește-mă de tot chinul;
Iisuse, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 5-lea

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul legii cu Sângele cel izvorător din Dumnezeu, Iisuse, așa ne scoate pe noi din lanțurile cu care șarpele ne-a împiedicat pe noi prin patimile cele

trupești, prin îndemnările spre desfrânare și prin trândăvirea cea rea, pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile și cunoscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlپări a-I plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi aducem Ție cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;
Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
Iisuse, păzitorul prunciei mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereților mele;
Iisuse, lauda batrâneților mele;
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, viața mea de după moarte;
Iisuse, liniștea mea la judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă rușina pe mine atunci;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 6-lea

Vestirea și graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind-o, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai viețuit, Cel ce ești neajuns, și durerile noastre le-ai ridicat, de unde cu rănilile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a cânta: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Răsărit-a în lume lumina adevărului Tău și s-a rizgonit înșelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii, nerăbdând tăria Ta au căzut, iar noi, dobândind mântuire, mulțumire Îți aducem, cântând așa:

Iisuse, adevărul cel ce izgonești înșelăciunea;
 Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
 Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor țărilor;
 Iisuse, Dumnezeuule, Cel ce petreci întru milă;
 Iisuse, pâinea vieții, satură-mă pe mine, cel
 flămând;

Iisuse, izvorul înțelepciunii, adapă-mă pe mine,
 cel însetat;

Iisuse, veșmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe
 mine, cel întinat;

Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă
 pe mine, nevrednicul;

Iisuse, dătătorul celor ce cer, dă-mi să plâng pen-
 tru păcatele mele;

Iisuse, Cel ce afli pe cei ce Te caută, află și sufle-
 tul meu;

Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima
 mea cea ticăloasă;

Iisuse, răscumpărătorul păcătoșilor, curățește
 fărădelegile mele;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 7-lea

Vrând să descoperi taina cea ascunsă din veac, ca
 un miel spre junghiere Te-ai adus, Iisuse, și ca o
 oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, și ca un
 Dumnezeu din morți ai înviat și cu slavă la ceruri
 Te-ai înălțat și ne-ai ridicat pe noi, care-Ți cântăm
 Ție: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcă-
 torul; că din Fecioară, mai presus de fire S-a în-
 trupat și din mormânt a înviat, nesticând pecețile, și
 la apostoli prin ușile încuiate a intrat cu trupul. Drept
 aceea, minunându-ne, cu credință grăim acestea:

Iisuse, Cuvântul cel necuprins;
 Iisuse, Cuvântul cel nevăzut;
 Iisuse, puterea cea neajunsă;
 Iisuse, înțelepciunea cea mai presus de cuget;
 Iisuse, dumnezeirea cea de necuprins în scris;
 Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;
 Iisuse, împărăția cea nebiruită;
 Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârșit;
 Iisuse, tăria cea preaînaltă;
 Iisuse, puterea cea veșnică;
 Iisuse, Făcătorul meu, miluiește-mă;
 Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 8-lea

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne în-
 străinăm din lumea cea deșartă și mintea spre cele
 dumnezeiești să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu
 pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe
 noi, cei ce-I cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Cu totul era între cei de jos, și dintre Cei de sus
 nenicum nu S-a despărțit Cel negrăit, când de voie
 pentru noi a pățimit, și cu moartea Sa moartea noas-
 tră a omorât-o, iar cu învierea Sa a dăruit viață celor
 ce-I cântă:

Iisuse, bucuria inimii;
 Iisuse, tăria trupului;
 Iisuse, lumina sufletului;
 Iisuse, repejunea minții;
 Iisuse, bucuria cunoștinței;
 Iisuse, nădejdea cea aleasă;
 Iisuse, pomenirea cea preaveșnică;
 Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri;
 Iisuse, slava mea cea preaînaltă;

Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
 Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
 Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 9-lea

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăvește preasfânt numele Tău în ceruri, strigând: „Sfânt, Sfânt, Sfânt!”; iar noi păcătoșii pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Pe ritorii cei mult-grăitori îi vedem tăcând ca niște pești fără de glas despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat fiind, petreci și om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință grăim:

Iisuse, Dumnezeul cel preaveșnic;
 Iisuse, Împăratul împăraților;
 Iisuse, Stăpânul stăpânitorilor;
 Iisuse, Judecătorul celor vii și al celor morți;
 Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
 Iisuse, mângâierea celor ce plâng;
 Iisuse, slava săracilor;
 Iisuse, nu mă judeca pe mine după faptele mele;
 Iisuse, curățește-mă după mare mila Ta;
 Iisuse, izgonește de la mine trândăvirea;
 Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii,
 Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiești lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea s-a

preaînălțat numele Tău mai mult decât tot numele, și de la toate făpturile cerești și pământești auzi: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Împărate cel preaveșnic, Mângâietorul cel adevărat, Hristoase, curățește-ne pe noi de toată întinăciunea, precum ai curățit pe cei zece leproși, și ne tămăduiește pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameșul, ca să-Ți cântăm cu umilință acestea:

Iisuse, vistierul cel nestricat;
 Iisuse, bogăția cea neîmpuținată;
 Iisuse, hrana cea tare;
 Iisuse, băutura cea neseacă;
 Iisuse, îmbrăcăminte săracilor;
 Iisuse, folositorul văduvelor;
 Iisuse, apărătorul celor lipsiți;
 Iisuse, ajutorul celor osteniți;
 Iisuse, îndreptătorul celor străini;
 Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;
 Iisuse, liniștea celor învăluiti;
 Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 11-lea

Cântare cu totul de umilință aduc Ție, eu, nevrednicul, și strig Ție ca și cananeanca: Iisuse, miluiește-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul, cu patimi și cu urgie fiind aprins, și dă-mi tămăduire mie celui ce-Ți cânt: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoștinței, Pavel, care mai înainte

Te prigonea pe Tine, socotind puterea glasului celui de Dumnezeu înțelepțitor, și-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Așa și mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce-Ți grăiesc:

Iisuse, Împăratul meu cel preatare;
 Iisuse, Dumnezeul meu cel preaputernic;
 Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;
 Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit;
 Iisuse, Îndreptătorul meu cel preabun;
 Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat;
 Iisuse, Stăpânul meu cel preamilostiv;
 Iisuse, Mântuitorul meu cel preamilosârd;
 Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;
 Iisuse, tămăduiește-mi trupul cel rănit cu păcatele;
 Iisuse, curățește-mi mintea de gândurile cele deșarte;
 Iisuse, păzește-mi inima de poftetele cele viclene;
 Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 12-lea

Dăruiește-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse, și mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, și mă cheamă pe mine trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, și mă auzi pe mine, cel ce-Ți cânt Ție: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Slăvind învierea Ta, Te lăudăm toți și credem cu Toma că Domn și Dumnezeu ești, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui și va să judeci vii și morții. Atunci mă învrednicește șederii de-a dreapta pe mine, cel ce strig:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuiește-mă;

Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;

Iisuse, căldura cea iubită, încălzește-mă;

Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;

Iisuse, veșmântul cel luminat, înfrumusețează-mă;

Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă;

Iisuse, piatra cea scumpă, strălucește peste mine;

Iisuse, soarele dreptății, luminează-mă;

Iisuse, lumina cea sfântă, strălucește peste mine;

Iisuse, de durerile cele sufletești și trupești, izbăvește-mă;

Iisuse, scoate-mă din mâna potrivnicului;

Iisuse, izbăvește-mă de focul cel nestins și de alte chinuri veșnice;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 13-lea

O, preadulce și întru tot îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primește acum această puțină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, și păzește moștenirea Ta de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputințe și de foamete, de toate necazurile și rănilile cele aducătoare de moarte, și din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toți, care cântăm Ție: Aliluia! (*acest Condac se zice de trei ori*)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 88).

Rugăciune către Domnul nostru

Iisus Hristos

(a Sfântului Isaac Sirul)

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr și lacrimi de întristare și de

milostivire ai vărsat pentru dânsul, primește lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănilor Tale, tămăduiește rănilor mele. Cu Sângele Tău, curățește sângele meu și amestecă în trupul meu mireasma Trupului Tău celui de viață făcător. Fierea cu care vrăjmașii Te-au adăpat să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea cea trasă în jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalțe capul meu cel palmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a fâgăduit preasfântă gura Ta. Fața Ta, cea batjocorită cu palmuirii și cu scuipării, să umple de strălucire fața mea cea întinată în fărădelegi. Duhul Tău, pe care l-ai încredințat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povățuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăința, nici umilința care întorc pe fii la moștenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumești și nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite și nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu, Vistierul bunătăților, dăruiește-mi pocăință neștirbită și inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta, căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi așadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani și mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne, să nu mă părăsești. Am ieșit de la Tine, ieși în căutarea mea. Du-mă la pășunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale preaalese. Hrănește-mă împreună cu ele din verdeața dumnezeieștilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălașul Tău și se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea și

odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în neazuri și în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învrednicește și pe mine, nevrednicul, cu harul și cu iubirea Ta de oameni în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI DUH (pentru luminarea minții)

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Veniți toți credincioșii să preaslăvim pogorârea Sfântului Duh, Cel ce din sânurile Tatălui a purces asupra apostolilor, acoperind ca și cu niște ape pământul de cunoștința lui Dumnezeu, și învrednicind de harul cel de viață făcător al înfierii și de slava cea de sus pe cei ce aleargă la El întru curăție, sfințind și îndumnezeind pe cei ce strigă: Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Icosul 1

Ingerii cu fețe luminoase în ceruri neîncetat slavoslovesc pe Duhul cel Sfânt, după cuviința datorată izvorului Vieții și luminii celei nematerialnice. Dimpună cu ei Te preaslăvim și noi, Duhule necuprins cu mintea, pentru milele Tale cele arătate și cele ascunse, și cu smerenie ne rugăm să fim adăpostiți sub adumbrirea Ta cea fericită:

Vino, Lumină adevărată, duhovnicească bucurie;
Vino, Nor purtător de rouă și negrăită frumusețe;
Vino și primește ca pe un miros de bună-mireasmă duhovnicească, lauda noastră;

Vino și ne împărtășește de bucuria împărtășirii Tale;

Vino și veselește-ne cu îmbelșugarea darurilor Tale;

Vino, veșnicule Soare neapropiat și întru noi Îți fă
locaș;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălăș-
luiește întru noi!

Condacul al 2-lea

In chipul limbilor de foc, întru lumină și suflare de
vânt de bucurie făcătoare, pogorându-se Duhul cel
Sfânt peste apostoli și de văpaia Lui fiind aprinși,
chemat-au pescarii întreaga lume la Biserica lui
Hristos, necazuri și nevoi răbdând cu bucurie pe
pământ și pe ape, de morțile cele cumplite nu se
spăimântau, în tot pământul ieșind vestirea cântării
lor celei de Dumnezeu insuflăte: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Potir de ploaie dătător, izvorător de foc, Care Te-ai
pogorât asupra apostolilor, Ție cântare Îți aducem,
pe Tine Te binecuvântăm și Ție Îți mulțumim, Dum-
nezeule Duhule Sfinte:

Vino, Cel ce sfințești Biserica și o păzești pe
dânsa;

Vino și dăruiește un suflet și o inimă celor ce cred
întru Tine;

Vino și aprinde evlavia noastră cea rece și nerodi-
toare;

Vino și risipește negura necredinței și a răutății
care se îndesește pe pământ;

Vino și ne călăuzește pe toți pe drumul vieții celei
drepte;

Vino și ne povățuiește la tot adevărul;

Vino, Înțelepciune neajunsă, și cu judecățile cele
de Tine știute mântuiește-ne;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te
sălășluiește întru noi!

Condacul al 3-lea

O, prea adâncă taină, Dumnezeule, Duhule necu-
prins cu mintea, Care împreună cu Tatăl și cu Fiul
toate le-ai zidit! Tu ai împodobit cetele îngerilor de
sus întru locașul luminii celei neapropiate. Tu ai
chemat la ființă, cu strălucirea slavei, cetele de foc ale
luminătorilor cerești. Unind tu trup și suflet într-o mi-
nunăță alcătuire, ai zidit neamul omenesc; pentru
aceasta, toată suflarea Te laudă și cântă: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Alfa și Omega, Începutule și Sfârșitul, Tu,
veșnicule Duh, cu necuprinsa putere a purtării
deasupra apelor și cu înfricoșătoarea Ta îmbrățișare
ai adus pe toți și pe toate la viață. Din suflarea Ta cea
de viață făcătoare a răsărit, din genunea cea fără
chip, frumusețea lumii celei întâi-zidite, pentru care
Îți strigăm:

Vino la noi, Preaînțeleptule Ziditor al lumii;

Vino, Cel ce ești mare în micuța floare ca și în lu-
minătorii cerului;

Vino, Felurime negrăită și Frumusețe veșnică;

Vino și luminează întunecatul meu suflet;

Vino, Cel ce te dăruiești nouă prin Sfintele Taine;

Vino, căldură bineînmiresmată;

Vino și ne arată pe noi zidire nouă în Hristos;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălăș-
luiește întru noi!

Condacul al 4-lea

O, Duhule preabun și neajuns, din care izvorăște
sfințenia! Tu ai înveșmântat-o pe Precurata Fe-
cioară Maria cu strălucirea orbitoare și neapropiată a
sfințeniei Tale, făcând-o Maică a lui Dumnezeu-
Cuvântul, Împărăteasă a îngerilor, spre mântuirea

oamenilor. Cu puterea cea mai presus de lume, Tu i-ai umbrit pe prooroci și pe apostoli, Tu i-ai purtat până în al treilea cer, Tu le-ai rănit inimile cu frumusețea cea de sus, punând în graiul lor îndemn înflăcărat cu care aduceau pe oameni la Dumnezeu. Tu îi preschimbai pe cei păcătoși, iar ei, plini fiind de arzătoare bucurie, Îți cântă: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Prin Duhul Sfânt tot sufletul viază și cu puterea Lui se va ridica spre învierea cea de obște toată zidirea, în ceasul de pe urmă al veacului acestuia și în cel dintâi al veacului ce va să fie. Ridică-ne atunci din groapă, Preabunule Mângâietor, nu spre osândă, ci spre a ne împărtăși de fericire, întru dumnezeiasca lumină cu toți sfinții, cu rudele și apropiații noștri.

Vino dar, și de a sufletului moarte ne izbăvește;

Vino și înainte de sfârșitul nostru ne îndestulează cu Trupul și Sângele Mântuitorului nostru;

Vino și dă-ne să adormim în pace cu cuget neîntinat;

Vino și luminoasă fă ridicarea noastră din somnul morții;

Vino și ne învrednicește ca să privim cu bucurie la zorii veșniciei;

Vino și fă-ne fii ai nesticăciunii;

Vino și luminează atunci ca un soare trupurile noastre cele fără de moarte;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul al 5-lea

Auzind Fiule al lui Dumnezeu glasul Tău: „Dacă cineva însetează să vină la Mine și să bea”, Te rugăm astâmpără-ne setea de viață duhovnicească și dă-ne apa vieții. Trimite asupra noastră raza harului

Duhului Sfânt, Celui ce împreună cu Tine are izvor în Tatăl, ca să nu mai însetăm în veac toți cei care cântăm cu umilință: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Nestricăciosule și Neziditul, Veșnicule, Preaîn-duratele Duh, Apărătorule al celor drepți, Curățitorule al păcătoșilor, slobozește-ne de orice înținăciune, ca strălucirea luminii harului Tău să nu se stingă întru noi cei care Îți cântăm:

Vino, Preabunule și dă-ne umilință și izvoare de lacrimi;

Vino și ne învață să ne închinăm Ție în duh și în adevăr;

Vino, Preaînaltule Adevăr, și lămurește îndoielile sărăcăcioasei mele înțelegeri;

Vino, Viață neîmbătrânitoare și ne primește din strâmtorarea veacului acestuia pământesc;

Vino, Lumină veșnică, și se vor risipi toate nălucirile și spaimele;

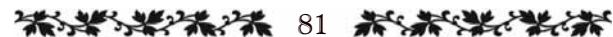
Vino, Putere veșnic nouă, împrospătându-i pe copiii Tăi cei osteniți;

Vino, nemărginită Bucurie, și uitate vor fi vremelnicele întristări;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul al 6-lea

Saltă fiică a luminii, Sionule, Sfântă Maică! Împodobeste-te, slăvită Mireasă cu cerurile deopotrivă, strălucitoare Biserică sobornicească a lui Hristos! Asupra Ta odihnește Duhul cel Preasfânt, Care tămăduiește neputințele, plinește lipsurile, dăruiește viață celor morți și-i aduce la viața cea veșnică pe toți cei ce cu cuviință și cu dreptate strigă: Aliluia!

Icosul al 6-lea

In lume necazuri veți avea”, a zis Mântuitorul. „Unde vom afla alinare și cine ne va mângâia? Tu, Duhule Mângâietor, Însuși dezleagă întristarea noastră! Mijlocește pentru noi cu suspinuri negrăite și ușurează inimile celor ce Te roagă:

Vino, dulce Răcoare a celor osteniți și împovărați;

Vino, Împreună-grăitorule cu cei întemnițați;

Vino, Adăpostul celor prigonți;

Vino și miluiește pe cei slăbănogiți de sărăcie și de foamete;

Vino și tămăduiește patimile trupului și ale sufletelor noastre;

Vino și cercetează pe toți cei care însetează de lumina Ta;

Vino și alină întristarea noastră cu nădejdea veșnicei bucurii;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul al 7-lea

Celui Care hulește împotriva Duhului Sfânt nu i se „va ierta nici în veacul acesta nici în cel viitor”, a spus Domnul. Ascultând acest cuvânt înfricoșător ne cutremurăm, ca nu cumva să fim judecați cu cei neascultători și cu cei care se luptă împotriva lui Dumnezeu. Nu lăsa, Duhule Sfinte, inima noastră să se plece spre cuvinte de viclesug. Întoarce din schisme, eresuri și necredință pe toți cei rătăciți, iar pe întâi-născuții Bisericii Tale învrednicește-i să cânte în vecii vecilor: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Când s-a îndepărtat Duhul Sfânt de la Saul, atunci spaima și neliniștea l-au cuprins, iar întunericul

deznădăjduirii l-au coborât în cele mai dedesubt; așa mi s-a întâmplat și mie în ziua întristării și împietririi cugetului meu, căci m-am depărtat de la lumina Ta. Ci dă-mi a te chema neconținut, Ocrotirea sufletului meu, până ce lumina Ta mă va lumina pe mine cel împușinat la suflet:

Vino și nu mă lepăda pentru cărtirea și nerăbdarea mea;

Vino și potolește-mi cumplita vijelie a tulburării și a aprinderii;

Vino și odihnește pe cei necăjiți de strămtorările vieții;

Vino și împlânzește inima în ziua împietririi și a mâniei;

Vino și surpă urzelile, tulburările și spaimele duhurilor întunericului;

Vino și dă-ne, cu suflarea Ta, inimă zdrobită;

Vino, ca prin răbdare să mântuim sufletele noastre;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul al 8-lea

Mântuiește-mă, cerescule Părinte! Săraci suntem, îneputincioși și orbi și goi duhovnicește! Dăruieș-te-ne aurul Tău cel curățit în foc, cu veșmânt alb acoperă rușinea noastră, vindecă ochii noștri cu alifia Ta. Pogoară și în vasele necurate ale sufletelor noastre harul Preasfântului Tău Duh cel de viață făcător, învrednicindu-ne bucuriei celei de a doua nașteri pe toți cei care cântăm: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Ca turnul Babel se prăbușește fericirea pământescă. Jalnice sunt toate strădaniile omenești. Bine îmi este mie că m-ai smerit, că în păcate și căderi mi-ai acoperit toată slăbiciunea și nimicnicia. Fără de Tine nimic nu putem face, dar nădăjduim că ne vom mântui prin harul Tău, grăind:

Vino dar, Preaînțeleptule Ziditor al vieții;
Vino și lămurește-ne căile Tale cele neînțelese;
Vino, precum un fulger și luminează sfârșitul
vieții noastre pământesti;
Vino și binecuvintează tot începutul bun pe care
îl punem;
Vino și fii nouă ajutor la fapte bune;
Vino și luminează mintea noastră în ceasul des-
cumpănirii;
Vino și dăruiește tuturor duh de pocăință, ca să
se risipească prin aceasta scârbele care stau să vină
asupra lumii spre pedepsire;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălăș-
luiește întru noi!

Condacul al 9-lea

Atât a iubit Dumnezeu lumea, că și pe Fiul Său cel
Unul-Născut, Care S-a întrupat de la Duhul Sfânt
și din Maria Fecioara și și-a întins pe Cruce mâinile
Sale de Ziditor al lumii, L-a trimis de a răscumpărat
din păcat și moarte întreaga lume cu Sângele Său.
Pentru aceasta toată zidirea, așteptând libertatea
slavei fiilor lui Dumnezeu, cântă Tatălui, Care a
iubit, Fiului, Care a răscumpărat și Duhului, Care
sfințește: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Duhul cel făcător de Viață, Care S-a pogorât asupra
lui Hristos la Iordan, în chip de porumbel, S-a
odihnit și asupra mea când mă aflam în scaldătoarea
Sfântului Botez; s-a întunecat însă lucrarea bunătății
Sale din pricina negurii greșelilor mele. Pentru
aceea, precum așteaptă zorii drumețul rătăcit noaptea
în pădure, așa și eu însetez de razele Tale, Bunule, ca
să nu pier cu totul:

Vino, dar, la cel pecetluit cu numele Tău cel în-
fricoșător;

Vino, dar, și ușurează cugetul chinuit și pârjolit
fără cruțare;
Vino și înnoiește întru mine chipul lui Dumnezeu
ce s-a acoperit de neguri;
Vino și risipește nălucirile născute din păcat;
Vino și mă învață să împărtășesc durerile străine;
Vino și pleacă-mă să iubesc întreaga Ta zidire;
Vino și dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălăș-
luiește întru noi!

Condacul al 10-lea

Duhul Sfânt îl naște a doua oară pe om spre viața
veșnică, Duhul Sfânt îi însuflețește pe mucenici,
sfințește preoții, încununează pe cei drepti, face din
pâine și vin însuși dumnezeiescul Trup și Sânge al
Mântuitorului. O, adâncul bogăției și înțelepciunii lui
Dumnezeu! Dă-ne cununa darurilor Tale – dragostea
veșnică și atotiertătoare – care se întristează pentru
vrăjmași și vrea ca toți să fie mântuiți, ca lămurii
fiind prin ea, ca niște fii ai luminii să strigăm: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Cine ne va despărți de dragostea lui Dumnezeu?
Necazul, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau
foamea, sau golătatea, sau nevoia, sau sabia? Dacă
ne vom lipsi chiar de toate cele de pe pământ, avem
moștenire nepieritoare în ceruri. Ci dă-ne, Doamne,
să Te iubim nu cu cuvântul sau cu limba, ci cu fapta
nemincinoasă și cu nevoința întregii vieți:

Vino, dar, Atotputernicule Duh și ne sporește
credița cea atotbiruitoare;

Vino și ne dă îndrăzneală în rugăciune;

Vino și ne încălzește inimile ca să nu se răcească
dragostea noastră din pricina prea multor fărădelegi;

Vino și dă-ne să nu cădem în vreme de prigoană
și de batjocorire a credinței;

Vino și ne păzește de ispите peste puteri și de
sminteli,

Vino și înviază inimile noastre prin înrouarea Ta;
Vino și ne tămăduiește, sfințește-ne și ne ridică,
Bunule, cu harul Tău;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălăș-
luiește întru noi!

Condacul al 11-lea

Acestea zice Domnul: „Vârșă-voi Duhul Meu peste
tot trupul și fiii și fiicele voastre vor prooroci,
bătrânii voștri vise vor visa, iar tinerii voștri vor
vedea vedenii”. Duhule preadorit, dă-ne doar o
firimitură de la masa fiilor celor aleși ai mângâierii
Tale, celor care cu umilință Îți strigăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Acolo unde ai răsărit, fie și doar pentru o clipă, în
locul cel de taină al sufletului, strălucind ca un
fulger, neuitată e fumusețea descoperirii Tale, prin
care se preschimbă cu preschimbare dumnezeiască
și înfricoșătoare cuviință, făptura cea de tină. Învred-
nicește-ne, Bunule Mângâietor, încă din viața
pământească să Te vedem cu inima curată noi, cei
care strigăm:

Vino, Fulger dătător de lumină veșniciei;
Vino și luminează-ne cu strălucirea cea neînserată;
Vino, Vistierul smereniei și Veselia celor blânzi;
Vino, Apă vie, și răcorește-ne arșița patimilor;
Vino, că departe de Tine nu aflăm liniște și odihnă;
Vino, că împreună cu Tine pretutindeni este Îm-
părăția cerurilor;
Vino și întipărește-ne în suflet pecetea darului Tău;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălăș-
luiește întru noi!

Condacul al 12-lea

Râu neseacă al harului, Cel ce ierți păcatele, Duhule
Sfinte, primește rugăciunea noastră pentru în-

treaga lume, pentru cei credincioși și pentru cei ne-
credincioși și pentru fiii neascultării; și pe toți îi
adună în Împărăția Sfintei Treimi, ca să se rușineze
de Tine și cel din urmă vrăjmaș, moartea, iar lumea,
renăscută prin focul curățitor, să cânte cântarea cea
nouă a nemuririi: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Văd cu duhul cetatea lui Dumnezeu, Ierusalimul
ceresc, ca pe o mireasă împodobită cu chip de
soare, în sărbătoare. Aud săltarea dreptilor la Cina
Domnului, aud glasurile îngerilor și pe prealumi-
natul nostru Domn între aleșii Săi, iar durerea, în-
tristarea și suspinarea fug. Împărate ceresc, Duhule
Sfinte, învrednicește-ne prin înșeptita cunună a
darurilor Tale să ne împărtășim în Domnul de bucu-
ria veșnică, noi, cei care strigăm:

Vino, Bunule, și trezește în noi setea de viața de
dincolo de mormânt;

Vino și aprinde în inimile noastre dorirea vieții
veacului celui adevărat;

Vino și ne descoperă bucuria Împărăției care va
să vină;

Vino și dă-ne haina strălucitoare ca zăpada a
curăției;

Vino și umple-ne cu strălucirea dumnezeirii;

Vino și ia-ne la nunta Mielului;

Vino și ne învrednicește să împărtășim în slava Ta
cea veșnică;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălăș-
luiește întru noi!

Condacul al 13-lea

O, noian purtător de lumină al iubirii celei mântu-
itoare, Duhule făcător de viață, încălzește cu su-
flarea venirii Tale neamul omenesc cel înghețat întru
fărădelegi, grăbește pierirea răului cu nepătrunsele

Tale judecăți și ne descoperă cum să prăznuim în veșnicie adevărul cel dumnezeiesc, astfel ca Dumnezeu să fie totul întru toate, și cele cerești și cele pământești și cei izbăviți din iad, dimpreună să cânte: Aliluia! *(acest Condac se zice de trei ori)*

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 109).

**Rugăciune către Prea Sfântul
Duh Dumnezeu
(a Sfântului Simeon Noul Teolog)**

Vino, Viața cea fericită și veșnică și dreaptă, cea atotțiitoare, întru tot Sfinte și de viață Făcătorule și Ziditorule Duhule, Cel ce ești ca stăpânire de aceeași cinste cu a Tatălui și a Fiului, Căroră în trei Ipostase deopotrivă Le este vrednicia, dumnezeirea, unirea gândirii și conglăsuirea spre Unul. Vino, Doamne al meu, pe care Te-a dorit și Te dorește ticălosul meu suflet. Vino, Cel ce Tu Însuți Te-ai făcut dorință întru mine și m-ai făcut să te doresc pe Tine, Cel cu totul neapropiat. Vino, bucuria mea cea neîncetată și desfătarea și slava. Vino, suflarea mea, viața mea, mângâierea sufletului meu. Fă-te cu mine un duh, Preabunule Stăpâne, fără de amestecare, fără de mutare, fără de schimbare, Dumnezeu cel peste toate.

Fă-Te mie totul întru toate, hrană negrăită și cu totul necheltuită, care de-a pururea se revarsă în buzele sufletului meu și curge ca un izvor în inima mea, îmbrăcăminte care strălucește și cu totul arde pe diavoli, curățire care mă spală pe mine prin nesticăcioase și sfinte lacrimi, pe care venirea Ta le dăruiește celor către care vine. Fă-Te mie, Doamne, lumină neînserată și soare neapus, în tot locul strălucindu-mă pe mine, Cel ce nu Te întorci dinspre nimeni, ca să nu ne acoperim cu întunericul păcatelor noastre, nevrând a veni către Tine.

Depărtează de la mine, Doamne, toată înălțarea cea pierzătoare și îmi dă mie înțelepțirea desăvârșită a ochilor. Pune limbii mele frâu, arată urechile mele bine supuse sfintelor Tale porunci, dă-mi răbdare întru necazuri, înțelepțește și întărește inima mea întru îndelungă-răbdare, întru milostivire, în dragoste, întru smerită cugetare, în pace către sine-mi și către toți, întru întoarcere de la lenevia și trândăvia diavolilor, întru care ca întru niște dulceți m-am desfătat. Dă-mi mie deslușire în gânduri, pe care anume se cuvine mai mult a le alege. Dă-mi mie să cunosc meșteșugurile diavolului și să mă lepăd de ele și de el, și cu totul să-mi tai voia mea și să las cele ale mele întru purtarea Ta de grijă și de acolo să nădăjduiesc folosul.

Că la Tine este viața mea, lumina mea, mântuirea mea și pe Tine Te binecuvânteț și Te slăvesc și Ție mă închin, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Celui de o veșnicie cu Tine și de o fire cu Tine al Lui Fiu, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevino-vată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATIST CĂTRE DUMNEZEU TATĂL PENTRU CEI ADORMIȚI

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Cel ce cu iconomia Ta cea nepătrunsă ai pregătit pacea spre binele cel veșnic, hotărând tuturor vremea și felul sfârșitului, iartă, Doamne, păcatele celor din veac adormiți, primește-i în locașul luminii și al bucuriei și le deschide brațele părintești. Auzi-ne, Milostive, pe noi, cei ce le facem pomenirea și strigăm: Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Icosul 1

Pe Adam cel căzut și pe tot neamul ca să-l izbăvești de pierzarea cea veșnică, ai trimis în lume, Doamne, pe Fiul Tău, răsărindu-ne viața veșnică prin Crucea și Învierea Lui. Spre mila Ta nădăjduind, așteptăm Împărăția cea nesticăcioasă a slavei, cerem împărțășirea la Domnul a celor adormiți și ne rugăm:

Tatăl nostru, fă ca să uite ei toate necazurile și întristările pământești;

Tatăl nostru, veselește sufletele celor ce s-au chinuit în valurile vieții;

Tatăl nostru, mângâie-i pe ei la sânul Tău, precum își mângâie mama copiii;

Tatăl nostru, grăiește-le lor: „Păcatele vi s-au iertat!”;

Tatăl nostru, primește-i în limanul cel fericit și liniștit;

Tatăl nostru, deschide-le cămărilor îngerilor și ale sfinților;

Tatăl nostru, pe părinții și frații noștri cei adormiți, învrednicește-i veșnicelor Tale bunătăți;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 2-lea

Cuviosul Macarie, fiind luminat de strălucirea Celui Preaînalt, a auzit glas de la un craniu de slujitor idolesc: „Când vă rugați voi creștinii pentru cei ce se chinuiesc în iad au bucurie și păgânii”. Este minunată puterea rugăciunilor pentru cei adormiți. Cele dedesubt prin acestea se luminează și toți se bucură împreună cu cei credincioși, când cântăm pentru toată lumea: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Ne aducem aminte de cuvântul Sfântului Isaac Sirul, care spune: „Inima care iubește și pe oameni și pe dobitoace, se roagă întotdeauna cu lacrimi pentru ca toată zidirea să se curățească”, deci și noi, cu îndrăznire cerem de la Dumnezeu ajutor tuturor celor din veac adormiți, strigând unele ca acestea:

Tatăl nostru, ușurează întristarea părinților pentru pierderea copiilor;

Tatăl nostru, fă ca cei ce nu Te-au cunoscut pe pământ să Te cunoască măcar în cer;

Tatăl nostru, miluiește-i pe toți cei care au fost îngropați fără rugăciuni;

Tatăl nostru, primește în locașurile Tale pe cei care au murit năprasnic de întristare sau de bucurie;

Tatăl nostru, tuturor celor ce mor, trimite-le pacea și odihna sfinților;

Tatăl nostru, pentru rugăciunile celor ce au pățimit fără vină, iartă pe cei păcătoși;

Tatăl nostru, celor adormiți, ușurează-le întristarea cu nădejdea întâlnirii în Sionul cel ceresc;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 3-lea

Vinovați suntem de necazurile lumii, de suferințele fapturilor necuvântătoare și de suferințe nevinovaților copiii, fiindcă prin căderea omului s-a distrus fericirea și frumusețea făpturii. Tu, Cel mare dintre suferinzii cei nevinovați, Tu singur ai puterea a ierta tuturor, deci iartă și întoarce lumii fericirea cea de demult, ca și cei morți și cei vii să afle pacea, strigând: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Lumină lină, Răscumpărătorul tuturor, auzim oftarea Ta pe Cruce pentru vrăjmașii Tăi: „Părinte, iartă-le lor păcatul!”; deci, în numele iertării tuturor îndrăznim și noi a ne ruga Tatălui pentru veșnica odihnă a vrăjmașilor Tăi și ai noștri:

Tatăl nostru, iartă celor ce au vărsat sânge nevinovat;

Tatăl nostru, iartă celor ce și-au făcut bunăstarea lor pe lacrimile aproapelui;

Tatăl nostru, nu judeca pe cei ce ne-au asuprit pe noi cu clevetire și nedreptate;

Tatăl nostru, răsplătește cu milă pe toți cei asupriți de noi;

Tatăl nostru, fă ca această rugăciune pentru ei să fie primită drept taină a împăcării;

Tatăl nostru, rupe zapisul păcatelor părinților și fraților noștri adormiți;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 4-lea

Mântuiește Doamne pe cei ce s-au sfârșit în suferințe grele, prin ucideri, îngropați de vii, omorâți de grindină, de ger sau prin cădere de la înălțime; deci, pentru întristarea sfârșitului lor, dăruiește-le veșnica Ta bucurie, ca să binecuvinteze vremea lor de suferință ca timp al răscumpărării lor, cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Dăruiește, Doamne, tuturor cărora le-ai luat viața din fragedă tinerețe, tuturor cărora le-ai dat cununa de spini, tuturor celor care nu au cunoscut fericirea pământească, mila Ta cea nesfârșită; răsplătește-le cu razele iubirii Tale nesfârșite, dincolo de mormânt, iar noi strigăm așa:

Tatăl nostru, răsplătește tuturor celor ce au murit sub sarcinile grele ale ostanelilor;

Tatăl nostru, primește în cămările raiului pe adormiții prunci și pe fecioare;

Tatăl nostru, învrednicește-i veseliei la Cina Fiului Tău;

Tatăl nostru, odihnește-i pe cei singuratici, orfani și străini, pentru care nu are cine să se roage;

Tatăl nostru, să se șteargă păcatele lor de razele calde ale atotiertării Tale;

Tatăl nostru, dăruiește robilor Tăi mai înainte adormiți, părinți și frați ai noștri, haina albă a biruinței;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 5-lea

Ai dăruit, Doamne, neamului omenesc moartea, ca pe cel de pe urmă mijloc de înțelegere și de pocăință. Cugetând la groaznica judecată, se descoperă deșertăciunile pământești, pornirile trupești se

liniștesc, mintea cea semeață se smerește, dreptatea cea veșnică se descoperă, căci și păcătoșii cei îndărătnici în credință, când sunt pe patul de moarte mărturisesc cum că este Dumnezeu. Pentru aceea ei veșnic cer îndurarea Ta, strigând: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Părinte a toată îndurarea, Tu luminezi ziua cu soarele, Tu îndulcești pământul cu roade, Tu veselești lumea cu frumusețea, precum pe prieteni, așa și pe vrăjmașii Tăi. Noi credem că și dincolo de mormânt, în veșnicie, îndurarea Ta este nesfârșită, miluind pentru rugăciunile Bisericii, chiar și pe păcătoșii cei cu totul lepădați; de aceea așa ne rugăm:

Tatăl nostru, ne întristăm pentru hulitorii de sfințenie și pentru fărădelegile lor;

Tatăl nostru, fă să fie și asupra lor voia Ta cea de mântuire;

Tatăl nostru, fie-Ți milă de cei răniți cu necredința cea pierzătoare;

Tatăl nostru, iartă pe cei ce s-au sfârșit fără de pocăință;

Tatăl nostru, mântuiește pe cei ce s-au pierdut în păcate grele și întunecate;

Tatăl nostru, fă ca să se stingă flacăra necredinței lor în marea bunătății Tale;

Tatăl nostru, Biruitorul iadului, izbăvește de osândirea în iad pe părinții și frații noștri cei mutați din lume;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 6-lea

Este grozav întunericul sufletului depărtat de Dumnezeu, chinuit de conștiință și de scrâșnirea dinților, de focul cel nestins și de viermele cel neadormit. Eu tremur gândind că aceea va fi și soarta

mea; deci, pentru mine însumi mă rog și pentru cei ce se chinuiesc în iad, ca să se pogoare peste ei rouă cu răcoreală din rai, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Vnde era să răsară lumina Ta, Hristoase Dumnezeule, dacă nu peste cei ce ședeau în întuneric și în umbra morții? De aceea Te și pomenesc sufletele cele din iad. Pogoară-Te, dar, din nou întru cele mai de jos ale pământului și scoate întru bucurie pe cei ce s-au despărțit de Tine cu păcatele, însă de Tine nu s-au depărtat. Deci, în numele Fiului și al Duhului, ne rugăm Tatălui:

Tatăl nostru, fiii Tăi se chinuiesc, deci miluiește-i;

Tatăl nostru, grele sunt păcatele lor, dar îndurarea Ta este mare;

Tatăl nostru, Tu ai trimis pe Fiul Tău ca să mântuiască pe cei păcătoși;

Tatăl nostru, cercetează necazul cel amar al sufletelor care s-au depărtat de la Tine;

Tatăl nostru, miluiește pe cei ce au prigonit adevărul din neștiință;

Tatăl nostru, iubirea Ta să le fie nu foc, ci răcoreală din rai;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 7-lea

Voind, Doamne, să dai mână de ajutor celor adormiți, le-ai îngăduit ca în vis și prin vedenii să se arate celor vii, ca aceștia, pomenind cu dragoste pe cei adormiți, să facă în amintirea lor fapte bune și, nevoindu-se cu credință, să strige cu dragoste: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Biserica lui Hristos înalță rugăciuni pentru cei adormiți în toată lumea, în fiecare zi, la orice ceas,

în tot pământul. Păcatele lumii se curățesc prin Sângele cel curățitor al Mielului lui Dumnezeu. Sufletele celor adormiți se ridică din moarte la viață și de pe pământ la cer cu puterea rugăciunilor de la altarul Domnului, de aceea strigăm:

Tatăl nostru, fie ca mijlocirea Bisericii pentru cei adormiți să le fie scară către cer;

Tatăl nostru, îndură-Te de ei pentru solirea Preasfintei Fecioare și a tuturor sfinților;

Tatăl nostru, curățește-i pe cei pentru care credințioșii strigă către Tine ziua și noaptea;

Tatăl nostru, pentru nerăutatea pruncilor, iartă pe părinții lor;

Tatăl nostru, pentru lacrimile maicilor, răscumpără păcatele fiilor;

Tatăl nostru, primește milosteniile și rugăciunile noastre ca împlinire la faptele lor bune;

Tatăl nostru, să fie Sângele Fiului Tău izvor de viață pentru cei cărora le facem pomenirea;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 8-lea

Lumea întreagă se înfățișează ca un sfânt mormânt obștesc. Pretutindeni se găsește praful fraților și al părinților noștri, zidiți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, rudeniile noastre în Adam. Tu singur ești Cel ce fără încetare ne-ai iubit pe noi, deci, iartă pe toți cei ce au murit de la început și până acum, ca să cânte ei iubirii Tale de oameni: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Vine ziua vaietelor ca un foc arzător, ziua cea mare și înfricoșătoare a Judecății de pe urmă, când se vor descoperi cele ascunse ale oamenilor și se vor deschide cărțile conștiinței. „Împăcați-vă cu Dumnezeu“ - strigă Pavel Apostolul - „mai înainte de

acea zi“. Doamne ajută-ne, și cu lacrimile celor vii împlinește neajunsurile celor adormiți.

Tatăl nostru, în ceasul judecării învrednicește-i pe ei și pe noi de mila cea aducătoare de bucurie;

Tatăl nostru, încununează cu slavă pe cei ce au suferit munci grele pentru Tine și pentru aproapele;

Tatăl nostru, dăruiește adevărul Tău celor curățiți prin necazul lumii acesteia pământești;

Tatăl nostru, Cel ce știi numele tuturor, primește pe cei ce s-au mântuit în cinul călugăresc și cel mirenesc;

Tatăl nostru, primește pe păstorii cei cucernici împreună cu fiii lor cei duhovnicești;

Tatăl nostru, să întâmpine robii Tăi pe Mirele Hristos cu făclii aprinse;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 9-lea

Binecuvântați, iar nu pierdeți timpul care repede trece; fiecare ceas, fiecare clipă, ne apropie tot mai mult de mormânt. Noua albire a părului, slăbirea puterii sunt vestitoare de lumea cea viitoare, sunt martorii stricăciunii pământești, ne vestesc că totul trece pe alături și se apropie fericirea cea veșnică, unde nu sunt nici lacrimi, nici suspine, ci numai cântare de biruință: Aliluia!

Icosul al 9-lea

După cum toamna copacii se despoaie de frunze, așa și viața noastră merge spre cădere, cu fiecare an, cu fiecare lună, floarea tinereții se vestejește, lumina bucuriilor se stinge, bătrânețea cea grea se apropie, prietenii mor, cei de aproape se depărtează. Voi, cei erați cândva tineri, plini de bucurie și de fericire, unde sunteți acum? Mormintele voastre zac fără glas, dar sufletele lor, sunt în mâna Ta, Doamne.

Tatăl nostru, privirea și îngrijirea din lumea cea de dincolo de mormânt ne cheamă la rugăciune;

Tatăl nostru, luminează cu soare frumos și încălzește locașurile celor adormiți;

Tatăl nostru, să se șteargă pentru totdeauna vremea despărțirii;

Tatăl nostru, învrednicește-ne de bucuria întâlnirii cu ei în ceruri;

Tatăl nostru, fă ca noi să fim una cu Tine;

Tatăl nostru, întoarce celor adormiți curăția pruncilor și bunătatea de suflet a celor tineri;

Tatăl nostru, fă ca să fie viața lor cea veșnică luminată sărbătoare a Paștilor;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 10-lea

La mormintele rudeniilor noastre ne curg lacrimi ca picături de ploaie și cu nădejde ne rugăm: Adeverește-ne, Doamne, cum că i-ai iertat pe toți, spune-le cum că îi primești în locașurile bucuriei, descoperă aceasta în taina sufletului nostru, ca să cântăm: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Îmi îndrept privirea în îndepărtare, pe calea vieții trecute și văd o mulțime din cei care au adormit din prima zi și până acum, binefăcători ai mei, și cu îndatorată dragoste strig unele ca acestea:

Tatăl nostru, miluiește pe toți cei ce mi-au dorit și mi-au făcut mie bine;

Tatăl nostru, învrednicește slavei Tale pe părinții și pe frații noștri și pe cei de aproape;

Tatăl nostru, mântuiește pe cei ce mi-au binevestit cuvântul Tău;

Tatăl nostru, preamărește în fața îngerilor pe cei ce m-au învățat să Te iubesc;

Tatăl nostru, dăruiește bucurie celor ce m-au povățuit prin exemplul vieții lor sfinte;

Tatăl nostru, îndulcește cu tainică mană pe cei ce m-au ajutat în zile grele;

Tatăl nostru, Împărăția Ta sfârșit nu are, deci fă ca să intre cei adormiți întru bucuria Ta;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 11-lea

Vnde-ți este moarte boldul tău, unde-ți este în-tunecarea și frica cea mai dinainte? Căci de acum înainte tu ești dorită, tu ne împreunezi nedespărțit cu Dumnezeu, tu ești o mare odihnă, tu ești o mare zi de sâmbătă. Apostolul strigă: „Doresc să mor ca să fiu împreună cu Hristos!” Drept aceea, privind la moarte ca la o minunată așteptare și viață, strigăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Invia-vor morții, se vor scula din morminte și se vor bucura cei de pe pământ, fiindcă atunci vor învia trupuri duhovnicești, preamărite, nestricăcioase, luminate. Oasele uscate vor auzi cuvântul Domnului: Îmbrăcați-vă cu vine, acoperiți-vă cu piele, sculați-vă din căruntețea vremurilor trecute, căci sunteți răscumpărați cu Sângele Fiului lui Dumnezeu, prin moartea Lui sunteți înviați, a venit peste voi lumina învierii.

Tatăl nostru, descoperă-le acum celor adormiți tot adâncul lucrurilor Tale;

Tatăl nostru, Tu le-ai descoperit lumina soarelui și luna cea liniștită;

Tatăl nostru, fă să vadă și slava îngerilor care sunt pară de foc;

Tatăl nostru, Tu m-ai îndulcit cu frumusețea răsăritului de soare, deci să vadă și ei lumina veșniciei Tale dumnezeiri;

Tatăl nostru, tot sufletul să fie luminat ca steaua dimineții și luceafărul zorilor;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 12-lea

Carnea și sângele nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Câtă vreme petrecem în trup suntem despărțiți de Hristos. Dacă nu murim, nu putem învia pentru veșnicie, căci se cade ca stricăcios trupul acesta să se îmbrace în nestricăciune și muritorul acesta să se lumineze cu nemurirea, ca astfel, în lumina zilei celei neînserate, să cânte neîncetat: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Așteptăm bucuria întâlnirii cu Domnul, așteptăm razele luminoase ale învierii, așteptăm ridicarea din morminte a celor apropiați ai noștri și îmbrăcarea celor adormiți cu slavă vie. Prin preschimbarea întregii făpturi, vom striga Ziditorului unele ca acestea:

Tatăl nostru, Tu ai zidit lumea spre biruința bucuriei și a binelui;

Tatăl nostru, ridică-ne pe noi din adâncul păcatului la sfințenie;

Tatăl nostru, dăruiește celor adormiți ca să împărățească peste făpturile în cinste;

Tatăl nostru, fă ca să le fie lor Hristos Domnul lumină pururea aprinsă;

Tatăl nostru, dă-ne și nouă ca împreună cu ei să prăznuim Paștele nestricăciunii;

Tatăl nostru, nu Te despărți de robii Tăi până în sfârșit;

Tatăl nostru, Iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 13-lea

O, preaîndurate Părinte, Cel ce ești fără de început și voiești ca toți să se mântuiască, Cel ce ai trimis la cei pierduți pe Fiul Tău și Dumnezeuul nostru și ai turnat peste ei Duhul cel de viață dătător, miluiește, iartă și mântuiește pe rudeniile noastre și pe toți cei din veac adormiți. Cu solirile lor cercetează-ne pe noi, ca împreună cu ei să cântăm Ție, Mântuitorului și Dumnezeuului nostru, cântare: Aliluia! *(acest Condac se zice de trei ori)*

Apoi Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 131).

Rugăciune către Maica Domnului pentru cei adormiți

O, Preasfântă Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, către Tine, Precurată, năzuim. Tu ești cetatea tare și mijlocitoare și acoperământul tuturor celor ce aleargă la tine cu credință și nădejde. Ceea ce ești binecuvântată, te rugăm ascultă rugăciunea nevrednicilor robilor Tăi și solește întotdeauna pentru adormiții robii Tăi. Tu pururea mijlocește pentru cei ce Te cinstesc pe Tine cu dreaptă credință și care aleargă sub acoperământul Tău și se roagă cu credință pentru cei bolnavi, năpăstuiți și întristați, însă mijlocirea și rugăciunea ta ne este și mai folositoare după moartea noastră. După Dumnezeu, la tine avem nădejde tare, căci nimeni din cei ce se roagă ție nu iese de la tine fără ajutor, ci cu bucurie, mângâiere și îndulcire.

Preasfântă Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, roagă pe Fiul tău și Dumnezeuul nostru să dăruiasă celor adormiți iertare și lăsarea păcatelor. Roagă-te, Născătoare de Dumnezeu, căci mult poate rugăciunea Maicii spre bunăvoirea Stăpânului, fiindcă Domnul primește de la tine tot cuvântul pentru iertare. Deci și tu, Preasfântă Fecioară, primește ale noastre rugăciuni pe care le aducem ție, din toată inima și din tot sufletul nostru, pentru sufletele adormiților robilor tăi. Te rugăm, Stăpână, să le ajuți cu îndrăznirea cea de Maică ce o ai către Domnul. Ceea ce ești plină de har, ajută-le să se îndrepteze înaintea Celui ce șade pe tronul slavei, ca să nu fie rușinați în fața îngerilor și a tuturor sfinților, în fața lumii celor de sus și a celor de jos. Amin.

Rugăciune pentru o moarte bună

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul îndurării, îngenunchez înaintea Ta cu inimă înfrântă și zdrobită; Ție Îți încredințez ceasul cel din urmă al vieții mele și ceea ce urmează după aceea.

Când picioarele mele slăbite mă vor face să înțeleg că această corabie a vieții mele se apropie de țința călătoriei, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când ochii mei slăbiți și tulburați de apropierea morții vor privi stăruiitor către Tine, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când mâinile mele tremurânde și amorțite nu vor mai putea ține bine crucea Ta, și fără voia mea o voi lăsa să cadă peste patul durerii mele, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când urechile mele nu vor mai auzi vorbele oamenilor, ca să asculte glasul Tău care va rosti judecata de care va depinde soarta mea, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când gândurile mele vor fi întunecate de frica morții, când sufletul meu se va lupta cu duhul întinericului, care va vrea să-mi acopere ochii inimii

pentru a nu simți îndurarea Ta, și astfel să mă arunce în chinurile deznădejzii, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când inima mea obosită abia va mai bate, luptându-se cu vrăjmașii mântuirii mele, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când voi vărsa lacrimile cele din urmă, semn al nimicniciei mele, primește-le ca pe o jertfă de pocăință, și în clipele acelea, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când cei din jurul meu, simțind sfârșitul vieții mele, Te vor chema în ajutor pentru mine, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

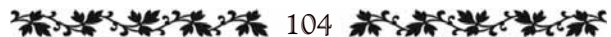
Când sufletul meu își va lua rămas bun de la lumea aceasta și va lăsa trupul meu fără de viață, primește întoarcerea ființei mele la Tine, ca pe o jertfă ce Ți se cuvine și, atunci, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când, în sfârșit, sufletul meu se va înfățișa înaintea Ta și va vedea pentru prima dată strălucirea neagră a dumnezeirii Tale, nu-l îndepărta de la fața Ta, ci binevoiește a mă primi în locașurile Tale cele cerești, ca în veci să-Ți cânt și să Te slăvesc! Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, ai milă de mine! Amin.

Apoi:

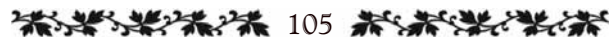
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL PATIMILOR DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Apărătorule cel mare și Doamne al cerului și al pământului, pe Tine, Împăratul cel nemuritor, văzându-te răstignit pe Cruce, făptura toată s-a schimbat, cerul s-a înspăimântat, temeliiile pământului s-au clătinat. Iar noi, nevrednicii, închinăciune de mulțumire aducând patimilor Tale pentru noi, cu tâlharul strigăm Ție: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne întru Împărăția Ta! Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, mântuiește-ne!

Icosul 1

Dumnezeu fiind, pentru mine om Te-ai făcut și pe mine, omul cel omorât de păcate, cu Trupul și Sângele Tău cel făcător de viață, m-ai înviat. Drept aceea Ție, Cel Care ne-ai arătat atâta dragoste, cu mulțumire strigăm:

Iisuse, Dumnezeule, dragostea cea mai înainte de veci, Cel ce pentru neamul omenesc ai binevoit a pătimi;

Iisuse, Cel ce trup ca al nostru ai luat și cu moartea Ta stăpânirea morții ai stricat;

Iisuse, Cel ce cu rănilor Tale lumea ai răscumpărat;

Iisuse, Mântuitorule, întărește-ne în ispite;

Iisuse, Cel ce ai biruit puterile întunericului, luminează-ne;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne întru împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul al 2-lea

Văzându-te pe Tine îngerul în grădina Ghetsimani, în rugăciuni nevoindu-Te până la sudoare de sânge, stând înaintea Ta, Te întărea când Te îngreuiua ca o sarcină păcatele noastre. Căci Tu, pe Adam ridicându-l, l-ai adus înaintea Tatălui, plecându-Ți genunchii și rugându-Te. Pentru aceasta, cu smerenie, cu credință și cu dragoste Îți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Înțelegerea cea neînțeleasă a patimii Tale celei de voie n-au înțeles-o iudeii. Pentru aceea, când Te căutau pe Tine noaptea cu făclii, le-ai zis lor: „Eu sunt”, iar ei, deși au căzut la pământ, după aceea Te-au dus legat la judecată. Dar noi, căzând cu umilință și cu dragoste, strigăm Ție:

Iisuse, Cel ce ești Lumina lumii, ai fost urât de toată lumea cea vicleană;

Iisuse, Cel ce locuiești întru lumina cea neapropiată, ai fost prins de stăpânitorii întunericului;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte, de fiul pierzării ai fost dat la moarte;

Iisuse, Cel ce dăruiești tuturor toate în dar, ai fost vândut pentru treizeci de arginți;

Iisuse, Cel fără de vicleșug, de vânzătorul Iuda cu vicleșug ai fost sărutat;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-mă întru Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul al 3-lea

Cu puterea dumnezeirii Tale ai arătat dinainte lepădarea cea de trei ori a ucenicului Tău. Dar el, deși s-a lepădat de Tine cu jurământ, după aceea, când Te-a văzut în casa arhiereului pe Tine, Domnul și Învățătorul lui, a plâns cu amar. Caută, dar, și spre mine, Doamne, și inima mea cea împietrită umple-o de dragostea Ta, iar ochilor mei dă-le lacrimi de pocăință, ca sa-mi spal păcatele mele, strigând către tine: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având cu adevărat stăpânire ca un Arhiereu în veac, după rânduiala lui Melchisedec, ai stat înaintea arhiereului Caiafa cel fără de lege, Tu Cel ce ești Domnul și Stăpânul tuturor, primind să fii chinuit de cei pe care Însuși i-ai zidit; pentru aceasta primește acum de la noi această rugăciune:

Iisuse, Cel ce ești dorirea tuturor, dacă pentru frică, Apostolul Petru de Tine s-a lepădat, nu mă lepăda pe mine, păcătosul, ci mă mântuiește;

Iisuse, ajută-mă să nu mă lepăd de Tine;

Iisuse, Cel ce ești fără de preț, dar care cu preț ai fost vândut, scăpă-mă și pe mine de vrăjmași;

Iisuse, Arhiereule, Cel ce în Sfânta Sfințelor ai intrat, curățește-mă și pe mine cu Sfânt Sângele Tău de toate întinăciunile trupești și sufletești;

Iisuse, Cel ce ai fost legat, dar singur ai puterea de a lega și dezlega, dezlegă păcatele mele cele multe;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-mă întru Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul al 4-lea

Iudeii, cu viforul uciderii lui Hristos suflând și glasul tatălui minciunii ascultând, adică al diavolului cel

ucigător de oameni, Te-au lepădat pe Tine, Cel ce ești Calea, Adevărul și Viața cea adevărată. Iar noi pe Tine, Hristoase, puterea lui Dumnezeu în care sunt tănuite toate vistieriile înțelepciunii, mărturisindu-Te, strigăm către Tine: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzind Pilat blândețea graiurilor Tale, Te-a dat ca pe un vrednic de moarte spre răstignire, deși singur a mărturisit că nici o vină n-a aflat întru Tine. Măinile și-a spălat, însă mâna și-a întinat-o, iar noi minunându-ne de taina pătimirii Tale celei de voie, cu umilință strigăm către Tine:

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu și al Fecioarei, chinuit ai fost de fiii celor fără de lege;

Iisuse, Cel ce îmbraci cu podoabă cerul și pământul, gol ai fost și batjocorit;

Iisuse, Cel ce speli rănilile păcatelor, rănit ai fost;

Iisuse, Împăratul tuturor, în loc de dragoste și mulțumire, chinuri aspre de la fiii lui Israil ai primit;

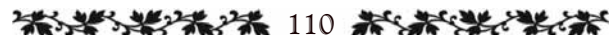
Iisuse, Cel ce pentru noi ai fost chinuit, batjocorit și rănit, tămăduiește rănilile sufletelor și trupurilor noastre;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul al 5-lea

Cu Sângele rănilor Tale Te-ai îmbrăcat, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină. Știu ca și proorocul, știu cu adevărat pentru ce sunt roșite hainele Tale: eu, Doamne, cu păcatele mele Te-am rănit, însă Ție, Celui ce ai fost rănit pentru mine, Îți strig cu credință: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzându-Te pe Tine cu duhul mai înainte grăitorul de Dumnezeu Isaia, plin de răni și fără de cinste, înspăimântat fiind, a strigat: „Văzutu-L-am pe El și nu avea chip, nici frumusețe”. Iar noi, privindu-Te răstignit pe Cruce, cu credință strigăm:

Iisuse, Cel ce pentru noi necinste ai răbdat, cu slavă și cu cinste L-ai încununat pe om;

Iisuse, Cel ce palmuit ai fost pe față, spre a Ta față îngerii a căuta nu pot;

Iisuse, Care cu trestia ai fost bătut peste cap, pleacă-mi spre smerenie capul meu;

Iisuse, Cel ce ochii cei prealuminosi cu Sânge i-ai avut întunecați, întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunile lumii;

Iisuse, Care ai fost bătut și cu toate mădulele dureri ai suferit, fă-mă întreg și sănătos;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

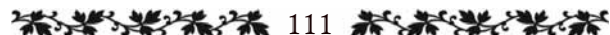
Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul al 6-lea

Propovăduitor al nevoinței Tale s-a arătat Pilat, arătând poporului că nimic vrednic de moarte nu se afla întru Tine, dar iudeii ca niște fiare sălbatice, văzând Sângele Tău, scrâșneau din dinți strigând: „Răstignește-L!”, iar noi, sărutând precuratele Tale răni, cântăm: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Strălucit-ai la arătare spre mirarea îngerilor și a oamenilor. Pilat pentru Tine a grăit: „Iată Omul!”.

Veniți, dar, cu toții, să ne închinăm Domnului Iisus, Celui ce pentru noi a fost batjocorit, și să-I strigăm:

Iisuse, Făcătorul și Judecătorul tuturor, Te-ai lăsat judecat și chinuit de cei ce prin Tine s-au zidit;

Iisuse, Dătătorul înțelepciunii, celor fără de minte răspuns nu ai dat;

Iisuse, Cel ce tămăduiești pe cei bolnavi de păcate, dă-mi alinare prin pocăință;

Iisuse, Păstorule cel bun, Cel ce ai fost batjocorit de demoni, umple inima mea de dragostea Ta;

Iisuse, primește-mă în ceata aleșilor Tăi;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul al 7-lea

Vrând să izbăvești pe om din robia vrăjmașului, Te-ai smerit înaintea vrăjmașilor Tăi, Iisuse, și ca un miel fără de glas, spre junghiere ai fost adus, răni pretutindeni răbdând, ca întru totul să-l vindeci pe omul care îți cântă: Aliluia!

Icosul al 7-lea

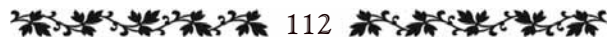
Indelungă răbdare ai avut când ostașii Te batjocoreau după porunca judecătorului nedrept, cu răni cumplite chinuind Trupul Tău care s-a umplut în întregime de Sânge; pentru aceasta, cu lacrimi de umilință, strigăm Ție:

Iisuse, Iubitorule de oameni, care de oameni cu spinii ai fost încununat;

Iisuse, Cel fără de patimă, Care grele patimi ai răbdat ca pe noi din patimi să ne izbăvești;

Iisuse, Mântuitorul nostru, mântuiește-ne pe noi, cei vrednici de toata osânda;

Iisuse, sprijinitorul și întăritorul nostru, Care ai fost părăsit de toți, întărește-ne pe noi robii Tăi;

Iisuse, bucuria noastră, Cel ce tare ai fost necăjit de oameni, veselește-ne pe noi;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul al 8-lea

In chip minunat s-au arătat Ție Moise și Ilie pe Muntele Taborului, grăind despre moartea Ta pe care aveai să o pătimești în Ierusalim; acolo văzând slava Ta, iar aici mântuirea primind-o, Îți cântăm: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Pentru mulțimea păcatelor mele ocări și chinuri ai răbdat, Hristoase, pretutindeni de cei răi ai fost gonit, ca unii ce Te socoteau a fi împotriva cezarului, iar alții ca pe un făcător de rele Te judecau și strigau: „Ia-L și răstignește-L!” Dar noi pe Tine, Domnul Cel răstignit pentru mântuirea noastră, din adâncul inimii Te rugăm:

Iisuse, Judecătorul nostru, Care cu nedreptate ai fost judecat, nu ne judeca pe noi după faptele noastre;

Iisuse, ajutorul meu, Cel ce ai pățimit pe Cruce, în ceasul necazurilor nu ne lăsa pe noi;

Iisuse, Care ai strigat către Tatăl pentru ajutor, ajută-ne în neputințele noastre;

Iisuse, Mântuitorul nostru, Care necinste ai primit, nu ne lipsi de slava Ta, ci ne mântuiește;

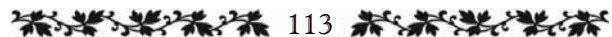
Iisuse, Cel ce ne-ai învățat adevărata smerenie, nu ne lepăda pe noi;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul al 9-lea

Moartea firea s-a clătinat, văzându-Te pe Tine răstignit pe Cruce, soarele de pe cer razele și-a ascuns,

pământul s-a cutremurat, catapeteasma templului s-a despicat, pietrele s-au sfărmat, iadul pe morți i-a scos afară, iar noi, cu credință și cu smerenie închinându-ne Sfințelor Tale Patimi, cântăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult vorbitori, deși mult grăiesc, nu pot să dea mulțumire vrednică dumnezeieștilor Tale Patimi, iar sufletul și trupul nostru, inima și toate mădularele noastre, cu umilință se roagă către Tine, Iubitorule de oameni:

Iisuse, Cel ce, pironit fiind pe Cruce, mâinile către toți ai întins, pironește și zapisul greșelilor noastre;

Iisuse, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce în coastă ai fost împuns, învrednicește-ne a intra în camera Ta cea cerească;

Iisuse, Cel ce ai fost răstignit, răstignește păcatele și patimile noastre;

Iisuse, Cel ce Te-ai săvârșit în munci, dă-ne nouă să nu judecăm și să nu osândim pe nimeni;

Iisuse, Mult-milostive, să nu cadă peste noi osânda Ta;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

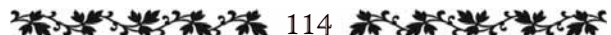
Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiești lumea, ai tămăduit, Doamne, orbii, schiopii, surzii și leproșii, duhurile cele rele le-ai izgonit, iar cei nerecunoscători, cu răutate chinuindu-Te, pe Cruce Te-au pironit, căci nu știau să cânte: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Împărate Preaveșnice, Iisuse, pătimit-ai cu trupul pentru a noastră neînfrânare ca să ne speli de păcate,

dându-ne nouă puțința să urmăm sfințele Tale învățături și cu dragoste să strigăm:

Iisuse, dragostea cea fără de sfârșit, celor ce Te-au răstignit nu le-ai socotit păcatul;

Iisuse, Cel ce cu lacrimi și cu suspinuri Te-ai rugat, învață-ne pe noi să ne rugăm;

Iisuse, Cel ce toate proorociriile despre Tine le-ai împlinit, împlinește dorințele cele bune ale inimii noastre;

Iisuse, Cel ce Ți-ai dat duhul în mâinile Tatălui, primește în ceasul ieșirii și duhurile noastre;

Iisuse, Cel ce nu ai oprit împărțirea veșmintelor Tale, cu blândețe să desparți de trupuri sufletele noastre la vremea rânduită;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

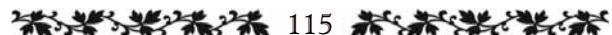
Condacul al 11-lea

Cântare cu totul umilită a adus Ție cea cu totul nevinovată, Maica Ta, zicând: „Deși pătimești pe Cruce, Te știi pe Tine din pântece ca pe Cel din Tatăl născut mai-nainte de luceafăr, și văd că toată făptura cu Tine pătimește”. Cel ce Ți-ai dat duhul Părintelui Tău, primește și duhurile noastre și nu ne lăsa pe noi, cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Cântând suferința Ta cea de voie, ne închinăm Patimilor tale, Hristoase, și credem cu sutașul că ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Iar când vei veni cu putere multă și cu slavă mare pe norii cerului, atunci nu ne rușina pe noi, cei ce suntem răscumpărați cu Sângele Tău și care Ți strigăm:

Iisuse, Mult-pătimitorul, izbăvește-ne pe noi de plânsul cel veșnic, pentru lacrimile Preacuratei Maicii Tale;

Iisuse, Cel ce de toți ai fost părăsit, nu ne părăsi pe noi în ceasul morții noastre;

Iisuse, primește-ne și pe noi, ca pe Magdalena, să sărutăm sfintele Tale picioare;

Iisuse, cu vânzătorul și cu cei ce Te-au răstignit pe Tine, nu ne osândi pe noi, smeriții Tăi robi;

Iisuse, fă-ne părtași bunătăților cerești;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul al 12-lea

Dăruiește-ne har, dezlegătorule al tuturor datoriilor, Hristoase, și ne primește pe noi, cei ce cinstim Sfintele Tale Patimi, precum ai primit pe Pavel și pe cei ce s-au întors cu pocăință la Tine, șterge păcatele noastre, curățește-ne, sfințește-ne și ne mântuiește pe noi, cei ce cu credință, cu smerenie și cu dragoste cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 12-lea

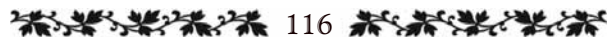
Cinstind și slăvind Patima Ta, Hristoase, Te laudăm și credem împreună cu Toma că Domn și Dumnezeu ești, Cel ce vei judeca vii și morții; învrednicește-ne, Doamne, Împărăției Tale celei veșnice pe noi, cei ce strigăm către Tine:

Iisuse, Cel ce pentru noi ai pățimit, izbăvește-ne din necazuri, din patimi și din nevoi;

Iisuse, Cel ce ai fost batjocorit, scapă-ne pe noi de batjocura vrăjmașilor noștri;

Iisuse, Cel ce ai fost biciuit, nu ne pedepsi pe noi, pentru păcatele noastre, ci ne mântuiește;

Iisuse, Cel ce Te-ai umilit, dă inimilor noastre umilință și smerenie, ca să ne mărturisim greșelile și păcatele noastre;

Iisuse, Cel ce ești dragostea cea netrecătoare, nu îngădui să fim biruiți de răutate;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

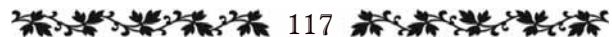
Condacul al 13-lea

O, Iisuse Hristoase, Mielușelul lui Dumnezeu, Cel ce ridici păcatele lumii, primește această puțină rugăciune de mulțumire, pe care o aducem Ție, și cu mântuitoarele Tale Patimi, vindecă-ne pe noi de toată durerea sufletească și trupească, izbăvește-ne prin Crucea Ta cea sfântă de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, iar la sfârșitul vieții noastre nu ne lăsa pe noi, izbăvindu-ne cu moartea Ta din veșnica moarte, ca să strigăm Ție: Aliluia! (*acest Condac se zice de trei ori*)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 155).

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Făcător al cerului și al pământului, Mântuitorul lumii, iată, noi, nevrednicii și păcătoșii, cu smerenie plecăm genunchii inimilor noastre înaintea măreției slavei tale și Îți aducem mulțumire, Împărate al tuturor și Doamne. Că bine ai voit ca un om a purta toate ostenele, nevoile, ispitele și chinurile, ca să fii nouă pildă întru toate. Tu ai purtat toate înfrustrările și necazurile; fiind nouă ajutor, împreună-pătimitor și Mântuitor, și știm, Prea Îndurate Stăpâne, că pentru mântuirea noastră Crucea și Patimile ai răbdat, ca pe noi să ne răscumperi din robia cea cumplită a vrăjmașului.

Ce dar vom aduce Ție, Iubitorule de oameni, pentru toate câte ai pățit pentru noi, păcătoșii? Sufletele și trupurile și toate cele bune de la Tine sunt, iar noi ai Tăi suntem. Numai la milostivirea Ta cea nemăsurată nădăjduim, Bunule și Îndurate Doamne. Lăudăm îndelunga Ta răbdare, slăvim milostivirea Ta cea multă, ne închinăm Preacuratelor Tale Patimi și cu toată dragostea sărutăm mâinile Tale, strigând: Miluiește-ne pe noi, robii Tăi, și fă să nu fie fără de roade întru noi Crucea Ta cea sfântă pentru ca, împărtaşindu-ne aici cu credință de Patimile Tale, să ne învrednicim a vedea și în ceruri slava Împărăției Tale, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL SFINTEI ÎNVIERI A DOMNULUI

Rostește mai întâi troparul Învierii:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (*de trei ori*).

Condacul 1

Apărătorule cel mare și Doamne, biruitorul morții celei veșnice, ca cei ce ne-am izbăvit de omorârea cea duhovnicească, cele de laudă aducem Ție, noi robii Tăi și zidirea Ta. Cel ce ai biruință asupra morții, de moartea păcatelor slobozește-ne pe noi, care grăim: Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

Icosul 1

Ingerii, Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, neîn-cetat o laudă în ceruri. Și pe noi, cei de pe pământ, învrednicește-ne cu inimă curată a-Ți cânta Ție unele ca acestea:

Iisuse, Cel nepătruns, Care luminezi pe toți credin-cioșii, luminează-ne și pe noi cei ce trăim în întunericul necunoștinței;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți și la toate le dai viață, înviază-ne și pe noi, cei omorâți în păcate;

Iisuse, Cel ce Te-ai înălțat la cer și ai înălțat pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, înalță-ne și pe noi, cei plecați spre pământ;

Iisuse, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui și părtași slavei Tale îi faci pe cei ce Te iubesc pe Tine, nu ne lipsi pe noi de slava Ta;

Iisuse, Cel ce vei veni să judeci viii și morții, nu ne judeca pe noi după fărădelegile noastre, ci miluiește-ne după mare mila Ta;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

Condacul al 2-lea

Văzând, Doamne, oamenii căzuți, Te-ai întrupat și ai înviat pe toți, dăruindu-le celor înviați toate spre mântuire. Înviază-ne și pe noi cei omorâți din pricina păcatelor, ca să-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Mintea nu pricepe dumnezeiasca taină, cum Izvorul vieții înviază, omorând moartea. Pentru aceasta, numai cu inima simțind bucuria Învierii și astfel fiind luminați, cu glas de bucurie duhovnicească grăim către Tine unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce ai intrat prin ușile încuiate, intră și în casa sufletelor noastre;

Iisuse, Cel ce ai întâmpinat în cale pe ucenicii Tăi, întâmpină-ne și pe noi pe calea acestei vieți și ne mântuiește;

Iisuse, Cel ce ai aprins inimile lor cu cuvintele Tale, aprinde și inima noastră cea rece, spre dorirea de slava Ta;

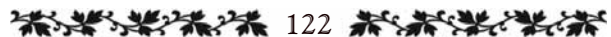
Iisuse, Cel ce Te-ai cunoscut întru frângerea pâinilor, dă-ne și nouă a Te cunoaște în dumnezeiasca Împărtășanie;

Iisuse, Cel ce ai făgăduit pe Duhul Sfânt ucenicilor Tăi, trimite-ne și nouă pe acest Duh Mângâietor de la Tatăl;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

Condacul al 3-lea

Cu puterea Ta cea dumnezeiască înviind pe Lazăr, înviază-ne și pe noi cei ce suntem doborâți de patimi

și zăcem în păcatul nepocăinței, ca sculându-ne după glasul Tău, să cântăm cântare: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având putere asupra morții, sufletele le-ai chemat din moarte, Iisuse. Cheamă-ne și pe noi, din adâncul păcatelor noastre, ca și noi, curățindu-ne simțirile, Ție, Celui ce strălucești cu lumina cea neapropiată, cu bucurie să-Ți aducem cântare de biruință, așa:

Iisuse, Biruitorul morții, biruiește patimile noastre cele rele;

Iisuse, Dătătorule de viață, dă-ne și nouă o viață mântuitoare;

Iisuse, Izvorul bucuriei, bucură inima noastră întru îndreptările Tale;

Iisuse, Cel ce ai săturat cu cinci pâini și doi pești, cinci mii de bărbați în pustie, afară de femei și copii, hrănește-ne și pe noi cu pâinea Ta cerească;

Iisuse, nădejdea celor căzuți, scoate-ne și pe noi din adâncul răutăților noastre;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

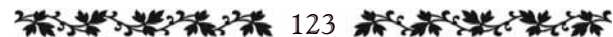
Condacul al 4-lea

Viforul patimilor ne tulbură și ne îneacă; ci Te rog pe Tine, Iisuse, întinde-ne, ca și lui Petru, mâna Ta cea de ajutor și, cu puterea Învierii Tale, ridică-ne și ne înalță a cânta Ție: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Având îmbucurătoarea veste a învierii Tale, Iisuse, cerurile cu vrednicie se veselesc și pământul se bucură; iar noi, prăznuind veselie cea veșnică, îndrăznim a-Ți cânta unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce șezi întru lumina cea neapropiată, fii aproape tuturor creștinilor, după îndurările Tale;

Iisuse, Cel ce iubești zidirea Ta, nu ne uita pe noi cei de pe urmă;

Iisuse, Cel ce atragi inimile noastre la Tine, întoarce la Tine și inima noastră cea ticăloasă;

Iisuse, Cel ce împlinești toate cererile cele bune, împlinește și doririle noastre cele bune, ca mai mult decât toate să Te iubim pe Tine;

Iisuse, Cel ce primești orice picătură de lacrimi, nu depărta rugăciunile noastre;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

Condacul al 5-lea

Viață de Dumnezeu plăcută izvorăște din Tine, o, Iisuse, Fiul Dumnezeului celui viu. Pentru aceea Te rugăm pe Tine, ca să nu ne piardă pe noi ucigătorul de suflete, nici să ne închidă gura ca să murim nepocăiți, ci învrednicește-ne să-Ți cântăm: Aliluia!

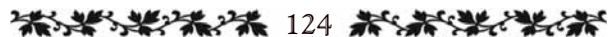
Icosul al 5-lea

Văzând cu duhul pe Dumnezeu înviat, veniți să bem băutura nouă, nu din piatră stearpă și neroditoare, ci din izvorul nesticăciunii și purtătorul de viață mormânt al Mântuitorului, care pe pământul cel neroditor al sufletelor noastre udându-l, ne-a învățat pe toți a cânta unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce ne-ai poruncit să primim scump Sângele Tău, învrednicește-ne fără de lipsă, a primi acest prea cinstit Sânge;

Iisuse, Cel ce trimiți ploaie asupra celor drepți și asupra celor păcătoși, stropește-ne și pe noi cu harul Tău, ca să aducem roadă duhovnicească;

Iisuse, Cel ce nu Te-ai scârbit de păcătoasa care Ți-a sărutat cu lacrimi de pocăință picioarele Tale, dă-ne și nouă a-Ți uda picioarele Tale cu lacrimi de umilință;

Iisuse, Cel ce ai întărit pe Toma în credința Învierii Tale, dă-ne și nouă credință nefățarnică;

Iisuse, Cel ce ai zis: „Căutați și veți afla“, dă-ne și nouă a Te găsi pe Tine;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

Condacul al 6-lea

Propovăduind neîncetat, cu duhul, bucuria Învierii Tale, celei purtătoare de viață, Iisuse, Dumnezeul nostru, dă să fim și noi, păcătoșii, părtași acestei Învieri, ca neîncetat să cântăm în Ierusalimul cel de sus: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Strălucind la toată lumea cu Învierea Sa, Domnul Iisus Hristos, acum toate le-a umplut de lumină: și cerul și pământul și cele de dedesubt; ca să prăznuiască toată zidirea Învierea lui Hristos, întru care, întăriți fiind, vom cânta unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce toate le umpli de lumina Ta, luminează și ochii noștri cei întunecați;

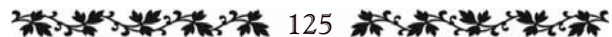
Iisuse, Cel ce ai împreunat cerul cu pământul, ridică-ne și pe noi de pe pământ la cer;

Iisuse, Cel ce Te-ai pogorât cu lumina Ta cea dumnezeiască în cele de dedesubt, pogoară-Te și în adâncul inimilor noastre;

Iisuse, Cel ce ai scos din temnițele iadului sufletele ce te așteptau, scoate-ne și pe noi, păcătoșii, din întunericul mahnirii, căci viața noastră de iad s-a apropiat;

Iisuse, Cel ce tuturor le întinzi prea curatele Tale mâini, cuprinde-ne și pe noi, ticăloșii, în brațele Tale;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

Condacul al 7-lea

Vrând Domnul Hristos ca să descopere oamenilor puterea dumnezeirii Sale, S-a acoperit cu pecetea lui Caiafa și nesticând-o, înaintea celor ce-L păzeau, ca un purtător de biruință a înviat și ne-a învățat a-I cânta: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Minunat și cu neputință este a pricepe, cum ieri ne-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, iar azi ne sculăm împreună cu Tine, în duh. Dar cu bucurie Îți cântăm Ție unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce ai înviat și ai dat în dar tuturor viață, întraripează mintea noastră, ca să-Ți urmeze Ție pururea;

Iisuse, Cel ce ai sfințit pământul cu picioarele Tale, sfințește și gândurile noastre, cele care se înalță la Tine;

Iisuse, Cel ce nu ai oprit a se zugrăvi cinstitul Tău chip, dă-ne și nouă a avea pururea în sufletele noastre chipul Învierii Tale;

Iisuse, Cel ce ai primit cei doi bani ai văduvei, primește și de la noi cântarea aceasta;

Iisuse, Cel ce n-ai osândit pe femeia desfrânată, ci, prin puterea Ta, ai îndreptat-o pe calea cea bună, nu osândi nici buzele noastre cele întinate care Te sărută pe Tine, prin cântări de laudă;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

Condacul al 8-lea

Vimitor lucru, că pe Dumnezeu întrupat și înviat din morți, noi astăzi cu cugetul Îl vedem. Toată grija cea lumească să o lepădăm și ca pe Împăratul tuturor să-L primim și să-I cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Totul ai fost iubire, Iisuse, către omul cel căzut, și ai pus la dumnezeiască strajă pe de Dumnezeu grăitorul Avacum, să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit luminat despre Învierea Ta. Pentru aceasta și noi grăim Ție unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce ai fost păzit de ostași, trimite la straja sufletelor noastre pe îngerul păzitor, pe care noi îl alungăm cu păcatele noastre, ca să ne păzească și să ne călăuzească spre mântuire, pentru Învierea Ta;

Iisuse, Cel ce ai orbit cu dumnezeiasca Ta strălucire ochii celor ce Te străjuiau, întoarce ochii noștri de la deșertăciune și-i luminează, spre cunoștința adevărului;

Iisuse, Cel ce ai întrebat pe Apostolul Petru: „Mă iubești?”, dă-ne și nouă să avem chipul dragostei lui de la urmă;

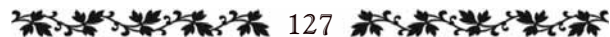
Iisuse, Cel ce ai iertat lui Petru Apostolul lepădarea de Tine, iartă și nouă lepădările cele din fiecare ceas de poruncile Tale;

Iisuse, Cel ce ai dat putere apostolilor Tăi a lega și a dezlega, dezleagă-ne și pe noi de nedreptățile noastre;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

Condacul al 9-lea

Toată firea omenească în Tine s-a preaslăvit, cu Învierea Ta, Iisuse, și prin aceasta s-a dăruit nesticăciune trupurilor sfinților, adeverindu-se aceasta prin moaștele sfinților și cântându-Ți cu umilință: Aliluia!

Icosul al 9-lea

De Dumnezeu grăitorii ritorii mâneacă cu duhul în-
tâmpinând ieșirea din mormânt, și în loc de mir,
cântare Îți aduc Ție, ca Soarelui dreptății și Stăpânu-
lui; cu ale căror cântări, primește și aceste rugăciuni
ale noastre:

Iisuse, Cel ce ai primit mirul cel vărsat pe Tine,
primește și ale noastre cântări de laudă, de mulțumire
și de cerere;

Iisuse, Soarele dreptății, luminează sufletele
noastre cele întunecate;

Iisuse, Cel ce pe pescari i-ai făcut vânători de oa-
meni, atrage și voia noastră cea rea, spre ascultarea Ta;

Iisuse, Cel ce pe Saul l-ai prefăcut în mai-marele
apostol, înțelepțește-ne și pe noi cei ce rătăcim;

Iisuse, pentru rugăciunile acestui apostol și ale
tuturor sfinților Tăi, fie-Ți milă de noi păcătoșii;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și su-
fletele noastre!

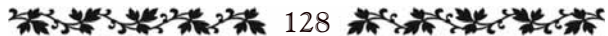
Condacul al 10-lea

Voind a mântui neamul omenesc, Iisuse, Te-ai
pogorât pe pământ și Înșuși Dumnezeu fiind, ai
primit neputințele noastre, ca și în ele să se arate
puterea Ta, care ne îndeamnă a cânta: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Cel ce ai înviat, Iisuse Hristoase, Mântuitorul și
Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce Te-ai pogorât în
cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat legăturile
cele veșnice, în care se țineau legate sufletele,
slobozește-ne și pe noi de legăturile păcatului, ca să-Ți
cântăm Ție unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce ai încredințat pe iubitul Tău ucenic
Maicii Tale, încredințează-ne și pe noi îngrijirii ei,
celei mântuitoare;

Iisuse, Cel ce suferințele Maicii Tale le-ai prefă-
cut în bucurie, dă-ne și nouă, nevrednicilor, cu răb-
dare să purtăm crucea noastră;

Iisuse, Cel ce ai dat lumii ocrotitoare pe Maica
Ta, dă-ne și nouă, păcătoșilor, ca să fim sub acope-
rământul ei;

Iisuse, Cel ce nu ai oprit pe prunci a se atinge de
Tine, dă-ne și nouă blândețile și curăția inimii prun-
cilor;

Iisuse, Cel ce ai liberat pe desfrânata și i-ai
poruncit de acum să nu mai păcătuiască, dă-ne și
nouă ca de acum să nu Te mai întristăm;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și su-
fletele noastre!

Condacul al 11-lea

Cântare de umilință, despre Învierea Ta, binevo-
iește ca să-Ți aducem Ție, Mântuitorul nostru. Și
prin aceasta să primească sufletele noastre mirul vin-
decărilor de nălucirile cele vătămătoare, ca să-Ți
cântăm Ție pururea: Aliluia!

Icosul al 11-lea

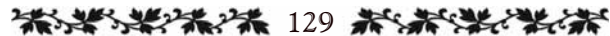
Primind, prin Învierea Ta, razele strălucitoare ale
darului, și prin aceasta, ca prin oglindă,
duhovnicește văzând scularea Ta cea aducătoare de
viață, ne închinăm cinstitei Tale Cruci și slăvitei În-
vierii Tale, pe care o laudăm și o slăvim, cântând așa:

Iisuse, Cel ce ai plecat cerul, primește și rugăciu-
nea noastră, ca un îndurător;

Iisuse, Cel ce ai adormit cu trupul ca un muritor,
omoaară poftele noastre cele trupești;

Iisuse, Cel ce Te-ai dat cu totul pentru mântuirea
noastră, dă-ne și nouă cu totul a ne preda Ție;

Iisuse, Cel ce Te-ai suit la ceruri, ca să pregătești
locașuri celor ce Te iubesc pe Tine, așează-ne și pe
noi în locașurile Tale;

Iisuse, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, numără-ne și pe noi cu oile cele de-a dreapta Ta;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

Condacul al 12-lea

Harul Tău dă-ni-l nouă, Iisuse, Cel ce pe toți ne-ai iubit, și primește rugăciunea noastră, ca o pârgă ce-Ți aducem Ție. Și depărtează de la sufletele noastre tot gândul cel viclean, ca fără osândă să-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând preaslăvită Învierea Ta, Te slăvim pe Tine, o, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, și credem că dăruiești tuturor viață veșnică. Pentru aceasta, întru această numită și sfântă zi, ca frații unul pe altul să ne îmbrățișăm, iar pe cei ce ne urăsc pe noi, să-i iertăm pentru Învierea Ta. Deci, cu o gură și cu o inimă să cântăm unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce binecuvintezi pe cei ce Te binecuvintează pe Tine, binecuvintează și acum osteneala noastră cea după putere;

Iisuse, Cel ce sfințești pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, sfințește și doririle și gândurile noastre;

Iisuse, Cel ce Te-ai făgăduit să fii cu cei credincioși până la sfârșitul veacului, fii neîncetat și cu noi păcătoșii;

Iisuse, Cuvântul cel adevărat al Tatălui, curățește cuvintele noastre cele nevrednice, ca să Te lăudăm pe Tine;

Iisuse, Paștile cele mântuitoare, care duc de la moarte la viață, sălășluiește-ne în locul Tău, luminându-ne haina sufletelor noastre;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

Condacul al 13-lea

O, Iisuse Hristoase, Cel ce ai călcat cu moartea pe moarte și celor din morminte le-ai dăruit viață, primește ca un miros de bună mireasmă duhovnicească această puțină rugăciune. Și dăruiește-ne nouă, celor ce suntem în mormântul nesimțirii, viață veșnică, ca să-Ți cântăm Ție: Aliluia! (*acest Condac se zice de trei ori*)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 175) și se cântă Hristos a înviat... (de trei ori).

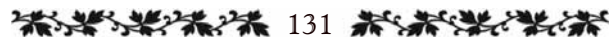
Apoi:

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit, saltă acum și te bucură Sioane, iar tu Curată, Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

**ACATISTUL BUNEIVESTIRI
A PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE
DUMNEZEU ȘI PURUREA FECIOAREI
MARIA**

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul I

Îpărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Icosul I

Îngerul cel mai întâistător, din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Și împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și a stat strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;
Bucură-te, cea prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;
Bucură-te, înălțime, întru care cu anevoie se suie gândurile omenești;
Bucură-te, adâncime, care nu te poți vedea lesne nici cu ochii îngerești;
Bucură-te, că ești scaun Împăratului;
Bucură-te, că porți pe Cel ce poartă toate;
Bucură-te, steaua care arăți Soarele;
Bucură-te, pânțelece dumnezeieștii întrupări;

Bucură-te, cea prin care se înnoiește făptura;
 Bucură-te, cea prin care prunc se face Făcătorul;
 Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 2-lea

Văzându-se pe sine Sfânta întru curăție, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: Glasul tău preamărit se arată a fi cu anevoie primit sufletului meu; cum vestești mie naștere cu zămislire fără sămânță?, strigând: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Ințelesul cel greu de pătruns căutând Fecioara să-l înțeleagă, a strigat către cel ce slujea: Din pântece curat, cum este cu puțință să se nască fiu, spune-mi? Iar el a zis către ea, cu frică, strigând așa:

Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus;
 Bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere;
 Bucură-te, începătura minunilor lui Hristos;
 Bucură-te, capul poruncilor Lui;
 Bucură-te, scara cerului, pe care S-a pogorât Dumnezeu;
 Bucură-te, pod, care treci la cer pe cei de pe pământ;
 Bucură-te, minune, care de îngeri ești mult slăvită;
 Bucură-te, ceea ce ești rana de mult plâns a diavolilor;
 Bucură-te, ceea ce ai născut lumina cea neapusă;
 Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe nici unul în ce chip a fost;
 Bucură-te, ceea ce covârșești mintea celor înțelepți;
 Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile celor credincioși;
 Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

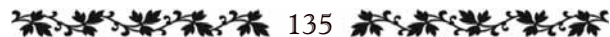
Condacul al 3-lea

Puterea Celui de sus a umbrat atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu știa de nuntă, și pântecele ei cel cu bună roadă, ca pe o țarină dulce l-a arătat tuturor celor ce vor să secere mântuire, când vor striga așa: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având Fecioara primit în pântece pe Dumnezeu, a alergat la Elisabeta; iar pruncul aceleia, îndată cunoscând închinarea ei, s-a bucurat, și cu săltările în pântece, ca prin niște cântări, a strigat către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, vița mlădiței celei neveștejite;
 Bucură-te, câștigarea rodului celui fără de moarte;
 Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul cel iubitor de oameni;
 Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieții noastre;
 Bucură-te, brazdă, care ai crescut înmulțirea milnelor;
 Bucură-te, masă, care porți îndestularea milostivirilor;
 Bucură-te, ceea ce înflorești raiul desfătării;
 Bucură-te, ceea ce gătești adăpostire sufletelor;
 Bucură-te, tămâia rugăciunii celei bineprimite;
 Bucură-te, curăția a toată lumea;
 Bucură-te, voia cea bună a lui Dumnezeu către noi cei muritori;
 Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;
 Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 4-lea

Vifor de gânduri necuviincioase având în sine, înțeleptul Iosif s-a tulburat, uitându-se spre tine cea neamestecată cu nunta, gândind că ești furată de nuntă, ceea ce ești fără de prihană; iar dacă a cunoscut că zămisirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Au auzit păstorii pe îngeri laudând venirea lui Hristos în trup, și alergând ca la un Păstor, L-au văzut pe Acesta ca pe un Miel fără prihană în brațele Mariei, pe care laudând-o au zis:

Bucură-te, Maica Mielului și a Păstorului;

Bucură-te, staulul oilor cuvântătoare;

Bucură-te, ceea ce ești muncire pentru vrăjmașii cei nevăzuți;

Bucură-te, ceea ce deschizi ușile raiului;

Bucură-te, că cele cerești se bucură cu cele pământeste;

Bucură-te, că cele pământeste dănuiesc împreună cu cele cerești;

Bucură-te, gura apostolilor cea fără de tăcere;

Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;

Bucură-te, temeiul cel tare al credinței;

Bucură-te, cunoștința harului cea luminoasă;

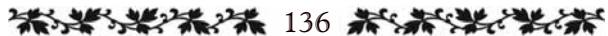
Bucură-te, cea prin care s-a golit iadul;

Bucură-te, cea prin care noi ne-am îmbrăcat cu slavă;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 5-lea

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o magii, au mers pe urma luminii ei, și ținând-o ca pe o făclie, cu dânsa căutau pe Împăratul cel tare; și ajungând pe Cel neajuns, s-au bucurat strigându-I: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Au văzut fiii caldeilor în mâinile Fecioarei pe Cel ce a zidit pe oameni cu mâna, și cunoscându-L a fi Stăpân, deși a luat chip de rob, s-au grăbit cu daruri a-I sluji Lui și a striga celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;

Bucură-te, raza zilei celei de taină;

Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii;

Bucură-te, ceea ce luminezi pe tănuitorii Treimii;

Bucură-te, ceea ce ai lepădat dintru dregătorie pe tiranul cel fără de omenie;

Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, iubitorul de oameni;

Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit din slujirea cea idolească;

Bucură-te, ceea ce ne curățești de lucrurile cele întinate;

Bucură-te, ceea ce ai stins închinarea la foc;

Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit din văpaia patimilor;

Bucură-te, îndreptătoarea înțelepciunii celor credincioși;

Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;

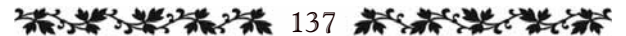
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 6-lea

Vestitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Vavilon, săvârșind proorocia Ta; și mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase, tuturor, au lăsat pe Irod ca pe un mincinos, că nu știa să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Strălucind Tu în Egipt lumina adevărului, ai izgonit întunericul minciunii; că idolii lui, Mântuitorule,

nerăbdând tăria Ta, au căzut; iar cei ce s-au izbăvit de dânșii strigau către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, căderea diavolilor;

Bucură-te, ceea ce ai călcat rătăcirea înșelăciunii;

Bucură-te, ceea ce ai vădit înșelăciunea idolească;

Bucură-te, mare, care ai înecat pe faraonul cel netrupesc;

Bucură-te, piatră, care ai adăpat pe cei însetați de viață;

Bucură-te, stâlp de foc, care povățuiești pe cei ce sunt întru întuneric;

Bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norul;

Bucură-te, hrana cea în loc de mană;

Bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte;

Bucură-te, pământul fâgăduinței;

Bucură-te, cea dintru care curge miere și lapte;

Bucură-te, Mireasă, purea Fecioară!

Condacul al 7-lea

Vrând Simeon să se mute dintr-acest veac înșelător de acum, Te-ai dat lui ca un prunc, dar Te-ai făcut cunoscut lui și Dumnezeu desăvârșit; pentru aceea, s-a mirat de înțelepciunea Ta cea nespusă, strigând: Aliluia!

Icosul al 7-lea

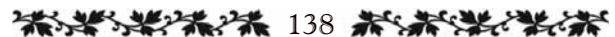
Arătat faptură nouă, arătându-Se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuți de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de prihană și păzindu-l întreg, precum a fost, ca văzând minunea să o laudăm pe dânsa, strigând:

Bucură-te, floarea nesticăciunii;

Bucură-te, cununa înfrânării;

Bucură-te, ceea ce ai strălucit chipul învierii;

Bucură-te, ceea ce ai arătat viața îngerească;

Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioșii;

Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care se acoperă mulți;

Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Povățuitorul celor rătăciți;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul celor robiți;

Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;

Bucură-te, iertarea multor greșiți;

Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;

Bucură-te, dragostea, care biruiește toată dorirea;

Bucură-te, Mireasă, purea Fecioară!

Condacul al 8-lea

Văzând naștere străină să ne înstrăinăm din lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Dumnezeu cel Preaînalt pe pământ S-a arătat om plecat, vrând să tragă la înălțime pe cei ce strigă Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Cu totul a fost între cei de jos, iar de Cei de sus nici-cum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, și naștere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

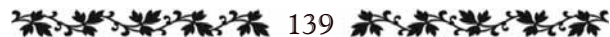
Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu Celui neîn-căput;

Bucură-te, ușa tainei celei de cinste;

Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere a celor ne-credincioși;

Bucură-te, lauda cea fără de îndoire a celor credincioși;

Bucură-te, căruța cea preasfântă a Celui ce este pe heruvimi;

Bucură-te, sălaşul cel preaslăvit al Celui ce este pe serafimi;

Bucură-te, cea care ai adunat cele potrivnice într-o una;

Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria și nașterea;

Bucură-te, cea prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;

Bucură-te, cea prin care s-a deschis raiul;

Bucură-te, cheia Împărăției lui Hristos;

Bucură-te, nădejdea bunătăților celor veșnice;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 9-lea

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării Tale; că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-a văzut om apropiat tuturor, petrecând împreună cu noi și auzind de la toți: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Pe ritorii cei mult-vorbitori îi vedem tăcând ca niște pești fără de glas despre tine, Născătoare de Dumnezeu; că nu se pricep să spună în ce chip și fecioară ai rămas și ai putut naște. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință strigăm:

Bucură-te, sălaşul înțelepciunii lui Dumnezeu;

Bucură-te, comoara rânduiei Lui;

Bucură-te, ceea ce arăți pe filozofi neînțelepți;

Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meșteri la cuvânt a fi necuvântători;

Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliți;

Bucură-te, că s-au veștejit făcătorii de basme;

Bucură-te, ceea ce ai rupt vorbele cele încurcate ale ateniienilor;

Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;

Bucură-te, ceea ce ne-ai tras din adâncul necunoștinței;

Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte;

Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;

Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieți;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiască lumea, Împodobitorul tuturor a venit la ea, așa cum Însuși făgăduise; și Păstor fiind ca Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi; căci cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și tuturor celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului și al pământului te-a gătit pe tine, Curată, sălășluindu-Se în pântecul tău și învățând pe toți să strige ție:

Bucură-te, turnul fecioriei;

Bucură-te, ușa mântuirii;

Bucură-te, începătoarea prefacerii celei înțelegătoare;

Bucură-te, dătătoarea bunătății celei dumnezeiești;

Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliti cu rușinea;

Bucură-te, că tu ai învățat pe cei furați de minte;

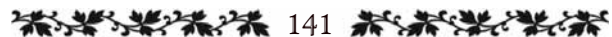
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăției;

Bucură-te, cămara nunții celei fără de sămânță;

Bucură-te, ceea ce ai unit cu Domnul pe cei credincioși;

Bucură-te, ceea ce între fecioare singură ai fost bună hrănitore de prunc;

Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 11-lea

Impărate Sfinte, de Ți-am aduce cântări și psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, căci se biruiește toată cântarea care se îndreaptă către mulțimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ți strigă Ție: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că aprinzând în sine Focul cel netrupesc, îndreptează spre cunoștința cea dumnezeiască pe toți, și luminează mintea cu raza și cu chemarea, și se cinstește cu acestea:

Bucură-te, raza Soarelui celui înțelegător;

Bucură-te, raza Luminii celei neapuse;

Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;

Bucură-te, ceea ce îngrozești pe vrăjmași ca un tunet;

Bucură-te, că dintru tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;

Bucură-te, că ai izvorât râul care curge cu ape multe;

Bucură-te, ceea ce ai zugrăvit chipul colimvitrei;

Bucură-te, ceea ce curățești întinăciunea păcatului;

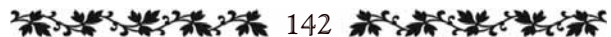
Bucură-te, baie, care speli conștiința;

Bucură-te, paharul, care dregi bucuria;

Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos;

Bucură-te, viața veseliei celei de taină;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 12-lea

Vrând să dea har datoriiilor celor de demult, Dezlegătorul tuturor datoriiilor omenești a venit singur la cei ce se depărtaseră de harul Lui, și, rupând zăpădul, aude de la toți: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând nașterea ta, te laudăm toți, ca pe o biserică însuflețită, Născătoare de Dumnezeu; că locuind în pântecul tău, Domnul, Care ține toate cu mâna, a sfințit, a slăvit și a învățat pe toți să strige către tine:

Bucură-te, locașul lui Dumnezeu-Cuvântul;

Bucură-te, sfântă, ceea ce ești mai mare decât sfinții;

Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;

Bucură-te, comoara vieții cea neîmpuținată;

Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraților celor credincioși;

Bucură-te, lauda cea de cinste a preoților celor cuvioși;

Bucură-te, stâlpul Bisericii cel neclintit;

Bucură-te, zidul împărăției cel nebiruit;

Bucură-te, cea prin care se înalță biruințele;

Bucură-te, cea prin care cad vrăjmașii;

Bucură-te, tămăduirea trupului meu;

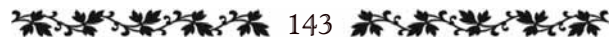
Bucură-te, izbăvirea sufletului meu;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 13-lea

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai Sfânt decât toți sfinții, primind acest dar de acum, izbăvește de toată ispita și scoate din munca ce va să fie, pe toți cei ce cântă: Aliluia!
(acest Condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 193).

Rugăciunea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Stăpână, ceea ce ești mai înaltă și mai presus decât îngerii și arhanghelii și mai cinstită decât toată făptura; mirarea cea mare a îngerilor, propovăduirea proorocilor, podoaba cea aleasă a arhanghelilor, întărirea cea tare a mucenicilor, lauda cea preaslăvită a apostolilor, povățuitoarea cea tare a călugărilor, înfrânarea cea tare a postitorilor, curăția și mărirea fecioarelor, veselia cea lină a maicilor, înțelepciunea și învățătura pruncilor, cârmuitoarea săracilor și a văduvelor; îmbrăcăminte celor goi, sănătate celor bolnavi, izbăvire celor robiți; liniște celor de pe mare, liman bun celor înviforați, povățuitoare neostenită celor rătăciți, mergere ușoară celor călători, odihnă bună celor osteniți, acoperământ și scăpare celor asupriți; nădejde celor fără de nădejde, ajutoare celor lipsiți; celor săraci bogăție neîmpuținată, celor întristați de-a pururea mângâiere, celor pe care nu-i iubește nimeni iubire cu smerenie; celor păcătoși mântuire către Dumnezeu; tuturor creștinilor îngrădire tare, ajutoare nebiruită și folositoare. Prin tine Cel nevăzut S-a făcut văzut, pentru care aducem rugăciune ție, noi robii tăi, Doamna noastră.

O, preamilostivă Împărăteasa luminii celei înțelegătoare și preaslăvită, care ai născut pe Împăratul nostru, Hristos Dumnezeu, Cel ce dă viață tuturor, ceea ce ești slăvită de cele cerești, minte îngerească, stea cu totul luminoasă și mai sfântă decât toți sfinții; Împărăteasa împăraților, Stăpâna tuturor făpturilor, Fecioară încuviințată de Dumnezeu, Mireasă nestricată, palat al Preasfântului Duh, scaun de foc al Împăratului celui nevăzut, chivot ceresc purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, căruța cea în chipul focului; odihna Dumnezeului celui viu, zămislitoare în

chip de negrăit a Trupului lui Hristos, cuibul Vulturului ceresc, turtureaua cea cu bună glăsuire, porumbița cea preabună, lină și fără de răutate; Maică iubitoare de fii, adâncul milelor, picătura care risipește mânia lui Dumnezeu, adâncimea cea nemăsurată, taina cea negrăită, minunea cea neștiută, minune nespusă; biserică nefăcută de mână omenească a Însuși Împăratului tuturor veacurilor; tămâia cea cu bun miros, veșmânt cinstit, porfiră de Dumnezeu țesută, rai sufletesc, odrasla pomului celui de viață purtător, floarea cea preafrumoasă, care ai înflorit nouă veselia cerească, strugurele mântuirii noastre, paharul Împăratului ceresc, întru care s-a dres de la Duhul Sfânt vinul harului celui neîmpuținat; solitoarea legii, începătura credinței celei adevărate a lui Hristos, turnul cel neclintit, pieirea ereticilor, sabia mâniei lui Dumnezeu împotriva tuturor celor nelegiuiți; îngrozire diavolilor, biruință în războaie, păzitoare adevărată tuturor creștinilor și lumii încredințată mântuire.

O, întru tot milostivă Doamnă Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ție și arată mila ta poporului dreptcredincios; roagă pe Fiul tău să ne izbăvească de tot răul și păzește locașul acesta și toate orașele și satele și părțile creștinești și tot poporul cel binecredincios, care scapă și cheamă numele tău cel sfânt de toate năpastele, de boală, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi, de toate durerile și de toată îmbulzeala. Ca să nu fie împuținați robii tăi nici cu răni, nici cu îngrozire, nici cu moarte, nici cu dreapta mânie a lui Dumnezeu, ci îi păzește și îi mântuiește cu mila ta, Doamnă, ceea ce te rogi pentru noi și pentru buna întocmire a văzduhului, spre vremi aducătoare de roadele cele de folos, pe care nouă le dăruiești. Ușurează, ridică și miluiește, Stăpână preamilostivă, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, de toate nevoile, pe cei ce sunt în primejdii. Adu-ți aminte de

robii tăi și nu trece cu vederea lacrimile și suspinarea lor; ci ne înnoiește pe noi cu bunătatea ta, ca să ne mângâiem cu mulțumire, aflându-te pe tine ajutoare. Milostivește-te, Doamnă Preacurată, spre ajutorul poporului celui binecredincios. Nădejdea noastră, adună pe cele risipite: pe cei rătăciți pe cale povățuiește-i, pe cei căzuți de la dreapta credință iarăși la credință întoarce-i, pe cei bătrâni sprijinește-i, pe cei tineri îi învață, pe prunci hrănește-i și preamărește pe cei ce te preamăresc; dar mai ales păzește Sfântă Biserica Fiului tău și o ferește întru lungime de zile.

O, milostivă și preaîndurată Împărăteasă a cerului și a pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, miluiește cu mijlocirea ta poporul dreptcredincios și toată dreptcredincioasa creștinătate. Păzește-o sub acoperământul milei tale, apăr-o pe ea cu cinstitul tău acoperământ și roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care mai presus de fire L-ai întrupat, să ne încingă pe noi cu putere de sus, ca să ne putem apăra împotriva vrăjmașului ce se oștește asupra noastră. Miluiește și mântuiește cu rugăciunile tale, Maică, pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române pe (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N) și pe toți ortodocșii arhieriei, părinți arhimandriți, preoți și diaconi și pe tot clerul bisericesc și pe tot poporul dreptcredincios care se închină icoanei tale. Caută spre noi toți cu folosința ta cea preamilostivă, ridică-ne pe noi din adâncul păcatelor și ne luminează ochii inimii spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, iar la înfricoșătoarea judecată, pe Fiul tău pentru noi roagă-L. Pe cei ce s-au mutat întru bună credință din această viață în cea veșnică, împreună cu îngerii, cu arhanghelii și cu toți sfinții, împărtășește-i ca să stea de-a dreapta Fiului tău și Dumnezeu; și cu rugăciunea ta învrednicește pe toți ortodocșii creștini să viețuiască cu Hristos și cu bucurie în locașurile îngerești să se desfăteze.

Că tu ești, Doamnă, slava celor cerești și nădejdea pământenilor; tu ești nădejdea și folositoarea tuturor celor ce aleargă la tine și cer ajutorul tău cel sfânt; tu ești rugătoarea cea fierbinte către Fiul tău și Dumnezeu nostru, că rugăciunile Maicii mult pot spre împlânzirea Stăpânului. Și cu a ta mijlocire îndrăznim să ne apropiem de sfântul altar, de harul preasfintelor și de viață făcătoarelor Taine, deși suntem nevrednici. Pentru aceea, și pe icoană văzând chipul tău cel întru tot cinstit și pe Cel Atotțiitor cu mâna ținând, ne bucurăm noi păcătoșii și cu umilință căzând, pe acesta cu dragoste și cu frică îl sărutăm, așteptând, Doamnă, prin sfințele și de Dumnezeu primitele tale rugăciuni, să ajungem la cele cerești ale vieții celei fără de sfârșit și să stăm fără de rușine în ziua judecării de-a dreapta Fiului tău și Dumnezeului nostru, slăvindu-L pe El împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Lui Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

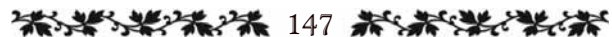
Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI ACOPERĂMÂNT AL MAICII DOMNULUI

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Împărătesei celei alese mai înainte de veci, Împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului și a pământului, care a venit oarecând la rugăciune la biserica din Vlaherne și se ruga pentru cei din întuneric, aceștia și noi, cu credință și cu umilință îi serbăm Acoperământul ei cel luminos. Iar tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să-ți strigăm ție: Bucură-te bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Icosul 1

Mulțimea arhanghelilor și a îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul și cu soborul tuturor sfinților, împreună cu tine, Împărăteasa lor, stând în biserica din Vlaherne și ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântau ție:

Bucură-te, bunăvoința Tatălui Celui mai înainte de veci;

Bucură-te, încăpere preacurată a lui Dumnezeu, a Fiului celui fără de ani;

Bucură-te, locuință umbrită de puterea Duhului Sfânt;

Bucură-te, mirarea neîncetată a cetelor îngerești;

Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului;

Bucură-te, ceea ce ești întâmpinată în văzduh de heruvimii cei cu ochii mulți;

Bucură-te, cea ale cărei laude le cântă serafimii cei cu câte șase aripi;

Bucură-te, preabunule Acoperământ, căruia cu credință ne închinăm și noi neamul creștinesc;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 2-lea

Sfântul Andrei și cu Epifanie, văzându-te în biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creștini, au cunoscut că ești Maica lui Hristos Dumnezeu nostru și căzând la pământ, cu credință s-au închinat sfântului tău Acoperământ, cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Ințelegere neînțeleasă ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară, întru apărarea poporului celui dreptcredincios; pentru aceasta vrăjmașii noștri nu pricep cât de puternică este rugăciunea Maicii lui Dumnezeu; însă noi, bineștiind atotputernica ta apărare, cu umilință grăim către tine:

Bucură-te, preamilostivă, mângâierea tuturor celor scârbiți și împovărați;

Bucură-te, povățuitoare neadormită a tuturor celor orbiți și rătăciți;

Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale degrab potolești mânia lui Dumnezeu, cea cu dreptate pornită asupra noastră;

Bucură-te, ceea ce cu atotputernică amenințarea ta potolești patimile noastre cele rele;

Bucură-te, puternică deșteptare a conștiințelor celor adormite;

Bucură-te, cea prin care iadul suspină și duhurile răutății tremură;

Bucură-te, cea prin care se deschid nouă, credincioșilor, ușile raiului;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 3-lea

Puterea Celui Preaînalt umbrește pe cei cu credință și cu evlavie scapă la preaputernicul tău Acoperământ, căci numai ție, uneia, Preasfântă și Precurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat a împlini toate cererile tale. Pentru aceasta, credincioșii de toate vârstele te slăvesc pe tine și pe Fiul tău, cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având bogăție de milostivire neîmpuținată, tuturor până la marginile pământului le întinzi mână de ajutor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Bolnavilor le dai vindecare, celor ce pătimesc alinare, orbilor vedere și tuturor le dai toate, fiecăruia după a lui trebuință. Pentru aceasta cu mulțumire grăim ție:

Bucură-te, tărie nesurpată și ocrotirea tuturor creștinilor;

Bucură-te, cea dintâi înfrumusețare a sfintelor locașuri și altare;

Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronurilor împărătești;

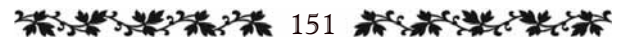
Bucură-te, ajutoare neadormită a căpeteniilor de orașe;

Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oștirilor creștinești;

Bucură-te, oglinda sfântă a dreptății pentru judecătorii cei nemitarnici;

Bucură-te, minte desăvârșită a învățătorilor;

Bucură-te, binecuvântarea caselor și a familiilor celor evlavioase;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 4-lea

Fiind cuprinși de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu ajută-ne nouă. Și stând înaintea feței altarului Domnului și ridicând mâinile tale, roagă-te ca Domnul, Împăratul slavei, să caute la nevrednica noastră rugăciune și să asculte cererile celor ce cheamă numele tău cel sfânt și cântă Fiului tău: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Isus al lui Navi rugându-se și a poruncit soarelui de a stat până ce a biruit pe vrăjmașii lui. Și acum Domnul Iisus aude rugăciunile tale, Împărăteasă aleasă a Duhului Sfânt. Pentru aceasta și noi păcătoșii, nădăjduind la Acoperământul tău, îndrăznim a cânta ție ca Maicii lui Dumnezeu:

Bucură-te, ceea ce ești luminată de Soarele cel veșnic, care ne luminează pe noi cu Lumina cea neînserată;

Bucură-te, ceea ce ai luminat tot pământul cu strălucirea preacuratului tău suflet;

Bucură-te, ceea ce ai veselit toate cerurile prin curăția trupului tău;

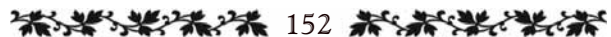
Bucură-te, acoperământul și păstrarea sfințelor locașuri ale lui Hristos;

Bucură-te, lumina și înțeleptirea păstorilor celor credincioși ai Bisericii;

Bucură-te, povățuitoarea monahilor și a monahilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu;

Bucură-te, liniștea cea netulburată a bătrânilor celor evlavioși;

Bucură-te, veselia cea tainică a fecioarelor și a văduvelor ce trăiesc în curăție;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 5-lea

Văzătorul de Dumnezeu, Moise, luptând oarecând asupra lui Amalec, când ridica mâinile Israel biruia, iar când le lăsa în jos atunci Amalec învingea; însă ajutat de cei ce-l sprijineau, a biruit pe vrăjmași. Tu însă, o, Maică a lui Dumnezeu, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău, deși neprijinită de nimeni, totdeauna biruiești pe vrăjmașii creștinilor și ești scut nebiruit nouă celor ce cântăm Fiului tău: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzutu-te-au pe tine cetele sfinților, stând în văzduh, în biserica din Vlaherne, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău și Dumnezeu; iar arhanghelii cu îngerii cântau ție cântare de mulțumire. Deci, prin mâinile tale cele mai sfinte decât ale lui Moise, întărește-ne și pe noi cei ce cu umilință cântăm ție:

Bucură-te, ale cărei mâini sunt ținute la rugăciune de însăși dragostea și milostivirea ta cea către noi;

Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmașii noștri văzuți și nevăzuți;

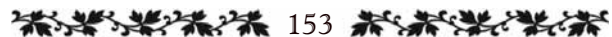
Bucură-te, ceea ce izgonești din sufletele noastre patimile și poftetele cele rele și spurcate;

Bucură-te, ceea ce fără de ardere ții pe mâinile tale focul cel dumnezeiesc al lui Hristos, și pe noi cei reci ne aprinzi cu el;

Bucură-te, aleasă încununare a celor ce, cu întreagă înțelepciune, se luptă împotriva patimilor;

Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea cu cei ce se nevoiesc în post și în tăcere;

Bucură-te, grabnică ajutoare a celor oboșiți de mâhnire și de întristare;

Bucură-te, ceea ce ne dai harul umilinței și al răbdării;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 6-lea

Propovăduitor al harului tău celui neîmpuținat și al milelor tale s-a arătat Sfântul Roman, dulce cântătorul, când în vis a primit de la tine o foaie de hârtie spre mâncare, prin care înțeleptindu-se, a început a cânta cu înțelepciune întru slava ta și a scris laude sfinților, cântând cu credință: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Strălucit-ai, Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptății, pe Soarele cel adevărat, Fiul tău, Care a luminat pe toți cu înțelepciune de la Dumnezeu și a adus la cunoștința adevărului pe cei ce cu credință cântă ție:

Bucură-te, ceea ce ai născut cu trup pe Hristos, puterea și înțelepciunea dumnezeiască;

Bucură-te, ceea ce ai rușinat înțelepciunea cea deșartă a lumii acesteia și pe cei orbiți de dânsa îi povățuiești la calea mântuirii;

Bucură-te, păstrarea dreptei credințe și învățătoarea dogmelor celor ortodoxe;

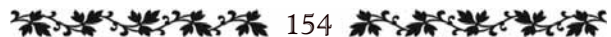
Bucură-te, ceea ce tai eresurile și rătăcirile cele pierzătoare;

Bucură-te, ceea ce știi cele cu anevoie de prevăzut, și la vreme le spui celor ce au nevoie de ele;

Bucură-te, ceea ce rușinezi pe cei mincinoși și ghicitorile cele deșarte;

Bucură-te, ceea ce în ceasul nedumeririlor ne pui în minte gândul cel bun;

Bucură-te, ceea ce ne oprești de la deprinderile cele vătămătoare și de la poftetele cele rele;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 7-lea

Domnul Atotvăzătorul și Îndelung-răbdătorul, voind să arate adâncul cel nemărginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi Lui Maică și te-a făcut pe tine creștinilor apărătoare nebiruită. Că după judecata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osândă, totuși, prin Acoperământul tău cel puternic, capătă vreme de pocăință și cântă: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Minunate a arătat Domnul faptele Sale, întru tine, Preacurată Maica Sa, când s-a arătat preaminunatul Acoperământ în mâinile tale, luminând mai mult decât razele soarelui și acoperind poporul ce era în biserica din Vlaherne. Deci, văzând ei acest semn al milostivei tale apărări, cuprinși de spaimă și de bucurie, toți au cântat ție:

Bucură-te, Acoperământ nefăcut de mână, care ca norul te-ai întins peste toată lumea;

Bucură-te, ceea ce ai ținut pe mâinile tale pe Fiul tău și Arhiereul cel veșnic;

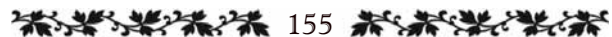
Bucură-te, că prin aceasta ne arăți milă și har nouă, în Biserica Ortodoxă;

Bucură-te, stâlp de nor care ne acoperi pe noi credincioșii, ferindu-ne de toate ispitele și de smintelile lumii;

Bucură-te, stâlp de foc ce ne arăți nouă tuturor calea mântuirii, chiar și în mijlocul întunecimii păcatelor;

Bucură-te, vădită întărire a creștinilor nevoitori;

Bucură-te, înțeleptire tainică a robilor lui Dumnezeu celor tăinuți în mijlocul lumii;

Bucură-te, ceea ce pe mine, cel gol de fapte bune, nu mă părăsești, ci cu Acoperământul și cu harul tău mă miluiești;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 8-lea

Pe tine, ceea ce te-ai arătat din cer în biserica din Vlaherne, îngerii te-au cântat, apostolii te-au preamărit, soborul ierarhilor și al cuviosilor și ceata sfințelor femei te-au lăudat, Înaintemergătorul cu Teologul s-au închinat, iar poporul ce era în biserică cu veselie a cântat: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Domnul, Cel ce stăpânește toate cele de sus și cele de jos, văzându-te pe tine, Maica Sa, stând în biserică și cu umilință rugându-te Lui, a zis: Cere, o, Maica Mea, că nu Mă voi întoarce de la tine, ci voi îndeplini cererile tale și voi milui pe toți care cântă ție:

Bucură-te, chivot al Legii întru care se păstrează sfințirea a tot neamul omenesc;

Bucură-te, năstrapă preasfântă întru care se păstrează pâinea vieții celei veșnice pentru cei flămânzi de dreptate;

Bucură-te, vasule cu totul de aur, întru care s-a gătit pentru noi Trupul și Sângele Mielului Celui dumnezeiesc;

Bucură-te, ceea ce iei în atotputernicele tale mâini pe cei părăsiți de doctori;

Bucură-te, ceea ce ridici din patul durerii pe cei slăbiți cu trupul, dar nu cu duhul și cu credința;

Bucură-te, ceea ce dai înțelegere și lumină celor ce sunt întunecați la minte;

Bucură-te, ceea ce cu înțelepciunea ta ne împiedici din calea cea rea a păcatelor și a patimilor;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 9-lea

Toată firea îngerească îți aduce laudă, pentru că ești cu adevărat Maica lui Dumnezeu și apărătoarea tuturor celor ce se roagă ție. Tu, cu Acoperământul tău cel dumnezeiesc, pe cei drepți îi veselești, pe păcătoși îi aperi, pe cei din primejdii îi izbăvești și te rogi pentru toți credincioșii care cântă: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult vorbitori, ca niște pești fără de glas, nu se pricep cum să laude după vrednicie praznicul cel mare al preacinstitului tău Acoperământ, căci toate cele grăite de dânșii nu sunt în stare a număra îndurările tale. Dar noi, văzând nenumăratele tale binefaceri, cu bucurie cântăm ție:

Bucură-te, ceea ce ne păzești de molimă și de bolile cele aducătoare de moarte;

Bucură-te, ceea ce păzești orașele și satele de cutremurul cel năpraznic al pământului;

Bucură-te, ceea ce cu mână tare ne izbăvești pe noi din revărsarea apelor și din cufundare;

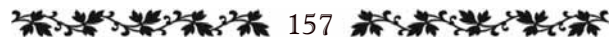
Bucură-te, ceea ce cu roua rugăciunilor tale ne izbăvești pe noi de arderea focului;

Bucură-te, ceea ce ne scapi de foametea cea duhovnicească și trupească, hrănindu-ne cu pâinea vieții;

Bucură-te, ceea ce abați de la capul nostru loviturile fulgerului și ale trăsnetului;

Bucură-te, ceea ce ne izbăvești pe noi de năvălirea celor de alt neam și de ucigașii cei tăinuți;

Bucură-te, ceea ce prin pace și prin dragoste ne izbăvești de vrăjmașii cei de o credință cu noi și de vrăjmașia casnică;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiască neamul omenesc de înșelăciunea vrăjmașului, Domnul cel iubitor de oameni te-a dăruit pe tine să fii Maică nouă pământenilor. Tu să fii nouă ajutor, acoperământ și scutire; celor întristați mângâiere, celor mâhniți bucurie, celor asupriți apărătoare și să scoți din adâncul păcatelor pe toți cei ce cântă: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Preasfântă Împărăteasă, cu îngerii stai împreună și te rogi, zicând: „Împărate ceresc, primește pe tot omul ce se roagă Ție și cheamă numele meu întru ajutor, ca să nu plece nimeni de la fața mea neascultat și neajutat“. Această rugăciune auzind-o adunarea sfinților, cu mulțumire grăiesc ție:

Bucură-te, ceea ce dăruiești cu roade binecuvântate pe cei ce lucrează cu dreptate și cu inimă curată;

Bucură-te, ajutătoarea și răsplătirea tuturor celor ce fac neguțătorie cu dreptate;

Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurământ și a celor ce agonisesc cu nedreptate;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor ce sunt în primejdii, pe uscat și pe ape;

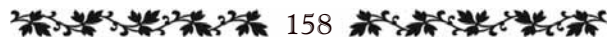
Bucură-te, ceea ce veselești cu roadele credinței pe părinții cei fără de copii;

Bucură-te, hrânitoare cea nevăzută a celor sărmani;

Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiți și izgoniți;

Bucură-te, îngrijitoare cea neadormită a celor ce sunt în legături și în temnițe;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 11-lea

Cântarea noastră cea cu umilință auzind-o, ia aminte la smerita noastră rugăciune, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că pe tine te rugăm: Nu trece cu vederea glasul robilor tăi. La tine năzuim în năpaste, în mâhniri și în necazurile noastre și înaintea ta stând, cu lacrimi ne rugăm și cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Făclie primitoare de lumină văzându-te pe tine, la rugăciune în văzduh, în biserica din Vlaherne, poporul ce era de față a strigat: „De unde este nouă aceasta ca să vină Maica Domnului nostru aici?“. Iar Sfântul Andrei, cu Epifanie, cu smerenie către tine se rugau zicând:

Bucură-te, dătătoarea cea fără de zavistie a tuturor darurilor celor pământești și sufletești;

Bucură-te, credincioasă solitoare a păcătoșilor celor ce pun început de pocăință;

Bucură-te, pururea împreună-ajutătoare a celor ce se luptă împotriva patimilor și a curselor diavolești;

Bucură-te, nevăzută îmblânzire a stăpânilor celor tirani și cu nărav de firă;

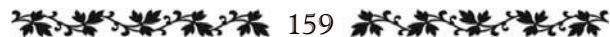
Bucură-te, odihnă și bucurie tainică a robilor celor blânzi și primitori;

Bucură-te, liniștea preadorită a căsătoriților celor credincioși;

Bucură-te, grabnică și fără suferință dezlegare a maicilor celor născătoare de prunci;

Bucură-te, Maică, ajutătoarea noastră în ceasul sfârșitului nostru;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 12-lea

Harul cel dumnezeiesc cere-l nouă de la Fiul tău și Dumnezeu nostru. Întinde nouă mână de ajutor. Depărtează de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul. Împacă viața noastră ca să nu pierim cumplit și fără de pocăință și primește-ne în sălașurile cele veșnice, ocrotitoarea noastră, ca bucurându-ne, să cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând puternicul tău Acoperământ, te laudăm ca pe o mare solitoare a noastră și ne închinăm ție, ceea ce te rogi pentru creștini. Noi credem și nădăjdum că vei cere de la Fiul tău și Dumnezeu nostru, bucuria cea vremelnică și cea veșnică, pentru noi toți, cei ce cu dragoste cântăm ție:

Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea;

Bucură-te, sfințirea tuturor stihiilor cerești și pământești;

Bucură-te, binecuvântarea tuturor timpurilor anului;

Bucură-te, călcarea curselor și ispitelor ce vin de la trup, de la lume și de la diavol;

Bucură-te, preaputernică împăcare a celor învrăjbiți;

Bucură-te, ceea ce te înduri de cei disprețuiți și lepădați;

Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pierzării pe cei deznădăjduiți;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 13-lea

O, preacântată Stăpână, Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, la tine ridicăm ochii

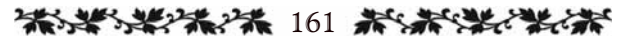

sufletelor și ai trupurilor noastre; către tine întindem mâinile noastre cele slabe și din adâncul sufletelor strigăm ție: Caută la credința și la umilința sufletelor noastre, acoperă-ne cu atotputernicul tău Acoperământ și ne izbăvește de toate nevoile; iar în ceasul sfârșitului nostru, să stai lângă noi, o, întru tot bună Stăpână, și să ne izbăvești de chinurile cele gătite pentru păcatele noastre, ca mântuindu-ne, pururea să cântăm: Aliluia! *(acest Condac se zice de trei ori)*

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 219).

Rugăciuni

O, Preacurată Maică a Domnului, a puterilor celor de sus, Împărăteasa cerului și a pământului, atotputernică apărătoare și tăria noastră, primește această cântare de laudă și de mulțumire de la noi nevrednicii robii tăi. Înălță rugăciunile noastre la tronul lui Dumnezeu și Fiul tău ca să fie milostiv nedreptăților noastre. Să adauge harul Său tuturor celor ce cinstesc preacinstitul tău nume și cu credință și cu dragoste se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiți de Dânsul, dacă tu Stăpână nu-L vei milostivi asupra noastră. Ție toate sunt cu puțință de la Dânsul și pentru aceasta năzuim la tine, că ești acoperitoarea noastră și grabnic ajutătoare. Auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ție, ocrotește-ne cu atotputernicul tău Acoperământ și cere de la Dumnezeu Fiul Tău, să dea păstorilor noștri sfințenie, ca să privegheze și să ocârmuiască sufletele noastre; ocârmuitorilor de orașe înțelepciune și putere, judecătorilor dreptate și necăutare la față, învățătorilor minte și smerită înțelepciune, soților dragoste și înțelegere, fiilor ascultare, asupriților răbdare, asupritorilor frică de Dumnezeu, celor mânăniți răbdare și bucurie duhovnicească, neînfrânaților înfrânare, și nouă tuturor, duhul înțelepciunii și al

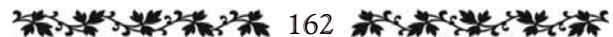

cucernicieii, duhul milostivirii și al blândeții, duhul curăției și al dreptății.

Așa, Doamnă Preasfântă, milostivește-te asupra noastră și asupra neputinciosului tău popor. Pe cei răătăciți povățuiește-i pe calea cea bună, pe cei bătrâni îi sprijinește, pe prunci îi păzește și pe noi pe toți ne apără și ne ocrotește cu milostivirea ta. Pe toți scoate-ne din adâncul păcatului și ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici în această viață, iar la înfricoșătoarea judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău și Dumnezeuul nostru. Că tu, Doamnă, ești slava celor cerești și nădejdea pământenilor. Tu ești după Dumnezeu nădejdea și apărătoarea noastră a tuturor celor ce ne rugăm ție cu credință. Deci ne rugăm ție, atotputernică ajutătoarea noastră și ție ne încredințăm pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Impărăteasa noastră cea preabună și nădejdea noastră, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria mâhniților și acoperitoarea necăjiților, vezi-ne nevoia, vezi-ne necazul, ajută-ne ca unor neputincioși, hrănește-ne ca pe niște străini; necazurile noastre le știi, deci le dezleagă precum voiești, că n-avem alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună, ci numai pe tine Maica lui Dumnezeu, ca să ne păzești și să ne acoperi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Doamnă, Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poți face tot binele, primește aceste cinstite daruri care se cuvin numai ție, de la noi nevrednicii robii tăi, ceea ce ești aleasă din toate neamurile și te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cerești și pământești, căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor și prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu și ne-am învrednicit de Sfântul Trup

și de Preacuratul Lui Sânge. Pentru aceasta, fericită ești între neamurile neamurilor, ceea ce ești de Dumnezeu fericită, mai luminată decât heruvimii și mai cinstită decât serafimii. Și acum, Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară întru tot lăudată, nu înceta a te ruga pentru nevrednicii noi robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înșelător și de toată primejdia și să fim păziți nevătămați de toată lovirea cea veninată a diavolului. Păzește-ne până în sfârșit cu rugăciunile tale neosândiți, ca prin paza și cu ajutorul tău fiind mântuiți, slavă, laudă, mulțumită și închinăciune pentru toate să înălțăm Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

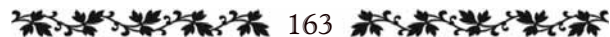
Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL MAICII DOMNULUI „GRABNICA AJUTĂTOARE”

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Celei alese din toate neamurile, Maicii lui Dumnezeu și Împărătesei, care ia aminte și degrab ascultă rugăciunile celor smeriți și care varsă râuri de tămăduiri prin icoana sa cea sfântă peste sufletele credincioșilor, îi aducem cântare și mulțumire; iar tu, apărătoarea noastră cea atotmilostivă, pleacă-te cu bunăvoință la glasurile noastre de laudă și din toate nevoile ne slobozește pe noi, cei care te chemăm: Bucură-te, atotbună, grabnică ajutătoare, ceea ce toate cererile noastre bine le îplinești!

Icosul 1

Mulțimile îngerilor îți slujesc cu evlavie și toate puterile cerești cu netăcute glasuri te fericesc, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ai născut pe Împăratul îngerilor, pe Hristos Dumnezeu, iar noi, păcătoșii, îndrăznim să-i urmăm și neputând să te laudăm cu vrednicie, cu cuget smerit cântăm ție acestea:

Bucură-te, sălășluirea dumnezeirii celei neapropiate;

Bucură-te, mirarea neîncetată a îngerilor;

Bucură-te, masă sfântă care ne hrănești pe noi cu Pâinea vieții;

Bucură-te, măslin cu rod bun, care ne ungi inimile cu untdelemnul milei;

Bucură-te, comoara neîmpuținată a darurilor harului lui Dumnezeu;

Bucură-te, din care pururea curg râuri de tămăduiri;

Bucură-te, mângâietoarea celor întristați;

Bucură-te, ajutătoarea celor ce sunt în nevoi;

Bucură-te, vindecătoarea celor bolnavi;

Bucură-te, întărirea celor slăbănogi;

Bucură-te, slobozirea celor robiți;

Bucură-te, atotbună, grabnică ajutătoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

Condacul al 2-lea

Văzând milostivirea ta cea neurmată, Stăpână, și multe tale minuni ce pururea se arată prin sfânta ta icoană, cu care, ca și cu niște stele de Dumnezeu luminate, toată lumea o ai înfrumusețat, te slăvim pe tine ceea ce ai mărit tot neamul nostru cu buna voiața ta și cu dragoste ne închinăm prea curatului tău chip, cântând Fiului tău, Hristos Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Descoperind cereasca înțelegere, Născătoare de Dumnezeu, ai binevoit ca în grădina ta cea pământească, în Sfântul Munte al Athosului cu multe minuni să preaslăvești icoana ta, pe care, cu glas dumnezeiesc ce din ea s-a auzit, singură ai numit-o „grabnică ajutătoare”. Iar noi toți, cunoscând milostivirea ta cea mare, îți cântăm ție:

Bucură-te, Maica noastră, milostivă tuturor în Hristos;

Bucură-te, locuința Duhului Sfânt;

Bucură-te, dragostea lui Dumnezeu spre oameni arătată;

Bucură-te, înălțarea neamului omenesc;

Bucură-te, palat luminos al Cuvântului lui Dumnezeu;

Bucură-te, sfânta sfintelor cea mult cântată;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Mielul cel dumnezeiesc;

Bucură-te, ceea ce ne-ai crescut nouă pomul vieții;

Bucură-te, hrana cea nepieritoare din chivotul cel cu totul din aur;

Bucură-te, ceea ce ai hrănit pe Cel ce hrănește toată zidirea;

Bucură-te, prin care noi toți nădăjduim să ne mântuim;

Bucură-te, prin ale cărei rugăciuni așteptăm să primim moștenirea cea cerească;

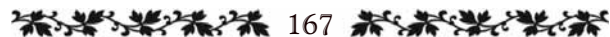
Bucură-te, atotbună, grabnică ajutătoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

Condacul al 3-lea

Lucrând cu putere dumnezeiască, pe trapezarul Nil, care umbla fără evlavie în fața icoanei tale din Mănăstirea Dohiaru, cu orbirea și cu slăbănogirea trupului l-ai pedepsit, de Dumnezeu Născătoare Fecioară. Aceasta, ca să nu mai îndrăznească să ocărăscă prea curatul tău chip, pe care l-ai dăruit cu milostivire, ca pe un zălog de evlavie, întregului munte al Athosului, ca toți cei care locuiesc aici, cu glasuri preacuvioase să cânte lui Dumnezeu-Cuvântul Cel ce S-a născut din tine: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având mare dragoste pentru oamenii răscumpărați prin Sângele Fiului tău și Dumnezeu, Stăpână preabună, pocăința trapezarului Nil cu milostivire ai primit-o și i-ai dăruit tămăduire de orbirea și slăbănogirea lui, ca să slujească neîncetat și să-ți aducă rugăciuni netăcute în fața mult-tămăduitoare tale icoane, zicând acestea:

Bucură-te, sfânta zămislire a Iui Ioachim și a Anei;

Bucură-te, ceea ce prin nașterea ta, capul șarpelui l-ai zdrobit;

Bucură-te, ceea ce ești binecuvântată între femei;

Bucură-te, ceea ce ai născut fără ardere pe Mântuitorul sufletelor noastre;

Bucură-te, ceea ce fecioria și nașterea le-ai unit în chip minunat;

Bucură-te, ceea ce în amândouă, neprihănită te-ai păstrat;

Bucură-te, ceea ce ești minunea întregii lumi;

Bucură-te, ceea ce ești mirarea tuturor neamurilor pământului;

Bucură-te, ceea ce ești îndreptarea celor ce păcătuiesc;

Bucură-te, ceea ce ești întărirea în fapte bune a celor ce se pocăiesc;

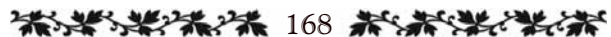
Bucură-te, ceea ce pedepsești fără de răutate;

Bucură-te, ceea ce ne dăruiești înțelepciune cu inimă bună;

Bucură-te, atotbună, grabnică ajutoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

Condacul al 4-lea

Fugind de furtuna vieții și adăpostindu-se în li-manul liniștit de mântuire din muntele Athos, cei ce aleargă la tine dobândesc aici mângâiere plină de dar și ajutor dumnezeiesc de la sfânta ta icoană, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce strălucești dintr-înșa raze de minuni și râu de milostivire reverși cu neîmpuținare. Pentru aceasta toți cei ce doresc ca în pustietatea Athosului să dobândească mântuire, mărinind îndurările tale de Maică, Îi cântă cu mulțumire lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzind glasul dumnezeiesc din sfânta ta icoană, trapezarul Nil te-a cunoscut pe tine ca pe o grabnică ajutoare a tuturor celor ce cu credință și cu dragoste aleargă la chipul tău cel făcător de minuni și, primind de la el înțelepțirea nebuniei sale și vederea ochilor săi, ți-a cântat cu mulțumire, din tot sufletul, așa:

Bucură-te, ceea ce cu o vremelnică pedeapsă înțelepțești pe cei ce greșesc;

Bucură-te, ceea ce pocăința celor ce păcătuiesc cu milostivire o primești;

Bucură-te, ceea ce îndrepti pe calea mântuirii pe cei ce rătăcesc;

Bucură-te, ceea ce rănilor păcatelor le tămăduiești cu bunăvoință;

Bucură-te, ceea ce dai pe față, cu multă dragoste, pe cei împietriți cu inima;

Bucură-te, ceea ce cu amărăciunea suferințelor trupești de veșnicele chinuri ne izbăvești;

Bucură-te, ceea ce tulburarea patimilor o potolești;

Bucură-te, ceea ce întinzi mână de ajutor tuturor celor ce pier;

Bucură-te, nădejdea celor fără de nădejde;

Bucură-te, bucuria celor întristați;

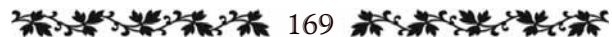
Bucură-te, îmbrăcăminte de celor goi;

Bucură-te, adăpostirea sărmanilor;

Bucură-te, atotbună, grabnică ajutoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

Condacul al 5-lea

Grairile tale de Dumnezeu vestitoare auzindu-le monahii din Mănăstirea Dohiaru, ție, ceea ce ești dumnezeiască grabnică ajutoare, ți-au zidit o biserică lângă trapeză, unde icoana ta făcătoare de minuni se

află, Preacurată Fecioară, și unde pe toți credincioșii îi mângâi cu semnele tale, de care să nu ne lipsești nici pe noi, smeriții, care după datorie te laudăm și cântăm lui Dumnezeu Ziditorul: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzând râurile de minuni izvorând din sfântă icoana ta cea grabnică ajutoare, toți monahii Muntelui Athos au alergat spre ea ca să se închine, iar tu, Maica lui Dumnezeu, după trebuința fiecăruia, darurile milostivirii tale dăruindu-le din belșug din icoana ta cea făcătoare de minuni, ai făcut ca toți să-ți cânte cu mulțumire așa:

Bucură-te, Maica milostivirii și a îndurărilor;

Bucură-te, atotțiitoare, ceea ce I-ai împrumutat trup Fiului lui Dumnezeu;

Bucură-te, palat al buneii vestiri, celei fără de sămânță;

Bucură-te, ceea ce L-ai întrupat pe Cel ce era fără de trup;

Bucură-te, ceea ce ai unit pe Dumnezeu cu oamnenii;

Bucură-te, vederea doritoare a preacuvioșilor;

Bucură-te, dumnezeiasca bucurie a celor ce postesc;

Bucură-te, veselia lină a viețuitorilor în pustie;

Bucură-te, nădejdea cea tare a monahilor;

Bucură-te, ceea ce biruiești taberele demonilor;

Bucură-te, ceea ce rușinezi pe vrăjmașii mântuirii neamului omenesc;

Bucură-te, atotbună, grabnică ajutoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

Condacul al 6-lea

Muntele Athosului propovăduiește milele și minunile tale, prea binecuvântată Maică a Domnului

nostru Iisus Hristos și se împodobește frumos cu multele tale icoane făcătoare de minuni, în mijlocul cărora icoana ta, „grabnica ajutoare“, numită de tine, strălucește ca luna plină cu razele neînserate ale minunilor, îndemnându-ne să cântăm laude Celui ce te-a proslăvit pe tine, Dumnezeului Celui ce este Unul în Treime: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Ai strălucit, în preacurata icoana ta, Marie de Dumnezeu Născătoare, lumina mântuirii tuturor celor ce rătăcesc în întunericul păcatelor și al patimilor și ai numit-o pe aceasta grabnică ajutoare celor ce se roagă cu credință și evlavie, din tot sufletul, dându-le grabnicul tău ajutor celor care-ți cântă ție unele ca acestea:

Bucură-te, fulger care luminezi sufletele;

Bucură-te, tunet care înspăimânți pe cei ce ispitesc;

Bucură-te, adăpost bine liniștit al celor osteniți de întreitile valuri ale mării vieții;

Bucură-te, liman fără furtună al celor înviforați de valurile patimilor;

Bucură-te, ceea ce povățuiești pe cei tineri spre curățire;

Bucură-te, acoperământul și îngădirea fecioriei;

Bucură-te, ceea ce răceala sufletească o încălzești cu darul tău;

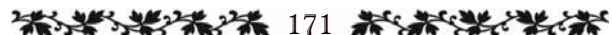
Bucură-te, ceea ce povățuiești pe calea mântuirii pe cei credincioși;

Bucură-te, ceea ce abați din căile pierzării pe cei ce se poticnesc;

Bucură-te, chezașia noastră în fața Fiului tău și Dumnezeu;

Bucură-te, ceea ce pururea Îl rogi ca să ne miluiască pe noi păcătoșii;

Bucură-te, atotbună, grabnică ajutoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

Condacul al 7-lea

Vrând să arăți marea ta dragoste neamului creștinesc, Născătoare de Dumnezeu preabună, ai ales Muntele Athosului și într-însul ai înmulțit sălășluirea monahilor, ca toți cei înviforați de deșertăciunea lumească să poată dobândi aici un liman de mântuire liniștită și ușoară, și ajutați de tine să se învrednicească de moștenirea cerească și să cânte cu sfinții, Prea Sfintei Treimi: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Vn nou semn al milostivirii tale ai arătat, Stăpână, în minunata proslăvire a sfintei tale icoane „grabnica ajutătoare”, nu numai monahilor din muntele Athos, ci tuturor creștinilor dreptmăritori, care cu evlavie cinstesc prea sfântă icoana ta, pentru ca toți să cânte:

Bucură-te, Maica Dumnezeului nostru;

Bucură-te, ceea ce întru naștere și după naștere fecioară ai rămas;

Bucură-te, căci pe tine te fericesc toate neamurile;

Bucură-te, căci te-a preamărit Cel Atotputernic;

Bucură-te, căci Domnul a căutat spre smerenia ta;

Bucură-te, căci Împăratul împăraților a dorit bunătatea ta;

Bucură-te, binecuvântată fiică a Împăratului ceresc;

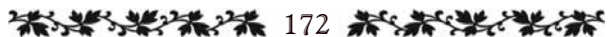
Bucură-te, Născătoarea Fiului Celui mai înainte de veci, neispitită de bărbat;

Bucură-te, Mireasa neprihănită a Duhului Sfânt;

Bucură-te, tăinuitoră harului celui dumnezeiesc;

Bucură-te, frumusețea lumii celei de sus;

Bucură-te, apărătoarea lumii celei de jos;

Bucură-te, atotbună, grabnică ajutătoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

Condacul al 8-lea

Străini și călători suntem noi pe pământ, și, după cuvântul Apostolului Pavel, „nu avem aici cetate stătătoare“. Către cine, dar, vom alerga, Stăpână, în necazurile călătoriei noastre, dacă nu către tine, atotbună. Nu ne lepăda pe noi, Maica lui Dumnezeu. Nu ne spune nouă: Nu vă cunosc pe voi din pricina păcatelor voastre, ci ne miluiește pe noi cei sărmani și fără ajutor și primește-ne în veșnicele lăcașuri, ceea ce ești acoperământul nostru, și cu dragoste să cântăm în patria cerească, Împăratului slavei, Hristos: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Pentru toți credincioșii o mare mângâiere este a căuta spre a ta icoană, Stăpână, în care vedem ținând pe mâna ta pe Pruncul cel mai înainte de veci, Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia ne închinăm cu evlavie, ca unui Mântuitor și Dumnezeu al nostru, iar ție, adevăratei Născătoare de Dumnezeu, cu umilință cântăm:

Bucură-te, pururea Fecioară, ceea ce te-ai bucurat de buna vestire a arhanghelului;

Bucură-te, Mireasă nenuntită;

Bucură-te, Maica luminii, înțelegere care luminezi toate sufletele;

Bucură-te, altar însuflețit al Făcătorului Cerului și pământului;

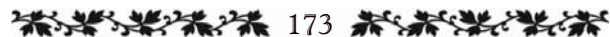
Bucură-te, blândă porumbiță;

Bucură-te, mielușea neprihănită;

Bucură-te, pahar plin de bucurie;

Bucură-te, vas nesecat plin de apa vieții;

Bucură-te, alabastru cu mir, plin de mireasma lui Hristos;

Bucură-te, prin care se izgonește puterea patimilor noastre;

Bucură-te, prin care am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu;

Bucură-te, prin care ne-am învățat a ne închina lui Dumnezeu, Cel ce este Unul în Treime;

Bucură-te, atotbună, grabnică ajutoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

Condacul al 9-lea

Toate neamurile te fericesc cântându-ți: „Bucură-te, atotbună, grabnică ajutoare, ceea ce toate cererile noastre spre bine le împlinești!”. Toate neamurile te fericesc după datorie, Marie, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, căci de la răsărit și până la apus este lăudat numele tău, iar cetele monahilor acoperământ al lor te numesc, mai ales cei ce se nevoiesc în Muntele Athos, pe care cu deosebită bunăvoință i-ai umbrat, făcând multe minuni și milele tale cele bogate arătându-le lor, iar ei cu mulțumire Îi cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

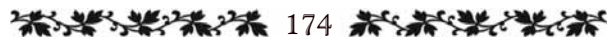
Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult grăitori nu se dumiresc să cunoască taina fecioriei tale, Născătoare de Dumnezeu, nici nu pot să lămurească puterea de minuni făcătoare care din icoana ta se revarsă spre tămăduirea celor neputincioși, spre toată folosința sufletească și trupească a creștinilor. Iar noi întru adevăr te slăvim și fără îndoială te mărturisim pe tine Fecioară, închinându-ne cu credință în fața sfintei tale icoane, cântându-ți acestea:

Bucură-te, mirarea celor plini de îndoială;

Bucură-te, laudă cunoscută a celor credincioși;

Bucură-te, ceea ce din coapse curate, fără de prihană, pe Iisus L-ai născut;

Bucură-te, ceea ce întru nașterea ta nu ți-ai vătămat cheile fecioriei;

Bucură-te, preaproslăvită Născătoare de Dumnezeu;

Bucură-te, mărirea fecioarelor;

Bucură-te, curată bucurie a mamelor;

Bucură-te, ceea ce ești singura neprihănită și bună;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Cel ce, potrivit făgăduinței, a zdrobit capul șarpelui;

Bucură-te, ceea ce ai izbăvit din osândirea cea de demult pe strămoșii cei căzuți;

Bucură-te, ceea ce, prin nașterea ta, ai deschis Edenul cel sfânt;

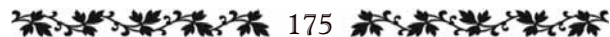
Bucură-te, atotbună, grabnică ajutoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

Condacul al 10-lea

Intocmind mântuirea oamenilor care poartă numele lui Hristos, ai binevoit, Născătoare de Dumnezeu, să rânduiești Muntele Athos spre locuință monahilor și ai grăit în vedenie celui dintâi pustnic al Athosului, Cuviosului Petru, dorind ca să fie muntele acesta spre locuință monahilor, mângâindu-l cu bunele tale făgăduințe că vei fi ajutoarea și acoperământul tuturor celor care se nevoiesc cu plăcere de Dumnezeu, îndestulându-i cu darurile cele trebuincioase și din toate nevoile mântuindu-i, ca fără de împiedicare să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zid de apărare ești, Fecioară, monahilor și tuturor nevoitorilor fecioriei și curăției, drept aceea grădina ta pământească, Muntele Athos, l-ai făcut neapropiat femeilor, ca fără sila păcatului să viețuiască într-însul monahii, spre tine, după Dumnezeu, punându-și singura lor nădejde de mântuire și să-ți cânte ție acestea:

Bucură-te, neveștejita floare a fecioriei;
Bucură-te, crin de cerească curăție;
Bucură-te, pridvor ceresc de lumină purtător, care luminezi pe nevoitorii curăției;

Bucură-te, cartea înțelepciunii dumnezeiești, care înțelepțești pe cei ce se luptă cu întreagă înțelepciune;

Bucură-te, ceea ce ești mijlocitoarea mântuirii monahilor celor ce bine se nevoiesc;

Bucură-te, ceea ce ești acoperământul și îngrădirea viețuitorilor din pustia Muntelui Athos;

Bucură-te, ceea ce dai mângâiere duhovnicească sufletelor întristate;

Bucură-te, ceea ce reverseși bucurie plină de dar în inimile iubitoare de Dumnezeu;

Bucură-te, ceea ce hrănești pe micile fecioare și pe orfanii fără mamă;

Bucură-te, ceea ce, cu dragostea Mirelui Celui fără de moarte, îi îndulcești pe cei ce stau în ceata feciorelnicilor;

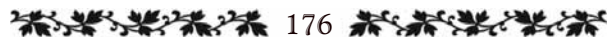
Bucură-te, ceea ce ești puternică ajutoare celor ce duc luptă grea împotriva atacurilor patimilor trupești;

Bucură-te, ceea ce ești neadormită veghetoare a lăcașurilor monahicești;

Bucură-te, atotbună, grabnică ajutoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

Condacul al 11-lea

Cântarea noastră smerită, din plinătatea dragostei și osârdiei adusă ție, nu o lepăda, Preacurată, și nu te întoarce dinspre noi, cei ce suntem spurcați cu multe păcate, ci ajută-ne nouă, atotbună, ca prin pocăință să ne curățim de întinăciunea păcatelor și să pășim în viața curată și plăcută lui Dumnezeu, avându-te pe tine îndemnătoare la nevoie și ajutoare, ca să putem cânta cu vrednicie și cu dreptate: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Cu luminoasele raze ale minunilor, sfânta ta icoană luminează pururea, Născătoare de Dumnezeu Fecioară și umple toată lumea cu lumina ei cea plină de dar, alungând orice lucrare vrăjmașă cu puterea dumnezeiască ce dintr-însa izvorăște. Pentru aceasta, ne bucurăm noi, păcătoșii, care avem un zălog așa de scump al bunăvoinței tale pentru noi și pe tine grabnică ajutoare a rugăciunilor noastre, cu mulțumită te cântăm:

Bucură-te, luceafărul Soarelui celui neapus;

Bucură-te, zorile zilei celei neapuse;

Bucură-te, ceea ce ne-ai luminat dimineața mântuirii;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Mirele Cel nemuritor al sufletelor noastre;

Bucură-te, ceea ce dorințele noastre, cele plăcute lui Dumnezeu, le împlinești;

Bucură-te, ceea ce, în necazurile și năpastele noastre, cu bunăvoință te grăbești să ne ajuți nouă;

Bucură-te, rai înțelegător, plin de toată mângâierea duhovnicească;

Bucură-te, ceea ce din plinătatea ta și nouă ne izvorăști picături de mângâiere;

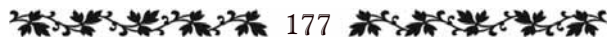
Bucură-te, ceea ce răcorești patimile noastre;

Bucură-te, ceea ce dai nepătimirea cea plină de dar celor ce te laudă pe tine;

Bucură-te, ceea ce iubești foarte pe toți cei ce trăiesc în feciorie;

Bucură-te, ceea ce îi cercetezi pe aleșii lui Dumnezeu în somnul de noapte și în vedenii;

Bucură-te, atotbună, grabnică ajutoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

Condacul al 12-lea

Darul lui Dumnezeu, cel ce se revarsă din sfânta ta Icoană, „grabnica ajutătoare“ numită de tine, Maica lui Dumnezeu, Stăpână, îi atrage spre ea pe toți cei întristați și împovărați și care nu pleacă deșerți de la acest izvor al milelor și al îndurărilor tale. În necazuri bucurie, în năpaste apărătoare, în boli tămăduitoare, fără împuținare primind faceri de bine de la chipul tău cel de minuni făcător, atotbună, cu mulțumită cântăm lui Dumnezeu, Dătătorului de bunătați: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând minunile tale, Stăpână, și marea ta milostivire spre neamul creștinesc, ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, nădăjduim și noi spre ne-grăită bunătatea ta și cu cuget smerit îți aducem unele cântări ca acestea:

Bucură-te, ceea ce ești o dulce vorbitoare cu cei ce se nevoiesc în tăcere;

Bucură-te, ceea ce ești bucuria cea plină de dar a celor ce se ostenesc în pustietăți și prin munți;

Bucură-te, ceea ce înțelepțești în chip tainic pe robii lui Dumnezeu, cei tăinuți în mijlocul lumii;

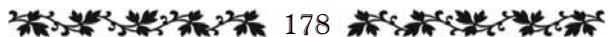
Bucură-te, ceea ce ești împăcarea cu Dumnezeu a păcătoșilor celor ce se pocăiesc;

Bucură-te, ceea ce ești cârmuitoarea cea mai de seamă a Muntelui Athos;

Bucură-te, ceea ce pe Petru, cel iubitor de pustie, cu cercetarea ta l-ai luminat;

Bucură-te, ceea ce pe Atanasie, cel de Dumnezeu înțelepțit, cu starea de față aici l-ai umplut de dar;

Bucură-te, ceea ce pe mulți preacuvioși ai Athosului i-ai proslăvit cu slava cea cerească;

Bucură-te, ceea ce viețuitorilor acestui munte le-ai arătat o deosebită dragoste;

Bucură-te, ceea ce ești tămăduitoare fără de plată a trupurilor noastre;

Bucură-te, ceea ce conduci sufletele noastre spre Împărăția cea de sus;

Bucură-te, atotbună, grabnică ajutătoare, ceea ce toate cererile noastre bine le împlinești!

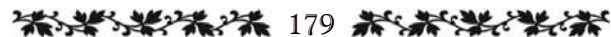
Condacul al 13-lea

O, întru tot cântată Maică, numită în sfânta icoană „grabnica ajutătoare“, Născătoare de Dumnezeu, primește cu milostivire această puțină rugăciune a noastră, pe care din osârdie o aducem ție, cu credință și cu dragoste, și roagă Treimea cea pururea închinată, să ne izbăvească de gheena focului, de întunericul cel mai dinafară și de muncile cele veșnice, ca prin mijlocirea ta să moștenim Împărăția cea cerească și să ne învrednicim să cântăm cu sfinții lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest Condac se zice de trei ori)*

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 243).

Rugăciune

Stăpână binecuvântată, pururea Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu-Cuvântul mai presus de cuvânt, spre mântuirea noastră și darul Lui mai presus decât toți din belșug l-ai primit, ceea ce ești o mare de daruri dumnezeiești și un râu de minuni pururea curgător, revărsând bunătatea ta tuturor celor ce cu credință aleargă la tine, căzând la icoana ta, de minuni făcătoare, ne rugăm ție, întru tot înduratei Maici a iubitorului de oameni: Stăpână, revarsă asupra noastră prea bogate milele tale și cererile noastre, aduse ție

celei grabnică ajutătoare, grăbește a le împlini, întocmindu-le fiecăruia spre folos, spre mângâiere și mântuire. Cercetează-ne, preabună, pe noi robii tăi, cu darul tău, și dă celor neputincioși tămăduire și sănătate desăvârșită, liniște celor înviforați și mântuire tuturor, ca să te slăvim în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește *(de 3 ori)*.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

**ACATISTUL MAICII DOMNULUI
„POTIRUL NESECAT”
(izbăvitoare de beție)**

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Cinstitul tău chip, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ne-a fost dăruit ca o izbăvire aleasă și minunată, căci prin descoperirea lui ne slobozește de neputințele sufletești și trupești și de întâmplările cele întristătoare. Pentru aceasta laudă de mulțumire îți aducem ție, apărătoare preamilosivă. Tu, dar, Stăpână, numită de noi „Potirul nesecat”, aplecându-te cu bunăvoință către suspinele și strigătele noastre cele izvorâte din inimă, dăruiește izbăvire celor ce suferă de boala beției, ca să-ți cântăm cu credință: Bucură-te, Stăpână, „Potir nesecat”, care ne potolești setea cea duhovnicească!

Icosul 1

Oștile îngerești și cetele dreptilor te slăvesc neîncetat, Împărăteasă de Dumnezeu Născătoare, mijloci-toarea mult păcătosului neam creștinesc, pe care văzându-l cufundat în nelegiuiri și în păcate îi dăruiești milostivire spre mângâiere și mântuire, prin sfințele tale icoane făcătoare de minuni, care precum stelele cerului pot fi văzute în tot pământul. Căzând noi către aceea dintre ele numită „Potirul nesecat”, din adâncul sufletului te chemăm așa:

Bucură-te, sălașul dumnezeirii cel neajuns;

Bucură-te, mirarea neîncetată a oamenilor;
Bucură-te, ceea ce prin măhniri curățești păcatele noastre;

Bucură-te, căci prin întristări tămăduiești neputințele noastre;

Bucură-te, că ne trimiți de sus milostivire prin icoanele tale făcătoare de minuni;

Bucură-te, căci prin descoperirea lor înveselești inimile noastre cele măhnite;

Bucură-te, împăcarea prea minunată a tuturor cu Dumnezeu;

Bucură-te, Stăpână, „Potir nesecat”, care ne potolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 2-lea

Văzând, Preasfântă Stăpână, întristarea inimii, chinurile duhovnicești și pocăința nemincinoasă a celor ce sunt supuși patimii celei pierzătoare a beției, ai binevoit să arăți milostivirea ta orașului celui plăcut lui Dumnezeu, Serpuhov, prin descoperirea icoanei tale prea minunate „Potirul nesecat”, pentru ca toți cei care cad la ea cu credință și cu inimă smerită, dobândind vindecare de cumplita lor boală, să strige din adâncul inimii lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Ințelegând, prin întreita arătare în vis a Cuviosului Varlaam, porunca de a merge în orașul cel iubit de Dumnezeu, Serpuhov, un oarecare om supus patimii beției, a aflat acolo în mănăstire sfântă icoana ta, numită „Potirul nesecat”. Drept aceea, văzând atâta purtare de grijă pentru noi, păcătoșii, cu evlavie îți grăim unele ca acestea:

Bucură-te, că prin oamenii cei evlavioși ne descoperi mărirea minunilor tale;

Bucură-te, călăuză duhovnicească, care le arăți unora ca aceștia calea mântuirii;

Bucură-te, îndrumătoarea noastră cea bună, care cu dragoste ne apropii de tine;

Bucură-te, căci ne îndemni la recunoștință pentru binefacerile tale;

Bucură-te, ceea ce preschimbi întristarea noastră în bucurie;

Bucură-te, că ne înveselești cu nădejde neclintită;

Bucură-te, căci nimicești patimile noastre cele pierzătoare;

Bucură-te, Stăpână, „Potir nesecat”, care ne potolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 3-lea

Puterea Celui Preaînalt și harul Stăpânei 1-au întărit pe un oarecare om cuprins de patima beției atunci în orașul Serpuhov, împlinind el porunca Maicii Domnului vestită lui în vis de către Cuviosul Varlaam, starețul mănăstirii de acolo. Ajungând el în acest oraș, a aflat icoana Preacuratei, care l-a vindecat îndată de suferința sa duhovnicească și trupească și plecându-și genunchii, cu mulțumire striga lui Dumnezeu din adâncul sufletului așa: Aliluia!

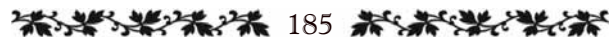
Icosul al 3-lea

Având ca izvor pururea curgător potirul cel nesecat al râurilor cerești, nu numai credincioșii din Serpuhov, ci și dreptslăvitorii creștini din alte orașe și locuri, care au venit către minunatul tău chip, numit „Potirul nesecat” primind înaintea lui tămăduiri, și s-au închinat cu graiuri pline de recunoștință ca acestea:

Bucură-te, scaldătoarea în care se afundă toate necazurile noastre;

Bucură-te, potirul prin care primim bucuria mântuirii;

Bucură-te, ceea ce vindeci neputințele noastre duhovnicești și trupești;

Bucură-te, că ne stingi patimile prin puterea rugăciunilor tale;

Bucură-te, că dai cele de folos celor care îți cer ajutorul;

Bucură-te, că dăruiești tuturor daruri nenumărate;

Bucură-te, că ne deschizi comoara milostivirii;

Bucură-te, că ai inima plină de milă față de cei căzuți;

Bucură-te, Stăpână, „Potir nesecat”, care ne potolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 4-lea

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine, dar cu pocăință sinceră venind la nespusa ta milostivire, cei cuprinși de patima beției capătă tămăduire și din adâncul inimii strigă Celui Născut din tine, Mântuitorului nostru: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzind Domnul mahnirea adâncă, vaietele și plân-sul soțiilor, mamelor, copiilor și al rudelor celor tulburați cu firea de patima beției, le-a dăruit, icoana ta, Stăpână, prin care toți cei care se apropie, capătă mângâiere sufletească și îți grăiesc cu lacrimi unele ca acestea:

Bucură-te, potir, care pe noi ne umpli de bucurie din izvorul cel fără de moarte;

Bucură-te, că ești mângâierea mamelor celor cuprinse de mahnire;

Bucură-te, nădejdea celor fără de nădejde;

Bucură-te, apărătoarea plină de har a celor ce vin la tine;

Bucură-te, bucuria și înveselirea celor necăjiți;

Bucură-te, ceea ce potolești patimile izvorâte din beție;

Bucură-te, că întinzi mâna celor ce au nevoie de ajutorul tău;

Bucură-te, Stăpână, „Potir nesecat”, care ne potolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 5-lea

Ca pe o stea de la Dumnezeu purcezătoare, ne-ai arătat nouă, o, Împărăteasă a lumii, prea cinstita ta icoană, pe care văzându-o, ne rugăm din inimă cu credință, grăindu-ți: Născătoare de Dumnezeu, tămăduiește beția și orice altă boală sufletească și trupească a celor aflați în suferință, iar pe cei credincioși învață-i să aducă lui Dumnezeu cântarea de laudă: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzând Maică, de Dumnezeu Născătoare, minunile preaslăvite și semnele uimitoare venite nu numai de la icoana ta cea descoperită în orașul Serpuhov, ci și de la cele zugrăvite întocmai după această icoană, ne închinăm în fața lor cu smerenie și zicem:

Bucură-te, grabnică mijlocitoare, ajutorătoarea celor ce aleargă la tine cu sârguință;

Bucură-te, ceea ce ascuți cu bunăvoință rugăciunile noastre;

Bucură-te, ceea ce ai luminat orașul Serpuhov cu binecuvântarea ta;

Bucură-te, că împrejurimile Moscovei au arătat slava minunilor tale;

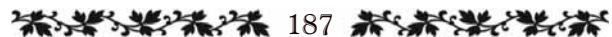
Bucură-te, comoară nesecată de tămăduiri pentru toți cei aflați întru nevoi;

Bucură-te, ocrotitoare atotputernică a celor ce lucrează pentru dobândirea trezviei;

Bucură-te, bună ajutorătoare a celor ce se luptă împotriva lumii, a trupului, a diavolului și a beției;

Bucură-te, apărătoare grabnică a dreptcredincioșilor celor ce trăiesc în lume;

Bucură-te, Stăpână, „Potir nesecat”, care ne potolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 6-lea

Propovăduind, Născătoare de Dumnezeu, minunile săvârșite prin icoana ta cea numită „Potirul neseecat” te rugăm cu lacrimi: O, Preacurată, izbăvește-ne pe toți de patima băuturii fără de măsură a vinului, de căderea în păcat și învață-ne înfrânarea pe noi, cei ce ne sânguim să-i cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Strălucești de lumina slavei dumnezeiești, Fecioară, uitându-te cum Pruncul, Dumnezeul Cel mai înainte de veci, Domnul nostru Iisus Hristos, stă în cupă ca într-un potir neseecat, precum te vedem zugrăvită în icoana „Potirul neseecat”, care este rânduită ca în chip tainic, să dăruiască izbăvire de patima beției celor ce cu credință vin să i se închine. De aceea, cu lacrimi îți aducem aceste rostiri neîncetate:

Bucură-te, cea de care se bucură și pe care o prăznuiește neamul omenesc;

Bucură-te, că slava ta este mai mare decât ți-o pot aduce laudele celor pământești și a celor cerești;

Bucură-te, că prin chipul tainic al Fiului din potir, ne descoperi taina dumnezeieștii Euharistii;

Bucură-te, ceea ce ne arăți în chip minunat pe Mielul Cel ce se mănâncă pururea și niciodată nu se sfârșește;

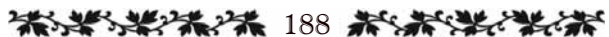
Bucură-te, potir al vieții și al nemuririi, care ne duci la porțile vieții veșnice;

Bucură-te, că adăpi sufletele noastre cele însetate din izvorul nestricăciunii și al bucuriei;

Bucură-te, căci în bunătatea ta nemărginită nu îndepărtezi pe cei mai disprețuiți și mai prigoniți;

Bucură-te, că prin milostivirea ta îi răpești din groapa pieirii pe cei fără de nădejde;

Bucură-te, Stăpână, „Potir neseecat”, care ne po-
tolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 7-lea

Vrând un oarecare om să-ți mulțumească, Stăpână, Maică a lui Dumnezeu, pentru vindecarea de suferința beției, a împodobit icoana ta prea minunată ce se găsește în orașul Serpuhov, cântând din toată inima sa: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Minune nouă vedem, Stăpână, prin sfânta ta Icoană căci un oarecare om, robul lui Dumnezeu Ștefan, cuprins de suferința beției, venind la mijlocirea ta cea de Maică, s-a izbăvit de boala lui cea grea. Pentru aceasta, drept mulțumire, ți-a împodobit icoana cu daruri de mult preț și căzând la ea, cu lacrimi grăia unele ca acestea:

Bucură-te, că ești izvorul cel dătător de viață al vindecărilor;

Bucură-te, potirul ceresc al darurilor dumnezeiești;

Bucură-te, râul de vindecare cel de-a pururea curgător;

Bucură-te, că ești marea care îneci toate patimile noastre;

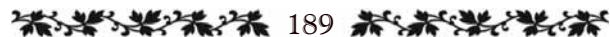
Bucură-te, ceea ce cu mâinile tale de Maică ridici pe cei ce cad zdrobiți de greutatea păcatului beției;

Bucură-te, că primești darurile recunoștinței;

Bucură-te, căci înveselești inimile celor binecredincioși;

Bucură-te, că împlinești toate cererile noastre cele bune;

Bucură-te, Stăpână, „Potir neseecat”, care ne po-
tolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 8-lea

Străin lucru și cu anevoie de crezut le este celor necredincioși să audă că la sfânta ta icoană „Potirul nesecat” se săvârșesc minuni și tămăduiri dumnezeiești. Noi, însă, bineștiind cuvântul tău ce l-ai rostit către întâia icoană, ce te înfățișa, anume că: „Harul Celui ce S-a născut din mine și al meu vor fi cu această icoană”, credem că și cea numită „Potirul nesecat” izvorăște harul tău. De aceea, plecându-ne cu evlavie, o sărutăm, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Moată nădejdea lor în tine și-o pun, Stăpână, cei ce suferă de patima beției. Pogoară-te spre neputințele și patimile noastre, căci cine ne va scoate pe noi, păcătoșii, din groapa pieirii, a sărăciei duhovnicești și trupești, fără numai tu, Stăpână. De aceea, plecându-ne genunchii în fața preacuratului tău chip, îți grăim unele ca acestea:

Bucură-te, ceea ce nu îți întorci fața de la rugăciunile păcătoșilor;

Bucură-te, că trimiți ajutorul tău ceresc celor ce te cheamă în ajutor;

Bucură-te, ceea ce arăți adâncimea milostivirii tale către toți păcătoșii;

Bucură-te, ceea ce îi îmbărbătezi pe cei fără de nădejde și cu totul deznădăjduiți;

Bucură-te, căci întinzi mână de ajutor celor supuși patimilor pricinuite de beție;

Bucură-te, căci prin daruri pline de har îi mângâi pe cei ce suferă cu răbdare;

Bucură-te, ceea ce vindeci neputințele noastre sufletești și trupești;

Bucură-te, că ne-ai învățat să socotim întru nimic bucuriile cele deșarte ale acestei lumi;

Bucură-te, Stăpână, „Potir nesecat”, care ne potolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 9-lea

Moată firea îngerească se minunează, Doamne, de lucrarea Ta cea plină de milostivire, căci ai dăruit mult păcătosului neam omenesc o apărătoare și ajutorătoare prea puternică. Ea se pleacă spre neputințele noastre și ne slobozește de groaznică patimă a beției, învățându-i pe cei credincioși să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Ritorii cei înțelepți nu știu, Stăpână, să laude după cuviință slăvita descoperire a icoanei tale. Cu atât mai mult noi păcătoșii, cu buzele noastre întinate nu vom putea să aducem apărătoarei noastre laude după cuviință, însă văzând nenumăratele minuni înfăptuite prin icoana ta, bucurându-ne cu duhul și cu inima, îți zicem:

Bucură-te, ceea ce izvorăști minuni de la sfântul tău chip;

Bucură-te, că degrabă ne izbăvești de nenorociri și de întristări;

Bucură-te, că îi rușinezi pe cei ce nu te primesc;

Bucură-te, că îi păzești de orice rău pe cei ce cad la tine cu credință;

Bucură-te, ceea ce cu blânda ta strălucire izgonești întunericul păcatului și ceața patimilor noastre;

Bucură-te, ceea ce umpli sufletele noastre de iubire pentru tine și pentru Fiul tău;

Bucură-te, că ne îndreptezi cu înțelepciune pe calea pocăinței;

Bucură-te, că ne ești mijlocitoare osârdnică pentru răspunsul cel bun înaintea dreptului Judecător;

Bucură-te, Stăpână, „Potir nesecat”, care ne potolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiești, o, Maică a lui Dumnezeu, mulțimea ce suferă de boala beției, ne-ai dăruit icoana ta cea prea minunată, pentru ca toți cei cuprinși de această patimă să poată veni la chipul tău făcător de minuni și, primind vindecare, cu umilință să-i cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zid ești și pavază, o, Maică a lui Dumnezeu, celor ce suferă de boala beției și tuturor celor ce vin la tine cu grăbire și cinstesc cu evlavie sfânta ta icoană. Căci ne-a dăruit-o Domnul, Dătătorul bunătăților, spre ajutor și vindecare de patimile aducătoare de moarte, îndemnându-ne astfel să îți cântăm acestea:

Bucură-te, alinarea mâhnirilor noastre și nădejdea celor deznădăjduiți;

Bucură-te, vindecarea suferințelor noastre sufletești și trupești;

Bucură-te, ceea ce prin curăția ta curățești întinăciunea noastră;

Bucură-te, căci prin harul tău luminezi nemernicia noastră;

Bucură-te, că îmbraci în nesticăciune trupul nostru cel stricăcios;

Bucură-te, ceea ce prin mijlocirea ta ne întărești în rugăciune;

Bucură-te, că întărești toată neputința noastră;

Bucură-te, că grabnic risipești norul patimilor ce ne înconjoară;

Bucură-te, Stăpână, „Potir nesecat”, care ne potolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 11-lea

Cântarea noastră, ce cu smerită dragoste și osârdie o aducem ție, n-o trece cu vederea, Preacurată, și nu-ți întoarce fața de la cei fără nădejde ce pătimesc din pricina beției, ci ajută-i pe ei și pe noi să ne curățim de toată întinăciunea păcatului și să putem cânta cu vrednicie și cu dreptate lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Făclie dătătoare de lumină te vedem, Preasfântă Fecioară, căci sfântul tău chip gonește cu razele harului tău ceața păcatelor și ne îndrumă pe calea luminoasă a virtuților pe noi, cei ce cu credință îți grăim acestea:

Bucură-te, căci prin acoperământul tău ne izbăvești de deșertăciunea acestei lumi mult răzvrătită;

Bucură-te, că ne ajuți să alungăm neliniștea patimilor trupești;

Bucură-te, ceea ce pui în inimile noastre gândurile cele bune;

Bucură-te, că aduci lumină în cugetul cel întinat;

Bucură-te, că îi izbăvești pe cei cuprinși de suferința chinuitoare a beției;

Bucură-te, că îi chemi pe aceștia la pocăință nefățarnică și la înțelepciune;

Bucură-te, ceea ce îmbunezi sufletele celor înrăiți;

Bucură-te, că mântuiești pe cei ce te cheamă în ajutor și slăvesc numele tău;

Bucură-te, Stăpână, „Potir nesecat”, care ne potolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 12-lea

Harul lui Dumnezeu, care este dăruit prin icoana ta, „Potirul nesecat“, îi apropie de ea, Stăpână, pe toți cei întristați și necăjiți: văduve, bătrâne și mai ales pe toți cei cuprinși de boala beției, care niciodată nu pleacă deșerti de la tine, Preacurată, de la potirul nesecat al darurilor tale dumnezeiești, o, Preamilostivă, ci vindecare deplină primind de la chipul tău făcător de minuni, îi cântă cu mulțumire Domnului: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând minunile și marea ta milostivire arătată celor cuprinși de patima beției, te rugăm, Stăpână: Mântuiește, miluiește, povățuiește-ne pe cărarea cea dreaptă și nu ne lăsa pe noi, cei ce căutăm ocrotirea ta și îți zicem acestea:

Bucură-te, ceea ce chemi pe toți de la beție la înfrânare;

Bucură-te, că prin roua milostivirii tale îi slobozești pe aceștia de patima băutului fără măsură a vinului;

Bucură-te, ceea ce ești tămăduirea veșnică a celor ce suferă din pricina greului păcat al beției;

Bucură-te, ajutătoare grabnică a celor ce se chinuiesc din pricina patimilor;

Bucură-te, îmbărbătarea minunată a celor împuținați cu duhul;

Bucură-te, că ești bucuria negrăită a celor buni la suflet;

Bucură-te, că îi smerești pe cei trufași;

Bucură-te, ceea ce ridici pe cei smeriți și le dorești tuturor mântuire;

Bucură-te, Stăpână, “Potir nesecat”, care ne potolești setea cea duhovnicească!

Condacul al 13-lea

O, preamilostivă Maică a Preadulcelui nostru Domn Iisus Hristos, ascultă această rugăciune a noastră și ne izbăvește de toate nevoile sufletești și trupești, dar mai ales slobozește-i pe cei cuprinși de suferința beției, pe robii tăi (N), ca să nu piară cuprinși de rău, ci mântuiți fiind prin tine, să aducă lui Dumnezeu cântarea de laudă: Aliluia! (*acest Condac se zice de trei ori*)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 269-270).

Rugăciune

O, preamilostivă Stăpână, pentru a dobândi apărarea ta cădem acum la tine. Caută spre rugăciunile noastre, auzi-ne cu milostivire pe noi, soțiile, copiii, maicile celor împătimiți de boala cea grea a beției, frații și surorile noastre, care din această pricină sunt căzuți de la Maica noastră, Biserica lui Hristos, și deci de la mântuire, și îi tămăduiește pe aceștia ce pătimesc. O, milostivă Maică a lui Dumnezeu, atinge-te de inimile lor, scoate-i degrab din căderile în păcate și adu-i la înfrânarea cea mântuitoare. Roagă-L pe Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru să ne ierte greșelile, să nu Își întoarcă milostivirea de la zidirea Sa și să ne întărească în trezvie și înțelepciune. Primește, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, rugăciunile maicilor ce varsă pâraie de lacrimi pentru copiii lor, ale soțiilor ce plâng pentru soții lor, ale copiilor, orfanilor și neputincioșilor părinți și ale noastre, ale tuturor celor ce cădem la icoana ta, pentru ca, prin rugăciunile tale, să ajungă acest strigăt al nostru la Tronul Celui Preaînalt.

Acoperă-ne și ne păzește, ca să nu fim robiți de cel viclean și de toate cursele vrăjmașilor; ajută-ne în ceasul cel cumplit al morții, ca, prin rugăciunile tale, să trecem vămile văzduhului. Izbăvește-ne de osânda cea veșnică și mijlocește ca milostivirea lui Dumnezeu să ne acopere acum și pururea și în vecii cei nesfârșiți. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește *(de trei ori)*.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin!

ACATISTUL SFINTEI CRUCI

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

O, de trei ori fericită și preacinstită Cruce, ție ne închinăm credincioși și te mărim, veselindu-ne de dumnezeiasca ta înălțare; ci ca o pavază și armă nebiruită, ocrotește și acoperă cu darul tău pe cei ce cântă: Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Icosul 1

Ingerii din cer în chip nevăzut înconjoară cu frică Crucea cea de viață purtătoare și văzând-o că dă credincioșilor acum har de lumină dătător cu strălucire, se spăimântează și stau strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoarea lumii;
Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, că izvorăști tămăduiri cu îndestulare;
Bucură-te, că luminezi marginile lumii;
Bucură-te, lemn de viață mirositor și visteria minunilor;
Bucură-te, preafericită și de daruri dătătoare;
Bucură-te, că ești dumnezeiesc așternut picioarelor;
Bucură-te, că te-ai așezat spre închinare tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
Bucură-te, luminător al strălucirii celei de sus;
Bucură-te, prin care se binecuvintează zidirea;
Bucură-te, prin care este închinat Ziditorul;
Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 2-lea

Văzându-se Sfânta Elena pe sine întru dorire, a zis împăratului cu îndrăznire: Lucrul cel preadorit sufletului tău se arată prea de bucurie osârdiei mele; căutând, însă, arma cea preabiruitoare pentru tine, precum zici, cântă: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Cunoștința cea necunoscută mai înainte cunoscând-o împărăteasa, a strigat către cei ce slujeau: Din sânurile pământului siliți-vă în grabă a afla Crucea și a mi-o da, către care privind cu frică a zis, cântând așa:

- Bucură-te, semnul adevăratei bucurii;
- Bucură-te, izbăvirea vechiului blestem;
- Bucură-te, comoară, pentru zavistie în pământ ascunsă;
- Bucură-te, ceea ce te-ai arătat cu stele închipuită;
- Bucură-te, Sfântă Cruce cu împătrite raze, în chipul focului;
- Bucură-te, scară pe înălțimi rezemată, mai înainte oarecând arătată;
- Bucură-te, lumina îngerilor cea cu alinare închipuită;
- Bucură-te, rana diavolilor cea mult suspinată;
- Bucură-te, odor veselitor al Cuvântului;
- Bucură-te, stingătoare a focului rătăcirii;
- Bucură-te, Sfântă Cruce, apărătoare a deznădăjduiților;
- Bucură-te, tare apărătoare a celor ce bine călătoresc;
- Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 3-lea

Puterea lemnului s-a arătat atunci spre adevărata încredințare a tuturor și pe cea fără de glas și moartă

spre viață o a ridicat; înfricoșătoare privire a celor ce vor a culege mântuire, cântând așa: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având Sfânta Elena arma cea nebiruită, a alergat către fiul său, iar el tare săltând, îndată, Crucea cea preamare cunoscând-o, se bucura și cu săltările ca și cu niște cântări, striga către dânsa unele ca acestea:

- Bucură-te, Sfântă Cruce, vasul luminii;
- Bucură-te, Sfântă Cruce, vistierul vieții;
- Bucură-te, dătătoare a darurilor Duhului;
- Bucură-te, limanul cel neînvințat al celor ce călătoresc pe mare;
- Bucură-te, masa care ții ca pe o jertfă pe Hristos;
- Bucură-te, viță care porți Strugurele cel copt Care dă vinul cel tainic;
- Bucură-te, că păzești sceptrurile împăraților;
- Bucură-te, că zdrobești capetele balaurilor;
- Bucură-te, strălucită cunoștință a credinței;
- Bucură-te, păzitoare a toată lumea;
- Bucură-te, binecuvântarea lui Dumnezeu către muritori;
- Bucură-te, mijlocirea către Dumnezeu a celor muritori;
- Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 4-lea

Dumnezeiască râvnă întru sine luând Sfânta Elena, cu osârdie a căutat și a aflat Crucea care în pământ era ascunsă și pe cer împăratului se arătase, pe care laudând-o, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea

În chipul soarelui s-a arătat Crucea în lume și toți de lumină umplându-se și ca spre o stea alergând, o văd pe aceasta ca pe o pricinuitoare de bunătați, în mâinile cele sfinte înălțată; pe care laudând-o, au zis:

Bucură-te, raza Soarelui celui gândit;
Bucură-te, izvorul Mirelui celui nedeșertat;
Bucură-te, chemarea lui Adam și a Evei;
Bucură-te, omorârea stăpânitorilor iadului;
Bucură-te, că înălțându-te, împreună acum pe noi
ne înalți;

Bucură-te, că închinându-te, pe suflete le
sfințești;

Bucură-te, lauda apostolilor cea în lume propovă-
duită;

Bucură-te, tăria nevoitorilor cea preaiubită;
Bucură-te, Sfântă Cruce, mustrarea evreilor;
Bucură-te, lauda credincioșilor;
Bucură-te, prin care s-a surpat iadul;
Bucură-te, prin care a răsărit Darul;
Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 5-lea

Lemnul cel de Dumnezeu dăruit privindu-l toți, la
lacoperământul lui acum să alergăm și ca pe o
armă ținându-l, printr-însul să biruim taberele
vrăjmașilor și pipăind pe Cel nepipăit, cu bucurie să
cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzut-a lumină din cer marele Constantin, arătân-
du-se semnul Crucii cu stele, întru care și biruind
mulțimea vrăjmașilor, s-a sârguit de a descoperit lem-
nul Crucii și a zis către dânsul unele ca acestea:

Bucură-te, marginea sfatului celui negrăit;
Bucură-te, tăria poporului celui binecuvântat;
Bucură-te, cel ce înfrângi taberele vrăjmașilor;
Bucură-te, cel ce arzi cu văpaia pe demoni;
Bucură-te, sceptrul cel ceresc al împărăteștii oști;
Bucură-te, arma nebiruită a iubitoarei de Hristos
oști;

Bucură-te, ceea ce dobori sprânceana barbarilor;
Bucură-te, ceea ce ocârmuiești sufletele oame-
nilor;

Bucură-te, izbăvitoarea multor răutăți;
Bucură-te, dăruitoarea multor bunătăți;
Bucură-te, prin care saltă purtătorii de Hristos;
Bucură-te, prin care iudeii se tânguiesc;
Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 6-lea

Scară până la cer s-a făcut Crucea Domnului, pe toți
suindu-i de la pământ către înălțimea cerului, ca
să locuiască împreună totdeauna cu cetele îngerilor,
lăsând pe cele ce sunt acum, ca pe cele ce nu sunt și
știind ei a cânta: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Lumină, Mântuitorule, strălucind peste toți cei din
iad, ai luminat pe cei ce zăceau jos; iar portarii
iadului, nesuferind raza Ta, ca niște morți au căzut și
cei ce s-au izbăvit de dânsii, acum văzând Crucea,
cântă așa:

Bucură-te, învierea celor omorâți;
Bucură-te, izbăvirea celor ce se tânguiesc;
Bucură-te, deșertarea vistieriilor iadului;
Bucură-te, câștigarea desfătării raiului;
Bucură-te, toiag care pe oastea egipteană o ai
afundat;
Bucură-te, care iarăși pe poporul israelitean l-ai
adăpat;
Bucură-te, lemn însuflețit, a tâlharului mântuire;
Bucură-te, trandafir bine mirositor, a dreptcredin-
cioșilor mirosire;
Bucură-te, hrana celor ce flămâzesc întru Duhul;
Bucură-te, pecetea pe care oamenii o au luat;
Bucură-te, Sfântă Cruce, ușa tainelor;

Bucură-te, prin care se revarsă râuri dumnezeiești;

Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 7-lea

Moise, vrând truditul neam a-l mântui de stricăciune, te-ai dat lui ca toiag, dar te-ai cunoscut lui și ca semn dumnezeiesc. Pentru aceasta, s-a spăimântat, Cruce Sfântă, de tăria ta, cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Cel ce de demult a dat lege văzătorului de Dumnezeu în Sinai, de voie pe Cruce S-a pironit pentru cel fără de lege, de bărbații cei fără de lege și blestemul cel vechi al legii l-a dezlegat, ca puterea Crucii văzând-o toți, să cânte:

Bucură-te, ridicarea celor căzuți;

Bucură-te, îndreptarea celor robiți de patimile cele lumești;

Bucură-te, înnoirea Învierii lui Hristos;

Bucură-te, dumnezeiască desfătare a monahilor;

Bucură-te, copac bine înfrunzit sub care se adăpostesc credincioșii;

Bucură-te, lemn de prooroci grăit, a fi pe pământ sădit;

Bucură-te, ajutorul împărăției împotriva vrăjmașilor;

Bucură-te, apărare tare a cetății;

Bucură-te, a dreptului Judecător arătare;

Bucură-te, a greșiților osândire;

Bucură-te, Sfântă Cruce, sprijinirea sărmanilor;

Bucură-te, Sfântă Cruce, îmbogățirea săracilor;

Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 8-lea

Străină minune văzând, străină viață să viețuim, mintea la cer înălțând-o că pentru aceasta Hristos pe Sfânta Cruce S-a pironit și cu trupul a pățimit, vrând a-i trage la Sine pe cei ce cântă Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Tot a venit din înălțime, avându-și dumnezeirea, singur Cuvântul cel mai înainte de veacuri și născându-Se din Fecioară-Maică și lumii arătându-Se om smerit și Crucea primind, a făcut vii pe cei ce cântă:

Bucură-te, Sfântă Cruce, arma păcii;

Bucură-te, semnul călătorilor;

Bucură-te, înțelepciunea și întărirea celor ce se mântuiesc;

Bucură-te, nebunia și sfărâmarea celor ce dosădesc;

Bucură-te, sad bine roditor de nemurire și de viață purtător;

Bucură-te, floare care ai înflorit mântuirea noastră;

Bucură-te, că unești pe cele de pe pământ cu cele de sus;

Bucură-te, că luminezi inimile celor de jos;

Bucură-te, prin care stricăciunea s-a stricat;

Bucură-te, prin care mahnirea s-a pierdut;

Bucură-te, bogăția bunătăților celor înmiite;

Bucură-te, lauda credincioșilor cea de mii de ori numită;

Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 9-lea

Acăzut tabăra diavolilor, cea cu tot felul de săgeți înarmată și neamul evreilor s-a rușinat, văzând ei că de toți cu dor Crucea este închinată și că de-a pururea izvorăște tămăduiri celor ce cântă: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Răurile cugetelor celor de rea credință s-au oprit, fiind pironit pe lemn, Tu, Hristoase; căci cu adevărat nu se pricep cum și Crucea ai suferit și de stricăciune ai scăpat. Iar noi, învierea Ta slăvind-o, cântăm:

Bucură-te, înălțimea înțelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, adâncimea pronoiei Lui;
Bucură-te, necunoștința necuvântătorilor bârfitori;
Bucură-te, pierderea nebunilor vrăjitori în stele;
Bucură-te, că arăți învierea lui Hristos;
Bucură-te, că pătimirile Lui le înnoiești;
Bucură-te, ceea ce călcarea de poruncă a celor dintâi zidiți o ai dezlegat;
Bucură-te, ceea ce intrările raiului le-ai deschis;
Bucură-te, Sfântă Cruce, cea de toți cei drept-credincioși slăvită;
Bucură-te, a neamurilor celor necredincioase potrivnică;
Bucură-te, Sfântă Cruce, doctorul celor ce bolesc;
Bucură-te, de-a pururea ajutoarea celor ce se roagă ție;
Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 10-lea

Lumea vrând să o mântuiască, Împodobitorul lumii, la dansa S-a pogorât în chip negrăit și Dumnezeu fiind, Crucea a suferit și pentru noi pe toate ca noi le primește; pentru aceea și izbăvindu-ne pe noi, de la toți aude: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zid nebiruit și dumnezeiesc al lumii te înțelegem, o, purtătoare de viață Cruce; că Făcătorul cerului și

al pământului pe tine gătindu-te, își întinde mâinile - străină auzire - și pe toți învață a cânta:

Bucură-te, temeiul dreptei credințe;
Bucură-te, biruința creștinilor;
Bucură-te, că pe Amalec cel gândit l-ai înfrânt;
Bucură-te, că de mâinile lui Iacov mai înainte ai fost închipuită;
Bucură-te, că tu umbrele cele prea vechi le-ai înnoit;
Bucură-te, că tu glasurile cele de prooroci grăite le-ai împlinit;
Bucură-te, că ai purtat pe Mântuitorul tuturor;
Bucură-te, că ai stricat pe stricătorul sufletelor;
Bucură-te, prin care cu îngerii ne-am unit;
Bucură-te, prin care cu lumină ne-am strălucit;
Bucură-te, că cinstindu-te, ție ne închinăm;
Bucură-te, că strigând, ție glăsuim;
Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 11-lea

Cântarea toată se micșorează, vrând a urma mulțimii minunilor tale; fiindcă de-ți vom aduce ție, o, preacinstită Cruce, mulțime de laude, nimic vrednic împlinim față de cele ce ai dat nouă, dar cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Strălucire de lumină dătătoare celor ce sunt întru întuneric se dăruiește Crucea aceasta, de viață dătătoare; că lumina cea nematerială a primit-o și spre dumnezeiască cunoștință pe toți povățuiește și înălțându-se acum, pe mintea noastră o înalță a cânta acestea:

Bucură-te, luminător ce te arăți celor ce sunt în întuneric;
Bucură-te, stea care strălucești lumea;

Bucură-te, fulger care orbești pe ucigașii lui Hristos;

Bucură-te, trăsnet care slăbănogେști pe necredincioși;

Bucură-te, că ai strălucit cetele dreptmăriturilor;

Bucură-te, că ai risipit capiștele idolilor;

Bucură-te, al căreia chip din cer s-a arătat;

Bucură-te, al căreia dar pe vicleșuguri le-a gonit;

Bucură-te, ceea ce însemnezi omorârea trupului;

Bucură-te, ceea ce omori pornirea patimilor;

Bucură-te, pe care Hristos S-a răstignit;

Bucură-te, prin care toată lumea s-a mântuit;

Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 12-lea

Har voind Hristos a da oamenilor, mâinile pe lemn își întinde și neamurile toate împreună le cheamă și Împărăția cerurilor o dă tuturor celor ce cu vrednicie și cu credință cântă cântarea: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând cântarea ta, te laudăm cu dor pe tine, lemnul Domnului, ca pe un lucru însuflețit; că pe tine pironindu-se cu trupul, Cel ce stăpânește peste puterile cele de sus, ne-a sfințit, ne-a slăvit și ne-a învățat a zice acestea:

Bucură-te, Sfântă Cruce, arma cea înțeleghătoare;

Bucură-te, sfântă privire a sfinților;

Bucură-te, înainte propovăduirea proorocilor și a dreptilor;

Bucură-te, purtătoare de lumină meșteșugire a lui Hristos;

Bucură-te, frumusețea și cununa dreptcredincioșilor împărați;

Bucură-te, stăpânirea și întărirea cuvioșilor preoți;

Bucură-te, podoaba cea prealăudată a adevărului;

Bucură-te, începutul cel preabun al mântuirii;

Bucură-te, strălucirea cea luminată a tuturor;

Bucură-te, izgonirea agarenilor;

Bucură-te, făclie a luminii celei nestricate;

Bucură-te, veselie sufletului meu;

Bucură-te, Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 13-lea

O, întru tot cântat lemn, care ai odrăslit pe Cuvântul cel mai Sfânt decât toți sfinții, primind rugăciunile noastre, de toată primejdia pe toți izbăvește-ne și de chinurile veșnice scapă pe cei ce cântă lui Dumnezeu: Aliluia! (*acest Condac se zice de trei ori*)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 291).

Rugăciune către Mântuitorul Hristos

Doamne Iisuse Hristoase, dulce Mântuitorul sufletelor noastre, mărturisim înaintea Ta întru această zi a răstignirii Tale, în care ai pățimit și ai luat moarte pe Cruce pentru păcatele noastre, că noi suntem cei ce Te-am răstignit cu păcatele noastre cele multe și cu fărădelegile noastre cele rele. De aceea, ne rugăm bunătății Tale celei nemărginite, ca să ne faci și pe noi părtași sfintelor Tale patimi, cinstitelor răni și morții Tale celei de viață dătătoare; pentru ca să ne învrednicim prin darul Tău, să răbdăm și noi, asemenea Ție, pentru dragostea Ta, precum Tu Cel Milostiv le-ai răbdat pentru mântuirea noastră, întărindu-ne pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut când Te-au răstignit nemulțumitorii evrei. De aceea, întărește-ne, Doamne, ca să putem ridica cu bucurie de astăzi înaintea Crucii Ta cu deplină pocăință. Întristarea morții Tale să o simțim, precum au simțit-o Preasfânta Ta Maică,

ucenicii Tăi și mironosițele femei. Și ne înviază simțirile noastre cele sufletești, ca să cunoaștem moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut și zidirile cele neînsuflețite, care s-au mișcat la răstignirea Ta, cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios și rugându-Ți-se, l-ai primit în rai.

Dă-ne, Doamne și nouă, darul Tău, precum ai dat atunci tâlharului celui rău și iartă păcatele noastre, pentru sfintele Tale patimi și ne primește prin pocăință împreună cu el în rai, ca un Dumnezeu și Ziditor ce ne ești. Asemenea fă cu toți creștinii, vii și adormiți, precum se roagă Ție în toate zilele Sfânta Biserică și le lasă lor toate păcatele și-i învrednicește pe ei de Împărăția Ta și să vadă lumina Ta și să mărească slava Ta.

Ne închinăm Crucii Tale, Hristoase și zicem către dânsa: Slavă ei pentru dragostea Ta;

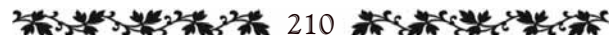
Bucură-te, preacinstită Cruce a lui Hristos, că prin tine s-a mântuit lumea, ridicând asupra ta pe Iisus ținut;

Bucură-te, pom preamărit, pentru că tu ai ținut Rodul Vieții ce ne-a mântuit din moartea păcatului;

Bucură-te, toiagul cel tare, care ai sfărâmat ușile iadului;

Bucură-te, cheia împărătească care ai deschis ușa raiului.

Ne bucurăm și noi pentru că vedem pe vrăjmașii tăi surpați jos, iar pe prietenii tăi că împărățesc în ceruri. Pe vrăjmașii tăi biruiți de puterea ta, iar pe creștinii ce ți se închină înarmați cu puterea ta. O, răstignitul meu Hristoase, câte ai pățimit pentru noi, câte răni, câte scuipări, câte batjocuri și necinste ai răbdat pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai pildă de adevărată răbdare! De aceea, cum putem noi să fugim de Cruce, văzând pe Hristos că este ridicat pe ea? Cum să ne pară grele chinurile, văzând pe Stăpânul nostru că le iubește și le socotește Lui de mare cinste. Rușine ne este, cu adevărat, de ne vom întrista de relele ce ne pricinuiesc oamenii sau de

ispitele ce ne aduc diavoli, trupul și gândurile noastre cele rele sau pentru sărăcia și bolile ce ne vin din voia lui Dumnezeu, pentru păcatele noastre, deoarece acestea toate le trimite pentru ca să ne apropie mai mult de El, pentru ca să-L slăvim și să ne pedepsim în această viață pentru binele nostru, pentru ca să ne odihnim cu mai multă slavă întru Împărăția Lui cea veșnică. Și, de vreme ce este așa, înmulțește-ne, Doamne, ostenele, ispitele și durerile, dar să ne înmulțești împreună și să ne prisosești și răbdarea și puterea, ca să putem răbda toate câte ni s-ar întâmpla. Pentru că recunoaștem că suntem neputincioși, de nu ne vei întări, orbi de nu ne vei lumina, legați de nu ne vei dezlega, fricoși de nu ne vei face îndrăzneți, răi de nu ne vei preschimba în buni, pierduți de nu ne vei ierta, robi de nu ne vei răscumpăra cu bogata și dumnezeiasca Ta putere și cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia ne închinăm și o slăvim acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

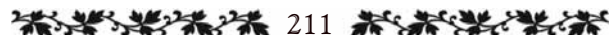
Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de trei ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL SFINȚILOR ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Pe căpeteniile îngerilor Treimii, pe Sfinții Mihail și Gavriil, să-i laudăm noi toți, iubitorii de praznic, căci suntem acoperiți cu aripile amândurora și din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim, unuia grăind: Bucură-te, slujitorule al Legii!, iar altuia zicând: Bucură-te, îngere al darului!

Icosul 1

Arhanghele Mihaile, mai-marele cetei îngerilor celor fără de trup, creat ai fost de Dumnezeu, Ziditorul tuturor; de aceea, cu bucurie laude de acest fel aducem ție:

Bucură-te, făptură a Minții Celei ce a făcut lumea;

Bucură-te, revărsarea luminii celei mai înainte de lumină;

Bucură-te, cel ca focul, care stai aproape de Dumnezeire;

Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;

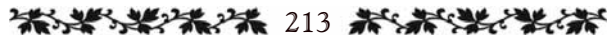
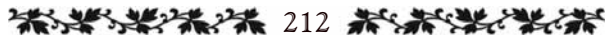
Bucură-te, duh înfocat și nematerial după asemănarea lui Dumnezeu;

Bucură-te, ființă nemuritoare, lăudătoare de Dumnezeu;

Bucură-te, apărătorule de foc al cerului;

Bucură-te, căpetenia oștii celei nematerialnice;

Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine mulțumitoare;

Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulțumitor;

Bucură-te, prin care firea îngerilor s-a întărit;

Bucură-te, prin care satana s-a surpat;

Bucură-te, Sfinte Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 2-lea

Pe îngerii cei nemulțumitori văzându-i trufindu-se și din cerul cel înfocat căzând, o, dumnezeiescule Mihaile, ca un rob mulțumitor stând, ai strigat: „Să stăm bine și să luăm aminte!”, cântând Sfintei Treimi: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Sfinte Gavriile, al minților celor ascunse și al tainelor Celui Preaînalt părtaș te-ai arătat, făcând mai înainte cunoscute cele ce aveau să fie și bunele vestiri de bucurie oamenilor spunându-le. Pentru aceasta, cu dorință mă grăbesc a-ți cânta ție:

Bucură-te, văzătorule al luminii celei necunoscute;

Bucură-te, părtașule al tainelor lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce descoperi cele ascunse ale voinței;

Bucură-te, vestitorul celor negărite ale lui Dumnezeu;

Bucură-te, că strălucești cu mintea în știința cea ascunsă;

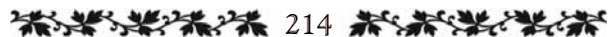
Bucură-te, că întru această știință înveți pe față pe oameni;

Bucură-te, slujitorule al bunelor vestiri dumnezeiești;

Bucură-te, vestitorul lucrurilor celor îmbucurătoare;

Bucură-te, arătarea multor neștiințe;

Bucură-te, că mai înainte ai cunoscut cele ce aveau să fie;

Bucură-te, prin care în lume s-a adus bucuria;

Bucură-te, prin care întristarea a fost îndepărtată afară;

Bucură-te, Sfinte Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 3-lea

Proorocului Daniel, mai mult decât tuturor proorocilor, ai arătat taina cea străină a venirii celei înfricoșătoare a lui Hristos și a iconomiei, prea mare Gavriile; și pe el l-ai înțelepțit a cânta cu bucurie lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având numirea de „putere a lui Dumnezeu”, Sfinte Mihaile, cu dumnezeiască minte puternic în războaie pururea te-ai arătat și pe Iacov în luptă l-ai întărit ca să biruiască neamurile străine; pentru aceea, mărim puterea ta, zicând:

Bucură-te, cel ce ești mai puternic decât focul;

Bucură-te, cel ce ești mai ascuțit decât văpaia;

Bucură-te, cel ce ai înecat oștile egiptenilor;

Bucură-te, cel ce ai învins cetele canaaneilor;

Bucură-te, că pe Moise și Aaron i-ai întărit;

Bucură-te, că pe Isus al lui Navi îndrăzneț l-ai făcut;

Bucură-te, cel ce deodată oștirea asirienilor ai tăiat;

Bucură-te, cel ce pe Simion al amoreilor l-ai lovit;

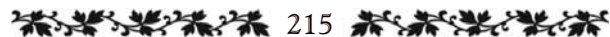
Bucură-te, pierzarea lui Og, împăratul Vasanului;

Bucură-te, pază a marelui Moise;

Bucură-te, prin care se pierd cei răucredincioși;

Bucură-te, prin care dreptcredincioșii se înalță;

Bucură-te, Sfinte Mihaile, slujitorule al Legii!

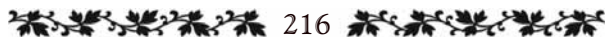
Condacul al 4-lea

Sfinte Mihaile, căpetenie a îngerilor, roagă cu solirile tale pe Dumnezeu pentru noi, care prealăudatul tău praznic cu dragoste îl cinștim, ca zilele noastre în fapte bune să le petrecem, și ne învrednicește ca viața cea mai bună dobândind, lui Dumnezeu împreună cu tine să-I cântăm: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Venit-ai de la Cel Preaînalt, Sfinte Gavriile, minte dumnezeiască, aducând Anei și lui Ioachim bunele vestiri de bucurie cu dezlegarea sterpiciunii lor; pentru care, bucurându-ne, ție cu credință îți grăim:

- Bucură-te, aducătorule al veștilor bune;
- Bucură-te, cel care celor doritoare de prunci le aduci bucurie;
- Bucură-te, cel ce ești rodire dată de Dumnezeu celor neroditori;
- Bucură-te, naștere plăcută lui Dumnezeu, a celor fără de copii;
- Bucură-te, că fericitului strămoș i-ai adus naștere mărită;
- Bucură-te, că fericitei strămoașe i-ai dat odraslă pântecelui;
- Bucură-te, cel ce dezlegi legăturile nașterii de prunci;
- Bucură-te, cel care povățuiești darul celor ce se nasc;
- Bucură-te, laudă a multor părinți;
- Bucură-te, mângâierea maicilor celor bune;
- Bucură-te, prin care crește neamul omenesc;
- Bucură-te, prin care nașterea mai înainte se vestește;
- Bucură-te, Sfinte Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 5-lea

Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu și Doamna lumii, venind în biserica Domnului, trimis ai fost, o, Sfinte Gavriile, să-i aduci cu îngrijire hrană cerească și totdeauna ai deșteptat-o spre a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

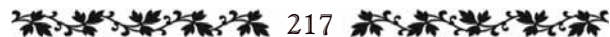
Icosul al 5-lea

Pe strămoșii cei de demult, care se rugau lui Dumnezeu, i-ai mântuit din multe rele, o, Sfinte Mihaile, iar poporului ales pururea i-ai fost înaintemergător; de aceea într-acest fel grăim ție:

- Bucură-te, cel ce pe Isaac de junghiere l-ai scăpat;
- Bucură-te, cel ce pe Avraam de bucurie l-ai umplut;
- Bucură-te, cel ce pe însetatul Ismail l-ai răcorit;
- Bucură-te, străină mângâiere a Agarei, celei ce plângea;
- Bucură-te, stâlpul cel în chip de foc, care pe Israel l-ai condus;
- Bucură-te, norul cel aurit, care pe Israel în cale îl acopereai;
- Bucură-te, că pe cei întâi-născuți ai evreilor i-ai păzit;
- Bucură-te, că pe cei întâi-născuți ai egiptenilor i-ai omorât;
- Bucură-te, lauda strălucită a evreilor;
- Bucură-te, îngrădire tare a Legii;
- Bucură-te, că pe popor din Egipt l-ai scos;
- Bucură-te, că pe el la pământ bun l-ai adus;
- Bucură-te, Sfinte Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 6-lea

Când S-a pogorât în muntele Sinai Marele Dumnezeu, vrând să dea Lege evreilor prin slujirea și

mijlocirea ta, mare Mihaile, pe aceasta lui Moise o ai descoperit și l-ai învățat să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Lui Zaharia celui sfințit, care odinioară în locașul lui Dumnezeu cerea scăpare și mântuire pentru popor, i-ai vestit, o, Sfinte Gavriile, nașterea dumnezeiescului Înaintemergător. De aceea, de bunele tale vestiri spăimântându-ne, grăim ție acestea:

Bucură-te, cel ce ai vestit omenirii lucruri preaminate;

Bucură-te, cel ce pe Îngerul Tatălui L-ai arătat;

Bucură-te, grăire îmbucurătoare către Zaharia;

Bucură-te, dulce auzire pentru Elisabeta;

Bucură-te, că pe Botezătorul lui Hristos l-ai binevestit;

Bucură-te, că pe el, al doilea Ilie mai înainte l-ai vestit;

Bucură-te, cel ce ai prevestit pe predicatorul pocăinței;

Bucură-te, trâmbița cea tare răsunătoare a candelaburului luminii;

Bucură-te, vestitorul începerii Darului;

Bucură-te, vestirea zorilor zilei;

Bucură-te, semnul mântuirii oamenilor;

Bucură-te, temelia Împărăției cerurilor;

Bucură-te, Sfinte Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 7-lea

Dumnezeu Cuvântul, vrând mai înainte a Se întrupa pentru noi, taina aceasta numai ție, o, Sfinte Gavriile, a încredințat-o și slujitor al acesteia te-ales pe tine; iar tu, cugetând în sineți la minunea aceasta, cântai așa: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Pe cei trei tineri de demult, din văpaia cuptorului i-ai scăpat, Mihaile arhanghele, arătându-te preamărit și luminat cu chipul și asemănarea lui Dumnezeu, încât de minunea aceasta tiranul s-a înspăimântat; de aceea, grăim ție:

Bucură-te, stingerea focului celui nepotolit;

Bucură-te, ațâțarea vâpăii celei purea vii;

Bucură-te, scăparea tinerilor feciori;

Bucură-te, păzire a trupurilor celor neîntinate;

Bucură-te, că tu, cu înfățișarea ta, pe tiranul l-ai înfricoșat foarte;

Bucură-te, că tu pe Daniel proorocul l-ai împuțernicit;

Bucură-te, cel ce ai răpit pe Avacum proorocul;

Bucură-te, că pe el în grabă l-ai dus în Babilon;

Bucură-te, învingerea cea tare a lui Ghedeon;

Bucură-te, înfrângerea cea strălucită a lui Madian;

Bucură-te, prin care se întăresc credincioșii;

Bucură-te, prin care se înfricoșează tiranii;

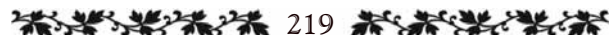
Bucură-te, Sfinte Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 8-lea

Străină minune, văzându-te pe tine Valaam vrăjitorul, și în urmă David proorocul, ție, o fericite Mihaile, în grabă căzând, s-au închinat; unul de frică încremenind, iar celălalt lui Dumnezeu grăind: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Ca un purtător de fulger atotstrălucit și atotvoios ai venit către cea plină de har, Sfinte Gavriile, aducându-i bunele vestiri de bucurie. Pentru aceasta și noi, bucurându-ne, te fericim pe tine, cântându-ți:

Bucură-te, vestitorule al bucuriei celei nesfârșite;
Bucură-te, dezlegătorule al blestemului celui de demult;

Bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mângâierea Evei celei întristate;
Bucură-te, înalt lămuritorule al întrupării Cuvântului;

Bucură-te, mărite cunoscător al pogorării lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce, bucurându-te, ai zis celei pline de dar: Bucură-te!;

Bucură-te, cel ce ai dezlegat cu „bucură-te” toată întristarea;

Bucură-te, stea care ai vestit Soarele;

Bucură-te, luminătorule, care ne-ai arătat lumina cea neapropiată;

Bucură-te, prin care lumea s-a luminat;

Bucură-te, prin care întunericul s-a desființat;

Bucură-te, Sfinte Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 9-lea

Nașterea Mântuitorului ai vestit-o cu bucurie păstorilor celor ce privegheau, Sfinte Gavriile, bucurându-te, și la închinarea Lui pe magi, ca o stea luminoasă, i-ai condus și pe toți i-ai înțelepțit a cânta Celui Născut așa: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Râvnitor și puternic apărător al Testamentului celui Nou te-ai arătat, Sfinte Mihaile, purtătorule de lumină; și ajutor mare ești pururea popoarelor creștine, de multe nevoi scăpându-le și îndemnându-le a cânta ție:

Bucură-te, cetatea poporului celui nou;

Bucură-te, tăria neamurilor creștine;

Bucură-te, cel ce pe apostoli de multe ori i-ai întărit;

Bucură-te, cel ce pe martiri tari i-ai făcut;
Bucură-te, că pe Apostolul Petru din legături și din închisoare l-ai slobozit;

Bucură-te, că tu pe Irod îndată l-ai omorât;

Bucură-te, al Bisericii păzitor neînvins;

Bucură-te, cel ce ești asupra ereticilor secure cu două ascuțisuri;

Bucură-te, întărire puternică a cuvioșilor;

Bucură-te, sprijin luminat al ierarhilor;

Bucură-te, prin care se lățește credința;

Bucură-te, prin care se micșorează rătăcirea;

Bucură-te, Sfinte Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 10-lea

Sfârșitul a toată lumea când se va face, Sfinte Mihaile, trâmbița cea mai de pe urmă vei suna, după care morții din pământ, sculându-se, cu frică vor sta înaintea Judecătorului nepărtinitor, cântând împreună cu tine cântarea: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Totdeauna numele tău, o, Sfinte Gavriile, purtătorule de lumină, arată luminat înălțimea rânduielii tale, căci, după chemarea lui Dumnezeu, te-ai arătat cu cuviință slujitor vrednic al Cuvântului, Dumnezeu-Omului; de aceea, cu laude te ferim, grăind:

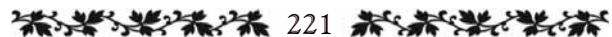
Bucură-te, prin care logodnicul în taină s-a învățat;

Bucură-te, prin care Fecioara de dânsul a fost luată;

Bucură-te, cel ce numele lui Iisus mai înainte l-ai spus;

Bucură-te, cel ce ai vestit mântuirea lumii;

Bucură-te, că lui Iosif, logodnicului, i-ai descoperit taina;

Bucură-te, că pe Iisus în Egipt L-ai scăpat;
Bucură-te, cel ce pe Hristos din Egipt înapoi L-ai chemat;

Bucură-te, cel ce ai vestit că El va locui în cetatea Nazaret;

Bucură-te, cel ce pe credincioșii magi taina i-ai învățat;

Bucură-te, că pe dâșii de Irod i-ai scăpat;

Bucură-te, prin care Iisus a fost păzit;

Bucură-te, prin care Irod a fost luat în răs;

Bucură-te, Sfinte Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 11-lea

Deasupra pietrei mormântului celui primitor de Viață, șezând îmbrăcat în alb și ca fulgerul strălucind, Sfinte Gavriile, Învierea lui Hristos ai binevestit femeilor, zicând lor: „Nu plângeți!”, și cântând cântarea: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Făclie lumii ești, Mihaile arhanghele, strălucind mințile credincioșilor și povățuindu-le către cunoștința cea dumnezeiască și către mântuire, luminând și izbăvind de răutățile amăgitoare pe toți care grăiesc:

Bucură-te, apărătorule al tuturor credincioșilor;

Bucură-te, făcătorule a felurite minuni;

Bucură-te, neîmpuținată tămăduire a bolnavilor;

Bucură-te, grabnică scăpare a celor din robie;

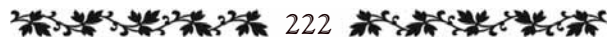
Bucură-te, cel ce ai apărât Mănăstirea Dohiarului;

Bucură-te, că pe aceasta o ai izbăvit de năvălirea saracinilor;

Bucură-te, scăparea tânărului celui afundat;

Bucură-te, arătarea aurului celui ascuns;

Bucură-te, cel ce ai făcut să izvorască izvor de agheasmă;

Bucură-te, cel ce pe apă faci minuni;

Bucură-te, înfrumusețătorul Bisericii creștine;

Bucură-te, ajutorul bisericii acesteia;

Bucură-te, Sfinte Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 12-lea

Dar dumnezeiesc dăruiește celor ce serbează cu dragoste ziua amintirii tale, Sfinte Mihaile, și celor ce te cheamă pe tine la ieșirea lor din viață arată-te ajutor și mai ales păzește-ne pe noi cei ce în biserica ta cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea

De la tine, o, îngere al darului, învățându-ne a cânta în psalmi laude de bucurie dumnezeieștii întrupări, ție cele de mulțumire cu dor cântăm și ca unui bun vestitor, mărindu-te, așa-ți grăim:

Bucură-te, bucuria celor întristați;

Bucură-te, păzitorul celor asupriți;

Bucură-te, bogăție nefurată a săracilor;

Bucură-te, liman de mântuire al celor ce înoată;

Bucură-te, armă prea puternică a credincioșilor;

Bucură-te, lauda preamărită a preoților evlavioși;

Bucură-te, întăritorule al mănăstirilor;

Bucură-te, îngrijitorule minunat al bisericii acesteia;

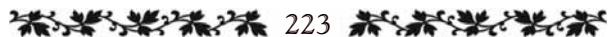
Bucură-te, apărătorule al celor ce pe tine te măresc;

Bucură-te, preabunule aducătorule de bucurie al sufletelor;

Bucură-te, binecuvântare dumnezeiască a credincioșilor;

Bucură-te, bună povățuire a călugărilor;

Bucură-te, Sfinte Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 13-lea

D, dumnezeieștilor căpetenii ale îngerilor, Sfinților Mihail și Gavriil, care stați aproape de scaunul lui Dumnezeu, laudele acestea ale noastre, ca pe banul văduvei primindu-le, de gheenă ne izbăviți pe noi, ca împreună cu voi să cântăm: Aliluia! (*acest Condac se zice de trei ori*)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 313).

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (*de trei ori*).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Prin tine izbăvindu-ne de tot necazul, după datorita mulțumire, pe tine apărătorul și fierbinte sprijinitorul nostru te rugăm, cel ce ai îndrăznire către Domnul, din toate nevoile ne slobozește pe noi, ca să-ți cântăm: Bucură-te, Sfinte Ioane, precinstite Înaintemergătorule!

Icosul 1

Înger înaintestătător al cetelor dreptilor, tu ești Ioane Proorocule, că strălucind cu dumnezeiască lumină, luminezi pe toți cei ce laudă dumnezeiască pomenirea ta, și cu râvnă și dragoste te măresc și zic către tine așa:

Bucură-te, stea de lumină purtătoare lumii;
Bucură-te, făclie strălucitoare a toată făptura;
Bucură-te, cădere de pierire demonilor;
Bucură-te, ridicarea pământenilor celor căzuți;
Bucură-te, lumină necuprinsă de ochii omenești;
Bucură-te, adânc mare văzut de gândurile credincioșilor;
Bucură-te, că tu ești povățuitorul mântuirii;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioșilor;
Bucură-te, dătătorule de bucurie al creștinilor;
Bucură-te, pierzătorul blestemului pământenilor;
Bucură-te, prin care se luminează făptura;
Bucură-te, prin care se gonește necazul;

Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemer-
gătorule!

Condacul al 2-lea

Văzând toți prealuminată vedenia ta, proorocule, și
noi zicem că preamăritul tău chip cu nepricepută
înstrăinare nouă se arată, căci atingându-te cu mâna
de creștetul Stăpânului, ai grăit așa: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Ințelegere din buze întinate, cum este cu puțință a
lăuda numele tău, dumnezeiescule Ioane Prooro-
cule și cel mai întâistătător tuturor cetelor dreptilor?
Ci, rugăciune cu cântare aducem ție așa:

Bucură-te, luminătorul vedeniei celei neobișnuite;

Bucură-te, plinirea a multă lumină;

Bucură-te, lauda dumnezeiască a sfinților lui
Hristos;

Bucură-te, cer cinstit al dreptilor lui Dumnezeu;

Bucură-te, cunoștință fără de număr ce o dăruiești
cântăreților tăi;

Bucură-te, sănătate preaminunată împărțită credin-
cioșilor;

Bucură-te, minune mult mărită de îngeri;

Bucură-te, cel ce ești rană demonilor de mult plâns;

Bucură-te, lumină mai strălucită decât soarele;

Bucură-te, zarea focului celui dumnezeiesc;

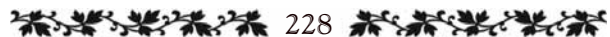
Bucură-te, lumina și dulceața credincioșilor;

Bucură-te, povața și lumina orbilor;

Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemer-
gătorule!

Condacul al 3-lea

Putere din cer, Ioane Proorocule, dăruiește nouă
celor ce lăudăm înfricoșătoarea și uimitoarea ta mi-
nune, cea purtătoare de lumină și ca aurul strălucitoare

și preamărită, că luminezi inimile credincioșilor, celor
ce cu credință cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Toată lumea te are pe tine mare apărător și bun aju-
tor întru nevoi; pentru aceea, ca pe un apărător al
credincioșilor și grabnic izbăvitor, te cinstim pe tine,
și întru pomenirea ta daruri ca acestea aducem ție:

Bucură-te, făcătorule de multe minuni;

Bucură-te, înțeleptule dătător de poruncă nouă;

Bucură-te, fierbinte risipitor de vrăjmași;

Bucură-te, mângâietor al firilor celor necăjite;

Bucură-te, că te rogi pentru noi către Domnul;

Bucură-te, că tu pe tiranul îl gonești de la noi;

Bucură-te, că luminezi inimile credincioșilor;

Bucură-te, că îndepărtezi gândurile cele pline de
răutate;

Bucură-te, fierbinte folositor al bolnavilor;

Bucură-te, mărgăritarul cel luminat al lui Hristos;

Bucură-te, prin care se luminează lumea;

Bucură-te, prin care s-a gonit vicleșugul;

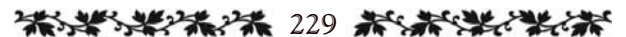
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemer-
gătorule!

Condacul al 4-lea

Din toate necazurile slobozești pe toți care cu
dragoste și bucurie săvârșesc pomenirea ta cea
purtătoare de lumină, Sfinte Ioane Proorocule și
Botezătorule; căci, ca o făclie purtătoare de strălucire
luminezi pe cei ce laudă pe Dumnezeu cu cântarea:
Aliluia!

Icosul al 4-lea

Soare purtător de lumină, sfeșnic cu strălucire de
aur, sfințești și curățești pe cei ce prăznuiesc
pomenirea ta cea dumnezeiască, că se înfricoșează
toți grăind ție așa:

Bucură-te, sfeșnicul luminii celei neapuse;
Bucură-te, scaun de nematerialnic foc;
Bucură-te, mângâierea sufletească a pământenilor
celor necăjiți;
Bucură-te, sănătate trupească a oamenilor celor
bolnavi;
Bucură-te, stâlpul de bucurie cel în chip de foc al
dreptilor;
Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită și fru-
museșea oamenilor;
Bucură-te, cârmaci prealuminat al celor ce înoată;
Bucură-te, hrănitor preamărit al celor flămânzi;
Bucură-te, stea mai luminată decât soarele;
Bucură-te, sfeșnic strălucitor cu raze de aur;
Bucură-te, dătătorule de daruri înțelepților;
Bucură-te, ajutătorul celor lipsiți;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemer-
gătorule!

Condacul al 5-lea

Proorocule, vrând să mântuiască Domnul pe
pământeni din înșelăciune, ai ieșit din pustie ca
un Înaintemergător al Domnului și ai înmulțit pe
pământ darul din destul, sfinte, și toate le-ai luminat
cu dumnezeiască cunoștință; pentru aceea cântăm lui
Dumnezeu așa: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzut-au fiii oamenilor, proorocule, cinstită mâna
ta, când s-a atins să boteze pe Domnul și s-au în-
fricoșat, și cântare dumnezeiască cu bună alcătuire
s-au nevoit a cânta ție așa:

Bucură-te, slujitorul cel prealuminat al lui Hris-
tos;
Bucură-te, înțelepciunea tuturor neamurilor;
Bucură-te, doctorul luminat al bolnavilor;

Bucură-te, gonitorul cel înfricoșător al demonilor;
Bucură-te, frumuseșea cea prealuminată a Bisericii
lui Hristos;
Bucură-te, loc preacinstit cu bun miros al lui
Dumnezeu;
Bucură-te, minunea minunilor cu multă mărire;
Bucură-te, dare cinstită cu multa dăruire;
Bucură-te, vas duhovnicesc prealuminat;
Bucură-te, comoara darului cea preacinstită;
Bucură-te, luminătorul mărișilor mucenici;
Bucură-te, podoaba cea cinstită a preoților;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemer-
gătorule!

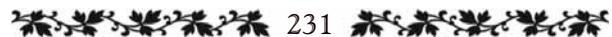
Condacul al 6-lea

Capul tău cel dumnezeiesc tăindu-ți-se, Ioane
Proorocule, Irodiada purtându-l se minuna, că n-a
cunoscut de ce era muștrată; și acum ca un înger pe-
treci și cu oamenii vorbești, iar ucenicii, văzând
tăierea ta, tânguindu-se, au cântat lui Dumnezeu:
Aliluia!

Icosul al 6-lea

Proorocule, când ai zis: „Nu sunt vrednic a dezlega
curelele de la picioarele Celui ce vine după mine”,
s-au înfricoșat toți auzind acestea, până când au
văzut pe Acela botezat, și cântând au grăit către tine
unele ca acestea:

Bucură-te, mărgăritarul cel de mult preț;
Bucură-te, gura cântărilor celor cinstite;
Bucură-te, lauda cea dulce a proorocilor;
Bucură-te, arma cea nebiruită a credincioșilor;
Bucură-te, graiul cel frumos al pustnicilor;
Bucură-te, mirul cel cu bun miros al cucernicilor
preoți;
Bucură-te, turnul cel nebiruit al credincioșilor;
Bucură-te, făclia cea prealuminată a Bisericii;

Bucură-te, hrănitorul săracilor și al străinilor;
 Bucură-te, vindecătorul orbilor și al șchiopilor;
 Bucură-te, piatră scumpă de mult preț;
 Bucură-te, făclie mult-luminoasă;
 Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemer-
 gătorule!

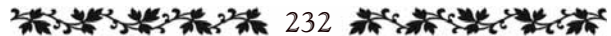
Condacul al 7-lea

Mare acoperitor și folositor, ca pe un turn de tărie,
 te-a aflat pe tine, Sfinte Ioane, lumea, cel ce ești
 mai cinstit decât toți pământeni și decât toți dreptii
 și preacuvioșii și arhieriei, că se spăimântează toți
 cunoscându-ți viața cea nematerialnică și de aceea
 cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, prin tine,
 Sfinte Ioane, căci, fiind atins creștetul Stăpânului
 de mâna ta care tremura, ne-a sfințit pe noi și a lumi-
 nat pe cei ce grăiesc către tine unele ca acestea:

Bucură-te, dătătorul bucuriei celei dumnezeiești;
 Bucură-te, pierzătorul blestemului înșelăciunii
 celei diavolești;
 Bucură-te, luminarea și lauda sfinților;
 Bucură-te, desfătarea și bucuria dreptcredin-
 cioșilor;
 Bucură-te, trandafir cu frumoase vopsele ale
 mirosului celui de taină;
 Bucură-te, crin cu bun miros;
 Bucură-te, vedenie înfricoșătoare;
 Bucură-te, că umpli de bună mireasmă sufletele;
 Bucură-te, păzitorul cel nebiruit al pământenilor;
 Bucură-te, scara cea cu bună suire a credincioșilor;
 Bucură-te, prin care se înnoiesc cele de jos;
 Bucură-te, prin care se închină cele de sus;

Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemer-
 gătorule!

Condacul al 8-lea

Vedenie minunată dacă a văzut Zaharia pentru tine,
 fiul lui, Ioane Proorocule, s-a spăimântat când a
 văzut pe Arhanghelul Gavriil, de a cărui frică a
 rămas mut până când te-ai născut, și îndată a cântat
 lui Dumnezeu: Aliluia!

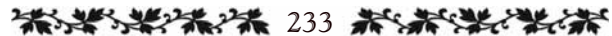
Icosul al 8-lea

Cu totul ești tu celor din nevoi strajă tare și ocâr-
 mitorilor slavă și stăpânie, că prin tine, Sfinte
 Ioane, credincioșii biruiesc toate semețiile vrăjmașilor
 și, laudându-te, te măresc cu tocmită cântare, așa:

Bucură-te, izbăvirea și curățirea păcatelor;
 Bucură-te, vas cinstit al Domnului;
 Bucură-te, cântare înfrumusețată a Stăpânului;
 Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită și rai de
 hrană;
 Bucură-te, loc de Dumnezeu umblat și lumina
 vieții;
 Bucură-te, că ai înflorit rodul curăției;
 Bucură-te, că izvorăști raiul înțelepciunii;
 Bucură-te, săditorul livezii celor fără de materie;
 Bucură-te, lucrătorul odraslei celei nesticăcioase;
 Bucură-te, prin care toți ne-am luminat;
 Bucură-te, prin care s-au mântuit credincioșii;
 Bucură-te, că izvorăști lumina dreptei credințe;
 Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemer-
 gătorule!

Condacul al 9-lea

Infricoșatu-s-a Elisabeta, dacă a văzut pe Maica lui
 Iisus venind către dânsa la închinare, și pruncul în

pântecele ei cu bucurie a grăit: Cel ce luminezi toate, luminează-ne și pe noi care cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Dacă au intrat în urechile lui Zaharia graiurile Elisabetei, înțelegând dezlegarea celor nevăzute ce vor să fie, toți s-au minunat și au grăit așa:

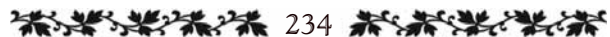
Bucură-te, tainuitorule al celor negrăite;
 Bucură-te, dezlegătorule al stricăciunii celui întâi-zidit;
 Bucură-te, dătătorul cunoștinței de cele ce vor să fie;
 Bucură-te, surpătorul mândriei celor potrivnici;
 Bucură-te, reazem și tărie dreptmăritorilor ocârmuitori;
 Bucură-te, tărie și folositor credincioșilor domni;
 Bucură-te, că luminezi ochii inimilor;
 Bucură-te, că întuneci gândurile cele rele;
 Bucură-te, cântare frumoasă și cu bun miros;
 Bucură-te, suflet cinstit al sufletelor celor bune;
 Bucură-te, doctorul sufletelor și al trupurilor;
 Bucură-te, arătătorul minunilor celor multe;
 Bucură-te, Sfinte Ioane, precinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 10-lea

Sfinte, izbăvește de toate nevoile pe toți cei ce aleargă către tine la dumnezeiască pomenirea ta, cea purtătoare de lumină și cu raze strălucitoare; că ai îndrăznire către Dumnezeu, și poți să izbăvești din nevoi pe cei ce cu dragoste Îi cântă Lui: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zid ești oamenilor, Sfinte Ioane, și turn nebiruit întru războaie, că prin folosirea ta cea nebiruită se

biruiesc taberele vrăjmașilor; iar noi, fiind mântuiți, grăim către tine unele ca acestea:

Bucură-te, folositorul cel tare al pământenilor;
 Bucură-te, alungătorul cel tare al dușmanilor;
 Bucură-te, cel ce biruiești tabere în zile de război;
 Bucură-te, cel ce dăruiești sfaturi de taină;
 Bucură-te, crin iubitor de mir al mirosului celui de taină;
 Bucură-te, trandafirul cel neveștejit al mirosului celui dumnezeiesc;
 Bucură-te, că izvorăști râul vindecării;
 Bucură-te, că din tine curg pâraie minunate;
 Bucură-te, steaua care luminezi lumea;
 Bucură-te, lumină care luminezi cele întunecate;
 Bucură-te, umblarea și tăria șchiopilor;
 Bucură-te, povața și lumina orbilor;
 Bucură-te, Sfinte Ioane, precinstite Înaintemergătorule!

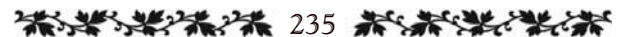
Condacul al 11-lea

Proorocule Sfinte Botezătorule, pentru mulțimea minunilor tale celor vrednice de laudă, de ți-am aduce cântări și glasuri care să minuneze tot neamul omenesc, nimic nu săvârșim cu vrednicie, față de darurile tale, pe care le dăruiești nouă celor ce cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Purtătorule de lumină și dumnezeiescule Ioane Proorocule, cu înfricoșătoarele și luminatele tale minuni luminează și strălucește inimile noastre, ale celor ce cu dragoste aducem ție rugăciuni și graiuri ca acestea:

Bucură-te, folositorul săracilor și al văduvelor;
 Bucură-te, vindecătorule al multor neputincioși și bolnavi;
 Bucură-te, lauda cea dulce a celor necăjiți;

Bucură-te, mângâierea frumoasă a celor osteniți;
Bucură-te, întărirea cea preamărită și minunată a credincioșilor;

Bucură-te, proorocia și îngrădirea de apărare a bisericilor;

Bucură-te, că celor ce înoată tu le ești povățuitor;

Bucură-te, că te-ai arătat doctor celor bolnavi;

Bucură-te, locul hranei celei fără de moarte;

Bucură-te, pacea vieții celei nestricăcioase;

Bucură-te, țarină a pomilor celor înfloriți;

Bucură-te, rădăcină din odraslă pururea vie;

Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemer-
gătorule!

Condacul al 12-lea

Sfinte Botezătorule, dă dar dumnezeiesc din cer
cântăreților tăi, că luminezi ca o făclie prealumina-
tă pe cei credincioși și arzi pe cei ce nu cântă lui
Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Se luminează credincioșii de a ta vedere, lăudân-
du-te cu cântări preamărite, căci ca un rai frumos
dumnezeiesc și stăpânesc, Botezătorule Sfinte, în-
miresmezi sfințind pe cei ce te laudă pe tine cu
fierbințeală și-ți cântă așa:

Bucură-te, mărgăritarul cel frumos și de mult preț;

Bucură-te, izvorul cel preafrumos și preabogat;

Bucură-te, vasul cel iubitor de mir al îngerilor și
al oamenilor;

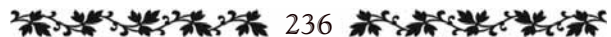
Bucură-te, numele cel scump al proorocilor și al
apostolilor;

Bucură-te, sabie înfricoșătoare asupra ereticilor;

Bucură-te, pecetea celor două Testamente;

Bucură-te, că izbăvești din nevoi pe cei robiți;

Bucură-te, că biruiești pe cei potrivnici credin-
cioșilor;

Bucură-te, floarea cea preafrumoasă a dreptei
credințe;

Bucură-te, mirul celor cu bun dar;

Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemer-
gătorule!

Condacul al 13-lea

Sfinte Ioane Proorocule, dulceața lumii, frumusețea
cerului cea împătrită luminată, primind această
rugăciune de acum, izbăvește pe toți din toate
nevoile, și-i scoate din chinul cel ce va să fie pe cei
ce te laudă cu credință, cântând lui Dumnezeu:
Aliluia! (*acest Condac se zice de trei ori*)

*Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi
(vezi pag. 333).*

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de
Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată
și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cin-
stită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare
decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-
Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născă-
toare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum
și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de trei ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri,
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi. Amin.

**ACATISTUL SFÂNTULUI
IERARH NICOLAE
(ocrotitorul săracilor)**

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Cel ce verși mir de mult preț la toată lumea și mie, celui nevrednic și mai mult decât toți păcătos, dăruiește-mi ca să-ți aduc ție cântare, Sfinte Părinte Nicolae. Tu, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, slobozește-mă din toate necazurile, ca să cânt ție: Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Icosul 1

Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu și pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el și degrab ascultând de porunca ta, Sfinte Nicolae, a poruncit ca să-i libereze pe dânșii. Pentru aceea, ei au fost cuprinși de bucurie și de frică, iar eu cu dânșii grăiesc ție, Sfinte Nicolae:

Bucură-te, capul cel sfințit;

Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;

Bucură-te, slujitorul Împăratului tuturor;

Bucură-te, ajutorul celor credincioși;

Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;

Bucură-te, pierzătorul celor fără de lege;

Bucură-te, cel ce ești insuflat cu suflarea Duhului Sfânt;

Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulțimii zeilor;

Bucură-te, cel ce ești dimpreună vorbitor cu îngerii;

Bucură-te, izgonitorul demonilor;
Bucură-te, graiule al dumnezeieștilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;
Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 2-lea

Pe pământ, al doilea Înaintemergător te-ai arătat, Sfinte Nicolae, spre musturarea fărădelegilor; că acela a muștrat pe Irod, săvârșitorul fărădelegii, iar tu ai rușinat pe Arie cel orbit cu eresul; și toată lumea ai voit să o curățești de învățăturile lui cele nedrepte și turma ta să o luminezi, ca un părinte și învățător. Pentru aceea, strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Vrând dimineața, Avlavie, după porunca împăratului, să scoată pe cei legați din temniță la tăiere, tu, cu minunile tale, mai înainte ai apucat prin vis și, îngrozindu-l pe el, ai zis: Nimic să nu faci bărbaților acestora, că nevinovați sunt spre tăiere; pentru aceea, și noi cu dâșii grăim ție, Sfinte Nicolae mărite:

Bucură-te, mare făcătorule de minuni;
Bucură-te, grabnic ajutorule;
Bucură-te, cald folositorule;
Bucură-te, cercetătorul celor necăjiți;
Bucură-te, limanul cel lin al celor înviforați;
Bucură-te, mângâierea celor ce plâng;
Bucură-te, hrănitorul celor flămânzi;
Bucură-te, povățuitorul celor orbi;
Bucură-te, bogăția săracilor;
Bucură-te, toiagul cel tare al bătrâneților;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, părintele săracilor și bun dăruitorule;
Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 3-lea

Am auzit, Sfinte Nicolae, de minunile tale și m-am spăimântat, că de bucurie și de frică fiind cuprins, ce am a răspunde nu mă pricep. Ci tu, cu rugăciunile tale cele treze, luminează-mi mintea ca să cânt lui Dumnezeu dimpreună cu tine: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Arhanghelii cu îngerii se minunează, părinte, de credința ta cea tare către Dumnezeu; apostolii cu proorocii se laudă cu tine; oamenii cei dreptcredințoși spre tine au nădejde. Pentru aceasta și eu, deși sunt nevrednic, grăiesc ție, Sfinte Nicolae:

Bucură-te, cel ce împreună-locuitor ești cu îngerii;

Bucură-te, cel ce aduci întristare diavolilor;

Bucură-te, cel ce ești slujitor asemenea Sfântului Grigorie Teologul în preoție;

Bucură-te, cu Sfântul Ioan Gură de Aur dimpreună vorbitorule;

Bucură-te, prietenul Marelui Vasile;

Bucură-te, că dimpreună cu dâșii tai eresurile;

Bucură-te, cel ce porți o credință cu dâșii;

Bucură-te, că faci minuni spre împăcare;

Bucură-te, că tu curățești lumea de mulțimea zeilor;

Bucură-te, cel ce ai vorbit mai dinainte despre cinstirea Născătoarei de Dumnezeu în Biserică;

Bucură-te, că rușinând pe Arie înșelătorul, la sobor l-ai învins;

Bucură-te, că pe fecioarele acelea le-ai oprit de la împreunarea cea desfrânată cu ajutorul tău;

Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 4-lea

O mare făcătorule de minuni, Sfinte Nicolae, deși pe fecioarele acelea voia tatăl lor să le dea, pentru sărăcie, la desfrânare, tu, părinte, mai înainte apucând, aur din destul tatălui lor ai dat. Pentru aceea, nepricepând ei de unde se făcea aceasta, minunându-se, au cântat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Ca să arăți a ta mare milostivire către cei săraci, preafericite, bătrânului noaptea întru ascuns trei legături de galbeni de aur ai dat, izbăvindu-l pe el și pe fetele lui de la căderea în păcat. Pentru aceea, auzi de la toți:

- Bucură-te, vistieria milei lui Dumnezeu;
- Bucură-te, primirea mai înainte a cunoștinței Lui;
- Bucură-te, dătătorule al bunătăților lui Dumnezeu;
- Bucură-te, hrana și bucuria celor ce aleargă către tine;
- Bucură-te, pâine de hrană neîmpuținată celor lipșiți;
- Bucură-te, bogăție de Dumnezeu dăruită celor ce viețuiesc în lipsă pe pământ;
- Bucură-te, ridicarea grabnică a săracilor;
- Bucură-te, limpede cugetare a celor necăjiți;
- Bucură-te, că ești blând ascultător celor neputincioși;
- Bucură-te, dulceața a toată lumea;
- Bucură-te, mirele celor trei fete;
- Bucură-te, izbăvitorul necazurilor mele cu rugăciunile tale;
- Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 5-lea

Către biserica ta mergând oarecând Vasile, sârguindu-se să-ți aducă dar, a fost răpit de agareni și l-au dat pe el ostașii lui Amira stăpânului lor, spre slujbă; iar părinții lui, deși erau întristați, însă n-au încetat a îndrepta către tine rugăciuni și, trecând ziua praznicului tău, către seară, l-ai pus pe el înaintea lor și, văzând ei această minune, cu tine cântare de bucurie lui Dumnezeu cântau: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Mergând fiul lui Agricola să dea un pahar lui Amira, a stat înaintea lui cu frică; iar tu, părinte, rugat fiind de părinții lui, l-ai izbăvit pe el din mâinile lui în acel ceas; pentru aceea, cu dânsii grăim ție, Sfinte Nicolae, ca unui bun păstor:

- Bucură-te, ierarhul Domnului;
- Bucură-te, luminată propovăduire a crești-nătății;
- Bucură-te, cel ce porți nume de biruință;
- Bucură-te, stârpirea patimilor celor neroditoare;
- Bucură-te, aducerea de roadă a pomilor celor duhovnicești;
- Bucură-te, îndreptătorul dreptcredincioșilor;
- Bucură-te, prădarea păgânătății;
- Bucură-te, doctorul cel fără de plată;
- Bucură-te, că în dar ai luat și în dar împarți tămăduiri;
- Bucură-te, bunule păstor al celor neputincioși;
- Bucură-te, cel ce izgonești dintre noi pe slujitorii cei diavolești;
- Bucură-te, desfătarea a toată lumea;
- Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 6-lea

Minunată s-a arătat nașterea ta, Sfinte Nicolae, credincios fiind tu pe pământ din vremea

nașterii tale; că ai supt numai din sânul cel drept și de la sânul maicii tale te-ai cunoscut făcător de minuni; pentru aceea, și acum cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea

De împresurările diavolești izbăvește pe oameni, cu rugăciunile tale părinte, cel ce cu râurile sudorilor tale ai stins mulțimea zeilor celor păgâni; pentru aceea și acum dăruiește vindecări neputințelor noastre, ierarhe, ca să te laudăm pe tine zicând:

Bucură-te, Sfinte Nicolae;
 Bucură-te, făcătorule de minuni;
 Bucură-te, ierarhe;
 Bucură-te, preacuvioase;
 Bucură-te, preafericite;
 Bucură-te, cel ce ești cu nume mare;
 Bucură-te, preamărite;
 Bucură-te, hrănitorul pustnicilor;
 Bucură-te, învățătorul înfrânării;
 Bucură-te, îndreptarea celor rătăciți;
 Bucură-te, că altceva nu știm să grăim fără numai: Bucură-te!;
 Bucură-te, că prin tine ne îndestulăm de lumină;
 Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 7-lea

Având vicleană cunoștința, Arie, a început a învăța eresurile cele fără de Dumnezeu și a intrat în turma ta, ca un lup, vrând ca o fiară să o apuce; dar tu, prealăudate, degrab alergând către Stăpânul, cu rugăciunile tale ai izgonit toată nebunia lui și ca pe o fiară cumplită l-ai surpat. Pentru aceea, cu tine, Sfinte Nicolae, cântăm lui Dumnezeu, Celui ce ți-a dat ție această putere: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Mai înainte împotrivindu-te eresului lui Arie, cel de trei ori blestemat, ai rușinat a lui fără de Dumnezeu învățătură și ca pe al doilea Iuda surpându-l, l-ai lăsat. Pentru aceea, și noi grăim ție neîncetat:

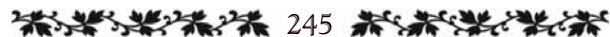
Bucură-te, întâistătătorule pe scaunul Mirelor;
 Bucură-te, mare ierarh al Lichiei;
 Bucură-te, cale nerătăcită a celor ce înoată pe mare;
 Bucură-te, timpan care dai sunet de dumnezeiască glăsuire;
 Bucură-te, chimval bine răsunător;
 Bucură-te, trâmbița Sfintei Treimi;
 Bucură-te, că ai stricat trâmbița eresurilor lui Arie;
 Bucură-te, zicea ție Constantin;
 Bucură-te, a grăit ție Avlavie;
 Bucură-te, a adus ție tatăl cu fetele;
 Bucură-te, au grăit Agricola cu Vasile;
 Bucură-te, că prin tine de mânia potopului izbăvindu-ne, pace cu Dumnezeu aflăm;
 Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 8-lea

Minune dumnezeiască te-ai arătat, fericite, celor ce alergau la biserica ta, de Dumnezeu purtătorule, de multe feluri de necazuri și năvăliri izbăvindu-i, părinte, pe cei ce, după Dumnezeu, spre tine cu credință și-au pus nădejdea, cântând: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Sfinte Nicolae, că turma Lui o păzești de lupii cei văzuți și

nevăzuți și de către cei ce scapă sub acoperământul tău nu te întorci, și nouă celor ce suntem învăluți de gânduri și de lucruri viclene, dă-ne mână de ajutor, părinte, ca să te laudăm pe tine, zicând:

Bucură-te, Sfinte Nicolae prealăudate;

Bucură-te, întărirea Mirelor;

Bucură-te, podoaba Lichiei;

Bucură-te, cârmuitorul cel bun;

Bucură-te, că dimpreună cu îngerii salți;

Bucură-te, căci cu arhanghelii te veselești;

Bucură-te, că fără de materie cu heruvimii slujești
Făcătorului;

Bucură-te, că pe Arie, diavolul cel întrupat, l-ai
surpat;

Bucură-te, cel ce dăruiești bun miros;

Bucură-te, cel ce respingi mirosul cel rău;

Bucură-te, albeală, care speli patimile;

Bucură-te, roșeală, care acoperi păcatele;

Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de mi-
nuni!

Condacul al 9-lea

Nu pricepem de unde vom începe a-ți aduce laudă, părinte? Care cântare îți vom cânta? Sau cu ce cununii te vom încununa? Că de ne vom aduce aminte de voievozi, ne minunăm; de Vasile, ne mirăm; despre fecioarele acelea, nu ne pricepem ce să grăim; de toți numai ne minunăm și împreună cu tine lui Dumnezeu, Celui ce ți-a dat ție cele preamărite, laudă Îi trimitem, cântând cântarea: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Văzând Stăpânul a toate neamul omenesc pierzându-se cu eresul nebuniei lui Arie, pe tine te-a dat muștrător nebuniei lui. Dar tu, părinte, de la masa învățaturii dumnezeiești, ca pe un urât, l-ai lepădat;

iar pe noi cu fărâmiturile Ortodoxiei ne miluiește, ca să cântăm ție:

Bucură-te, Sfinte Nicolae, Israelul cel nou;

Bucură-te, sabie ascuțită, care tai nedumnezeirea;

Bucură-te, întărirea credincioșilor;

Bucură-te, omorârea celor fără de lege;

Bucură-te, cel ce ai luat Duhul Sfânt ca un porumbel;

Bucură-te, cel ce îneci duhurile cele viclene în marea cea de foc;

Bucură-te, porumbelul Domnului;

Bucură-te, cursă prinzătoare asupra celui viclean;

Bucură-te, cel ce dăruiești celor legați slobozire;

Bucură-te, că ai legat eresurile cele fără de Dumnezeu;

Bucură-te, că deschizi gurile ortodocșilor;

Bucură-te, că legi limbile celor vicleni;

Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 10-lea

Auzit-am pe Vasile acela grăind și înaintea tuturor spunând minunile tale, pe care le-ai făcut cu dansul, părinte; și, minunându-ne, am preamărit puterea cea dată ție de Dumnezeu; că tu, ca un bun păstor, degrab alergi către cei ce te roagă pe tine și pentru toți te rogi lui Dumnezeu și Stăpânului, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Izbăvește-ne, părinte, cu rugăciunile tale, ca și pe Vasile acela. Auzi-ne, preacuvioase, cu auzul tău, precum ai auzit pe voievozii cei legați. Dă-ne mână de ajutor, Sfinte Nicolae, precum ai dat celor ce fuseră învăluți în mare, ca să grăim ție acestea:

Bucură-te, al doilea Moise;

Bucură-te, tablă duhovnicească;

Bucură-te, haina preoției;
Bucură-te, mai înainte arătătorul dreptății;
Bucură-te, întunecătorul nedreptății;
Bucură-te, de Dumnezeu încununată ierarhie;
Bucură-te, cel ce îngrădești gurile celor hulitori
de Dumnezeu;
Bucură-te, lumina cea aprinsă cu dumnezeiască
văpaie;
Bucură-te, că ai stins văpaia cea diavolească;
Bucură-te, aur de Dumnezeu lămurit;
Bucură-te, că ai afundat pe satana, ca plumbul în
adânc;
Bucură-te, mărgăritar mult luminos;
Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de mi-
nuni!

Condacul al 11-lea

Tu ești păstorul cel bun, Sfinte Nicolae, că pe
turma ta o povățuiești către pășunea cea
duhovnicească și din izvorul raiului o adăpi pe ea.
Pentru aceea, împreună cu tine cântăm lui Dum-
nezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Pom al raiului fiind, fericite, că ai stâlپări de rugă-
ciuni neîncetate către Dumnezeu, dă-ne nouă sub
umbra acelora totdeauna a ne umbri, ca să grăim ție:
Bucură-te, viețuitorule în locașul Celui Preaînalt;
Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii diavolești;
Bucură-te, păzitorul rânduiei tale;
Bucură-te, mitropolit;
Bucură-te, că ai rușinat basmul eresurilor lui
Arie;
Bucură-te, maica mulțimii popoarelor pământești;
Bucură-te, rana mulțimii diabolilor;
Bucură-te, părinte și învățătorule;

Bucură-te, că pe dascălul eresurilor l-ai rușinat;
Bucură-te, cel ce ai cinstit căruntețile, înfru-
musețându-le cu înțelepciune duhovnicească;
Bucură-te, cel ce ai rușinat căruntețele lui Arie
cele urâte;
Bucură-te, că prin tine ne-am învățat a ne închina
Ziditorului în Treime;
Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de mi-
nuni!

Condacul al 12-lea

Ințelepciunea ta cea întru tot cinstită pe Arie cel
rătăcit l-a rușinat, și mintea ta a stricat mulțimea
zeilor; mântuiește și sufletele noastre cele rătăcite și
ne învață a cânta cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cu inima ne-am spăimântat, cu sufletul ne-am tul-
burat, cu limba nu pricepem ce să grăim, fără
numai acestea:

Bucură-te, cel ce ești mai mare între preoți;
Bucură-te, cel ce ești întâistător pe scaunul
Mirelor;
Bucură-te, împreună-șezătorule pe scaun cu
apostolii;
Bucură-te, cel ce ești lumină înaltă;
Bucură-te, cel ce ai surpat înălțările gândurilor
celor diavolești ale lui Arie celui bârfitor;
Bucură-te, rădăcina dumnezeiescului pom;
Bucură-te, că ai tăiat rădăcina eresurilor satanei;
Bucură-te, pomul cel sădit de îngeri;
Bucură-te, cel ce ai încuiat pe îngerul satanei
întru adânc;
Bucură-te, liman lin al celor învăluți;
Bucură-te, bun cârmuitor al corăbiei celei
duhovnicești;

Bucură-te, că prin tine ne învrednicim de viața cea fără de sfârșit;

Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 13-lea

O, preaminunate părinte, Sfinte Nicolae, plângem și alergăm către al tău sprijin, aducând ție acum această puțină rugăciune, ca să ne izbăvești de chinul cel de veci cu rugăciunile tale, ierarhe prealăudate, și ne învrednicește veșnicei împărății, ca dimpreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu cântarea: Aliluia! *(acest Condac se zice de trei ori)*

Apoi se zice Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 351).

Rugăciune

O, preabunule părinte, Sfinte Nicolae, păstorul și învățătorul celor ce alergă cu credință către a ta folosire și cu fierbinte rugăciune te cheamă pe tine, sârguiește degrab a le ajuta; izbăvește turma lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea, și toate părțile creștinești le ocrotește și le păzește prin sfintele tale rugăciuni de gâlcevile lumești, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie și de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de sabie, de boală și de moarte grabnică; și precum ai miluit pe cei trei bărbați care ședea în temniță și i-ai izbăvit pe ei de mânia împăratului și de tăierea sabiei, așa ne miluiește și pe noi cei ce cu mintea, cu cuvântul și cu lucrul suntem întru întunericul păcatelor și ne izbăvește de mânia lui Dumnezeu și de chinul cel veșnic ca prin solirea ta, cu ajutorul, cu mila și cu harul lui Hristos, Dumnezeu să ne dea viață lină, ca fără de păcat să viețuim în veacul acesta și de partea stării de-a stânga să ne izbăvim, și de partea de-

dreapta, împreună cu toți sfinții, să ne învrednicim. Amin.

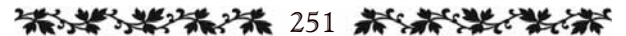
Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de trei ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

**ACATISTUL
SFÂNTULUI IERARH NECTARIE
(vindecătorul bolnavilor)**

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Pe steaua cea nou strălucitoare a Ortodoxiei, pe al Bisericii nou zid de apărare, cu bucurie în inimi să îl lăudăm. Căci, slăvit fiind de lucrarea Duhului, izvorăște tămăduiri și har bogat, pentru aceea îi strigăm: Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

Icosul 1

Om purtător al bucuriilor celor cerești te-ai arătat în lume, Sfinte Nectarie, arhierieule al lui Hristos, în viață neprihănită petrecând, drept, cuvios și de Dumnezeu inspirat, în toate dăruit; pentru aceasta, și de la noi auzi unele ca acestea:

- Bucură-te, cel prin care se înalță cei credincioși;
- Bucură-te, cel prin care sunt risipiți cei dușmănoși;
- Bucură-te, vas aurit al înțelepciunii;
- Bucură-te, cel prin care se învinge răutatea lumii;
- Bucură-te, locaș al sfințeniei și al lucrării cerești;
- Bucură-te, carte dumnezeiască a noii cetăți îngerești;
- Bucură-te, cel care pe deplin sfânt te-ai arătat;
- Bucură-te, cel care de cele materiale te-ai lepădat;
- Bucură-te, a credinței răsplată strălucitoare;
- Bucură-te, mijlocitor al harului cucernic și tare;

Bucură-te, cel prin care Biserica se slăvește;
Bucură-te, cel prin care insula Eghina se veselește;
Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

Condacul al 2-lea

Ințelepciune având încă din tinerețe, de către raza cea dumnezeiască ți-ai luminat sufletul și strălucirii poruncilor celor sfinte ai urmat, cuvioase. De aceea, în virtuți înaintând, de mic copil ai cântat lui Hristos: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Mergând în orașul Sfântului Constantin, ai avut Africa de Dumnezeu ca îndrumător și cercetarea celor sfinte ca apărător. De aceea, hrănindu-te din înțelepciunea cea dumnezeiască, pe cei pe care cu cuvântul tău i-ai umplut de bucurie sfântă, îi auzi strigând unele ca acestea:

Bucură-te, viță a veșniciei;
Bucură-te, nectar al ambroziei;
Bucură-te, că de Mântuitorul ne-ai fost trimis vindecător luminat;
Bucură-te, că părinților celor din vechime ai urmat;
Bucură-te, piatra cea nouă a zidirii cugetătoare;
Bucură-te, cunună nou împletită a Bisericii dreptmăritoare;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat ca un trandafir proaspăt înflorit;
Bucură-te, cel ce de Dumnezeu ai fost dăruit;
Bucură-te, steaua cea nouă a credinței poporului;
Bucură-te, cel ce strălucești în slava Creatorului;
Bucură-te, bunule chivernisitor al poruncilor cerești;
Bucură-te, chip al slăvitelor virtuți îngerești;
Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

Condacul al 3-lea

Slăvita înțelepciune ai căutat-o și ți-ai dorit-o din tinerețile tale și pe Hristos L-ai rugat cu lacrimi fierbinți ca să te împodobească cu înalta ei frumusețe. Pentru aceea, Sfinte Nectarie, cu credință și plecaciune strigi către Domnul: Aliluia!

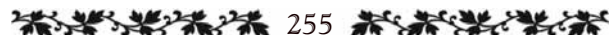
Icosul al 3-lea

S-a bucurat sufletul tău, ca oarecând al marilor Părinți, Vasile și Grigorie, mergând la Atena să dobândești învățatura cea folositoare. Pentru aceea, cu bucurie îți strigăm unele ca acestea:

Bucură-te, fiu al luminii celei cerești;
Bucură-te, vlăstar al evlaviei celei îngerești;
Bucură-te, cel ce ai fugit de amăgirile cele lumești;
Bucură-te, că cele spre îndumnezeire n-ai încetat să dorești;
Bucură-te, minte purtătoare de Dumnezeu, plină de înțelesuri divine;
Bucură-te, cărbune al dumnezeiescului Duh, focul aprins al cugetării creștine;
Bucură-te, cel ce viață fără de pată ai trăit;
Bucură-te, cel ce înșelăciunea lui Veliar ai zdrobit;
Bucură-te, cel ce ai deschis ușa sufletului iubirii lui Hristos;
Bucură-te, cel în care a înflorit săvârșirea binelui luminos;
Bucură-te, sprijinul cel tare al celor credincioși;
Bucură-te, săgeată de mult plâns pentru cei dușmănoși;
Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

Condacul al 4-lea

Având în tine râvna cea dumnezeiască a cuvioșilor părinți, fără încetare ți-ai dorit viața cea îngerească.

De aceea, în Hios, cu bucurie ai intrat în cerescul cin monahal și pe vrăjmașul l-ai lăsat păgubit, cântând Domnului neîncetat: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzit-a Arhiereul Cel dintru înălțime rugăciunea ta, căci ai strigat către Dânsul din toată inima ta. De aceea, degrab a liniștit apele mării și furtuna a potolit. Văzând acestea, cei ce au fost salvați prin rugăciunile tale, cu mulțumire și credință îți cântă unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce de la Dumnezeu ne-ai fost trimis vindecător;

Bucură-te, izvor nesecat al minunilor;

Bucură-te, astrul cel nou al Bisericii, prealuminat;

Bucură-te, că în rândul tuturor sfinților ai intrat;

Bucură-te, vas neprețuit al darurilor cerești;

Bucură-te, grădină înflorită a fericitelor virtuți îngerești;

Bucură-te, cel ce furtuna mării o liniștești;

Bucură-te, că strigătul hulitorilor îl potolești;

Bucură-te, noule ales al lui Hristos;

Bucură-te, al virtuților grădinar cuvios;

Bucură-te, iubitorule de viață duhovnicească;

Bucură-te, cel ai fost răsplătit cu bucuria cerească;

Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

Condacul al 5-lea

Sfânt ierarh te-ai arătat, în aceste vremuri de pe urmă, vrednic de cinste, ca oarecând sfinții cei de demult. Căci în același chip ca și ei viața ți-ai petrecut și slăvite minuni ai săvârșit, izbăvindu-i din toate necazurile pe cei care strigă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Arhieru înțelept, ales de Dumnezeu, te-ai arătat cu adevărat în țara Egiptului, păstor luminat al Pentapolisului, alergând, ca oarecând marele Pavel, spre viața în Hristos. De aceea cei credincioși, cunoscând virtuțile tale, cu glas de bucurie strigă unele ca acestea:

Bucură-te, a cetății mărire;

Bucură-te, a evlaviei fire;

Bucură-te, cel asemenea cuvioșilor pustiei;

Bucură-te, podoaba cea nouă a preoției;

Bucură-te, vas al blândeții și tezaurul iubirii;

Bucură-te, dătătorul păcii și izvorătorul milei;

Bucură-te, că Bisericii te-ai arătat strălucitor;

Bucură-te, că celor cuvioși te arăți îndrumător;

Bucură-te, chip al trăirii celei neprihănite;

Bucură-te, candelă a îndumnezeirii primite;

Bucură-te, că arhieru desăvârșit fiind, celor înalte slujești;

Bucură-te, cuvântător neîntrecut al celor dumnezeiești;

Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

Condacul al 6-lea

Văzut-au creștinii din toată Biserica Egiptului că ești un adevărat păstor al Evangheliei. Pentru aceea, mulțimea credincioșilor ce ascultau cuvântul învățaturii tale, gândeau că au dobândit un nou sfânt părinte, care cu putere învață. Și împreună cu tine nu încetau să strige Domnului: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Strălucit-ai și în pământul elen, asemenea unui nou apostol, luminând inimile credincioșilor cu focul sfințelor învățături și cu razele vieții tale, cuvioase.

Pentru aceasta, luminați fiind și noi de strălucirea ta, îți strigăm unele ca acestea:

Bucură-te, luminător al Bisericii Domnului;
 Bucură-te, trâmbița cea tare a adevărului;
 Bucură-te, cel ce ai avut râvna apostolilor;
 Bucură-te, izvorul harului și al vindecărilor;
 Bucură-te, ritor îndumnezeit al cuvintelor vieții;
 Bucură-te, că pline de har sunt cuvintele tale, înțelept al cetății;
 Bucură-te, cel ce curățești sufletele de robia pa-timilor;
 Bucură-te, că potolești pornirile inimilor;
 Bucură-te, mare învățator al credincioșilor;
 Bucură-te, ascet tare, lui Hristos următor;
 Bucură-te, că multe ispite ai îndurat;
 Bucură-te, că sufletele spre Hristos le-ai îndrep-tat;
 Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

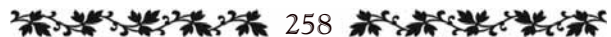
Condacul al 7-lea

Mare între ierarhi și înțelept între învățători, dar și smerit ascet al lui Hristos n-ai încetat a fi, cu-vioase. De aceea, părinte duhovnicesc al celor ce se pregăteau pentru slujirea preoțească ai fost chemat a fi; cu ei împreună, te slăvim și-I strigăm lui Dum-nezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Nectar al dreptății și fruct de viață sfântă, căii dum-nezeiești ai urmat și norului duhovnicesc, iar pe noi cei aflați la vreme de strâmtoare, neîncetat ne-ai izbăvit. Pentru aceasta, sufletele noastre se bucură, când îți cântă ție unele ca acestea:

Bucură-te, cărare a bucuriei;
 Bucură-te, adiere a veșniciei;
 Bucură-te, cel ce izvorăști apele harului;

Bucură-te, cel ce ai pecetluit gura balaurului;
 Bucură-te, primăvara sfințeniei, ce alungi iarna din gând,
 Bucură-te, strălucire, ce luminezi întunericul cel adânc;
 Bucură-te, cel ce încurci gândurile celor păcătoși;
 Bucură-te, cel ce bucuri inima celor credincioși;
 Bucură-te, sprijin al dreptmăriturilor;
 Bucură-te, nimicitorul ereziilor;
 Bucură-te, căderea defăimătorilor;
 Bucură-te, vindecătorul bolnavilor;
 Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

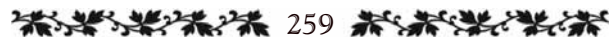
Condacul al 8-lea

Străine minuni, părinte, izvorăsc din mila ta cea mare, și îi ridică pe cei aflați în dureri. De aceea, și la sfânta ta mănăstire fără încetare sosește mulțime de lume, cerând vindecarea și izbăvirea de boli și cântându-I neîncetat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Liman izbăvitor, în insula Eghina, este mănăstirea ta, sfinte. Aici, sufletele monahiilor le-ai condus duhovnicește spre mântuire și le-ai îndreptat cu înțelepciune spre Hristos. Pentru aceasta, neîncetat se vor ruga către tine zicând:

Bucură-te, a minții sfântă lucrare;
 Bucură-te, ocean de răbdare;
 Bucură-te, chip viu al smereniei;
 Bucură-te, tezaur sfânt al curăției;
 Bucură-te, candelă a purității și chivot al nepă-timirii;
 Bucură-te, locaș al virtuților și sanctuar al cumpătării;
 Bucură-te, că spre Dumnezeu conduci mănăstirea ta;

Bucură-te, că toată puterea și râvna ți-ai pus pentru ea;

Bucură-te, al Eghinei strălucit veghetor;

Bucură-te, că degrab credincioșilor le dai ajutor;

Bucură-te, că pe mulți din pericole i-ai salvat;

Bucură-te, că pe amăgitorul în prăpastia cea adâncă l-ai aruncat;

Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

Condacul al 9-lea

Pline de har sfânt și de miros de bună mireasmă duhovnicească sunt sfințele tale moaște. Mirul ce izvorăște din ele bine înmiresmează nu doar sfânta ta mănăstire, ci și întreaga insulă a Eghinei, sfînțindu-i pe cei care nu încetează a striga către Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Izvorătoare de har sunt sfințele tale moaște, și de bogate daruri cerești. Mulțime de bolnavi sunt vindecați și cei slăbănogi îndreptați. De aceea, și noi, împreună cu dâșii, strigăm unele ca acestea:

Bucură-te, scaldătoarea vindecărilor;

Bucură-te, dezlegarea suferințelor;

Bucură-te, cel ce degrab alergi în ajutor;

Bucură-te, că în vis sau în chip tainic te arăți tuturor;

Bucură-te, fântână ce părintească iubire izvorăști;

Bucură-te, liman al bucuriei sufletești;

Bucură-te, că de îngrozitorul cancer pe mulți i-ai vindecat;

Bucură-te, că demonilor rană de mult plâns le-ai dat;

Bucură-te, cel ce vanitatea înțelepciunii lumești ai îngenucheat;

Bucură-te, că în chip minunat pe credincioși i-ai ajutat;

Bucură-te, podoaba de mult preț a ierarhilor;

Bucură-te, cel ce luminezi mintea neștiutorilor;

Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

Condacul al 10-lea

Ajutător și acoperitor te numesc toți credincioșii, care s-au îndulcit de hrana binefacerilor tale. Căci dintre cei ce te-au chemat cu credință, nici unul nu a rămas nemângâiat, prin harul tău. De aceea, toți cu bucurie preamărim pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Vestea minunilor tale s-a răspândit pretutindeni, purtătorule de Dumnezeu. Iar tu, și celor de departe degrab le-ai venit în ajutor salvându-i din pericole și din necazuri. De aceea, către tine aleargă zicând:

Bucură-te, că mare ai fost numit între părinți;

Bucură-te, că loc de cinste ai între sfinți;

Bucură-te, că la fel cu cei de demult ești laudat;

Bucură-te, că între sfinții părinți ai fost încununat;

Bucură-te, triumf al credinței, zid de apărare al creștinilor;

Bucură-te, izvor al harului, rușinarea necredincioșilor;

Bucură-te, cel ce ne descoperi slava adevărului;

Bucură-te, cel ce pecetluiești gura păcătosului;

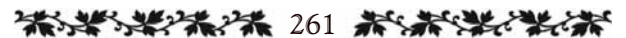
Bucură-te, bucuria și puterea credincioșilor;

Bucură-te, sprijinul și întărirea sufletelor;

Bucură-te, cel prin care Hristos se slăvește;

Bucură-te, cel prin care diavolul se stârpește;

Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

Condacul al 11-lea

I mne de mulțumire nenumărate îți înălțăm părinte, noi cei izbăviți sub acoperământul tău. Căci, în toate necazurile noastre, degrab ai venit să ne alungi tristețea. De aceea, cu ajutorul tău, Îl slăvim pe Dumnezeu strigând: Aliluia!

Icosul al 11-lea

A i ars zelul demonilor cu flăcările minunilor tale și cu osârdie ai venit în ajutorul credincioșilor. În suferințe grele le-ai stins durerea și i-ai vindecat de mulțime de boli. Pentru aceea, ei cu evlavie rostesc unele ca acestea:

- Bucură-te, vindecătorul bolnavilor;
- Bucură-te, spaima demonilor;
- Bucură-te, că pe cei chinuiți de friguri i-ai vindecat;
- Bucură-te, că pe slăbănogi i-ai îndreptat;
- Bucură-te, cel ce ai înmulțit apa fântânii secate;
- Bucură-te, că ai binecuvântat Eghina cu rugăciuni neîncetate;
- Bucură-te, că prin tine mila lui Dumnezeu se arată;
- Bucură-te, cel ce setea ai oprit și ai dat ploaie bogată;
- Bucură-te, izvorul harului nesecat;
- Bucură-te, stea care pe toți i-ai luminat;
- Bucură-te, cel ce mănăstirii, iscusit duhovnic te-ai arătat;
- Bucură-te, că de la monahii imne auzi neîncetat;
- Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

Condacul al 12-lea

H arul Mângâietorului cu bogăție se revarsă prin sfintele tale moaște. Și, asemenea unui izvor

nesecat, adapă sufletele chinuite și vindecă bolile trupești ale celor ce strigă neîncetat către Domnul: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând împreună cu cetele cele îngerești, imnul Treimii Celei Întreit Sfinte, privește dintru înălțime și spre noi, păcătoșii, și, cu milostivirea ta cea mare, nu înceta să ne ajuți pe noi, cei ce cu credință strigăm către tine unele ca acestea:

- Bucură-te, fiu al Silivriei;
- Bucură-te, slava Bisericii;
- Bucură-te, mândria Eghinei;
- Bucură-te, păzitorul Eladei;
- Bucură-te, chip și model de cucernic ierarh;
- Bucură-te, pavază și scăpare pentru orice monah;
- Bucură-te, luceafărul cel nou al Bisericii;
- Bucură-te, darul prin care se întăresc cucernicii;
- Bucură-te, cel prin care patimile se curățesc;
- Bucură-te, că prin tine pe Dumnezeu Îl slăvesc;
- Bucură-te, apărător neobosit al credincioșilor;
- Bucură-te, grabnic mijlocitor către Creator;
- Bucură-te, Sfinte Părinte Nectarie!

Condacul al 13-lea

O, preabunule părinte, luminătorul ortodocșilor, ierarhule al lui Hristos, Sfinte Nectarie! Stând în fața Tronului lui Dumnezeu, roagă-te neîncetat pentru iertarea păcatelor noastre și pentru întoarcerea noastră spre înfierea harului; căci neîncetat către Mântuitorul strigăm: Aliluia! *(acest Condac se zice de trei ori)*

Apoi se zice Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 373).

Rugăciune

Sfinte Nectarie, făcătorule de minuni, omule al lui Dumnezeu și împlinitorule al năzuințelor Duhului Sfânt, păstorule și limanule dumnezeiesc, lucrătorule credincios și sânguincios al viei celei de taină al lui Hristos, care, ca un rob credincios al lui Dumnezeu și săvârșitor al Tainelor Acestuia, ai fost învrednicit de către El de darul facerii de minuni și al vindecărilor minunate, mulți sunt cei ce au luat vindecare prin tine, cercetând cu credință și evlavie preacinstitele tale moaște: cei necăjiți, suferinzii de multe boli, mâhniri, supărări, nenorociri sau primejdii. Alții, departe găsindu-se și neputând veni cu trupul, dar crezând că ajutorul Atotputernicului Dumnezeu dăruit prin sfinții Săi - nu numai celor din apropiere, ci și celor de pe mare departe - îi ajută, au luat fiecare dăruirea cererii lor. De aceea, și noi, îndrăznim să cerem ajutorul și mila ta pe care să o reversi asupra noastră și să ne tămăduiești toate durerile, bolile și neputințele care au venit asupra noastră, pentru păcatele noastre.

Sfinte al lui Dumnezeu, Nectarie, făcătorule de minuni, robi netrebnci ai lui Dumnezeu suntem și ne aflăm în mare mâhnire, primejdie și supărare, căci vrăjmașii văzuți și nevăzuți, dinăuntru și dinafară, ca fiarele sălbatică, ziua și noaptea, viclenesc împotriva iubitei Mirese al lui Hristos, Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică, pentru a o dărâma și a o face să nu mai fie. Preaalesule ostaș al lui Hristos, noi, oile cele cuvântătoare pentru care Hristos Sângele Său l-a vărsat, îți cerem să-i izgonești și să-i împrăștii departe. Dar, de vreme ce nu suntem vrednici, pentru multele noastre păcate, ca din gurile noastre murdare și buzele necurate a ne ruga Preaiubitului de oameni și Preamilostivului Dumnezeu și Tată pentru dezlegarea cererilor și a necazurilor

noastre, a supărărilor care mereu ne însoțesc, scăpăm la marea ta milostivire și te rugăm, te implorăm cu durere, cu inimă înfrântă, cu suspine și cu lacrimi, să mijlocești pururea pentru noi împreună cu Preasfânta Maică a lui Dumnezeu și cu toți sfinții să fim izbăviți din multele primejdii, noi păcătoșii și nevrednicii și să ne mântuim prin harul și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, a Căruia este slava și puterea în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește *(de 3 ori)*.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

**ACATISTUL SFÂNTULUI
MARE MUCENIC MINA
(descoperitorul pagubelor)**

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Folositor și ajutor mare te-ai arătat lumii în primejdii, mucenice, că pe mulți ai izbăvit de pagube, furii urmărind, pierderile depărtându-le și celor ce aleargă la tine cu credință împlinindu-le cererea lor. Pentru aceasta, te rugăm să fii milostiv și nouă, care îți cântăm: Bucură-te Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorul!

Icosul 1

Întrupându-se Cuvântul lui Dumnezeu, s-a luminat făptura și printr-Însul a izvorât mulțimea mucenicilor, care au pătitit până la sânge, făcându-se apărători neputincioșilor; pentru aceasta, ție, Sfinte Mina, îți cântăm:

Bucură-te, stea neapusă;
Bucură-te, rază de nematerialnic foc;
Bucură-te, lumina celor păgubiți;
Bucură-te, căderea celor răpitori;
Bucură-te, taină care destăinuiește nelegiuirea;
Bucură-te, stavilă care oprești rătăcirea;
Bucură-te, stâlp care împiedici necuviința;
Bucură-te, adânc care pierzi lăcomia;
Bucură-te, suflare care întărești inimile suferinșilor;
Bucură-te, mână care descoperi furturile;

Bucură-te, lanț care fereci pe făptuitorul celor rele;
Bucură-te, negură care întuneci gândurile necurate;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 2-lea

Biruitoare grabnic te-ai făcut asupra prigonitorilor celor ce voiesc a răpi munca săracului amărât de soartă și a stinge viața lui, fiind amenințat de întâmplări; pentru aceasta, cântăm lui Dumnezeu laudă: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Să fie oprîți nelegiuîții a ne supune sub picioarele lor, sfinte, când se pornesc asupra noastră ca valurile mării ce vin spumegând pe aripile vânturilor turbate; ci, să cadă ca spicele țarinii de la fața ta, ca noi să te binecuvîntăm, zicând:

Bucură-te, nădejdea noastră cea tare;

Bucură-te, căderea nelegiuîților vrăjmași;

Bucură-te, îngrădirea nesățioaselor fiare;

Bucură-te, înfrânarea mândrilor răpitori;

Bucură-te, că se cutremură cei ce calcă poruncile tale;

Bucură-te, că se ticăloșesc cei ce nu cinstesc minunile tale;

Bucură-te, că se chinuiesc cei ce nu cheamă într-ajutor numele tău;

Bucură-te, că se tulbură cei ce te amărăsc;

Bucură-te, că se laudă cei ce îți mulțumesc ție;

Bucură-te, că de mila ta toată făptura se veselește;

Bucură-te, că de îngrozirea ta toți cei ce au greșit se pocăiesc;

Bucură-te, al umiliților izbăvitorule;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 3-lea

Dreptatea și pacea având în cugetul tău, ai părăsit tabăra Frigiei, nemaiputând suferi închinarea idolească; pentru aceasta, suindu-te în munte, cu post și cu rugăciuni ți-ai curățit sufletul de păcate și te-ai întărit în credința Domnului nostru Iisus Hristos, cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Păgânii, nemairăbdând viața ta cea sfântă, prin care se defăima înșelăciunea lor cea idolească, căci propovăduiai credința lui Hristos poporului și dovedeai că El este Dumnezeu, Care face minuni, iar nu pietrele și arama, te-au supus chinurilor ce le-ai primit cu dragoste; pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, cel ce ai fost frecat peste tot trupul cu târsine;

Bucură-te, cel ce ai fost ars pe urmă cu foc;

Bucură-te, cel ce ai răbdat usturimea ciulinilor;

Bucură-te, că ai fost străpuns peste tot cu sulite;

Bucură-te, că ai suferit pe tâmplele tale ciocane de fier;

Bucură-te, că și alte chinuri ai suferit cu răbdare;

Bucură-te, că n-ai cârtit împotriva lui Dumnezeu pentru pătimirea ta;

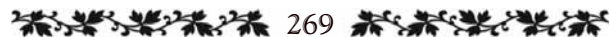
Bucură-te, că te-ai luptat împotriva trupului și a sângelui, cu bucurie ;

Bucură-te, că Alexandria s-a îngrozit de credința ta cea tare;

Bucură-te, că tiranii erau mustrați de cutezarea ta;

Bucură-te, că nemaivând cu ce te spăimânta, au poruncit de te-au tăiat cu sabia;

Bucură-te, că mulți din privitori te binecuvîntau zicând:

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătitorule!

Condacul al 4-lea

Fericita credință a Răsăritului ridicând în sfârșit crucea între popoarele păgânești după căderea tiranilor vrăjmași ai creștinătății, s-a zidit în Alexandria biserica ta, sfinte, de către un cetățean iubitor de Hristos, în vremea lui Constantin împăratul, și acolo s-au adus rămășițele moaștelor tale, cărora ne închinăm, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Glas ridicând către tine grăim: Grăbește, sfinte, a ne apăra; nu ne dezlipi nădejtile de mila ta cea mare, că unde vom năzui afară de tine să ne liniștim, după noianul păcatelor noastre; după Mântuitorul și Preacurata Lui Maică, la tine năzuim, cel ce ai pățimit cu dragoste pentru Hristos și pentru a noastră îndreptare. Tinde-ți mâna ta spre noi, mucenice, ca să te binecuvântăm cântând:

Bucură-te, aflătorul lucrurilor pierdute;
 Bucură-te, aducătorul lor în starea în care au fost;
 Bucură-te, lauda cetățenilor cinstiți cu fapta;
 Bucură-te, fericirea negustorilor cu bune măsuri;
 Bucură-te, păzitorul neadormit al satelor și al orașelor care suferă de pagube;
 Bucură-te, scăparea celor amenințați de văpaie și de vifor;
 Bucură-te, ușurarea popoarelor ce se amărăsc de năvălirile grozave și de asupririle nedrepte;
 Bucură-te, povățuitorul drumeților ce îți cer ajutorul;
 Bucură-te, scăparea corăbiilor cuprinse de vijelie și de furtuni;

Bucură-te, mângâierea a tot sufletul asuprit și amărât;

Bucură-te, și al nostru apărător grabnic în suferință;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătitorule!

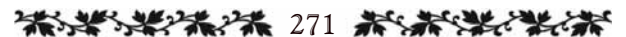
Condacul al 5-lea

Hrană de mântuire vieții noastre trimite-ne de la Dumnezeu, sfinte, ca să nu pierim de mulțimea patimilor ce se îndesesc în noi cu prisosință, că păcătoși suntem. Dar care păcat sau ce mulțime de greșale poate covârși vreodată nemărginita milostivire a lui Dumnezeu, având rugători cetele mucenicilor? Cu acelea și noi cântăm: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi, zice împăratul și prorocul David. Pentru aceasta, smerindu-ne până la moarte, cădem către tine, Sfinte Mare Mucenice Mina, cerându-ți să te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoșii, ca să ne liniștească durerile, biruind pe vrăjmașii care se luptă împotriva legilor Lui. Apropie-te dar, sfinte, apropie-te de noi cei ce pătimim, ca să slăvim minunile tale, cântând:

Bucură-te, al celor suferinzi mijlocitor fierbinte către Dumnezeu;
 Bucură-te, stăruitor grabnic către Dânsul;
 Bucură-te, ajutor puternic pentru cei ce păzesc poruncile Lui;
 Bucură-te, nădejde nerușinată a creștinilor;
 Bucură-te, tămâie bineprimită la cer în rugăciune;
 Bucură-te, vas ales al Sfintei Treimi;
 Bucură-te, cel ce nu voiești răutățile oamenilor;
 Bucură-te, cel ce plângi pentru nepriceperea lor;
 Bucură-te, cel ce pururea îi îndemni la fapte bune;

Bucură-te, că îi povățuiești a vieții în unire și dragoste;

Bucură-te, că pe mulți i-ai adus la pocăință;

Bucură-te, că pentru toți te rogi pururea;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 6-lea

Fvreul care era asuprit de creștin, prin tănuirea banilor ce îi lăsase spre păstrare la el până la întoarcerea sa, s-a botezat văzând minunea când i-ai descoperit adevărul. Iar creștinul, îngrozindu-se de fapta ce făcuse spre vătămarea sufletului pentru iubirea de argint, s-a pocăit, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Pe călcătorul de jurământ creștin și vicleanul prieten al iudeului, ieșind din biserica ta, unde mărturisise neadevărul că nu are știință de acei bani, l-a răpit calul și pierzând în cale inelul și o cheiță, cu acelea tu te-ai arătat acasă femeii lui, spunându-i ca să trimită bărbatului ei aurul iudeului, precum a și urmat și îndată s-a descoperit vicleșugul; drept aceea, cântăm ție:

Bucură-te, vădirea vicleșugului tăinuit;

Bucură-te, aflarea aurului răpit;

Bucură-te, rușinarea faptelor rele;

Bucură-te, amărăciunea urmării lor;

Bucură-te, împlinirea datoriiilor creștine;

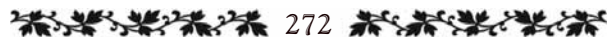
Bucură-te, creștinătorul iudeului rătăcit;

Bucură-te, pocăința creștinului pierdut;

Bucură-te, lauda Bisericii Răsăritului;

Bucură-te, că prin a ta minune s-a arătat puterea darului;

Bucură-te, că prin a ei lucrare două suflete s-au izbăvit;

Bucură-te, a lui Hristos vrednicule lăudător;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 7-lea

Lașurile fermecate ale diavolului cu care înfășoară sufletele cele slabe spre a le trage la el, cum s-ar putea sfărâma de nu am avea cugetul veghetor spre mântuire? Acesta, dar, întărindu-se prin puterea sfinților mucenici aleși de Dumnezeu, risipește negura înșelăciunii și dezleagă legăturile vicleanului prin pocăință, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Slavă Ție Împărate Sfinte, Dumnezeule Atotputernice, care dintre noi oamenii și pentru noi ai ales pe sfinții Tăi mucenici și apostoli, ca să ne izbăvească de cursele vrăjmașului și să ne împărtășească de bunătățile Tale cele nemărginite! Ca în acest chip să se preaslăvească numele Tău cel întru tot sfânt, și să cântăm:

Bucură-te, Sfinte Mina, cel de toți iubit;

Bucură-te, mucenic preafericit;

Bucură-te, luptător neostenit;

Bucură-te, cuget neprihănit;

Bucură-te, viteaz neobosit;

Bucură-te, priveghetor neadormit;

Bucură-te, doctor iscusit;

Bucură-te, judecător nemituit;

Bucură-te, sprijinitor nepărtinitor;

Bucură-te, dar nesfârșit;

Bucură-te, de daruri dătătorule;

Bucură-te, de multe minuni făcătorule;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 8-lea

Numele tău mai mult ca al oricărui alt sfânt, s-a făcut creștinilor mai dorit, Sfinte Mina, pentru aflarea grabnică și îndestularea oricărei pagube suferite de dânșii; pentru care, și astăzi, pătimind, cei ce stau înaintea icoanei tale cu credință, se roagă a te milostivi spre ei, mângâindu-i și îndeplinind cererea lor, ca să-ți aducă laudă, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Obosiți de valurile întâmplărilor ce vin asupra noastră, nu ne putem lupta și nici nu suntem vrednici de milostivire, pentru că pocăință nu avem, adâncindu-ne în gânduri și în fapte urâte; pentru aceasta, cădem înaintea ta, să ne izbăvești de ispitele ce ne apasă și să ne întărești în dragostea lui Dumnezeu, ca să scăpăm de vrăjmași și să-ți cântăm:

Bucură-te, turn de tărie;
 Bucură-te, rază de bucurie;
 Bucură-te, ancoră tare;
 Bucură-te, zid de scăpare;
 Bucură-te, gând întăritor;
 Bucură-te, liman izbăvitor;
 Bucură-te, lumină sfântă;
 Bucură-te, armă nebiruită;
 Bucură-te, înger ceresc;
 Bucură-te, dar dumnezeiesc;
 Bucură-te, al creștinilor apărătorule;
 Bucură-te, al săracilor miluitorule;
 Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătitorule!

Condacul al 9-lea

Pățimiri pe care tu le-ai răbdat să ne fie în ajutorul patimilor noastre și rănile trupului tău, acoperământ

durerilor ce ne tulbură toată odihna. Dă-ne, dar, în primejdii, răbdarea ta, sfinte, ca printr-înșă să dobândim mântuirea sufletului și întărirea neputințelor noastre, spre a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

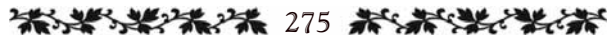
Icosul al 9-lea

Cu sângele tău cel curs pentru dragostea lui Hristos, spală întinăciunea păcatelor noastre, preafericite și cu mulțimea minunilor, schimbă cugetele celor ce ne prigonesc, spre a nu fi osândiți pentru nedreptate și să nu întunece adevărul pricinilor ce avem, după a lor plăcere, că tu ești cel ce descoperi toate nelegiuirile și ție se cuvine a cânta:

Bucură-te, mângâierea celor asupriți în judecăți;
 Bucură-te, biruința ostașilor ce se luptă pentru credință;
 Bucură-te, pământ roditor de fapte bune;
 Bucură-te, floare frumoasă din părțile Siriei;
 Bucură-te, mărgăritar ales de Dumnezeu;
 Bucură-te, trandafir mirositor între spinii idolești;
 Bucură-te, piatră scumpă din comorile Egiptului;
 Bucură-te, dar prin care s-a împlinit menirea magilor de la Răsărit;
 Bucură-te, cedru crescut între cedrii Libanului;
 Bucură-te, câmp adăpat de apele Iordanului;
 Bucură-te, strajă neadormită mănăstirilor din Muntele Sfânt;
 Bucură-te, povățuitor osârdnic celor ce merg la mormântul Mântuitorului;
 Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătitorule!

Condacul al 10-lea

Rămășițele călătorului omorât de gazda făcătoare de rău, spre a-i lua aurul cu care mergea la biserica ta, tăindu-l bucăți și îngropându-l în grădina sa, tu le-ai dezgropat a doua zi, refăcându-l precum a

fost și dându-i viață. De care minune îngrozindu-se ucigașul, a căzut la picioarele tale cu lacrimi, rugându-se să nu-l pierzi. Iar călătorul, deșteptat ca din vis după moarte, a dat lui Dumnezeu laudă, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zadarnică a fost sârguința vinovatului de a putea ascunde uciderea aceluia străin, pe care, înnoptând la dânsul, l-a găzduit; că tu, urmându-i nevăzut, pentru dragostea ce avea către tine, te-ai arătat a doua zi ca un ostaș împărătesc, cerând să-ți dea pe călător; despre care tăgăduind că avea știință, i-ai descoperit fapta și l-ai muștrat cumplit. Pentru aceasta, cântăm ție:

Bucură-te, minune mai presus de toate minunile;
Bucură-te, cel care ai primit darul de a reface și a da viață trupului tăiat în bucăți;

Bucură-te, că vinovatul s-a îngrozit de puterea ta;
Bucură-te, că ucisul spăimântându-se, nu cunoștea de ce este muștrat acela;

Bucură-te, că fapta aceasta n-ai voit să o descoperi îndată;

Bucură-te, că prin iconomia ta amândoi se găseau uimiți;

Bucură-te, cel prin care călătorul și-a îndeplinit voința, închinându-se ție;

Bucură-te, că și făgăduinței lui a urmat, aducând în biserica ta mari daruri;

Bucură-te, mângâietorule al tuturor ce aleargă la tine;

Bucură-te, izbăvitorule al celor ce te cinstesc, mărite;

Bucură-te, înzestrătorule al fetelor sărace;

Bucură-te, ușurătorule al celor căzuți în datorii grele;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 11-lea

Maina aceasta mare a sfintei pronii, care prin tine s-a săvârșit, Sfinte Mina, putându-se reface trupul cel tăiat în bucăți al călătorului ucis și a se aduce iarăși la viață, este de nepătruns. Pentru care, minunându-ne de darul ce ți s-a dat ție de la Dumnezeu, cu credință cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Lubitorul de sine, Eutropie, a făgăduit un vas de argint pentru biserica ta, și făcând două deopotrivă, acel cu numele tău i s-a părut mai frumos decât cel pentru dânsul, drept care a hotărât să-l oprească pentru sine. Tu, însă, nesuferind înșelăciunea aceasta, ai luat vasul de la sluga lui când se spăla în corabie și cu dânsul dimpreună l-ai ținut în mare până când s-a muștrat Eutropie însuși de lăcomia sa. Pentru aceasta, cântăm ție:

Bucură-te, că îndată ai scos pe slugă cu vasul din mare;

Bucură-te, că sluga s-a înfățișat stăpânului său întreg și nevătămat;

Bucură-te, că el, mulțumind lui Dumnezeu, a și dus vasul la biserică;

Bucură-te, muștrătorul lui Eutropie pentru îndrăzneala ce făcuse;

Bucură-te, îndreptătorul purtării sale cele lacome;

Bucură-te, scăparea slugii de la moarte pentru nevinovăția sa;

Bucură-te, că prin aceasta ai vrut să arăți puterea adevăratei credințe;

Bucură-te, că pentru faptă, iar nu pentru lucru, ai înfrânt voința cea rea;

Bucură-te, că lui Dumnezeu s-a adus prin aceasta laudă;

Bucură-te, că numele Lui s-a preaslăvit prin facerea minunilor tale;

Bucură-te, că pentru Dânsul ai pățimit, ca să biruiști cu Dânsul;

Bucură-te, mucenice prea folositorule;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pățitorule!

Condacul al 12-lea

Văzându-se Sofia, o femeie oarecare din părțile Feozaliei, care venea la biserica ta să se închine, amenințată a fi batjocorită pe cale de un oștean, a cerut ajutor de la tine cu glas, și îndată ai izbăvit-o de năvălirea acestuia, vădindu-l cu rușine către mai mulți; după care, femeia a dat lui Dumnezeu laudă, cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Șchiopul și o femeie mută, care de mult timp stăteau lângă biserica ta, ca și alți bolnavi, așteptând vindecarea, te-au văzut la miezul nopții, zicând: Șchiopule, scoală pe femeia aceea și mergi de aici! La care cuvinte, mâhnindu-se șchiopul, pentru că s-a crezut depărtat de tine, nu făcea nici o mișcare; tu, însă, repetând porunca, el a trebuit să asculte și îndată s-au văzut amândoi vindecați; pentru aceasta cântăm ție:

Bucură-te, că șchiopul, spăimântându-se a fugit;

Bucură-te, că muta, spăimântându-se a vorbit;

Bucură-te, că și alți bolnavi ai tămăduit;

Bucură-te, că pe necredincioși i-ai smerit;

Bucură-te, că pe iubitorii de Hristos i-ai veselit;

Bucură-te, că pe străini i-ai adăpostit;

Bucură-te, că pe flămânzi i-ai hrănit;

Bucură-te, că pe văduve le-ai miluit;

Bucură-te, apărătorule al celor din primejdii;

Bucură-te, îndestulătorule al celor prădați;

Bucură-te, izbăvitorule al Sofiei;

Bucură-te, mângâietorule al asupriților;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pățitorule!

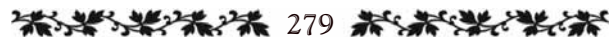
Condacul al 13-lea

O, preafericite Mucenice Mina, ascultă rugăciunea noastră ce o aducem din toată inima, ca să ne izbăvești pe noi de boli și de primejdii, spre a cinsti pomenirea ta și a mărturisi minunile, pe care cu puterea darului Sfântului Duh le faci nouă celor ce cu credință cântăm: Aliluia! (*acest Condac se zice de trei ori*)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 393).

Rugăciune

O, preasfinte și întru tot lăudate, Mare Mucenice Mina, de minuni făcătorule, primește această rugăciune de la mine nevrednicul robul tău, căci către tine ca la un adevărat izvor de tămăduiri și grabnic folositor și ajutor preaminunat scap eu ticălosul și către sfânt chipul icoanei tale cu lacrimi fierbinți mă rog ție: Vezi, sfinte, paguba mea, vezi sărăcia și ticăloșia mea; vezi bubele și rănile trupului și sufletului meu. De aceea, mă rog ție, fericite și Sfinte Mina, grăbește de mă ajută cu neîncetatele și sfintele tale rugăciuni și mă sprijinește pe mine robul tău. Ia aminte la suspinele mele și nu mă trece cu vederea pe mine, ticălosul și necăjitul, că știu, sfinte al lui Dumnezeu, că deși ai pățimit suferințe grele și chinuri înfricoșătoare de la cei fără de lege pentru dragostea lui Hristos, dar prin acele suferințe astăzi viețuiești luminat și ai aflat dar de la Dumnezeu, fiindcă ne-am încredințat că și după plecarea ta din viața aceasta trecătoare, cel ce a năzuit la sfântă biserica ta și cu

credință și s-a rugat, nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat pe tine întru ajutor și nu l-ai auzit? Sau cine te-a chemat pe tine, de minuni făcătorule, și tu l-ai trecut cu vederea? Sau cine în pagube fiind și alergând spre ajutorul tău, nu i-ai descoperit paguba lui?

Minunile și ajutorul tău m-au făcut și pe mine, ticălosul și mahnitul, ca să alerg la ajutorul tău. Am auzit de neguțătorul acela din pământul Isauriei, care venea la biserica ta spre rugăciuni; nu numai că ai vădit pe ucigașul său și l-ai scos din paguba lui dându-i îndărăt punga cu galbeni, dar, o, minune, că și din mort și tăiat în bucăți, tu l-ai vindecat și l-ai făcut sănătos. Asemenea și lui Eutropie, din mare i-ai scos sluga cu vasul cel de aur ținut în mâini, fiindcă îl făgăduise bisericii tale. Tot așa și femeia Sofia, care venea spre închinare în sfânt locașul tău, nu numai că a fost izbăvită de ostașul acela ce o silea spre păcat, dar și pe ostaș, după cuviință l-ai certat. La fel și schiopul care venea la sfântă biserica ta spre închinare, cu rugăciune îndată l-ai tămăduit. Asemenea și femeii celei mute, i-ai deschis graiul și vorbea curat. De asemenea, când evreul dăduse prietenului său creștin o pungă cu galbeni, pe care creștinul tăgăduia că a primit-o, jurând pentru aceasta chiar în biserica ta, tu numai că ai izbăvit pe creștin de jurământ, dar și evreul, văzând minunea ta, a crezut întru tine și a venit la credința creștină. Aceste minuni ale tale, sfinte, m-au făcut și pe mine a crede că la orice facere de bine ești gata ajutător, grabnic folositor și minunat. De aceea, încredințat sunt că pe toți cei ce alegă la tine, cerând cu credință ajutor, nu-i treci cu vederea. Pentru aceasta, și eu cred că tu acela și ești, sfinte, ca atunci și astăzi, că oricine a alergat la tine nu s-a întors neajutorat. De aceea și eu acum, fiind mahnit și în pagubă, alerg la tine cu credință și cu lacrimi și îngenunchind, mă rog ție, Sfinte și Mare Mucenice Mina, ca să te rogi pentru mine păgubitul

și mahnitul, lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Celui ce n-a trecut cu vederea rugăciunea ta cea mucenicească, ci te-a ascultat și te-a întărit și te-a primit în cereștile locașuri. Către Acela roagă-te ca să fiu și eu ajutat și miluit pentru rugăciunile tale, și din pagube și necazuri izbăvit, ca să laud și bine să cuvânteș și să slăvesc întru tot lăudatul și preaputernicul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

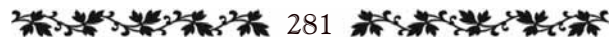
Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (*de trei ori*).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI SFINȚITULUI MUCENIC CIPRIAN (dezlegătorul vrăjilor și al farmecelor)

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Cel ce mai înainte ai fost învățator răutății, și te-ai arătat arhieru prin cinstita fecioară Iustina, și ca un păstor înțelept, din spinii înșelăciunii ai înflorit ca o floare prea frumoasă și pe noi credincioșii ne-ai umplut cu miresmele tămăduirilor și de razele minunilor tale, întărește-ne ca să-ți cântăm ție: Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Icosul 1

Minunată s-a arătat viața ta, sfinte, că din pruncie slujirii idolești ai fost închinat, dar cunoscând Domnul râvna ta după cunoașterea cea adevărată, ți-a descoperit ție, printr-o fecioară curată, pe Hristos, singur-Adevărul, de care taină și pronie dumnezeiască minunându-ne, cu credință cântăm ție:

Bucură-te, cel ce ai înfrânt slujirea idolească;

Bucură-te, că ai vădit înșelăciunea diavolească;

Bucură-te, că după cunoștința adevărului ai râvnit;

Bucură-te, cel ce și în cunoștința păgânească te-ai arătat iscusit;

Bucură-te, cel ce diavolești meșteșuguri și vrăjitorii ai cunoscut;

Bucură-te, că toate acestea, mai apoi, de ocară le-ai făcut;

Bucură-te, că poți să ne scapi de ispita diavolească;

Bucură-te, că ne izbăvești de rătăcirile eretice;

Bucură-te, că ne arăți calea spre adevăr;

Bucură-te, că rugăciunile tale de tot răul ne scapă;

Bucură-te, ajutorul celor înviforați;

Bucură-te, că lumina ta tuturor o împarți;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 2-lea

Cu meșteșugurile vrăjilor tale, multe pagube și răutăți ai săvârșit la început. Dar, apoi, la cunoștința adevărului venind, ai răscumpărat vremea, aducând din rătăcire pe mulți la Hristos și învățându-i să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Cartagina, Antiohia și Egiptul te-au hrănit din pruncie cu cunoștința diavolească și cu spurcata învățătură a slujirii idolești, dar Domnul, cu negrăita milostivirea Sa cea nebiruită de păcatele omenești, printr-o fecioară curată ți-a rânduit întoarcerea; pe care, cu milostivire slăvinduo, ție, celui ce te-ai învrednicit a o dobândi, îți cântăm:

Bucură-te, că Dumnezeu te-a întors de la păgâneasca slujire;

Bucură-te, că așa ai cunoscut a Sa milostivire;

Bucură-te, îți aducem noi, închinătorii lui Hristos;

Bucură-te, că întorcându-te, pe mulți la Dumnezeu i-ai întors;

Bucură-te, că și azi ești pildă vie celor rătăciți;

Bucură-te, că luminezi calea celor de eresuri orbiți;

Bucură-te, că păzești Biserica oilor cuvântătoare de rătăcire;

Bucură-te, că o aperi pe ea de dosădire;

Bucură-te, îți cântăm ție cu umilință;

Bucură-te, izbăvitorule de vrăjmașul cel rău;

Bucură-te, tămăduitorule al celor ce caută sprijinul tău;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 3-lea

In chip minunat ți-a rânduit Dumnezeu întoarcerea de la slujirea păgânească, sfinte, că mai întâi a ales o fecioară curată cu numele Iustina care, prin propovăduirea diaconului Prailie, aflând taina întrupării lui Hristos și sfânta Sa învățătură, de la păgânătate a venit la creștinească credință, învățându-se a slăvi pe Dumnezeu și a-I cânta Lui: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Ca într-un pământ bun căzând sămânța propovăduirii lui Hristos în inima Iustinei, a adus mult rod, căci aceasta împreună cu părinții săi a venit la Hristos, slujindu-I Lui în rugăciune, în post și înfrânare, pe care lucru minunat văzându-l ne uimim, înțelegând în ce chip tainic orânduiește Dumnezeu întoarcerea celor aleși ai Săi la lumină, și cântăm ție, celui ce îndelungă vreme ți s-a pregătit cărarea:

Bucură-te, că darul te-a cunoscut pe tine a fi vas ales;

Bucură-te, că mai întâi Sfânta Iustina, fecioara cea curată, pe calea Domnului a purces;

Bucură-te, că printr-însa ți s-a pregătit cărarea întoarcerii la Hristos;

Bucură-te, că Sfânta Iustina, întâi pe părinții săi de la păgâneasca slujire i-a întors;

Bucură-te, că Sfânta Iustina, mireasă aleasă a lui Hristos s-a dovedit;

Bucură-te, că Lui, în post și multă rugăciune I-a slujit;

Bucură-te, că sufletul ei s-a arătat pământ cu multă rodire;

Bucură-te, că ne-a învățat a ne închina Ziditorului, iar nu la a Sa zidire;

Bucură-te, că și azi dați lumină celor îndoielnici;

Bucură-te, că la voi aleargă cei ce în credință se arată șovăielnici;

Bucură-te, și împreună cu Sfânta Iustina roagă-te pentru noi;

Bucură-te, că prin rugăciunile voastre ne izbăvim din nevoi;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 4-lea

Văzând râvna cea mare a fecioarei către Hristos, căci pe mulți începuse a-i întoarce de la păgâneasca slujire, urătorul de bine și al oamenilor, a pornit asupra-i cumplitul război al răutății, dar ea, întărindu-se cu semnul Crucii, prin rugăciune zdrobea puterea diavolului, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Cu multă iscusință a socotit vrăjmașul neamului omenesc a o abate pe Sfânta Iustina de la calea mântuirii, dar nu a priceput vicleanul că astfel luca întoarcerea spre mântuire și spre dumnezeiasca slujire încă și a altor vase ale lui Dumnezeu, și cursă înșelătoare cu meșteșug a întins ei, prin tânărul Aglaid scolasticul, voind a o vâna pe dânsa spre petrecerea cea în necurăție. Dar, întărită fiind de puterea lui Hristos, păzită a fost de toată spurcăciunea, pentru care și noi, uimiți de înțeleptele orânduiri ale lui Dumnezeu, grăim ție:

Bucură-te, că nimic nu au izbutit cursele diavoleşti asupra fecioarei celei curate;

Bucură-te, că prin Aglaid scolasticul, buna ta râvnă trebuia să se arate;

Bucură-te, că așa orânduiește Dumnezeu cărările mântuirii;

Bucură-te, că ne înveți pe noi a fi tari și statornici la vremea ispitirii;

Bucură-te, că fecioara, de uneltiri viclene nu s-a arătat ispitită;

Bucură-te, că prin darul cerescului ei Mire, de tot răul a fost păzită;

Bucură-te, că meșteșugitele curse nu au înșelat-o;

Bucură-te, că mieluşeaua lui Hristos statornică, buna sa râvnă a arătat-o;

Bucură-te, că pilda ei trebuie să ne stea înaintea;

Bucură-te, sfinte, că ai prețuit curăția ei cuminte;

Bucură-te, că prin ale voastre rugăciuni suntem apărați de multe ispite;

Bucură-te, și ale noastre rugăciuni fă-le înaintea Domnului bine primite;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 5-lea

Neputând Aglaid nici cu ademeniri viclene și nici cu sila a o atrage pe fecioară de la păzirea curăției sale, a alergat la tine, Sfinte Cipriane prea slăvite, care pe atunci erai cunoscut ca jertfitor idolesc și mare vrăjitor și fermecător. Căci așa orânduise Dumnezeu taina întoarcerii tale la Hristos, de care negrăită înțelepciune noi, minunându-ne, cântare aducem Lui: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Cu necurata putere a vrăjilor tale ai încercat atunci, Sfinte Cipriane, a ispiti curăția fecioarei Iustina, ca să o pleci pe ea spre dorirea cea aprinsă, spre

necurăția lui Aglaid. Și s-a tulburat sufletul curat al fecioarei de războiul pe care diavolul îl ridicase asupra ei, dar întărindu-se cu semnul Sfintei Cruci și cu puterea rugăciunii, a biruit săgețile aprinse, cele pornite împotriva-i. De care lucru aflând, amar te-ai întristat, dar noi cântăm ție:

Bucură-te, Sfinte Cipriane, că întristarea aceasta spre bucurie s-a arătat roditoare;

Bucură-te, că s-a păzit curăția neprihănitei fecioare;

Bucură-te, că s-a frânt boldul satanei prin cinstita Cruce;

Bucură-te, că și azi rugăciunea ta biruiește împotriva diavolului aduce;

Bucură-te, că și nouă, credința Sfintei Iustina spre pildă ne stă înaintea;

Bucură-te, că și ție însuși, spre ajutor s-a făcut, sfinte;

Bucură-te, că așa ai cunoscut amăgirea vrăjilor idolești;

Bucură-te, că acum, cu rugăciunile tale, toată puterea celui rău biruiești;

Bucură-te, că pe voi, Sfinților Ciprian și Iustina, vă chemăm în ajutor;

Bucură-te, că v-ați făcut biruitori asupra tuturor rătăcirilor;

Bucură-te, că prin tine, Sfinte Cipriane, s-a vădit zădărnicia credințelor păgânești;

Bucură-te, că și azi farmecele și descântecele ca spurcate vrăjitorii le vădești;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 6-lea

Văzând biruindu-se meșteșugirea vrăjilor tale cu puterea Crucii, ți-ai înnoit atacurile împotriva fecioarei Iustina, căci așa a voit Domnul ca să se

vădească marea neputință și înșelăciunea uneltirilor diavolești, și să se arate puterea numelui lui Hristos, ca văzând minunea, toți să-L laudăm pe El, cântând: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Smerindu-și trupul său cu postul și rugăciunea și cu haină aspră îmbrăcându-se, Sfânta Iustina a biruit atacurile pe care mai tare diavolul le pornise împotriva ei. Iar el, uneltind cu vicleșug, ca și oarecând pe Eva să o amăgească, sub chipul unei femei venind, cu amăgitoare vorbe încerca să o ispitească ca și cum ar fi voit să urmeze vieții și curăției ei. Dar, acest chip de ademenire înțelegându-l, Sfânta Iustina, a biruit uneltirile lui, pentru care noi grăim:

Bucură-te, Sfinte Cipriane, că stăruind în prigonirea fecioarei, ai vădit puterea rugăciunii;

Bucură-te, că fecioara nu s-a amăgit de duhul înșelăciunii;

Bucură-te, că prin stăruința ta în prigonire, ca și oarecând Sfântul Pavel, statornic te-ai arătat;

Bucură-te, că statornicia ta în rău, îndelung iubitatorul de oameni Dumnezeu a răbdat;

Bucură-te, că mai înaintea a cunoscut Domnul că vei fi statornic și în credință;

Bucură-te, căci ca și Sfântul Pavel, ai vădit că cele rele le lucrezi doar din neștiință;

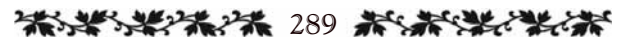
Bucură-te, că prin fecioara cea curată, Hristos te-a luminat;

Bucură-te, că prin ea, Calea, Adevărul și Viața ai aflat;

Bucură-te, că și pe cei ce sunt întru întunericul rătăcirii, îi luminezi;

Bucură-te, că acum în lumina cereasca te desfătezi;

Bucură-te, și ne întoarce pe noi din orice rătăcire;

Bucură-te, îți cântăm ție, căutând prin tine mântuire;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 7-lea

Aflând că prin acea vicleană uneltire nimic nu a sporit diavolul împotriva curăției Sfintei Iustina, ai voit sa afli cu ce putere îl biruiește ea, zdrobind toate meșteșugurile lor și ți s-a adevărit că nu poate diavolul nici a privi spre semnul Crucii, căci foc ce-l arde și departe îl gonește este ea împotriva-i. Astfel ai început, o, Sfinte Cipriane, a înțelege puterea cu care se înarmează toți închinătorii Crucii când aduc ei cântarea de laudă: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Măhnit ai fost mai întâi, o, sfinte, când ai văzut că puterea vrăjilor diavolești, pe care le credeai neînvinse încă din pruncia ta, este biruită de o fecioară neputincioasă cu firea. Dar, apoi, mintea ta cea doritoare de desăvârșita cunoaștere a început să se lumineze prin cunoștința adevărului; de care, bucurându-ne, îți cântăm:

Bucură-te, vas primitor de adevărată lumină;

Bucură-te, că ai venit la cunoștința adevărului printr-o fecioară creștină;

Bucură-te, cel ce din pruncie ai dorit cunoașterea cea adevărată;

Bucură-te, că astăzi diavolii de frica ta tresaltă;

Bucură-te, că ai înfrânt puterea cu care ei odinioară te-au supus;

Bucură-te, că lumea de uneltirile diavolești e păzită;

Bucură-te, că prin aceasta credința noastră e întărită;

Bucură-te, corabie ce ai înfruntat marea cea înviforată;

Bucură-te, că lumina lui Hristos, ca un far în furtună ți-a fost arătată;

Bucură-te, că și pe noi, păcătoșii, ne aduci la liman liniștit;

Bucură-te, că pe mulți, să-i smulgi din al patimilor noian ai izbutit;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 8-lea

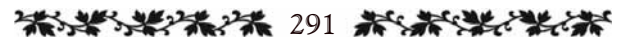
Voind să te amăgească diavolul cu uneltirile lui, a iscodit altă înșelăciune, și mai vicleană, ca să vă înșele pe toți. Astfel, s-a prefăcut luând chipul Sfintei Iustina și a intrat la Aglaid; acesta, crezând că nălucirea e adevărată, a strigat-o pe nume, dar, minune, numai la auzul numelui fecioarei nălucirea s-a risipit. Iar noi, înspăimântați fiind, cântăm lui Dumnezeu, Celui ce a dat o așa putere oamenilor bineplăcuți Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Cu spaimă cumplită a alergat Aglaid la tine, Sfinte Cipriane, spunându-ți cele petrecute, iar tu, rușinat, fiindcă se vedea zădărnicia și amăgirea vrăjilor tale, ai încercat nenumărate alte chipuri de asemănare ca să-l poți face pe Aglaid sau pe tine însuși să vă puteți apropia de casa Sfintei Iustina. Dar, fiind voi cu cuget necurat, nimic nu ați izbutit, căci însuși Mirele Cel ceresc păzea curăția preaițeleptei fecioare; pentru care, noi cu umilință cântăm:

Bucură-te, că nu ai amăgit-o nicidecum pe fecioara cea curată;

Bucură-te, că prin statornica Iustina multe taine s-au vădit;

Bucură-te, că, mai întâi, puterea diavolului a fi neputincioasă s-a dovedit;

Bucură-te, că puterea nebiruită a lui Hristos și a Crucii Sale s-a arătat;

Bucură-te, că ai cunoscut cum întărește Dumnezeu pe sfinții Săi în chip minunat;

Bucură-te, că și azi credințele rătăcite din lume izgonești;

Bucură-te, și ne înarmează pe noi prin credință împotriva celui rău;

Bucură-te, și ne dă biruință împotriva diavolului, nouă, celor ce chemăm numele tău;

Bucură-te, și împreună cu fecioara cea curată scapă-ne de ispitele cele neașteptate;

Bucură-te, și cursele lui Veliar sfărâmă-le și fă-ni-le nouă arătate;

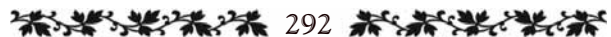
Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 9-lea

Neizbutind nimic împotriva credinței celei neclintite a Sfintei Iustina și a curăției ei prin încercarea de a o arunca în prăpastia iubirii de plăceri trupești, ai căutat a o supune pe dânsa prin isпитirile durerii, pornind asupra-i, ca și oarecând asupra lui Iov, mulțime de nenorociri. Dar ea, neîncetat rugându-se, ca și David grăia: Nu voi muri, ci vie voi fi și voi povesti lucrurile Domnului, și pentru toate proslăvea pe Dumnezeu, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Dar nu numai asupra ei, ci și asupra rudeniilor ei și asupra a toată cetatea slobozind blestemul, ai adus, o, Sfinte Cipriane, vătămare, din mânia cea neîmblânzită și din rușinea cea multă ce ți se făcuse, încât mulți cetățeni, pentru a izbăvi cetatea de

mulțimea vrăjilor tale, au mers la Sfânta Iustina voind a o sili pe ea să nu se mai împotrivescă lui Aglaid. Dar ea, nu prin însoțire necurată, ci prin curate și fierbinți rugăciuni, a izbăvit pe toți de tot răul, batjocorind meșteșugurile vrăjitoarești; pentru aceea, cu toții văzând minunea, lăudăm pe Dumnezeu, și cântăm ție:

Bucură-te, că nici iscodirile cele rele, la rău nu au înduplecat-o;

Bucură-te, că Sfânta Iustina s-a dovedit slujirii lui Hristos vas plecat;

Bucură-te, că mulți din aceia au cunoscut pe Hristos prin minunata ei tămăduire;

Bucură-te, că întreaga cetate a luat printr-înșă izbăvire;

Bucură-te, că mulți au venit atunci la credință;

Bucură-te, că tu însuși ai fost zdruncinat în întreaga ta ființă;

Bucură-te, că, pentru a doua oară, ai fost puternic cutremurat;

Bucură-te, că încrederea în puterea vrăjilor tale ți s-a destrămat;

Bucură-te, că așa a binevoit Dumnezeu, prin minunata fecioară a-ți lucra mântuirea;

Bucură-te, că ne înveți pe noi a răbda îndelung când suntem ispitiți;

Bucură-te, că ne întărești a rămâne în credință statornici și neclintiți;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 10-lea

Rușinat fiind, Sfinte Cipriane, de înfrângerea ce ai suferit-o printr-o tânără fecioară, tu, cel mult învățat și iscusit foarte în lucruri vrăjitoarești, și înștiințându-te că toate meșteșugurile viclene cu puterea Crucii și cu numele lui Hristos au fost biruite, ți-ai

venit întru simțire și întru cunoștința adevărului, și ai început a dosădi pe diavoli, slăvind pe Dumnezeu și cântându-I Lui: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Văzând că te-ai trezit din somnul și întunericul neștiinței și cu mânie sfântă îl ocărăști, acum și pe tine, slujitorul idoleștii închinări și al diavoleștilor meșteșuguri vrăjitoarești, ca să te piardă s-a pornit diavolul cu putere multă, încercând să teucidă. Și, neavând tu nici un ajutor de la nimeni să te izbăvească, ți-ai adus aminte de semnul Crucii, prin care se împotriva Sfânta Iustina și, chemând numele lui Hristos, ai biruit puterea diavolului, de care lucru prea minunat, cutremurați fiind, cântăm ție:

Bucură-te, Sfinte Cipriane, că prin fecioara Iustina ai venit la chemarea numelui lui Hristos;

Bucură-te, că întru numele Lui ai zdrobit pe diavolul ce se pornise împotriva ta mai ales;

Bucură-te, că ai aflat Lumina cea adevărată;

Bucură-te, împreună cu fecioara cea curată;

Bucură-te, că spre spurcata însoțire n-ai putut să o pleci;

Bucură-te, că în lumina lui Hristos, acum împreună cu ea petreci;

Bucură-te, și ne întărește și pe noi în chemarea numelui lui Hristos;

Bucură-te, că ni l-ai arătat nouă a fi dar prea luminos;

Bucură-te, că și prin tine a sporit Biserica cea biruitoare;

Bucură-te, că te-a câștigat la credință Sfânta Iustina, cea curată ca o floare;

Bucură-te, și ne învață și pe noi a păzi curăția;

Bucură-te, și izbăvește din nevoi pe cei ce iubesc fecioria;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 11-lea

Arzându-ți toate cărțile tale cele vrăjitoarești înaintea credincioșilor, ai alergat la episcopul creștinesc, cerându-i lui să te unească prin Botez cu Dumnezeu Iustinei și având tu inima înfrântă și multă plângere pentru toate relele ce le-ai făcut în viața ta de până atunci, primit ai fost în turma lui Hristos, căci a cunoscut episcopul buna ta râvnire. Și precum te-ai arătat odinioară grabnic la rău, te-ai dovedit apoi aprig râvnic și slujitor vrednic al Dumnezeului Celui adevărat, aducându-I neîncetat cântarea: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Cu mare osârdie ai alergat, Sfinte Cipriane, pe calea cea strâmtă și anevoioasă, după ce ai aflat că Hristos este Calea cea adevărată, dorind să răscumperi vremea petrecută în spurcata slujire idolească și totdeauna plângând pentru faptele cele rele de mai înainte. Drept aceea, ai mers din putere în putere și din bunătate în bunătate, încât degrab te-ai învrednicit a primi nu numai Botezul, ci ai pășit din treaptă în treaptă până la cinstea de episcop, păstorind cu râvnă turma lui Hristos. Iar pe fecioara Iustina, diaconiță și egumenă într-o mănăstire de fecioare ai făcut-o. Pe care cinstită înălțare văzând-o, cu bucurie cântăm ție:

Bucură-te, Sfinte Cipriane, că așa răsplătește Dumnezeu inima curată;

Bucură-te, că a cunoscut Dumnezeu râvna ta după cunoștința cea adevărată;

Bucură-te, că așa miluiește Dumnezeu pe cei ce îndelungi ispitiri suferă;

Bucură-te, că așa te-ai arătat arhiereu prea sfințit;

Bucură-te, că și pe Sfânta Iustina, vrednică diaconiță slujirii lui Hristos ai înălțat-o;

Bucură-te, că egumenă și povățuitoare și altor fecioare ai dat-o;

Bucură-te, că ai păstorit turma lui Hristos cu multă râvnă și silire;

Bucură-te, că și noi alergăm la tine, ca la un adevărat păstor, cu multă dorire;

Bucură-te, și ne povățuiește pe noi pe calea mântuirii;

Bucură-te, și fii lângă noi mereu în ceasul ispitirii;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 12-lea

Prin râvna ta și a fecioarelor celor curate povățuite de înțeleapta Sfânta Iustina se împutina slujirea idolească, iar slava lui Hristos se înmulțea. O viață ca aceasta a ta și sânguința cea pentru slujirea lui Hristos și pentru mângâierea sufletelor omenești văzând-o diavolul, scrâșnea împotriva-ți voind cu orice chip să te piardă. Însă nu știa pierzătorul că, prin aceasta, o și mai mare și nepieritoare slavă îți pregătea și sălășluire cu cetele sfinților, ca împreună cu ei pururea să cânti lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Neștiind pierzătorul în ce chip să te piardă, căci se temea de puterea Crucii, a îndemnat pe păgâni să te clevetească înaintea ighemonului că ai părăsit păgâneasca închinare și slujire idolească, venind la creștineasca închinare a lui Hristos, și că pe mulți depărtezi de la spurcata slujire la idoli, sporind turma lui Hristos. Acestea auzind ighemonul și neputând a te întoarce prin cuvinte meșteșugite, te-a dat la muncire cumplită împreună cu fecioara Iustina. Iar voi, toate răbdându-le și neplecându-vă la închinarea

idolească, ighemonul a poruncit să văucidă prin tăiere de sabie. Iar împreună cu voi s-a învrednicit de cununa mucenicească și evlaviosul creștin Teoctist, care văzând moartea voastră cea nevinovată, a mărturisit și el pe Hristos. Pentru aceea, laude ca acestea aducem ție:

Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi al turmei lui Hristos păstor nebiruit;

Bucură-te, că și Iustina fecioara, nevoindu-se alături de tine, s-a sfințit;

Bucură-te, că de vicleanul ighemon n-ați fost amăgiți;

Bucură-te, că v-ați arătat mărturisitori ai lui Hristos neclintiți;

Bucură-te, că astfel, de cunună mucenicească ați fost învredniciți;

Bucură-te, că acum prin sfințele tale moaște multe tămăduiri se dăruiesc;

Bucură-te, că râuri de daruri se revarsă celor ce te cinstesc;

Bucură-te, că și noi cu mare credință la tine năzuim;

Bucură-te, că prin ale tale sfinte moaște ajutor și mântuire nădăjduim;

Bucură-te, și te roagă pentru noi împreună cu Sfânta Iustina și Sfântul Teoctist;

Bucură-te, și primește de la noi, ca jertfă de laudă, acest smerit acatist;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 13-lea

O, Sfinte Cipriane, ierarhul cel cinstit al lui Dumnezeu, nevoitorule prea tare, împreună cu Sfânta Muceniță Iustina și Sfântul Mucenic Teoctist, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce pururea te cinstesc și cu cântări măresc sfântă pomenirea ta,

și cu rugăciunile tale împlânzește pe Stăpânul Hristos, pentru toți mijlocind iertare de greșale și izbăvire de toate cursele și ispitirile diavolești, ca mântuindu-ne să-I cântăm împreună cu tine, în vecii nesfârșiți, cântarea îngerească: Aliluia! (*acest Condac se zice de trei ori*)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 417).

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (*de trei ori*).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

**ACATISTUL SFÂNTULUI
SERAFIM DE SAROV
(mare făcător de minuni)**

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Făcătorule de minuni și preaminunat cuvios ales al lui Hristos, grabnic ajutorule și rugătorule al nostru, Sfinte Părinte Serafime, mărind pe Domnul Cel ce te-a preaslăvit pe tine, cântare de laudă îți aducem ție. Iar Tu, dar, ca cel ce ai mare îndrăzneală către Domnul, din toate nevoile ne slobozește pe noi, care strigăm către tine: Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime, mare făcător de minuni din Sarov!

Icosul 1

Creatorul îngerilor te-a ales pe tine de la început ca să preaslăvești prin viața ta cea minunată numele Sfintei Treimi, căci te-ai arătat cu adevărat înger pe pământ și serafim în trup, și ca o rază prealuminată a veșnicului Soare al dreptății viața ta a strălucit. Iar noi, văzând nevoințele tale cele prealăudate, cu evlavie și cu bucurie îți cântăm acestea:

Bucură-te, dreptarul credinței și al evlaviei;
Bucură-te, chipul blândeții și al smereniei;
Bucură-te, mărirea cea preaslăvită a dreptilor;
Bucură-te, mângâierea cea lină a mahniiților;
Bucură-te, lauda preaiubită a monahilor;
Bucură-te, ajutorarea preaminunată a trăitorilor în lume;

Bucură-te, slava și apărarea țării rusești;
 Bucură-te, împodobirea sfântă a pământului Tambovului;
 Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime,
 mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 2-lea

Văzând maica ta, Preacuvioase Părinte Serafime, dragostea ta cea fierbinte către viața călugărească, a cunoscut voia Domnului cea sfântă pentru tine și ca pe un dar desăvârșit lui Dumnezeu aducându-te, te-a binecuvântat pe calea cea îngustă a călugăriei cu a sa sfântă cruce pe care tu ai purtat-o la piept până la sfârșitul vieții, arătându-ți dragostea ta cea mare către Cel ce S-a răstignit pentru noi, Hristos, Dumnezeul nostru, Căruia toți cu umilință să-I cântăm: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Cuget ceresc ți s-a dăruit ție, sfinte al lui Dumnezeu, căci din tinerețile tale neconținut năzuind la cele cerești, ai lăsat casa părintească pentru Împărăția lui Dumnezeu și adevărul ei. Pentru aceasta, primește de la noi laudele acestea:

Bucură-te, fiu de Dumnezeu ales al orașului Kursk;

Bucură-te, al părinților celor cucernici odraslă preaslăvită;

Bucură-te, cel ce ai moștenit virtuțile maicii tale;

Bucură-te, cel ce ai învățat de la dânsa evlavia și rugăciunea;

Bucură-te, că de maica ta la lupte duhovnicești cu crucea ai fost binecuvântat;

Bucură-te, că până la moarte această binecuvântare cu sfințenie o ai păstrat;

Bucură-te, că din dragoste către Domnul casa părintească o ai lăsat;

Bucură-te, cel ce frumusețile lumii acesteia de nimic le-ai socotit;
 Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime,
 mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 3-lea

Din tinerețile tale puterea Celui Preaînalt cu adevărat te-a acoperit, preacuvioase, căci, căzând tu de la înălțimea bisericii, nevătămat te-a păzit pe tine Domnul. Iar atunci când pătimeai cumplit de boală, însăși Stăpâna lumii s-a arătat aducându-ți vindecare din ceruri, căci din pruncie drept ai slujit lui Dumnezeu, neîncetat cântându-I: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având stăruință către lucrarea vieții călugărești celei asemenea îngerilor, ai mers în cetatea Kievului pentru a te închina cuvioșilor de la Pecerska, primind din gura Cuviosului Dositei porunca să-ți îndreptezi calea ta în pustia Sarovului. Iar tu, cu credință venind de departe, ai sărutat acel sfânt loc și sălășluindu-te acolo ai sfârșit viața ta cea plăcută lui Dumnezeu. Iar noi, minunându-ne de o așa purtare de grijă a lui Dumnezeu pentru tine, cu umilință îți cântăm:

Bucură-te, cel ce de lumeasca deșertăciune te-ai lepădat;

Bucură-te, cel ce patria cerească cu ardoare o ai dorit;

Bucură-te, că pe Hristos din toată inima L-ai iubit;

Bucură-te, căci jugul cel bun al lui Hristos asupra ta l-ai luat;

Bucură-te, cel ce ai fost desăvârșit ascultător;

Bucură-te, păzitorul cel adevărat al poruncilor dumnezeiești;

Bucură-te, cel ce mintea și inima ta prin rugăciune către Dumnezeu le-ai întărit;

Bucură-te, stâlpul cel neclintit al Ortodoxiei;

Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime, mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 4-lea

Viforul năpastelor celor rele potolindu-l, ai străbătut toată calea cea îngustă și îndurerată a nevoinței călugărești, purtând jugul vieții pustnicești al zăvorării, al tăcerii și al privegherii de multe nopți, și astfel, prin harul dumnezeiesc, urcând din putere în putere, de la fapte către contemplarea lui Dumnezeu, te-ai mutat în locașurile de sus unde cu îngerii Îi cânti lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzind și văzând viața ta cea sfântă Preacuvioase Părinte Serafime, obștea toată s-a mirat de tine și venind lua învățătură din cuvintele și din faptele tale, slăvind pe Domnul Cel ce este minunat întru sfinții Săi. Iar noi cu credință și cu dragoste te laudăm, preacuvioase părinte, cântându-ți așa:

Bucură-te, cel ce cu totul jertfă lui Dumnezeu te-ai adus;

Bucură-te, cel ce la înălțimea nepătimirii ai ajuns;

Bucură-te, ostașule al lui Hristos, cel cu bună biruință;

Bucură-te, bun și credincios slujitor al cerescului Stăpân;

Bucură-te, înainte stătătorule cel neînfricat pentru noi către Domnul;

Bucură-te, rugătorule al nostru cel neobosit către Născătoarea de Dumnezeu;

Bucură-te, al crinului din pustie minunată mireasmă;

Bucură-te, al harului dumnezeiesc vas fără prihană;

Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime, mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 5-lea

Lumină dumnezeiască a strălucit în casa ta, preacuvioase, atunci când tu, bolnav fiind și pe patul morții zăcând, însăși Preacurata Fecioară a venit la tine cu Sfinții Apostoli Petru și Ioan și a zis: „Acesta este din neamul meu!”, atingându-se de capul tău. Iar tu, îndată făcându-te sănătos, cu mulțumire ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzând pizmașul neamului omenesc viața ta cea curată și sfântă, Preacuvioase Părinte Serafime, a vrut să te piardă pe tine trimițând asupra ta oameni răi, care fără milă te-au bătut lăsându-te abia viu. Tu, însă, Părinte Serafime, ca un miel blând pe toate le-ai îndurat rugându-te Domnului pentru prigonitorii tăi. De aceea, minunându-ne de a ta nerăutate, noi toți cântăm ție:

Bucură-te, căci cu blândețea și smerenia ta lui Hristos Dumnezeu I-ai fost următor;

Bucură-te, căci cu nerăutatea ta pe duhul răutății l-ai biruit;

Bucură-te, al curăției sufletești și trupești sânguinos păzitor;

Bucură-te, pustnicule, cu darurile Duhului răsplătit;

Bucură-te, ascetule, de Dumnezeu preaslăvit și înainte văzător;

Bucură-te, povățuitorule al monahilor cel minunat și de Dumnezeu înțelepțit;

Bucură-te, a Sfintei Biserici laudă și bucurie;

Bucură-te, a Mănăstirii Sarovului slavă și laudă;
Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime,
mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 6-lea

Pustia Sarovului propovăduiește nevoințele și os-
tenelile tale, de Dumnezeu purtătorule, plăcutule
al lui Hristos, căci desigurile și pădurile ei de bună
mireasmă cu rugăciunea ta le-ai umplut. Urmând lui
Ilie, proorocul lui Dumnezeu, și Botezătorului Ioan,
te-ai arătat vlăstar pustiei mult-roditoare prin darurile
Duhului Sfânt, cu a cărui putere multe și preaslăvite
fapte ai săvârșit, îndemnând pe credincioși să-I cânte
lui Dumnezeu, Dătătorului de bunătăți: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Răsărit-a întru tine, Fericite Serafime, un nou ales
de Dumnezeu văzător asemenea lui Moise, căci
fără prihană slujirea la altarul Domnului săvârșind,
te-ai învrednicit a-L vedea în biserică pe Hristos,
venind cu puterile cele netrupești. Iar noi, de această
bunăvoință a lui Dumnezeu minunându-ne, îți cân-
tăm acestea:

Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu preaslăvit;
Bucură-te, cel ce cu Lumina cea întreit strălucită
ai fost luminat;
Bucură-te, al Preasfintei Treimi slujitor credincios;
Bucură-te, al Duhului Sfânt lăcaș împodobit;
Bucură-te, cel ce pe Hristos împreună cu îngerii,
cu ochii trupești L-ai văzut;
Bucură-te, că încă în trupul cel putrezitor fiind,
dulceața raiului mai înainte ai gustat;
Bucură-te, cel ce cu pâinea vieții ai fost îndestulat;
Bucură-te, cel ce cu apa nemuririi ai fost adăpat;
Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime,
mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 7-lea

Voind iubitorul de oameni Dumnezeu să arate întru
tine, preacuvioase, a Sa nespusă milostivire către
oameni, te-a arătat cu adevărat luminător de Dum-
nezeu strălucit, căci cu faptele și cuvintele tale pe
toți îi aduci la evlavvia și la dragostea dumnezeiască.
Astfel, cu strălucirea faptelor tale fiind luminați și
cu pâinea învățaturii tale îndestulați, pe tine cu sâr-
guintă te mărim și lui Hristos, Celui ce te-a preaslăvit
pe tine Îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Văzându-te pe tine nou ales al lui Dumnezeu, cre-
dincioșii din locuri îndepărtate au alergat la tine,
fiind ei în necazuri și în suferințe, iar tu pe cei apăsați
de nevoi nu i-ai îndepărtat, revărsând vindecări,
dăruind alinare și cu rugăciunile tale mijlocind pen-
tru ei. Pentru aceasta, în tot pământul rusesc vestea
minunilor tale se răspândea, iar fiii tăi duhovnicești
te slăveau pe tine așa:

Bucură-te, păstorul nostru cel bun;
Bucură-te, părinte milostiv și blând;
Bucură-te, vindecătorul nostru, cel grabnic ajută-
tor și plin de har;
Bucură-te, tămăduitorul cel milostiv al neputin-
țelor noastre;
Bucură-te, în nevoi și împresurări grabnic ajută-
torule;
Bucură-te, mai înainte văzătorule al celor ce vor
să fie;
Bucură-te, înainte văzătorule și muștrătorule al
greșelilor celor ascunse;
Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime,
mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 8-lea

Străină minune vedem la tine, preacuvioase, căci împovărat de ani, slăbit și oboșit fiind, o mie de zile și o mie de nopți pe piatră în rugăciune ai petrecut. Cine este, dar, îndreptățit să vestească suferințele și luptele tale pe care le-ai răbdat, fericite părinte, ridicându-ți mâinile către Dumnezeu, pe Amalec cel închipuit biruindu-l și Domnului cântându-I: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Intru totul ești dorire, întru totul dulceață, prea-“dulce Iisuse!”. Așa strigai, părinte, în rugăciune, în liniștea deplină a pustiei tale. Iar noi, cei întunecați cu deșertăciunile și în păcate toată viața petrecând, dragostea ta către Dumnezeu preamărim și ție îți cântăm așa:

Bucură-te, mijlocitorul mântuirii celor ce te iubesc și te cinstesc pe tine;

Bucură-te, cel ce aduci pe păcătoși la îndreptare,

Bucură-te, sihastru tăcut și preaminunat;

Bucură-te, rugătorul nostru cel stăruitor;

Bucură-te, cel ce ai arătat înflăcărată dragoste către Domnul;

Bucură-te, cel ce cu focul rugăciunii, săgețile vrăjmașului le-ai ars;

Bucură-te, lumânare nestinsă, în pustie strălucind prin rugăciune;

Bucură-te, luminătorule ce încălzești și luminezi cu daruri duhovnicești;

Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime, mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 9-lea

Toată firea îngerească s-a mirat de această deosebită vedere, când starețului aflat în zăvorăre,

Împărăteasa cerului și a pământului s-a arătat, poruncindu-i să iasă din pustie și să nu-i oprească pe oamenii credincioși să vină la el, ci pe toți să-i învețe a cânta lui Hristos: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult vorbitori nu se pricep a spune puterea dragostei tale, fericite, căci împlinind porunca Maicii Domnului, tuturor ce veneau la tine în slujire te-ai predat. Celor nepricepuți ai fost sfetnic bun, celor întristați mângâietor, celor rătăciți blând povățuitor, celor bolnavi tămăduitor. Pentru aceasta, îți cântăm așa:

Bucură-te, că din lume în pustie te-ai sălășluit ca să agonisești virtuți;

Bucură-te, că din pustie în mănăstire te-ai întors ca sămânța virtuților să o semeni;

Bucură-te, cel ce ești luminat de harul Duhului Sfânt;

Bucură-te, cel ce ești plin de blândețe și smerenie;

Bucură-te, părinte iubitor de fii al celor ce aleargă către tine;

Bucură-te, cel ce îmbărbătare și întărire prin cuvinte de iubire acestora le dai;

Bucură-te, că pe cei ce veneau la tine „bucurie“ și „comoară“ îi numeai;

Bucură-te, că pentru dragostea ta cea sfântă, de bucuriile Împărăției cerești te-ai învrednicit;

Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime, mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 10-lea

La sfârșitul mântuitoarelor nevoițe ajungând, preacuvioase, în rugăciune plecându-ți genunchii, sufletul tău cel sfânt în mâinile lui Dumnezeu l-ai dat, pe care sfinții îngeri l-au înălțat sus, la tronul

Atotțiitorului, ca împreună să te înfățișeze întru slava cea neînserată, cântare de laudă cântând Cuvântului celui mai Sfânt decât toți sfinții: Aliluia!

Icosul al 10-lea

3id tuturor sfinților și mângâiere monahilor fiind, sfinte, înaintea sfârșitului tău și s-a arătat Fecioara, vestindu-ți că aproape este strămutarea ta către Domnul. Deci noi, minunându-ne de o așa cercetare a Maicii Domnului, îți cântăm așa:

Bucură-te, că pe Împărăteasa cerului și a pământului la față ai văzut-o;

Bucură-te, că prin arătarea Maicii Domnului, te-ai umplut de bucurie;

Bucură-te, cel ce ai primit de la ea vestea mutării tale la cele cerești;

Bucură-te, că prin glasul tău cel fără prihană sfințirea vieții tale ai arătat;

Bucură-te, că în rugăciune înaintea icoanei Maicii Domnului duhul tău cel smerit lui Dumnezeu I l-ai dat;

Bucură-te, căci cu sfârșitul tău fără durere, prevenirea ta mai înainte o ai împlinit;

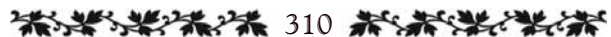
Bucură-te, cel ce cu cununa nemuririi de mâna Atotțiitorului ai fost încununat;

Bucură-te, că fericirea raiului împreună cu toți sfinții ai moștenit;

Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime, mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 11-lea

Cântare neîncetată Preasfintei Treimi înălțând, preacuvioase, prin întreaga ta viață mare nevoitor al evlaviei te-ai arătat a fi; celor rătăciți, spre povățuire și celor bolnavi cu trupul și cu sufletul, spre tămăduire. Iar noi, mulțumindu-I lui Dumnezeu

pentru mulțimea cea nemăsurată a milelor Sale, neîncetat Îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Făclie dătătoare de lumină în timpul vieții fiind, părinte de Dumnezeu fericite, și după moarte ca o stea strălucitoare a pământului rusesc ai luminat, căci reversi de la cinstitele tale moaște râuri de minuni celor ce cu credință și cu dragoste aleargă către tine. Iar noi, ca celui ce ești fierbinte rugător pentru toată lumea și făcător de minuni, îți cântăm acestea:

Bucură-te, cel ce cu mulțimea minunilor, de Dumnezeu ești preaslăvit;

Bucură-te, cel ce cu dragostea ta lumea întregă o ai luminat;

Bucură-te, al iubirii lui Hristos urmașule, cel credincios și drept;

Bucură-te, mângâierea tuturor celor ce cer de la tine ajutor;

Bucură-te, izvor nesecat al minunilor;

Bucură-te, al celor bolnavi și neputincioși vindecător;

Bucură-te, al apei celei tămăduitoare, fântână nesecată;

Bucură-te, că toate marginile pământului nostru cu dragostea ta le-ai cuprins;

Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime, mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 12-lea

Cunoscând harul și îndrăzneala ta cea mare înaintea lui Dumnezeu, cădem la tine, preacuvioase părinte. Roagă-te fierbinte către Domnul ca să apere Sfântă Biserica Sa de necredință și dezbinare, de nevoi și necazuri, ca să cântăm împreună cu tine Făcătorului de bine și Dumnezeului nostru: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând preaslăvirea ta, te fericesc pe tine, preacuvioase părinte, ca pe un puternic mijlocitor pentru noi către Domnul și ca pe un mângâietor și apărător, și cu dragoste îți cântăm ție acestea:

Bucură-te, lauda Bisericii Ortodoxe;

Bucură-te, scut și îngrădire a creștinătății;

Bucură-te, călăuza ce îi îndreaptă pe toți către ceruri;

Bucură-te, apărătorul și ocrotitorul nostru;

Bucură-te, cel ce cu puterea lui Dumnezeu multe minuni ai săvârșit;

Bucură-te, cel ce cu veșmântul tău pe mulți bolnavi ai vindecat;

Bucură-te, cel ce toate uneltirile diavolești le-ai biruit;

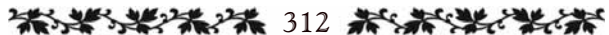
Bucură-te, cel ce animalele sălbatice cu blândețea ta le-ai supus;

Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime, mare făcător de minuni din Sarov!

Condacul al 13-lea

Preaminunate sfinte și mare făcător de minuni, Preacuvioase Părinte Serafime, primește această smerită rugăciune a noastră ce se înalță spre lauda ta și stând acum înaintea tronului Împăratului împăraților, al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi toți ca să aflăm mila Lui în ziua judecății, cu bucurie cântându-I: Aliluia! *(acest Condac se zice de trei ori)*

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 443).

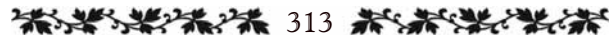

Rugăciunea întâia către Sfântul Serafim

Preaminunate Serafime, mare făcător de minuni din Sarov, pentru toți cei ce aleargă la tine ajutorule cel grabnic ascultător, în zilele vieții tale nimeni de la tine n-a ieșit nefolosit, ci tuturor plăcută le-a fost vederea feței tale și glasul cel cu bună întâmpinare al cuvintelor tale. Pe lângă acestea, și darul tămăduirilor, darul înainte-vederii și darul vindecării sufletelor celor neputincioase cu îmbelșugare în tine s-au arătat. Iar când te-a chemat pe tine Domnul de la ostenele cele pământești la odihna cea cerească, niciodată dragostea ta n-a lipsit de la noi și nu este cu puțință a număra minunile tale, care s-au înmulțit ca stelele cerului, căci, iată, în toate marginile pământului te arăți oamenilor credincioși și le dăruiești tămăduiri. Pentru aceasta, și noi strigăm ție: O, preabunule și blânde cuvios al lui Dumnezeu, rugătorule cel cu îndrăzneală pentru noi, care niciodată nu îndepărtezi pe cei ce te cheamă pe tine, înalță pentru noi binefăcătoarea ta rugăciune către Domnul puterilor ca să întărească poporul nostru binecredincios și să ne dăruiască nouă cele de trebuință în viața aceasta și toate cele de folos pentru mântuirea sufletelor noastre. Roagă-L ca să ne păzească de căderi în păcat și să ne învețe pocăința cea adevărată, ca fără de piedici să intrăm în Împărăția cerurilor, unde tu acum strălucești în slavă neapusă, și să cântăm cu toți sfinții, laudând Treimea cea de viață dătătoare, în veci. Amin.

Rugăciunea a doua către Sfântul Serafim

Sfinte Preacuvioase Părinte Serafime, de Dumnezeu purtătorule, caută din slava ta cea de sus către noi cei smeriți și neputincioși, împovărați cu multe păcate, care cerem de la tine ajutor și

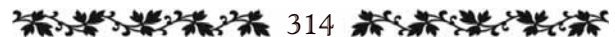
mângâiere. Apropie-te de noi cu inima ta cea plină de bunătate și ajută-ne ca să păzim fără de prihană poruncile Domnului, să ținem cu tărie credința ortodoxă, cu sânguință și în evlavie creștinească să-I aducem lui Dumnezeu pocăință pentru păcatele noastre, cu harul bine să sporim și să fim vrednici de ajutorul și mijlocirea ta pentru noi înaintea lui Dumnezeu. O, sfinte al lui Dumnezeu, Serafime, auzi-ne pe noi, cei ce cu credință și cu dragoste ne rugăm ție și nu ne trece cu vederea pe noi cei ce avem nevoie de ocrotirea ta. Acum și în ceasul sfârșitului nostru ajută-ne și apără-ne cu rugăciunile tale de săgețile cele pline de răutate ale diavolului, ca să nu ne stăpânească puterea lui, ci cu ajutorul tău să ne învrednicim a moșteni fericirea locașurilor raiului, căci în tine ne punem astăzi nădejdea. Părinte milostive, fii pentru noi cu adevărat călăuză spre mântuire și du-ne la lumina cea neînserată a vieții veșnice prin mijlocirea ta cea bineplăcută la Tronul Sfintei Treimi, ca să slăvim și să cântăm împreună cu toți sfinții numele cel vrednic de închinare, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

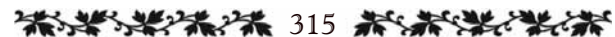
Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de trei ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL SFINTEI PARASCHEVA

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Preacuvioasei noastre maici, mult-milostivei Parascheva, prinos de umilință îi aducem noi, nevrednicii păcătoși, pentru mijlocirile sale. Că mari daruri ne-am învrednicit a dobândi de la izvorul cel pururea curgător de bunătăți al Mântuitorului nostru, pentru care îi cântăm: Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Icosul 1

Îngerii din cer cu laude primind duhul tău cel fecioresc din pământeștile locașuri, de bucurie te-au încununat pentru vredniciile tale; căci femeiesc trup purtând și fire slabă, ai știut a birui toate puterile vrăjmașilor prin buna înțelepciune; pentru aceasta, îți cântăm:

Bucură-te, înțeleaptă fecioară;
Bucură-te, porumbiță cuvântătoare;
Bucură-te, suflet îngeresc în trup fecioresc;
Bucură-te, vrednică mijlocitoare către Domnul;
Bucură-te, mângâierea oamenilor;
Bucură-te, alinarea suferinței;
Bucură-te, nădejdea noastră cea tare;
Bucură-te, întărirea credincioșilor;
Bucură-te, liman lin și neînvișorât;
Bucură-te, pilda bunei cucernicii;
Bucură-te, luminarea celor nepricepuți;

Bucură-te, scăparea celor deznădăjduți;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 2-lea

Astfel răsplătește biruințele Împăratul tuturor. Astfel întărește neamul omenesc mâna proniei cea nevăzută, îmbrățișând cu credință cele de dânsa rânduite spre mântuire. Pentru aceasta, să ne depărtăm de nelegiuiri. Până când vom petrece în păcate? Doamne, întărește inimile noastre ca întru fapte bune să-Ți cântăm cântarea cea îngerească: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Preacinstită fecioară, către tine am năzuit, către tine care de multe ori și tu ai luat pe sfinți și pe îngeri în ajutor la pământeștile ispite; fii acum și pentru noi grabnic folositoare, căci te-ai învrednicit a intra în-lăuntrul casei Mirelui cu candela luminoasă, precum ne-a povățuit Mântuitorul Hristos, și primește cântarea aceasta:

Bucură-te, mărgăritar neprețuit al vistieriei noastre;

Bucură-te, floare neveștejită a Bisericii lui Hristos;

Bucură-te, temelie neclintită a creștinătății;

Bucură-te, a fecioarelor înzestrătoare și rugătoare către Maica lui Dumnezeu;

Bucură-te, ascultătoare a preoților cucernici;

Bucură-te, grabnic ajutătoare a străinilor;

Bucură-te, fierbinte mângâietoare a prigonților;

Bucură-te, milostivă povățuitoare a văduvelor;

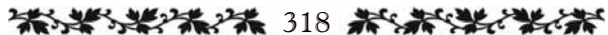
Bucură-te, învingătoare a dușmanilor;

Bucură-te, izbăvirea tuturor celor ce te cheamă spre ajutor;

Bucură-te, mare folositoare a sufletelor;

Bucură-te, vindecătoare a rănilor trupurilor;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 3-lea

Spre tine pururea nădăjduind, de multe boli și primejdii s-a izbăvit țara aceasta, alinând și prefăcând mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră de la Dumnezeu, în bună și milostivă îndurare, prin ale tale rugăciuni; dar și acum, îngrozindu-ne marile nenorociri, la tine năzuim cu lacrimi să ne ajuți, ca să scăpăm din primejdie și să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Epivata, văzând lauda pământului ei răsărind dintru ale sale, cu bucurie te-a întâmpinat, precucernicioasă, mărturisindu-te cu mare cucernicie; iar noi, care în urmă ne-am învrednicit a dobândi moaștele tale, cum vom putea îndestul a propovădui minunile pe care le-ai făcut, de nu cântăm acestea:

Bucură-te, luminătoarea Moldovei;

Bucură-te, sprijinitoarea Epivatei;

Bucură-te, învățătoarea părinților tăi;

Bucură-te, ceea ce n-ai adunat averi pământești;

Bucură-te, adunătoarea cereștilor daruri;

Bucură-te, ceea ce n-ai primit hainele cele scumpe;

Bucură-te, cinstitoarea hainei smereniei;

Bucură-te, îndreptătoarea mândriei;

Bucură-te, cinstitoarea fecioriei;

Bucură-te, sprijinitoarea bătrânilor;

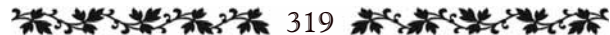
Bucură-te, osânditoarea dușmanilor;

Bucură-te, miluitoarea săracilor;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 4-lea

Preacurată Fecioară Marie, Maica lui Dumnezeu, primește și ale noastre datornice rugăciuni de la

noi nevredniciei, pe care ți le aducem spre iertarea păcatelor, prin mijlocitoarea noastră sfântă și ne dă nouă pace și mare milă de la Fiul tău, Căruia Îi cântăm neîncetat: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Celei după vrednicie și cu credință următoare a Cuvântului lui Dumnezeu, care pentru buna cucernicie a primit darul vindecărilor și plată cerească, prin glasul Mântuitorului, zicând: „Slugă bună și credincioasă, intră întru bucuria Domnului tău”, îi aducem cântarea aceasta:

Bucură-te, sămânță nerătăcită;
 Bucură-te, trup neobosit;
 Bucură-te, hrană duhovnicească;
 Bucură-te, aur lămurit;
 Bucură-te, foc care arzi pleava;
 Bucură-te, pământ de îndestulare;
 Bucură-te, rodul pocăinței;
 Bucură-te, alinarea relelor cugetări;
 Bucură-te, risipitoare de furtuni;
 Bucură-te, aducătoare de mană;
 Bucură-te, dătătoare de mângâieri;
 Bucură-te, mijlocitoarea tuturor creștinilor către Domnul;
 Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 5-lea

Obosiți de truda gândurilor lumești, ne-am deștep-tat acum noi, ticăloșii, lăcrimând, că nu avem încotro întinde nădejtile după faptele noastre spre a ne liniști, nefăcând nici un lucru vrednic de mântuire și temându-ne de tăiere ca smochinul neroditor, cădem înaintea ta plângând, Sfântă Parascheva, și strigăm: Miluiește-ne!, ca dimpreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu cântarea de mântuire: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Cine nu te va fericii pe tine, cuvioasă, că te-ai învrednicit a potoli prin nevoințele tale zburdălnicia trupului și a dobândi mântuirea sufletească cu cinstea cea neluată de mâini omeneste a cereștii mării? Sau cine nu te va fericii, iarăși, că ai străbătut prin viteazul tău cuget împletiturile vicleanului cele amăgitoare și l-ai rușinat? Pentru aceasta primește această cântare:

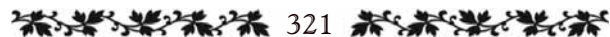
Bucură-te, turnul biruinței;
 Bucură-te, ușa mântuirii;
 Bucură-te, pavăza credinței;
 Bucură-te, locașul statorniciei;
 Bucură-te, chipul bunătăților;
 Bucură-te, apărătoarea cinstitei Cruci;
 Bucură-te, închinătoarea ei vrednică;
 Bucură-te, că prin al ei ajutor ai fost izbânditoare;
 Bucură-te, că printr-înșa te-ai făcut lui Hristos următoare;
 Bucură-te, a biruinței frumoasa stâlpăre;
 Bucură-te, învingătoare a stăpânirii iadului;
 Bucură-te, moștenitoarea cereștii mângâieri;
 Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 6-lea

Dar cum vom cânta mai cu vrednicie sau cu ce cuvinte vom lăuda mărirea faptelor tale, noi nevredniciei? Că nici faptele, nici credința nu ne apropie de preacinstitele tale lucrări; dar, mărturisind slăbiciunea noastră, ne rugăm ție a ne ajuta și a mijloci către Dumnezeu să primească cântarea: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Ne-au cuprins acum dureri ce nu pot fi spuse, nici un ajutor omenesc de la nimeni nu așteptăm, toți

ne-au părăsit deodată, până și plăcerile ce odinioară ne desfătau, acum se luptă cu noi; vai de ticăloșia noastră, nu avem altă nădejde decât mila lui Dumnezeu și al tău ajutor sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție, grăbește a ne asculta, vindecându-ne, ca să cântăm ție:

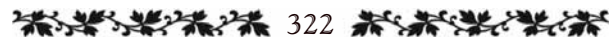
Bucură-te, leacul durerii;
 Bucură-te, mâna vindecării;
 Bucură-te, casa ocrotirii;
 Bucură-te, raza mângâierii;
 Bucură-te, cortul îndestulării;
 Bucură-te, roua fierbințelii;
 Bucura-te, mântuirea de boli;
 Bucură-te, scăparea celor înspăimântați;
 Bucură-te, izgonitoare de pagube;
 Bucură-te, privighetoare neadormită;
 Bucură-te, stea luminătoare;
 Bucură-te, scară izbăvitoare;
 Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 7-lea

Doamne, cercetează și vindecă pe robii tăi cei cuprinși de durere, zice preacuvioasa, rugându-se neîncetat, că nu au reazem, nici mângâiere, iar zilele grele sunt. Și pentru că ne-am izbăvit, să ne bucurăm și să cădem la Dumnezeu, pocăindu-ne și cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Nelegiuirile noastre, mulțimea strâmbătăților pe care le-am pricinuit aproapelui nostru, astăzi ne osândesc și nu știm ce vom răspunde mergând la judecată, unde toți ne prigonesc, toți se ridică asupra noastră să ne împileze; tu însă, o, preabună maică, care ascuți mărturisirea noastră, mijlocește către Domnul, să prefaci soarta osândirii noastre în bunătați, scoțând din inimile vrăjmașilor noștri toată

urâciunea și te vom preamări cu laude ca acestea:

Bucură-te, mijlocitoarea celor greșiți;
 Bucură-te, folositoare a celor asupriți;
 Bucură-te, îndreptătoare a judecătorilor răi;
 Bucură-te, doveditoare a celor clevețiți;
 Bucură-te, scăparea celor judecați și osândiți;
 Bucură-te, conținere a patimilor;
 Bucură-te, nesprijinitoarea celor ce caută numai folosul lor;
 Bucură-te, neizbândire a mijlocitorilor celor vicleni;
 Bucură-te, domolire a celor puternici;
 Bucură-te, întărire a slăbănoșilor;
 Bucură-te, stârpitoare a răutăților;
 Bucură-te, izvorătoare a milostivirii;
 Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 8-lea

Acestea grăind, ne liniștim, ne veselim și ne bucurăm; sufletele noastre saltă că nu vor râde de noi vrăjmașii noștri. Nu ne va părăsi Dumnezeuul nostru până în sfârșit, pentru rugăciunile tale, preacuvioasă, ci trimițând mila Lui asupra poporului, precum este obișnuit, ne vom împărtăși și noi, nevrednicii, de ale Sale bunătați, cu care dimpreună vom cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea

La toți vom spune minunile tale, în glas vom cânta prăznuirea ta, după datoria obștii care ți-aduce spre mulțumire slavă laudei tale, slavă îndelung-răbdării cu care te-ai încununat nevoindu-te prin credință, slavă faptei celei cu statornicie urmată după pilda iubitorului de oameni:

Bucură-te, mireasă duhovnicească;
 Bucură-te, cununa adevărului;
 Bucură-te, toiagul biruinței;

Bucură-te, mărirea monahilor;
 Bucură-te, povățuitoare a obștii;
 Bucură-te, cinstitoare a cuvioaselor;
 Bucură-te, păzitoare a sihaștrilor;
 Bucură-te, pomenitoare a veacurilor;
 Bucură-te, propovăduitoare a dreptei credințe;
 Bucură-te, surpătoare a eresurilor;
 Bucură-te, dobândirea slavei dumnezeiești;
 Bucură-te, următoarea Cuvântului ceresc;
 Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

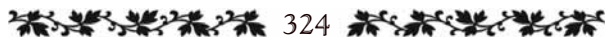
Condacul al 9-lea

Pe sfânta folositoare a celor ce sunt întru nevoi, toți cu bucurie să o lăudăm pe cinstita Parascheva, că aceasta viață nestricăcioasă a luat în veci; pentru aceasta, slavă a aflat și darul de a face minuni, cu porunca lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Rău-cugetătorii, prin tine muștrați fiind, se înspăimântă, văzând slava lui Dumnezeu cea gătită omului depărtat de păcate în tine luminând, văzând taina cea necuprinsă a chipului slavei asupra ta, cuvioasă, că astăzi strălucește aducând credincioșilor daruri de vindecări; pentru aceasta, ei s-au rușinat pocăindu-se și noi ne-am veselit, cântând ție:

Bucură-te, izbăvitoarea noastră;
 Bucură-te, povățuitoare;
 Bucură-te, îndreptătoare;
 Bucură-te, izgonitoare de rele;
 Bucură-te, aducătoare de bun miros;
 Bucură-te, otrăvitoare a jivinelor;
 Bucură-te, stârpitoare a insectelor;
 Bucură-te, feritoare de năluciri;
 Bucură-te, risipitoare de grindină;
 Bucură-te, aducătoare de ploi mănoase;
 Bucură-te, îmbelșugătoare de roade bune;

Bucură-te, veselitoarea plugarilor;
 Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 10-lea

Niciodată nu vom înceta a vesti minunile tale, preacuvioasă, că de n-ai fi stat tu, rugându-te pentru țara aceasta pe care o păzești cu preacuratele tale moaște, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi ușurat de bolile care au venit asupra noastră, pentru păcatele noastre cele multe? Deci, dimpreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zidurile casei părinților tăi n-au fost puternice, nici îndestulătoare pentru a te opri de la mărirea hotărârii ce ai făcut, făgăduindu-te a îmbrățișa viața monahicească; pentru aceasta, și depărtându-te de toată dezmierdarea și plăcerile lumești, haina cea scumpă cu a cerșetorului, venind de la biserică, ai schimbat-o, părăsindu-ți părinții care te certau cu muștrări de la asemenea plecare. Deci, cu smerenie dobândind cele preainalte, de la toți auzi:

Bucură-te, trandafir neatins de viermele trufiei;
 Bucură-te, crin răsădit în grădina cea de sus;
 Bucură-te, patul nevinovăției;
 Bucură-te, scaunul domniilor;
 Bucură-te, sceptrul celor ce conduc;
 Bucură-te, ocrotitoare neobosită;
 Bucură-te, apărătoare neînfruntată;
 Bucură-te, prigonitoare a celor ce ne ispitesc;
 Bucură-te, cinstitoare a celor ce ne miluiesc;
 Bucură-te, întăritoare a celor ce ne slujesc;
 Bucură-te, luminătoare a celor ce ne mângâie;
 Bucură-te, împreună-lucrătoare cu cei ce ne hrănesc;
 Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 11-lea

Suntem plini de păcate, Îndurate Doamne, și greu se luptă sufletele noastre gândind la judecată, căci ce vom face noi păcătoșii, năpădindu-ne deodată neprevăzutul sfârșit? Milă cerem, Doamne, milă, Hristoase al nostru, căci nu avem chip de îndreptare; nu trece cu vederea rugăciunile și pocăința noastră, care în tot ceasul după păcate ne-a cuprins și primește drept chezășuitoare a bunei noastre voințe și a temerii de Tine rugăciunea aceasta, pe lângă care Ți-aducem mijlocitoare și pe Maica noastră Parascheva, cântând cu dânsa dimpreună: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Mulți păcătoși mai înainte de noi și-au dobândit mântuirea umilindu-se. Cum, dar, și noi ne vom depărta de această nădejde? Către tine năzuim, preocupată maică, și nu vom fi rușinați, nede-părtându-te de noi ca de păcătosul acela care lângă tine a fost înmormântat fără a i se cunoaște nevrednicia sa și pentru care ai cerut prin vedenie să i se mute trupul cel stricat de lângă moaștele tale. Deci, ne rugăm, primește rugăciunile și lacrimile noastre, mijlocind iertarea păcatelor noastre, pentru că îți cântăm:

Bucură-te, smerenie înaltă;
 Bucură-te, fecioară neîntinată;
 Bucură-te, comoară nedeșertată;
 Bucură-te, maică prealăudată;
 Bucură-te, mântuirea cea smerită;
 Bucură-te, lauda celor cinstiți;
 Bucură-te, mângâierea celor nenorociți;
 Bucură-te, povățuitoarea celor rătăciți;
 Bucură-te, buna mea sfătuitoare;
 Bucură-te, preablândă îndreptătoare;

Bucură-te, sufletească veselitoare;
 Bucură-te, grabnică ajutătoare;
 Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 12-lea

Nespusă este mângâierea noastră privindu-te, cu noi petrecând, ca un dar al lui Dumnezeu ce s-a trimis țării acesteia; că de ce boli am fost cuprinși și nu ne-ai vindecat; în care necazuri, și nu ne-ai bucurat; de câte ori lipsiți, prigoniți și în războaie și tu ne-ai ajutat nouă, întru totul plinind cuvântul Mântuitorului din Evanghelia Sa. Pentru aceasta, cu smerenie dobândind șederea de-a dreapta cea preaînaltă la scaunul slavei, cântăm ție: Bucură-te!, și lui Dumnezeu lauda cea cerească: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Izbăvește-ne pe noi, maică, de toată boala, de ciumă, de holeră și de vrăjmași; izbăvește-ne pe noi, maică, de lăcuste, de gândaci și de toată răutatea; izbăvește-ne pe noi, maică, de foc, de grindină și de fulger; izbăvește-ne pe noi, maică, de chinul cel de veci și de ceasul osândirii și ne învrednicește a dobândi prin rugăciunile tale starea cea de-a dreapta în ziua judecații, prin mântuirea sufletelor noastre, ocrotindu-ne și hrănindu-ne în pace până la răsufierea cea mai de pe urmă, ca să-ți cântăm:

Bucură-te, alăută duhovnicească;
 Bucură-te, trâmbiță apostolească;
 Bucură-te, făclie luminoasă;
 Bucură-te, rază cerească;
 Bucură-te, nădejdea oamenilor;
 Bucură-te, izgonirea demonilor;
 Bucură-te, tămăduirea rănilor;
 Bucură-te, feritoare de răutăți;
 Bucură-te, aducătoare de bunătați;
 Bucură-te, luminătoare casnică a Moldovei;

Bucură-te, izbăvitoarea lui Vasile Voievod și a multor miluitori;

Bucură-te, sprijinitoarea și a mea, a smeritului păcătos;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul al 13-lea

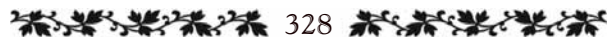
Ne închinăm lui Dumnezeu și cinștim sfintele tale moaște, Cuvioasă Maică Parascheva (*aceasta se zice de trei ori*), propovăduind cu mărire și cântări toate minunile tale, pe care prin darul lui Dumnezeu și pentru a noastră mântuire le-am dobândit; bine primită fă rugăciunea noastră, sfântă, și grăbește totdeauna a ne ajuta, ca să cântăm cu bucurie isprăvile tale și slavă lui Dumnezeu: Aliluia! (*acest Condac se zice de trei ori*)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 467).

Rugăciune

Doamne Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce ai zis și s-a făcut toată făptura, nu întoarce fața Ta de la noi păcătoșii ca să nu vină asupra-ne mânia cea groaznică și înfricoșătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre nenumărate și pe care cu nesocotință în fiecare zi le săvârșim. Noi suntem păcătoși, netrebnici și plini de răutate, iar Tu ești Izvorul vieții și al milostivirii. Nu ne lăsa, Doamne, nu trece rugăciunea noastră a păcătoșilor, nici ne răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci, pentru că nu suntem vrednici a câștiga milostivirea prin sânguința cea de toate zilele, dăruiește-ne-o Tu ca un îndurat și mult-milostiv.

Doamne, pentru rugăciunile Cuvioasei Maicii noastre Parascheva, dăruiește-ne nouă sănătate și viață ferită de toată răutatea și ne întărește cu Duhul

Tău cel stăpânitor, ca din adâncul inimilor, cu bucurie să slăvim preasfânt numele Tău în veci. Amin.

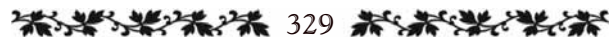
Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinștită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATIST DE POCĂINȚĂ PENTRU AVORTURI

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Condacul 1

Mielule al lui Dumnezeu, Cel ce ridici păcatele lumii, auzi tânguirea mea și ia aminte la durerea inimii mele, ridică de la mine povara cea apăsătoare a păcatelor mele; Cel ce ai purtat neputințele noastre, primește întru pocăință pe cea care se cucerește Ție, rugându-se și strigând din adâncul sufletului: Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluiește-mă pe mine, cea căzută!

Icosul 1

Dumnezeule și Doamne, a Ta este zidirea, însă, vai mie, că păcatul săvârșit de Adam în rai trăiește în trupul meu, și ca o roabă îi slujesc pururea cu osârdie. Însă, acum mă rog Ție:

Miluiește-mă pe mine, Făcătorule al lumii de sus;
Miluiește-mă pe mine, Ziditorule al firii de jos;
Miluiește-mă pe mine, Stăpâne al puterilor cerești;

Miluiește-mă pe mine, Îndreptătorule al fapturilor trupești;

Miluiește-mă pe mine, Cel ce porți de grijă tuturor;

Miluiește-mă pe mine, care aduc Ție lacrimi pentru păcatele mele;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluiește-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 2

Stăpâne Atotmilostive, oare cum voi îndrăzni a mă apropiia de Tine cu rugăciune, eu, o păcătoasă atât de spurcată, care am călcat porunca Ta, dată mie prin proorocul tău Moise: „Să nu ucizi!“ . Ci eu sunt o ucigașă, vai, mai înverșunată de o sută de ori decât șarpele, care își lasă puii să vadă lumina soarelui pentru puțină vreme, și abia după aceea îi mănâncă. Iar eu, nenorocita, mi-am lipsit pruncii nu numai de lumina cea văzută, ci mai vârtos de Lumina cea adevărată, de Domnul nostru Iisus Hristos, Care luminează prin Taina Botezului și, din iubirea de vremelnica odihnă trupească, fugind de binecuvântarea mulțimii de prunci, i-am ucis încă din pântece. Drept aceea, întunecată fiind cu aceste păcate și cu nenumărate altele, nădăjduiesc doar în milostivirea îndurării Tale și cu îndrăznire strig către Tine: Aliluia!

Icosul 2

Cuvintele vieții cele rostite de către Tine le-am trecut cu vederea, Doamne, și am umblat după voia inimii mele din tinerețile mele și până în ziua de acum; dar acum cu pocăință strig către Tine, atotînduratul meu Mântuitor:

Miluieste-mă pe mine, cea zămislită întru fărădelegi;

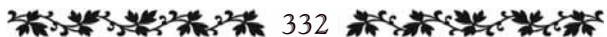
Miluieste-mă pe mine, cea născută întru păcate;

Miluieste-mă pe mine, care n-am păzit poruncile Tale;

Miluieste-mă pe mine, care m-am lipsit de harul Tău;

Miluieste-mă pe mine, care nu mă îngrijesc de mântuirea mea;

Miluieste-mă pe mine, care m-am aruncat în lanțul patimilor;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 3

Bine și frumos este a locui frații împreună și a se Biubi unii pe alții, precum ne-ai poruncit, Mântuitorule, fiindcă cel ce mânie pe fratele său, ucigaș este. Dar eu am întrecut cu turbarea mea pe toți câți s-au născut din veac, încă și pe ucigașii ale căror jertfe au fost ucise din felurite pricini, având vieți și vârste felurite, - însă în timp -, iar eu, ticăloasa, i-am lipsit de viață pe cei care abia primiseră vreme de viețuire de la Tine, Cel ce le-ai dat viața ca ei să ființeze. Eu, însă, întru nebunia mea, fără milă le-am răpit această viață pe când ei se aflau în pântecetele meu, lepădând fără frică de Dumnezeu și darul nașterii de prunci cel binecuvântat de Tine. Cu samavolnicie am smuls din mâinile Tale ziditoare pe pruncii mei cei nevinovați și nu m-am rușinat să-iucid înaintea ochilor Tăi. Dar sorțile lor în dreapta Ta sunt, Doamne, iar păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție, Unuia, mă cuceresc, pocăindu-mă, și mă rog Ție, Bunule: În calea pocăinței pașii mei îndreptează-i, ca dimpreună cu toți păcătoșii care s-au pocăit să strig Ție: Aliluia!

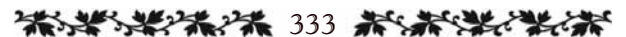
Icosul 3

Cel ce singur știi neputința omenească, știi și toate căderile mele; greșalele tinereților mele nu le pomeni și de cele ascunse ale mele curățește-mă pe mine, care strig Ție:

Miluieste-mă pe mine, marea păcătoasă;

Miluieste-mă pe mine, călcătoarea legii lui Dumnezeu;

Miluieste-mă pe mine, care am stricat legământul Tău;

Miluieste-mă pe mine, că Ție, Stăpânului meu,
Ți-am răsplătit cu rău;

Miluieste-mă pe mine, care am venit la Tine să
mă pocăiesc în ceasul al unsprezecelea;

Miluieste-mă pe mine, ticăloasa ucigașă de copii;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea,
miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 4

Dătătorule de viață, Împărate ceresc, vino și Te
sălășluiește întru mine, cea spurcată cu păcatele,
și mă curățește de toată întinăciunea și mântuiește,
Bunule, sufletul meu, ca mântuită fiind să strig:
Aliluia!

Icosul 4

Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută-mă, Dum-
nezeul meu, pe mine, roaba Ta, care m-am depăr-
tat de poruncile Tale în hățișul cel nestrăbătut al
patimilor și al neascultării. Mântuiește-mă pe mine,
nevrednica, ce suspin către Tine cu căldură, mă rog
și strig:

Miluieste-mă pe mine, cea împovărată cu pă-
catele ce le-am săvârșit urmând voii mele;

Miluieste-mă pe mine, cea întunecată de patimi;

Miluieste-mă pe mine, cea răpită de trufie;

Miluieste-mă pe mine, cea roasă de invidie;

Miluieste-mă pe mine, cea plină de nedreptate;

Miluieste-mă pe mine, Cel ce nu voiești moartea
păcătoșului;

Miluieste-mă pe mine, ucigașa cea cu bună știință
a pruncilor mei;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluiș-
te-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 5

Vnde voiești Tu, Atotputernice Doamne al meu,
acolo se și biruiește rânduiala firii. Biruiește Tu
și firea mea păcătoasă și puterile ei ce mă împing
spre păcat, că Tu ești Făcătorul tuturor și Ziditorul
firii; prin harul Tău cel dumnezeiesc duh drept în-
noiește întru cele dinlăuntru ale mele; nu mă lepăda
de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la
mine, și sfărâmă pecetea care mă înfierează ca
ucigașă de copii, după dreptate așezată pe sufletul
meu cel muritor de către dreapta Ta judecată, potrivit
celei de-a șasea porunci a legii Tale: „Să nu ucizi!“
Înnoiește legământul cel veșnic pe care l-ai făcut cu
noi, Doamne, pe care eu l-am călcat în păcatele mele,
și întoarce-mi virtuțile cele dintâi, pe care le-am pier-
dut prin păcat, ca fără de împiedicare să-Ți cânt:
Aliluia!

Icosul 5

Cine a mai păcătuit vreodată așa cum am păcătuit
eu, ticăloasa? Ce păcat nu am săvârșit, ce rău nu
mi-am închipuit în sufletul meu? Dar cu inimă în-
frântă și cu lacrimi vin la Tine, Atotîndurate
Doamne, strigând:

Miluieste-mă pe mine, roaba Ta cea necredin-
cioasă;

Miluieste-mă pe mine, cea împietrită în păcat;

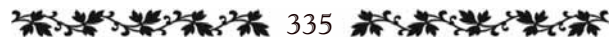
Miluieste-mă pe mine, cea urătoare de aproapele;

Miluieste-mă pe mine, care am jignit cu cuvântul
și cu lucrul;

Miluieste-mă pe mine, cea întinată cu sufletul și
cu trupul;

Miluieste-mă pe mine, cea arsă de muștrările
conștiinței;

Miluieste-mă pe mine, ucigașa de prunci, care lui
Irod m-am asemănat;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluiește-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 6

Cu razele harului Tău, Doamne, luminează haina sufletului meu, Dătătorule de lumină, și mă mântuiește, ca bucurându-mă să cânt Ție: Aliluia!

Icosul 6

Multă este, Hristoase, mulțimea greșelelor mele, și ca o noapte întunecată e toată viața mea; însă, fără a deznădăjdui de mila Ta, Mântuitorul meu, ca David strig Ție:

Miluiește-mă pe mine, care în lenevie toată viața mea am cheltuit-o;

Miluiește-mă pe mine, care nu mă îngrijesc de rugăciunea pentru păcate;

Miluiește-mă pe mine, cea nerecunoscătoare pentru bunele Tale îndemnuri la pocăință;

Miluiește-mă pe mine, care legea Ta n-am cinstit-o și poruncile Tale nu le-am păzit;

Miluiește-mă pe mine, că lumea și cele ce sunt în lume am iubit;

Miluiește-mă pe mine, care în lumeasca deșertăciune zilele veacului meu le-am cheltuit;

Miluiește-mă pe mine, care urmând legile acestui veac și îngreșându-mă de nașterea de prunci cea binecuvântată de Tine, am săvârșit ucideri de prunci;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluiește-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 7

La cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, dar firea mea de tină mă trage în jos, Mântuitorul meu. O, Ziditorule al cerului și al

pământului și a toate câte sunt în ele, ridică-mă ca să gândesc și să făptuiesc după cereasca cuviință, astfel ca pururea să strig Ție, cu inima și cu gura, cântarea de biruință: Aliluia!

Icosul 7

Ochi viclean am și plin de toata necurăția, și pururea mă amăgesc cu înșelăciunile acestei lumi. Drept aceea, mă rog Ție, Atotbunule, să întorci ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea, ca să strig Ție cu glas de rugăciune:

Miluiește-mă pe mine, care însetez a sluji Ție cu credință;

Miluiește-mă pe mine, care voiesc a mă închina Ție în duh și adevăr;

Miluiește-mă pe mine, care-Ți aduc jertfă pentru păcate lacrimile pocăinței mele;

Miluiește-mă pe mine, care cer de la Tine iertare pentru uciderea pruncilor mei;

Miluiește-mă pe mine, care aștept de la Tine izbăvire de patimile mele;

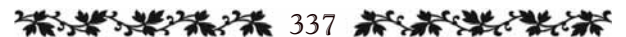
Miluiește-mă pe mine, care plâng foarte pentru păcatele mele cele grele și de moarte;

Miluiește-mă pe mine, ucigașa cea vinovată înaintea judecății lui Dumnezeu și a oamenilor;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluiește-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 8

Miluiește-mă, Doamne, Mântuitorul meu, care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care mai ticăloasă decât toți sunt eu. Însă Te rog, Atotmilostive Dumnezeule, pleacă-Te spre milostivirea îndurărilor Tale, auzi suspinele inimii mele, primește izvoarele lacrimilor mele, fierbințile rugăciuni ale sufletului meu, al cărui Mântuitor Tu ești, ca să strig Ție: Aliluia!

Icosul 8

Gânduri rele și tâlhărești au căzut asupra mea, fiind cu totul cufundată în somnul păcatului. Vai mie, că haina cea dumnezeiască dată mie la Sfântul Botez cu spurcăciunea păcatelor am schimbat-o, drept care ucidere de prunci am săvârșit și până acum petrec goală de virtuți. Drept aceea, năzuiesc cu putere să ridic ochii mei ce s-au plecat în jos pentru mulțimea faptelor mele cele cumplite săvârșite înaintea Ta, Doamne, și astfel, să strig către Tine:

Miluieste-mă pe mine, care am săvârșit păcat de moarte;

Miluieste-mă pe mine, care până acum mă împotmolesc în păcate;

Miluieste-mă pe mine, cea plină de toată urâciunea;

Miluieste-mă pe mine, cea mânjită de păcate împotriva firii;

Miluieste-mă pe mine, care nu am păzit curăția fecioriei mele;

Miluieste-mă pe mine, că de cucernica vrednicie de mamă m-am lipsit;

Miluieste-mă pe mine, că din pânțele pruncii fără de vreme mi i-am lepădat;

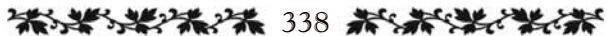
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 9

Dă ochilor mei râuri de lacrimi, Dumnezeul meu, ca să plâng pentru păcatele mele și astfel, bucurându-mă, să strig: Aliluia!

Icosul 9

Trupul mi l-am spurcat cu urâciuni în taină, sufletul mi l-am întunecat cu faptele mele cele nefirești.

Se îmbolnăvește trupul și sufletul meu; la Tine, Cel ce singur nu ții minte răul, la milostivul Judecător și Dumnezeu meu căzând, mă rog:

Miluieste-mă pe mine, ucigașa, că pomenirea soartei pruncilor mei lepădați mă umple de cutremur, de groază și de mirare negrăită: Cum mă rabzi, Milostive Doamne și Judecătorule Preadrepte, și îmi faci bine mie, vrednica de iad, până în această zi și în acest ceas, în tot chipul așteptând pocăința mea?

Miluieste-mă pe mine, care nu o dată am fâgăduit să mă îndrept și iarăși m-am întors la păcate, precum câinele la vărsătura sa;

Miluieste-mă pe mine, că fără frică de Dumnezeu și fără dragoste de mamă, ci cu sălbăticie de fiară, pruncii mei i-am sfâșiat;

Miluieste-mă pe mine, că de bună voie am săvârșit păcatele mele;

Miluieste-mă pe mine, că duhul cu gânduri spurcate mi l-am întinat;

Miluieste-mă pe mine, că până în această zi duc o viață păcătoasă;

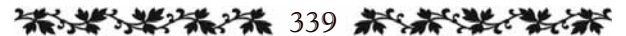
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 10

Rănitu-m-am de amăgirea acestei lumi și mi-am plecat genunchii înaintea ei, alegând calea cea pierzătoare a legii ei spurcate, uitând fâgăduințele ce le-am dat la Sfântul Botez. Și săvârșind una după alta toate fărădelegile pe care lumea mi le insuflă, am atins, în cele din urmă, culmea păcatelor de moarte: uciderea de prunci. Dar sârguiește a-mi deschide brațele părintești, Dumnezeul meu, ca până la sfârșitul vieții să aduc Ție jertfă de laudă, strigând: Aliluia!

Icosul 10

Răpitorii, ucigașii, hoții și toți păcătoșii nepocăiți Împărăția cerurilor nu o vor moșteni, iar eu cu

toată nedreptatea și cu toată spurcăciunea păcatelor am întinat trupul și sufletul meu. Așadar, sărăcia mea sufletească mă face să cad la Tine, strigând:

Miluieste-mă pe mine, cea născută în legământul cel nou al Împărăției harului Tău;

Miluieste-mă pe mine, cea îmbisericită în Biserica pe care Tu ai zidit-o;

Miluieste-mă pe mine, cea pecetluită cu darurile Sfântului Duh;

Miluieste-mă pe mine, cea hrănită cu Preacurat Trupul Tău și Sângele Tău cel de viață făcător;

Miluieste-mă pe mine, cea în Hristos îmbrăcată;

Miluieste-mă pe mine, care toate aceste bunătăți le-am lepădat și viața păcătoasă am ales;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 11

Duh de întregă înțelepciune dăruiește-mi, Doamne și Stăpânul vieții mele, că din tinerețile mele m-am lipsit de virtuți, cu totul m-am robit patimilor, duhul și sufletul mi-am pângărit și trupul mi-am stricat. Dumnezeu al îndurărilor și al milostivirii nu Te îngreșoșa a mă curăți pe mine, păcătoasa cea prea spurcată; zidirea Ta sunt, miluieste-mă și mă curățește de toata întinăciunea trupului și a duhului și mă învrednicește cu îndrăznire să strig Ție: Aliluia!

Icosul 11

Așteptarea inimii mele, care nădăjduiește către Tine, nu o lepăda, Doamne, și nu mă rușina înaintea îngerilor și a oamenilor la dreapta și înfricoșătoarea Ta judecată. Nu mă osândi atunci după faptele mele, ci după mila Ta iartă toate greșalele mele, care strig Ție:

Miluieste-mă pe mine, cea cu inima necurată;

Miluieste-mă pe mine, cea cu diavolească robie înrobită;

Miluieste-mă pe mine, cea în păcate născută, prin Botez spălată și iarăși căzută, ca o necuvântătoare, în nelegiuire;

Miluieste-mă pe mine, căreia mi s-au împutit rănile păcatelor sufletului meu;

Miluieste-mă pe mine, care din pricina păcatelor mele celor grele și de moarte, în trândăvie și deznădejde am căzut;

Miluieste-mă pe mine, care tot păcatul am săvârșit și de toată pedeapsa m-am făcut vrednică;

Miluieste-mă pe mine, Ziditorul meu, și întru pocăință primește-mă pe mine, cea căzută;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 12

Cu mărinimia iubirii Tale de oameni, Dumnezeu al meu, acoperă toate neleguirile mele, primind pocăința mea, ca întru dragoste către Tine să strig pururea: Aliluia!

Icosul 12

Ținerețile mele au trecut întru nebunia mea, toată viața mea întru păcate o am cheltuit, întru lenevie și negrijă de pocăință; însă bătrânețile, prin frica de moarte și de judecata Ta cea de neocolit m-au adus la pocăință. Nu mă lepăda, Mântuitorul meu, pe mine care în ceasul al unsprezecelea am venit în brațele Tale părintești și întru pocăință strig:

Miluieste-mă pe mine, că sângele pruncilor mei nevinovați strigă către Tine, dând mărturie că sunt ucigașa lor;

Miluieste-mă pe mine, Dumnezeu al meu, Care după fire ești Unul în trei Ipostasuri;

Miluieste-mă pe mine, Doamne, Cel ce minunat ești întru mila Ta;

Miluieste-mă pe mine, Stăpâne, Care îndelung rabzi păcatele noastre;

Miluieste-mă pe mine, Împărate Sfinte, care tămăduiești neputințele;

Miluieste-mă pe mine, Cel ce ești îmbelșugat în dragoste și cu iubirea Ta încălzești pe păcătoșii deznădăjduiți;

Miluieste-mă pe mine, Atotputernice, Care neputințele noastre ai purtat;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul 13

Arăta-se-va pe cer semnul Fiului Omului în ziua aceea înfricoșătoare a celei de-a doua veniri a Judecătorului viilor și morților - preacinstita Cruce a Fiului lui Dumnezeu. Atunci vor plânge toate neamurile pământului. O, Iisuse Hristoase, Mântuitorul și Judecătorul nostru și Împărate al tuturor, dă-mi mai înainte de acea zi lacrimi de pocăință, ca să plâng fierbinte răutățile și faptele mele cele pierzătoare, cu care sufletul mi l-am întinat și preacinstitul Sânge al legământului Tău amar l-am batjocorit, ca atunci, dimpreună cu îngerii și cu toți sfinții și dreptii să strig Ție: Aliluia! *(acest Condac se zice de trei ori)*

Apoi se zice iarăși Icosul întâi și Condacul întâi (vezi pag. 489).

Rugăciunea întâi

O, Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce din preamultă bunătatea Ta pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire Te-

ai îmbrăcat în trup, Te-ai răstignit și îngropat, și prin Crucea Ta ai înnoit firea noastră cea stricată, primește pocăința mea pentru păcatele ce le-am făcut și auzi cuvintele mele: Păcătuit-am, Doamne, la cer și înaintea Ta, cu cuvântul, cu fapta, cu sufletul și cu trupul și cu cugetul minții mele. Am călcat rânduielile Tale, nu am ascultat poruncile Tale, am marniat bunătatea Ta, Dumnezeul meu, dar fiindcă sunt zidire, nu mă deznădăjduiesc pentru mântuirea mea, ci la nemărginita Ta milostivire îndrăznind, alerg și mă rog Ție: Doamne, întru pocăință dă-mi inimă înfrântă și primește-mă când mă rog; dă-mi gând bun, dă-mi lacrimi și umilință, Doamne, dă-mi după harul Tău să pun început bun. Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă pe mine, cea căzută, și pomenește-mă pe mine, păcătoasa roaba Ta, întru Împărăția Ta. Amin.

Rugăciunea a doua

O, Dumnezeule, Preamilostive Hristoase Iisuse, Răscumpărătorule al celor păcătoși, pentru mântuirea neamului omenesc ai lăsat, Atotmilostivire, cerurile preaslăvite și Te-ai sălășluit în valea aceasta multpăcătoasă a plângerii, ai primit pe dumnezeieștii Tăi umeri neputințele noastre și ai purtat durerile noastre. Tu, o, Sfinte Pătimitorule, ai fost rănit pentru păcatele noastre și chinuit pentru fărădelegile noastre și, de aceea, și noi înălțăm către Tine, Iubitorule de oameni, rugăciuni smerite. Primește-le, Preabunule Doamne, și Te pogoară către neputințele noastre, păcatele noastre nu le pomeni și întoarce de la noi hotărârea cea cu dreaptă mânie de a ne răsplăti pentru fărădelegile noastre. Cel ce prin atotcinstitul Tău Sânge ai înnoit firea noastră cea căzută, înnoiește-ne, Doamne Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru, și pe noi cei care ne aflăm întru stricăciunea păcatelor și mângâie inimile noastre cu bucuria desăvârșitei tale

iertări. Cu tânguire și lacrimi de pocăință fără de măsură cădem la picioarele dumnezeieștii Tale milostiviri: Curățește-ne, Dumnezeu nostru, cu harul Tău cel dumnezeiesc, pe noi toți, de toate nedreptățile și fărădelegile vieții noastre, ca întru sfințenia iubirii Tale de oameni să lăudăm atotsfânt numele Tău, dimpreună cu al Tatălui și al Preabunului și de viață făcătorului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește *(de trei ori)*.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Acest paraclis se citește la întristarea sufletului și la vreme de nevoie.

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12), Doamne miluiește (de 12 ori).

Apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru! *(cu trei închinăciuni).*

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt.

Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (*de trei ori*).

Apoi troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguiește că pierim de mulțimea păcatelor; nu-i întoarce neajutorată pe robii tăi, că pe tine singură nădejde te-am câștigat (*de două ori*).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea

mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învața-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul tău viței.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1-a

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg, căutând mântuire: O, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe întristări se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog, Fecioară: Izbăvește-mă din nevoi, că la tine scăpând acum, îmi tind și sufletul și gândul meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce ești bună și Născătoarea Celui Bun.

Cântarea a 3-a

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta; că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Te rog, Fecioară, risipește tulburarea sufletului meu și viforul întristărilor mele; că tu, Mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștii L-ai născut, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor; că toate le poți, ca ceea ce ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, una Precurată.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De neputințe cumplite și de chinurile bolilor fiind cuprins, tu Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul tău, Fecioară, că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmpuținată și necheltuită, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca la un zid nestruciat și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Sedealna:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește din nevoi, ceea ce ești una grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Am auzit, Doamne, taina rânduiei Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit dumnezeirea Ta.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul Îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

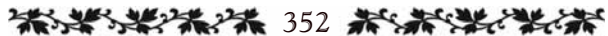
Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel Milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Îndulcindu-ne, Preacurată, de darurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nădejde și întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești într-un tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Umple, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestrucată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Izbăvește-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu Curată, ceea ce ai născut mântuirea cea veșnică și pacea care covârșește toată mintea.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

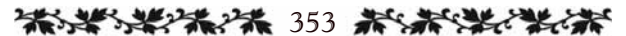
Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tămăduiește, Curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănătate, cu rugăciunile tale, dăruiește-mi.

Cântarea a 6-a

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Ionă mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Cum a mântuit de moarte și de stricăciune firea mea, care era ținută de moarte și de stricăciune, pe Sine Însuși dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mă izbăvească și de răutățile vrăjmașilor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Folositoare și păzitoare prea tare vieții mele te știu pe tine, Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor și izgonești asupririle diavolilor; de aceea mă rog totdeauna: Izbăvește-mă din stricăciunea chinurilor mele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

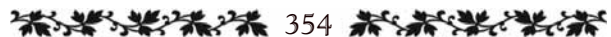
Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare și sufletelor mântuire desăvârșită și ușurare întru necazuri; de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână, și acum ne izbăvește din nevoi și chinuri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii și Tămăduitorul bolilor: Ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca la un zid nestruciat și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Condacul:

Ceea ce ești păzitoare creștinilor nebiruită și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Prochimen:

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Evanghelia *(Luca 1, 39-49, 56)*

In zilele acelea, sculându-se, Maria s-a dus în grabă la munte, într-un oraș al lui Iuda și a intrat în casa lui Zaharia și s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei; și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt și a strigat cu glas mare și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este Rodul pântecelelui tău! Și de unde cinstea aceasta pentru mine, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum a ajuns glasul închinării tale în urechile mele, a săltat pruncul de bucurie în pântecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că vor fi împlinite întocmai cele spuse ei de la Domnul. Atunci a zis Maria: Mărește, suflete al meu, pe Domnul și se bucură duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, pentru că a căutat spre smerenia roabei Sale. Iată, de acum

mă vor fericii toate neamurile, pentru că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni. Apoi s-a înapoiat la casa sa.“

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeuule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor. Acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți. Mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii; nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu te rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ci cerând dar bun, primește darul în folosul cererii.

Prefacerea celor întristați, izbăvirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Cântarea a 7-a

Ținerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Când ai vrut să rânduiești mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălășluit în pântecul Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Maică Preacurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate și de întinăciunea sufletească pe cei ce cântă cu credință: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință, pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De neputințele trupești și de păcatele sufletești, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc învrednicește-i să fie tămăduiți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngerești, lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Nu trece cu vederea, pe cei ce au trebuință de ajutor de la tine, Fecioară, pe cei care cântă și te preainălță întru toți vecii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Tămăduiește neputințele sufletului și durerile trupului meu, Fecioară, ca să te slăvesc, Curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăție de tămăduiri reverși, Fecioară, celor ce te laudă cu credință, și preainălță nașterea ta cea minunată.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu izgonești asupra și năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea, te laudăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, Fecioară Curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele fără de trup.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Să nu-ți întorci fața ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Umples de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut grija păcatului.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

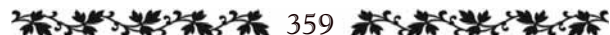
Cu strălucirea luminii tale, luminează, Fecioară, negura neștiinței și o izgonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi, surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică și celor ce sunt în necazuri le ajută, pe cei asuprași îi mântuiește și dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Apoi stihurile acestea:

Pentru toți care scapă cu credință sub acoperământul tău cel puternic te rogi, ceea ce ești bună; că noi, păcătoșii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu, în nevoi și în necazuri, pururea fiind încărcăți cu multe păcate, Maica Dumnezeului Celui de sus. Pentru aceea, cădem înaintea ta, să ne izbăvești pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

Tuturor necăjiților bucurie și asupriților folositoare, flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluți adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și sprijinire, toiag bătrâneților, tu ești, Precurată Maică a Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea, ție ne rugăm: Grăbește și miluiește pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară Precurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut Strugurele cel de taină; bucură-te, ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, Stăpână.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te

scăpare; bucură-te, ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te, Precurată, care ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

Pe cea mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul și slăbește sufletul meu; la tine scap, ceea ce ești plină de daruri, nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpâna mea și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, ca să fii mijlocitoare către Cel ce S-a născut din tine. O, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm acum cu osârdie cântare de bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară: Cu Înaintemergătorul și cu toți sfinții roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece apostoli și toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Mute să fie gurile păgânilor celor ce nu se închină cinstitei icoanei tale, celei zugrăvită de Sfântul Apostol și Evanghelist Luca, ceea ce se cheamă „Povățuitoarea”.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu știu eu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Rugăciune către Maica Domnului

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești singură preacurată și cu sufletul și cu trupul, ceea ce singură ești mai presus de toată curăția și întreaga înțelepciune și feciorie; ceea ce singură toată te-ai făcut lăcaș a tot darul Preasfântului Duh și pe însăși puterile cele fără de materie, fără de asemănare le covârșești prin curăția și prin sfințenia sufletului și a trupului, caută spre mine pângăritul, necuratul și întinatul și cu sufletul și cu trupul, cu întinăciunea împătimirii vieții mele cele dezmiernate. Curățește-mi mintea mea cea pătimasă, spală-mi și îndreptează-mi gândurile mele cele rătăcite și orbite. Îndreptează-mi și povățuiește-mi simțirile mele. Slobozește-mă de obiceiul cel prea rău și urât, care de-a pururea, ziua și noaptea, mă tiranizează pe mine, al necuratelor mai înainte întipăriri în minte și al patimilor. Oprește-mă de la tot păcatul cel cu lucrare, și îmi dăruiește trezire și socoteală deslușitoare, întunecatei și ticăloasei mele minți, spre îndreptarea greșelilor și a căderilor mele. Ca de întinericul păcatului izbăvindu-mă, să mă învrednicesc a te slăvi și a te lăuda cu îndrăzneală pe tine, cea singură adevărată Maică a adevăratei Lumini, a lui Hristos Dumnezeuul nostru, că tu singură, împreună cu Dânsul și printr-Însul, ești binecuvântată și prea proslăvită de toată zidirea cea văzută și cea nevăzută, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Urmează rugăciunile începătoare: Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12) și troparele de umilință (vezi pag. 36-37).

Apoi:

Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

**CANOANE ȘI RUGĂCIUNI DE
POSCĂINȚĂ**

CANON DE POCĂINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Cântarea 1

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Acum mă apropii eu, păcătosul și împovăratul, către Tine, Stăpânul și Dumnezeuul meu, și nu îndrăznesc să mă uit la cer, numai mă rog și grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înainte, ca să plâng faptele mele cu amar.

Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

O, amar mie, păcătosul, că sunt ticălos mai mult decât toți oamenii; pocăință nu este întru mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Omule nebun și ticălos, pentru ce-ți pierzi vremea în lene? Gândește-te la viața ta și te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Maica lui Dumnezeu preacurată, caută spre mine păcătosul și mă izbăvește de lațul vrăjmașului, îndreptându-mă pe calea pocăinței, ca să plâng faptele mele cu amar.

Cântarea a 3-a

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Când se vor pune scaunele la judecata cea înfricoșătoare, atunci faptele tuturor oamenilor se vor vădi; amar va fi atunci de cei păcătoși, căci vor fi trimiși la chinuri. Deci, aceea știind, suflete al meu, pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Dreptii se vor bucura, iar păcătoșii vor plânge; ci atunci nimeni nu ne va putea ajuta, că faptele noastre ne vor osândi pe noi. Drept aceea, nu întârzia, ci, mai înainte de sfârșit, pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, vai de mine cel mult păcătos, care m-am spurcat cu faptele și cu gândurile, neavând picături de lacrimi de la învârtoșarea inimii mele; ci acum caută la pământ, suflete al meu, și te pocăiește de faptele cele rele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iată, Doamnă, Fiul tău ne învață spre bine, iar eu, păcătosul, pururea fug de cele bune; ci tu, ca o milostivă, miluieste-mă, ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea a 4-a

Stih: Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Desfătăta și plăcută este aici calea dezmiardărilor, dar amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărți sufletul de trup. Deci, pocăiește-te de acestea, suflete al meu, pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Pentru ce faci strâmbătate celui sărac? De ce oprești plata slugilor? Pe fratele tău nu-l iubești; desfrânarea și amărăciunea iubești. Deci, lasă acelea, suflete al meu, și te pocăiește pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, nebune om, până când te vei afunda și ca o albină vei aduna bogăția ta, care degrab va pieri ca praful și ca cenușa? Ci caută mai ales Împărăția lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamnă de Dumnezeu Născătoare, miluieste-mă pe mine păcătosul și mă întărește spre fapte bune și mă păzește ca să nu mă răpească pe mine nepregătit moartea cea urâtă; ci mă povățuiește, Fecioară, la Împărăția lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Stih: Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Adu-ți aminte, ticălosule om, că de păcate ești robit: cu minciuna, cu clewetirea, cu vrajba, cu neputința, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu păcătos, au doar aceea ai voit?

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Mi se cutremură mădularele și cu totul sunt vinovat privind cu ochii, auzind cu urechile și cu totul dându-mă pe mine gheenei. Suflete al meu păcătos, au doar aceea ai voit?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe desfrânatul și pe tâlharul, care s-au pocăit, i-ai primit, Mântuitorule, iar eu cu lenea păcatului m-am îngreuiat și de cel rău sunt rob. Suflete al meu păcătos, au doar aceea ai voit?

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ajutătoare minunată și grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

Cântarea a 6-a

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pe pământ viață desfrânată am viețuit și sufletul la întuneric l-am dat; dar acum, Milostive Stăpâne, izbăvește-mă de toată robia vrăjmașului și mă înțelepțește ca să fac voia Ta.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cine face unele ca acestea, precum fac eu? Precum zace porcul în tină așa și eu slujesc păcatului; ci Tu, Doamne Dumnezeule, scoate-mă din trândăvirea aceasta și-mi dă mie inimă ca să fac voia Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Scoală-te, omule ticălos, aleargă către Dumnezeu mărturisind păcatele tale și cazî lăcrimând și suspinând; iar Acela, ca un îndurat, va da ție ajutor ca să faci voia Lui.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Preacurată, păzește-ne pe noi de răutățile vrăjmașului celui văzut și celui nevăzut și primește rugăciunile noastre și le du pe acestea Fiului tău, și-mi dă minte ca să fac voia Lui.

Conducul

Suflete al meu, pentru ce te îmbogățești în păcate? Pentru ce faci voia diavolului? În ce-ți pui nădejdea? Părăsește-le pe acestea și te întoarce către Dumnezeu strigând: Îndurate Doamne, miluiește-mă pe mine păcătosul.

Icos

Gândește, suflete al meu, la ceasul cel amar al morții și la Judecata cea înfricoșătoare a Făcătorului Dumnezeu; că îngerii cei întunecați te vor lua pe tine, suflete, și te vor duce în focul cel de veci. Iar tu, mai înainte de moarte te pocăiește, strigând: Miluiește-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

Cântarea a 7-a

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Nu te nădăjdui, suflete al meu, în bogăția cea trecătoare, sau în adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu știi cui le vei lăsa, ci strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine păcătosul.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Nu nădăjdui, suflete al meu, în sănătatea trupească cea trecătoare, nici în frumusețea cea degrab trecătoare, că vezi cum și cei puternici și cei tineri mor; ci strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine nevrednicul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Adu-ți aminte, suflete al meu, de viața cea de veci, de Împărăția cerului cea gătită sfinților, de întinericul cel osebit și de mânia lui Dumnezeu, care este asupra celor răi și strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine nevrednicul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu, și te roagă ei, căci este grabnic ajutoare celor ce se pocăiesc, ca să roage pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mă miluiască pe mine nevrednicul.

Cântarea a 8-a

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cum nu voi plânge când îmi aduc aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă, zăcând fără de slavă și fără de chip. Dar ce aștept? Și în cine nădăjduiesc? Numai în Tine, Doamne, pe Care Te rog, ca mai înainte de sfârșit, să mă îndreptezi.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea ta și voi fi judecat, Unule lesne iertătorule.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred că vei veni să judeci viii și morții și toți vor sta întru a lor rânduială: bătrânii și tinerii, conducătorii și supușii lor, domnii și judecătorii, bogații și săracii, femeile și bărbații. Oare, cum mă voi afla eu

atunci? Drept aceea, strig Ție: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, primește rugăciunea mea cea nevrednică, păzește-mă de moartea cea urâtă și-mi dăruiește mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Cântarea a 9-a

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Acum scap la voi, îngeri, arhangheli și toate puterile, care stați înaintea scaunului lui Dumnezeu: Rugați-vă către Făcătorul vostru, să fie izbăvit sufletul meu de munca de veci.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Acum plâng către voi, sfinților, patriarhilor, împăraților și proorocilor, apostolilor și arhierieilor și toți aleșii lui Hristos: Ajutați-mi mie la judecată, ca să se mântuiască sufletul meu de întinericul vrăjmașului.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Acum ridic mâinile mele către voi, sfinților mucenici, pustnicilor, preacuvioșilor și toți sfinții, care vă rugați către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască sufletul meu în ceasul morții.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul întru tine nădăjduiesc și roagă pe Fiul tău, ca să mă pună pe mine, nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va șede să judece viii și morții.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR AL VIEȚII OMULUI

Cântarea 1-a

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe tine, păzitorul sufletului meu cel neadormit, și folositorul și îndreptătorul vieții mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, dumnezeiescule înger al lui Dumnezeu, Cel atotstăpânitor.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Vrând ca toți oamenii să se mântuiască, Cuvinte, ai pus pe sfinții îngeri îndreptători și luminați povățuitori oamenilor, care ne povățuiesc pe noi la frica Ta.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

De noaptea cea întunecată fiind cuprins și cu negura cea deasă a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinței luminează-mă, îndreptătorule, folositorul și păzitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Potop cu tină și întuneric de gânduri rușinoase întru mine izvorăsc, despărțind de la Dumnezeu mintea mea, pe care usucă-le, ajutorul meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu ești, Stăpână, liniștea și adăpostirea celor învăluți în marea păcatelor. Pentru aceasta, alerg către a ta adăpostire, fiind învăluit cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a 3-a

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ființă am din amestecătură de pământ, de tină și țărână, pentru aceasta de pământ m-am lipit. Ci, o folositorul meu, îndreptătorul și izbăvitorul meu, întoarce dorirea mea către cele cerești.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ziua și noaptea, cu faptele mele cele rele, te amăgesc, te măhnesc și te întărât; dar, te rog, nu sta departe de mine, ci ajută-mă spre a mă îndrepta.

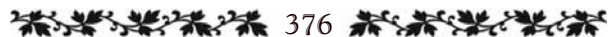
Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Supus sunt griji și mâhnirii, că nepocăit și neîndreptat petrec. Pentru aceasta, dăruiește-mi să mă pocăiesc cu adevărat și să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cel ce vezi fața cea de nevăzut a lui Dumnezeu, Care șade în ceruri și Se uită pe pământ cu gândul și-l face pe el de se cutremură, pe Acela roagă-L să mă mântuiască, sfinte îngere.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Minte, cuget și cuvânt, harul lui Dumnezeu am luat ca, pe Stăpânul cunoscând, cu fapte bune să-L cinstesc; iar cu patimile ocărând harul, pe Stăpânul am defăimat, Stăpână, miluiește-mă.

Sedealna

Păzitorul sufletului și al trupului meu, cel ales mie de la Dumnezeu, dumnezeiescule înger, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, preasfinte, toate greșelile sufletului meu celui ticălos și mă izbăvește de cursele cele de multe feluri ale înșelătorului și fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea iertare la judecată.

Cântarea a 4-a

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Needucându-mi aminte, Mântuitorule, de înfricoșătoare judecată la care am să stau înaintea și să dau răspuns pentru tot lucrul și cuvântul, nici gândindu-mă la moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat; dar tu, îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cu deadinsul toată răutatea am plinit din tinerețe și n-am încetat a te amări pe tine, apărătorul meu, cu cuvinte și cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai așteaptă, înțelepțindu-mă, luminându-mă și întărindu-mă.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Urmând îndelungii-răbdări a Cuvântului lui Dumnezeu, Care a venit să cheme pe toți păcătoșii la

pocăință și așteaptă îndreptare de bunăvoie și nu face silă, și tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare petreci.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Departe de Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu, Iisus, m-a primit cu milostivire și m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta har al Lui, te scârbesc încă pe tine, îngerul lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu adevărat Domnul s-a făcut Împărat, cu Împărăție care nu cade, și, precum psalmistul grăiește, S-a îmbrăcat din tine Maica lui Dumnezeu, întru preafrumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moarte și a surpat împărăția ei.

Cântarea a 5-a

Sth: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe tine păzitor câștigându-te, împreună-petrecător și împreună-vorbitor, sfinte îngere, păzindu-mă, cu mine călătorind, împreună-locuind și cele de mântuire înainte pururea punându-le, ce iertare voi lua, nerecunoscător fiind?

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cu multă îndrăznire stând înaintea scaunului Atotstăpânitorului și împreună-dănțuind, la Împăratul făpturii roagă-te, ajutorul meu, să-mi dea iertare de răutățile mele cele multe.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Muncile și chinurile care mă așteaptă mai înainte văzându-le și de împietrirea, nebunia și orbirea mea, făcându-ți-se milă, suspini și te tânguiești și te întristezi, fiind plin de măhnire, izbăvitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Nici într-un ceas, nici într-o clipă sau și mai puțin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine păzitorul și făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine și să te veselești și să salți, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, Cel ce a pus pădurile cu hotar și munții cu așezământul cunoștinței, Cel ce numără mulțimea stelelor și picăturile de rouă și schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a 6-a

Sth: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Păzindu-mă și oștindu-te împrejurul meu și întorcând înapoi pornirile diavolilor și năvălirile lor cele în chipurile fiarelor, nu înceta, păzitorul meu, pururea a le depărta de la mine, că pe tine te am cald folositor.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cel ce ești mir scump și cu bună mireasmă, nu te scârbi de întinăciunea mea, nu te depărta de la mine

până în sfârșit, ci fii mie păzitor pururea nedepărtat, că și soarele trecând peste locurile cele întinate nu se întinează.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe Cel ce a acoperit cu ape prin cuvânt cele mai de deasupra ale Lui, roagă-L, folositorul meu, ca să-mi dea har a izvorî picături izvorătoare de lacrimi, ca prin acelea să se curățească inima mea și să vadă pe Dumnezeu.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Netrupește, ca cel ce ești curat și fără materie, stând înaintea Celui curat și fără de materie, și câștigând multă îndrăznire și apropiere către Dânsul, pe Acela roagă-L cu deadinsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Înfruntarea și rușinea să acopere fețele vrăjmașilor celor întunecate, rușinoase și întinate, când se va despărți de trup sufletul meu cel smerit, și să-l acoperi, îndreptătorul meu cu aripile tale cele luminate și preasfinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai sfântă decât sfinții îngeri și mai presus de heruvimi și de serafimi, mintea mea cea târătoare pe pământ și de cele pământești râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească și trupească o arată, ridicându-o de la pământ către dragostea cea cerească.

Doamne miluiește (*de trei ori*). Slavă... Și acum...

Condacul

Slujitorul lui Dumnezeu și păzitorul meu cel preaales, petrece pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a diavolilor; dar, te rog, îndreptează-mă la cărările cele dumnezeiești, silindu-mă spre viața cea nestricăcioasă.

Cântarea a 7-a

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Mulțimile cele întunecate ale tâlharilor celor nevăzuți, ce cad împrejur asupra mea, care caută să atragă și să răpească sufletul meu, nu lipsi izgonindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutorul meu.

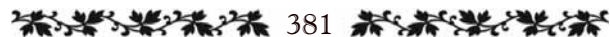
Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Când va vrea să mă judece Judecătorul și Dumnezeuul meu și să mă osândească pe mine cel osândit de conștiința mea, mai înainte de judecata aceea, nu mă uita pe mine, povățuitorul meu.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Avându-mi eu trupul mamă, iar tina tată și țărâna strămoș, prin înrudirea cu acestea, la pământ neîncetat caut; ci dă-mi ajutorul meu, ca fără frică să mă uit vreodată și în sus la frumusețea cerului.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ca cel ce ești frumos prin frumusețea dulce, plăcut și cu minte strălucitoare ca soarele, luminat să-mi stai înaintea cu veselă față și cu privire lină, când mă vei lua de pe pământ îndreptătorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pentru milostivirea milei și pentru multa mulțime a iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperământul aripilor tale când voi ieși din trup, păzitorul meu, ca să nu văd fețele cele urâte ale diavolilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești poartă cerească și ușă de mântuire și scară înțelegătoare, pe care Dumnezeu s-a pogorât și om s-a suit, cu îndurările tale, curată, învrednicește-mă de Împărăția cerurilor pe mine, robul tău.

Cântarea a 8-a

De șapte ori chinuitorul caldeu a ars cuptorul nebunește pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia mântuiți de o putere mai mare, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

După Dumnezeu pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, povățuitor, ajutător și apărător, preasfinte îngere. Pentru aceasta, nu înceta, te rog, povățuindu-mă, îndreptându-mă și învățându-mă să fac cele cuvinoase și să-mi luminezi mintea până ce mă vei înfățișa mântuit înaintea lui Hristos.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Când se vor pune scaunele și cărțile se vor deschide și Cel vechi de zile va șede și oamenii vor fi judecați și îngerii vor sta înaintea și pământul se va clătina și toate se vor înfricoșa și se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni, și mă izbăvește de gheenă, pe Hristos îmblânzindu-L.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Acum în chip nevăzut mă înconjoară ca niște albine fagurele, urătorii de Dumnezeu și pierzătorii diavoli, ca niște păsări răpitoare, ca niște vulpi viclene și ca niște mâncători cu cruzime; ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară. Acoperă-mă, păzitorul meu, precum își acoperă vulturul puii săi.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Dă-mi izvoare de lacrimi, ca să curgă neîncetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creștet până la picioare, ca, îmbrăcându-mă în haina pocăinței cea mai albă decât zăpada, să intru în camera lui Dumnezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Casă lui Hristos fiind inima mea, prin patimi, viață de ființe necuvântătoare am urmat. Ci mă întârește, ajutătorul sufletului meu, curățește-mi viața, tămâiaz-o și stropește-o cu miresme și cu miruri de rugăciuni și de curăție, ca să fie iarăși casă lui Hristos cu bun miros.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Îndreptătorule, păzitorul meu, folositorul și izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va ridica din pământ la judecată înfricoșătorul glas al trâmbiței, atunci aproape de mine să stai, blând și vesel, cu nădejdea mântuirii depărtând de la mine frica.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu nemărginirea bunătății în dar mă mântuiește, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii, că vrednic de milă sunt, dar nu am ce să-ți aduc ție, că bunurile mele nicicum nu-i trebuie, ca ceea ce ai zămislit ne-spus pe Dătătorul de bine și Mântuitorul lumii, ceea ce ești plină de dar.

Cântarea a 9-a

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

De-a dreapta sufletului meu celui ticălos să te văd stând, luminat și blând, pe tine, ajutorul și folositorul meu, când va ieși din mine cu anevoie sufletul meu, și izgonind pe amarii vrăjmași care caută să mă apuce.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ca un dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele dumnezeiești, ai multă îndrăznire către Dânsul, sfinte îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine, ca, mântuindu-mă prin tine, să te laud folosind și acoperământul tău.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

În toată viața mea, prin multă deșertăciune trecând, de sfârșit m-am apropiat; ci te rog, păzitorul meu, fii mie ajutor și apărător nebiruit, când voi trece vămile judecății.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Greșelile minții mele, răcăcirile, jefuirile, răutățile și cugetele cele de rușine ale gândurilor celor necurate și spurcate, nu înceta, ajutorul meu, a le întoarce în gânduri bune și în cugete roditoare de focul umilinței.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Iisuse, Unule-Născut, preabunule, biruiește cu milostivirea Ta mulțimea ce nemăsurată a răutăților mele, cu rugăciunile cele dumnezeiești ale slujitorului Tău cel fără de trup, pe care l-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un iubitor de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul și purtătorul meu de grijă și apărătorule; fă rugăciune neîncetată la Dumnezeu pentru mine, luând împreună-rugători și ajutoratori cetele îngerilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Înalță fruntea creștinilor și surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind

nebiruită turma ta aceasta, întru care numele tău cel mare și mult cinstit este lăudat și slăvit cu credință.

Stihirile

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără mijlocire înaintea Preasfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca cel ce ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperământul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea.

Har fie lui Iisus, Cel ce te-a dat pe tine mie, mare păzitor sufletului meu și armă asupra vrăjmașilor mei, de Dumnezeu cinstitule înger.

Învrednicește-mă și pe mine să dobândesc Împărăția cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfintei Treimi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Lumină a doua tu ești, după Dumnezeu, o, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta ca să văd și eu lumina Dumnezeirii cea în trei străluciri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

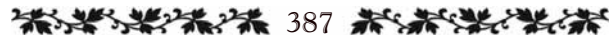
Stăpâna îngerilor și a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

Rugăciune către Îngerul păzitor

Sfinte îngere, cel ce stai înaintea pățimașului meu suflet și a vieții mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de la mine pentru neînfrânarea mea. Nu da loc diavolului, ca să-mi

stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întărește mâna mea cea slabă și neputincioasă și mă îndreptează la calea mântuirii. Așa, sfinte îngere al lui Dumnezeu, păzitorul și acoperitorul sufletului și al trupului meu celui ticălos, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit în toate zilele vieții mele și orice am greșit în această zi. Acoperă-mă în această noapte și mă păzește de toată ispita celui potrivnic, ca să nu mâni cu nici un păcat pe Dumnezeu. Și te roagă pentru mine către Domnul, ca să mă întărească întru frica sa și vrednic să mă arate pe mine, robul Său, bunătății Sale. Amin.

**CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE
PUTERILE CERESTI ȘI CĂTRE
TOȚI SFINȚII**

Cântarea 1-a

Stih: Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cuvinte fără de început, pentru sfințitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpânilor, Scaunelor, ale Puterilor celor dumnezeiești, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Căpeteniilor și Domniilor, dăruiește-ne milele Tale cele mari, ca un iubitor de oameni.

Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ajută-mi, Înaintemergătorule al Domnului, rugând pe Hristos; și voi, ceata proorocilor, adunarea Apostolilor, mulțimea mucenicilor, rugați pe Stăpânul tuturor să mă mântuiască pe mine, cel cuprins de multe păcate.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Dumnezeieștilor femei care bine ați pățimit și ați postit, soborul arhierilor, cuvioșilor și dreptilor, cinstiților, sfinților mucenici, rugați-vă ca să dobândim bunătățile cele veșnice, cei ce cu credință vă ferim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mintea mea fiind robită de dezmiardările trupești cu totul o izbăvește Stăpână, ceea ce ești una bună, și credincios mai adevărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te măresc.

Cântarea a 3-a

Stih: Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Rogu-mă, o, Serafimi, Stăpâni, Heruvimi, izbăviți-mă de smintelile vrăjmașilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune, și Arhangheli, împreună cu toți Îngerii, rugați pe Izbăvitorul pentru mine, păcătosul.

Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobâdesc viața cea făcătoare de bine mie pururea; proorocilor și cetele mucenicilor, ale Sfinților Apostoli, ale arhierilor și ale cuvioșilor și ale sfinților mucenici, care v-ați săvârșit prin sânge, rugați-vă pentru mine păcătosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Femei care vitejește ați pățimit și luminat ați postit și pe vrăjmașul l-ați biruit, rugați-vă să fim și noi părtași acelei desfătări și slave nesfârșite de care voi v-ați învrednicit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De Dumnezeu dăruită, Curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toți înțelepții Apostoli, cu sfinții mucenici și cu proorocii, ca să luăm desăvârșit dezlegare de păcate.

Cântarea a 4-a

Stih: Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Vezi Hristoase, să nu mă treci cu vederea, rogu-mă, pe mine cel cuprins de toate păcatele, ci cu rugăciunile tuturor sfinților tăi îngeri, cu ale mucenicilor și cu ale Apostolilor Tăi, miluiește-mă și mă mântuiește și moștenitor al Împărăției Tale mă arată, ca un milostiv.

Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Propovăduitorule al lui Hristos, Înainte-mergătorule, aprinde acum făclia inimii mele cea stinsă, cel ce ai fost luminător al Soarelui celui înțelegător, și te roagă, dimpreună cu toți proorocii și cu toți sfinții, să trec în caldă pocăință această viață trecătoare.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Strălucește-mi lumina pocăinței, Iubitorule de oameni, Iisuse, și mă învrednicește să dobândesc mântuirea, cu solirile celor ce au slujit Ție întru credință, ale sfințelor femei, ale ierarhilor și ale mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale Apostolilor și ale sfinților mucenici.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat, cea cu totul sfântă, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe toți în ziua cea înfricoșătoare și să ne izbăvească de chinuri și să ne învrednicească de viața și de lumina cea veșnică, împreună și cu cei ce bine i-au slujit.

Cântarea a 5-a

Stih: Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Puterile cele înțeleghătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Scaunele, Serafimii și Domniile, Îngerii împreună cu Arhanghelii și cu Căpeteniile; fii milostiv poporului Tău și-L mântuiește, ca un îndurat.

Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Fericite Înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viață străină singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, iubitorul de oameni, împreună cu dumnezeieștii prooroci, cu apostolii, cu ierarhii și cu sfințele oști ale mucenicilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cel ce ai luminat pe ierarhii Tăi și pe sfinții mucenici, Doamne, și ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei, care vitejește au pățimit; pentru rugăciunile acestora mântuiește-mă, Cel ce știi toate greșelile mele, cele fără de număr.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu totul Sfânt, izgonește toată mâhnirea și întristarea sufletului meu, și îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeiești, ca să te măresc cu credință și cu dragoste.

Cântarea a 6-a

Stih: Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Scaune, Domnii, Îngeri, Arhangheli, Căpetenii și Puteri, rugați pe Stăpânul a toată făptura.

Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cu cetele Apostolilor și cu oștile mucenicilor, Înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus, iubitorul de oameni, Dumnezeuul nostru, ca să aflăm milă, în ceasul judecății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfântă Muceniță Tecla, ceea ce ești întâia dintre femeile care tare au pățimit, împreună cu acelea, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să ne izbăvim de întunericul patimilor și de ispitele cele de multe feluri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe tine, Stăpână, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, te laudăm credincioșii, că ai născut cu trup pe Dumnezeu cel laudat, pe Care roagă-L, ceea ce ești neîntinată, să mântuiască țara aceasta și poporul ei în pace.

Cântarea a 7-a

Stih: Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Fiind voi a doua lumină din Lumina cea dintâi, sfinților îngeri, cu împărtășirea cea netrupească și preabogată v-ați strălucit. Pentru aceasta strig: luminați mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieții.

Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ceata cea fericită a Apostolilor, a mucenicilor și a sfinților prooroci, a ierarhilor și a cuvioșilor, împreună cu fericitul Înaintemergătorul, te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greșelile noastre ale tuturor, care strigăm Ție: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Schimbă durerea sufletului meu, Hristoase, și miluiește pentru solirile sfinților mucenici, ale ierarhilor și cuvioșilor Tăi, și să nu mă rușinezi când voi sta înaintea scaunului Tău, că bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

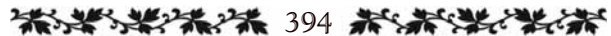
Ca un scaun în chip de foc porți pe Împăratul fap-turii, pe Care roagă-L, Fecioară, împreună cu fericitele și sfintele femei, să mă învrednicească de Împărăția Sa, pe mine cel ce cu credință măresc ajutorul tău.

Cântarea a 8-a

De șapte ori cuptorul, chinuitorul caldeu, l-a ars nebunește pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia mântuiți de o putere mai mare, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Stih: Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

O, Heruvimi cei în chipul focului, Serafimi cei cu multe aripi, Scaune, Stăpânii și Căpetenii, Îngeri și toți Arhanghelii și sfințite Domnii, rugați-vă, împreună cu

Înaintemergătorul, cu proorcii, cu Apostolii, cu ierarhii, cu cuvioșii și cu toți dreptii, ca să ne miluiască pe noi.

Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Dați-ne ajutor, Sfinților Apostoli: Petre, Pavele, Iacove, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu, împreună cu Luca, Ioane, iubitul lui Hristos, Simone și Iuda, cel cu totul fericit, și marele Matia, fiind noi biruiți de ispitele înșelătorului și răătăciți.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ștefane, începătorul mucenicilor, cel ce ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceștia, să ne luminăm toți și să scăpăm de toată negura păcatului, noi cei ce strigăm Stăpânului: Preoți laudați-L, popoare preainălțați pe Domnul întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fă să urmez, cea cu totul curată, celor ce cu cuviință au viețuit cu viață îmbunătățită, răbind pe vrăjmașii cei ce mă mâhnesc fără de milă și mă supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupești; ca bucurându-mă să strig: Popoare preainălțați pe Hristos întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu s-a arătat oamenilor trupește și pânțelele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești, te măresc.

Stih: Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

O, dumnezeiești Stăpânie, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile și preamărite Puteri și sfinților Arhangheli, faceți rugăciune la Dumnezeu ca bine viețuind să dobândim mântuire și să ne izbăvim de nevoi.

Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Înaintemergătorule, ca cel ce ai fost prooroc mai ales, împreună cu toți proorocii, învrednicește-ne tuturor bunătăților și pe noi cei îngreuiți de patimi și pururea cuprinși de ispitele celui viclean și de înșelăciunile vieții, ca să vă cinstim cu credință.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Dumnezeiești, cu totul măriți, cei doisprezece Apostoli, împreună cu toți mucenicii, cu preoții și cu sfinții mucenici și cu fericiții și dumnezeieștii prooroci, cuvioase și drepte femei, care tare ați pățimit, faceți rugăciuni pentru noi către Iubitorul de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară, ceea ce ești iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău cel bun și Domnul, ca să tămăduiască și să mântuiască sufletul meu cel slab și necăjit pururea de asuprelile balaurului celui stricător de suflet și să-l fericească împreună cu toate înălțările cele purtătoare de lumină.

**Rugăciune către
Domnul nostru Iisus Hristos
(a Sfântului Ioan Damaschinul)**

Îndurate și Mult-milostive Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, Cel ce ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu, miluiește-mă înainte de sfârșitul meu, că știu că înfricoșătoare și strașnică judecată mă așteaptă în fața întregii zidiri, când toate faptele mele cele necurate și spurcate vor fi descoperite, pentru că sunt de neiertat și nevrednice de iertare, covârșind cu mulțimea lor nisipul mării. De aceea nici nu îndrăznesc, Stăpâne, să cer iertarea lor. Mai mult decât toți oamenii Ți-am greșit Ție. Mai mult decât desfrânatul, în desfrânare am viețuit, mai mult decât cel dator cu zece mii de talanți m-am făcut dator Ție. Mai mult decât vameșul rău am vămuit. Mai mult decât tâlharul pe sine-mi m-am omorât. Mai mult decât desfrânata, eu, iubitorul de desfrânare, am desfrânat. Mai mult decât ninivitenii fără de pocăință am greșit. Mai mult decât Manase „fărădelegile mele au covârșit capul meu și ca o sarcină grea s-au îngreuiat peste mine” și m-am chinuit și m-am gârbovit până în sfârșit. Pe Duhul Tău cel Sfânt L-am mâniat. Poruncile Tale nu le-am ascultat. Avuția Ta am risipit-o. Harul Tău l-am întinat. Arvuna pe care mi-ai dat-o mie întru fărădelegi am cheltuit-o. Sufletul meu, cel făcut cu cinste după chipul Tău, l-am spurcat. Vremea pe care mi-ai dat-o mie spre pocăință, cu vrăjmașii Tăi am viețuit-o. Nici o poruncă a Ta nu am păzit. Haina cu care m-ai îmbrăcat cu totul am întinat-o. Făclia cugetării drepte am stins-o. Fața mea pe care ai strălucit-o, eu am netrebnicit-o întru păcate. Ochii mei pe care i-ai luminat, de bunăvoie i-am orbit. Buzele pe care de multe ori le-ai sfințit cu dumnezeieștile Tale Taine, cu cuvinte de rușine le-am spurcat.

Știu că voi sta înaintea înfricoșătorului Tău scaun ca un osândit, eu preaspurcatul. Știu că atunci toate cele făptuite de mine vor fi vădite și nimic nu se va ascunde înaintea Ta. De aceea, mă rog Ție, Prea îndurate și Mult-milostive, Iubitorule de oameni, Doamne: „Nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine”. Nu zic și să nu mă cerți, căci cu neputință este față de faptele mele, ci doar „nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine”. Voi dobândi aceasta de la Tine dacă nu mă vei certa cu mânia Ta, nici cu iușimea Ta și nu vei arăta mânie și iușime înaintea îngerilor și a oamenilor, spre rușinea și ocară mea. Doamne, „nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine”. Dacă mânia unui împărat trecător nu o poate nimeni suferi, cu cât mai mult nu voi suferi eu, ticălosul, mânia Ta, a Domnului meu. Doamne, „nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iușimea Ta să mă cerți”. Știu că tâlharul a cerut și îndată a dobândit iertarea. Știu că desfrânată din tot sufletul s-a apropiat de Tine și a fost iertată. Știu că vameșul din adânc a suspinat și s-a îndreptat. Iar eu, preaticălosul, pe toți covârșindu-i cu păcatele, nu voiesc să le urmez lor cu pocăința. Pentru că nu am lacrimi neîncetate, nici mărturisire curată și adevărată. Nu am suspin din adâncul inimii. Nu am suflet curat. Nu am dragoste după Dumnezeu. Nu am sărăcie duhovnicească. Nu am rugăciune neîncetată. Nu am înfrânare de la patimi în trup. Nu am curățenie a gândurilor. Nu am voința plecată lui Dumnezeu. Deci cu ce chip sau cu ce îndrăzneală voi cere iertare?

Doamne, „nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine”. De multe ori, Stăpâne, am fâgăduit să mă pocăiesc. De multe ori, în biserică umilindu-mă, cad la Tine, dar ieșind afară îndată mă poticnesc în păcate. De câte ori m-ai miluit, iar eu Te-am mâniat. De câte ori îndelung ai răbdat, iar eu nu m-am întors de la păcat. De câte ori m-ai ridicat, iar eu, poticnindu-mă, iar am căzut. De câte ori m-ai ascultat, iar eu nu Te-am

ascultat. De câte ori m-ai chemat, iar eu nu Ți-am slujit Ție. De câte ori m-ai cinstit, iar eu nu Ți-am mulțumit. De câte ori, când păcătuiam, m-ai rugat ca un bun Părinte și ca pe un fiu m-ai sărutat și brațele deschizându-mi-le, mi-ai strigat: „Scoală-te, nu te teme, stai, vino înapoi, nu te cert, nu Mă scârbesc de tine, nu te lepăd, nici nu Mă împietresc față de zidirea Mea, fiul Meu, chipul Meu, omul pe care l-am zidit cu mâinile Mele, și întru care M-am îmbrăcat, pentru care Mi-am vărsat Sângele. Nu Mă întorc din-spre oaia Mea cea cuvântătoare care s-a pierdut, dacă vine la Mine. Nu pot să nu-i dau vrednicia dintâi, nu pot să nu o număr cu cele nouăzeci și nouă de oi, căci numai pentru ea M-am pogorât pe pământ și am aprins făclia, adică trupul Meu, și am măturat casa, și am chemat puterile cerești prietene să ne veselim pentru găsirea ei”.

Deci toate acestea, ca un bun și iubitor de oameni, mi le-ai dat mie, Stăpâne, dar eu, ticălosul, pe toate defăimându-le, în țară străină și depărtată a pierzării m-am dus. Ci Tu, Preabunule, întoarce-mă iar și nu Te iuși asupra mea, ticălosul, Doamne, nici cu mânia Ta să mă mustri, Milostive, ci mai rabdă-mă. Nu Te grăbi să mă tai ca pe smochinul cel neroditor, nici nu porunci să fiu secerat mai înainte de vreme din viața aceasta, ci dă-mi viața rânduită mai înainte și călăuzește-mă către pocăință, Doamne.

Deci, „nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, Stăpâne, nici cu iușimea Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt” cu sufletul, neputincios cu gândul, neputincios cu mintea, neputincios cu voința. Căci, iată, mi s-a dus puterea, mi s-a dus vremea, „întru deșertăciuni s-au isprăvit zilele mele toate și sfârșitul a sosit.” Ci deschide, deschide mie, Doamne, cel ce cu nevrednicie bat, și nu-mi închide ușa milostivirii Tale, căci dacă vei închide Tu, cine îmi va deschide? Dacă nu mă vei milui Tu, cine îmi va ajuta? Nimeni altul, nimeni,

ci numai Tu, Cel din fire milostiv și îndurător. „Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt”, pentru că m-a slăbănogit vrăjmașul și neputincios și zdrobit m-a făcut. Iar cel neputincios și zdrobit nu poate să se scoale singur, nu poate să se vindece singur. Cel zdrobit nu poate să-și ajute lui însuși. Deci, „miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt”.

„Vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele, s-a tulburat și s-a zdrobit sufletul meu”. Dar cel cu oase zdrobite nu poate să se scoale și să caute doctor, nu poate să alerge și să scape de vrăjmaș. Tu, deci, mă caută, Stăpâne, Cel ce ai venit să cauți oaia cea pierdută, Tu cercetează-mă pe mine, cel ce am căzut între tâlhari. Căci nu numai mort, ci cu totul mort m-au lăsat. Deci, „vindecă-mă, Doamne, că neputincios sunt” și putred m-a făcut vrăjmașul. Iar cel neputincios și putred este cu totul doborât, este aruncat cu totul, ca un stârv ticălos. El doar cheamă pe doctor, strigă după doctor, caută împrejur cu ochii, când va veni și-l va cerceta „Cel ce vindecă pe cei zdrobiți cu inima” și „îndreptează pe cei căzuți” și „mântuiește pe cei deznădăjduiți”.

„Vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele și sufletul meu s-a tulburat foarte.” Tulburarea trupească și sufletească m-a cuprins, Stăpâne, căci în patimi trupești am căzut, trupul și sufletul batjocură dracilor le-am făcut. „Vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele”, cele ce susțin pe omul cel dinăuntru, adică: credința, înțelepciunea, nădejdea, dreptatea, înfrânarea, evlavia, blândețea, smerita cugetare și milostivirea. Aceste oase s-au zdrobit, Stăpâne. Deci, „vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele și sufletul meu s-a tulburat foarte”. Căci, iată, văd că a sosit ceasul morții mele „și sufletul meu s-a tulburat foarte”. Văd calea cea lungă și grea către cele de dincolo și că nu sunt pregătit pentru dânsele, „și sufletul meu s-a tulburat foarte”. Văd pe cămătar că-mi cere datoria și nu-i pot

plăti „și sufletul meu s-a tulburat foarte”. Văd pe diavoli arătându-mi zapisul și pe gealați că scrășnesc asupra mea „și sufletul meu s-a tulburat foarte”. Văd mulți pârași, iar părtinitori nici unul „și sufletul meu s-a tulburat foarte”. Că m-am umplut cu totul de tulburare și de întunecare, mă înfiorez și mă cutremur, mă înfricoșez și mi se rup cele dinăuntru și nu știu ce să fac sau cu ce chip să mă arăt Judecătorului meu. Mă întunec, mă tulbur, mă necăjesc, nu mă pricep și de aceea „sufletul meu s-a tulburat foarte”.

„Miluiește-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele și sufletul meu s-a tulburat foarte.” Vicleanul nu încetează să mă supere, vrăjmașii nu se opresc luptându-mă, războiul din trup mă îmboldește necontenit, gândurile viclene nicidecum nu se astâmpără.

„Și Tu, Doamne, până când?” Iată, vezi, Doamne, că toate cele ale mele sunt încurcate și ticăloase. Iată, vezi împotrivirea asupra mea, războiul trupului, cup-torul patimilor și slăbiciunea puterii sufletului meu. De aceea, Doamne, până când nu Te milostivești, până când nu aperi, până când nu Te grăbești, până când nu vezi, până când treci cu vederea? Doamne, întru mila Ta, miluiește-mă. Nu mă trece cu vederea pe mine nevrednicul, pentru mila Ta. Căci nebăgarea Ta de seamă se face cadere a mea, Stăpâne.

Pentru aceea, „întoarce-Te Doamne, izbăvește sufletul meu și mă mântuiește pentru mila Ta”. Ca un Îndurător, miluiește-mă. Ca un milostiv, îndură-Te. Ca un iubitor de oameni, „mântuiește-mă pentru mila Ta”, iar nu pentru faptele mele, căci sunt rele, nu pentru ostenele mele, căci sunt neputincios, nu pentru gândurile sau cuvintele mele, căci sunt spurcate și necurate, ci numai pentru mila Ta, Mult-milostive, Doamne, mântuiește-mă. Iar dacă voiești să mă judeci, Stăpâne, iată, eu rostesc cel dintâi osânda mea, eu mărturisesc că sunt vrednic de moarte. Deci, „mântuiește-mă pentru mila Ta”. La iubirea Ta de oameni scap, Preabunule. Nu am ceva vrednic să-Ți

arăt. Milostenie cer, dar să nu-mi ceri prețul ei. Adu-Ți aminte de cuvintele Tale, Doamne, cum „că se pleacă gândul omului cu dinadinsul spre cele rele din tinerețea lui”. Și „omul deșertăciunii s-a asemănat și zilele lui ca umbra trec”. Și „nimeni nu este curat de întinăciune”. Și „iată că întru fărădelegi m-am zămislit și întru păcate m-a născut maica mea”. Căci „de vei lua aminte la fărădelegile noastre, nimeni nu va putea suferi, Doamne”. Pentru aceea, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru mila Ta, iar nu pentru lucrurile mele.

Căci de vei milui pe cel vrednic, nimic nu este de mirare. De vei milui pe cel drept nu este ceva deosebit. „Mântuiește-mă pe mine pentru mila Ta”. Fă-mi asupra mea minunată mila Ta, Doamne. Arată întru mine milostivirea Ta, Stăpâne. Mărește spre mine iubirea Ta de oameni, Sfinte. Arată peste mine milele Tale cele dintru început, Doamne. „Și să nu intri la judecată cu robul Tău.” Căci de vei voi să Te judeci cu mine, se va astupa gura mea, neavând eu ce să grăiesc sau ce să răspund. De aceea, „să nu intri la judecată cu robul Tău”, și să nu cântărești păcatele mele cu măsura Ta cumplită, ci „întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le” și „mântuiește-mă pentru mila Ta, Doamne”. Și „mila Ta să-mi urmeze în toate zilele vieții mele”. Să-mi urmeze mila Ta, Doamne, mie celui ce rău m-am abătut de la Tine, celui ce de-a pururea fug de Tine și către păcat de-a pururea rău alerg.

Aceasta numai cer, și mă rog: „Mântuiește-mă pentru mila Ta”. Mântuiește-mă mai înainte de a merge la judecățile cele de dincolo sau, mai adevărat zicând, la chinurile cele de dincolo, unde nu este pocăință, nici mărturisire. „Căci zice: în iad cine se va mărturisi Ție?” Pentru aceea „mântuiește-mă pentru mila Ta, că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine, nici în iad cel ce se mărturisește Ție”. Că acolo nu este pocăință, nu este iertare celor

ce nu se pocăiesc și nu se mărturisesc aici. De aceea, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, care mă pocăiesc Ție și mă mărturisesc pentru mila Ta, Doamne, și nu pentru faptele mele. Căci Tu ai zis, Doamne: „Căutați și veți afla, bateți și se va deschide vouă și oricâte veți cere, crezând, veți lua”. De aceea, „mântuiește-mă pentru mila Ta”, Iubitorule de oameni, Stăpâne, ca și întru mine să se slăvească numele Tău cel preasfânt și preaproslăvit, Doamne, Dumnezeuul meu, Cel ce pentru mine Te-ai făcut ca mine, ca și eu împreună cu toți sfinții numărându-mă, să Te slăvesc pe Tine, Iisuse Hristoase, Preabunule și Iubitorule de oameni Dumnezeuul meu, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciune către
Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu
(a Sfântului Grigorie Palama)*

Fecioară, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul cu trup, știu cu adevărat știu, că nu se cuvine, nici se cade ca eu, cel atât de desfrânat, cu ochi spurcați să văd icoana ta, a celei preacurate, a celei pureure Feccioare, a celei ce ai și trupul și sufletul curat și nespurcat, și să o sărut cu buze necurate și întinate sau să mă rog ție. Căci cu dreptate este ca de mine, cel desfrânat, curăția ta să se scârbească și să mă urască. Dar fiindcă Dumnezeu pe Care L-ai născut S-a făcut om, ca să cheme pe cei păcătoși la pocăință, pentru aceasta am îndrăznit și eu să mă apropii de tine, cu lacrimi rugându-mă.

Primește această mărturisire a greșelilor mele celor multe și grele și o du Unuia-Născut Fiului tău și Dumnezeu, rugându-te Lui ca să fie milostiv mie ticălosului. Că de mulțimea fărădelegilor mele sunt oprit a căuta la Dânsul și a cere iertare. Pentru aceasta, pe tine te rog să fii pentru mine înainte-solitoare și mijlocitoare, pentru că multe și mari daruri dobândind eu de la Ziditorul meu Dumnezeu, dar uitându-le pe toate, nemulțumitor m-am arătat eu ticălosul, care am trăit ca dobitoacele și m-am asemănat lor. Căci sunt sărac de fapte bune, dar bogat de păcate, plin de rușine și osândit de Dumnezeu, făcându-mă de plângere îngerilor, de răs și de bucurie dracilor și urăciune oamenilor, din pricina păcatelor mele. Multe și mari sunt păcatele mele, dar la ajutorul tău alerg, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, eu cel ce în dezmierdări am cheltuit bogăția mea cea sufletească, cel ce sunt slugă lacomă, vas al gândurilor celor rele și deșarte, vistierie a cuvintelor celor necurate și spurcate și lipsit de toată fapta bună.

Miluieste-mă pe mine cel smerit, milostivește-te spre mine cel neputincios. Multă îndrăzneală ai la Cel ce S-a născut din tine și nimeni nu are putere precum tu, Maica lui Dumnezeu, căci toate le poți, ca ceea ce ești mai presus decât toate zidirile și nimic nu este ție cu neputință, numai de vei voi. Deci, nu trece cu vederea lacrimile mele, și nu te întoarce de către suspinul meu. Nu lepăda durerea inimii mele și nu rușina nădejdea mea cea către tine, ci cu rugăciunile tale cele de Maică, roagă-te Fiului tău pentru iertarea păcatelor mele. Învrednicește-mă pe mine ticălosul și nevrednicul robul tău să-mi iau frumusețea cea din început, ajută-mă să mă izbăvesc de patimi și de păcate și să mă îmbrac cu dreptate și cu fapte bune, să mă izbăvesc de spurcatele poftes trupesti și să mă îmbrac întru sfințenia curăției celei sufletești, să mor lumii și să viez faptei celei bune.

Călătorind eu, fii cu mine; pe marea vieții acesteia înotând, ajută-mă; când priveghez, mă întărește, când sunt în necaz, mă mângâie; când sunt împușinat în credință, mă îmbărbătează, când sunt bolnav, vindecare îmi dăruiește, când sunt nedreptățit, mă izbăvește, când sunt în primejdie de moarte, degrab apucând, mă scoate și vrăjmașilor mei celor văzuți și nevăzuți în toată vremea înfricoșător mă arată, ca să cunoască toți cei care cu nedreptate mă asupresc că eu sunt robul tău.

Așa, Preabună Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ascultă smerita mea rugăciune și nu mă rușina în nădejdea mea cea către tine, ceea ce ești, după Dumnezeu, nădejdea tuturor creștinilor.

Trufia și mândria cea deșartă din mintea mea o șterge, nălucirile cele de noapte ale duhurilor celor viclene și bântuierile cele de ziuă ale gândurilor celor necurate din mintea mea le împușinează și mă ajută ca fără de împiedicare să merg pe calea cea fericită și poruncită de Dumnezeu. Învață-mi limba cea spurcată să grăiască cele de folos, povățuiește-mi ochii să

vadă drept faptele cele bune și adevărate. Dă-mi vreme de pocăință și de moartea cea năprasnică ferește-mă, iar la sfârșitul vieții mele fii lângă mine, ușurând durerea cea nesuferită. Atunci să mă ușurezi de strâmtorarea cea cumplită și să mă izbăvești de chipul cel înfricoșător al diavolului și de cercetarea cea amară pentru toate a vameșilor celor din văzduh, a stăpânilor în tunericului și zapisul păcatelor mele celor multe să-l rupi cu dumnezeiasca ta putere. Cu Dumnezeu mă împrietenește, și stării Lui de-a dreapta celei fericite la judecată mă arată și bunătățile cele veșnice a le moșteni mă învrednicește.

Această mărturisire aduc ție, Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu, lumina ochilor mei celor întunecați, mângâierea sufletului meu, folositoarea și nădejdea mea cea după Dumnezeu, pe care cu blândețe primind-o, curățește-mă de toată întinăciunea trupească și sufletească și mă învrednicește în veacul acesta de acum, fără de osândă să mă împărtășesc cu Preasfântul și preacuratul Trup și Sânge al Fiului și Dumnezeului tău, iar în cel ce va să fie cu cina cea cerească a desfătării raiului mă veselește. Ca acele bunătăți dobândindu-le eu, nevrednicul, să slăvesc în vecii vecilor preacinstitul și de mare cuviință numele Fiului și Dumnezeului tău, Cel ce primește pe toți cei ce se pocăiesc din tot sufletul, pentru tine, pe care te-a făcut mijlocitoare și chezășuitoare tuturor păcătoșilor care aleargă la tine cu credință. Căci prin tine, prealăudată și preabună Stăpână, se mântuiește tot neamul creștinesc, care laudă și preamărește pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea Preasfântă și de o ființă, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII ȘI ÎMPĂRTĂȘANII

RUGĂCIUNI ÎNAINTE DE SPOVEDANIE

Când te-ai hotărât să te spovedești, caută-ți un timp liber; intră în camera ta, ca să fii acolo singur și să poți sta de vorbă cu Dumnezeu, și după rostirea Rugăciunilor începătoare și a Psalmului 50, spune așa:

La mulțimea faptelor mele celor rele cugetând, eu, păcătosul, mă cutremur de înfricoșătoarea zi a judecății. Ci îndrăznind la mila milostivirii Tale, ca David strig: „Miluiește-mă Dumnezeule, după mare mila Ta”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule de viață, că mâneacă duhul meu la biserica Ta cea sfântă, purtând lăcaș al trupului cu totul întinat; ci, ca un îndurat, curățește-l cu mila milostivirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În calea mântuirii îndreptează-mă, de Dumnezeu Născătoare, căci cu păcate grozave mi-am întinat sufletul meu și în lenevire viața mea o am cheltuit; ci, cu rugăciunile tale, curățește-mă de toată necurăția.

Rugăciunea întâia

Ascultă-mă, Domnul meu și Ziditorul meu, ascultă-mă iarăși pe mine, păcătosul și nevrednicul robul Tău, că de multe ori Ți-am făgăduit să-mi schimb viața mea cea rea, și nicidecum nu o am schimbat. Păcătuit-am, Doamne, greșit-am și cunosc greșalele

mele și îmi pare rău că le-am făcut, și mi-e rușine să vin înaintea feței Tale, ieșind, de atâtea ori din cuvântul meu și nepărăsindu-mă de păcatele mele. Și ce voi să zic pentru nemulțumirea mea cea mare, și unde mă voi duce? Atâtea fărădelegi am făcut! Către Tine vin, Stăpânul meu Mult-milostive, și cad cu multă îndrăzneală la picioarele Tale, de vreme ce văd că pentru păcatele mele ai primit înjositoarea moarte pe Cruce și chemi pe păcătoși prin Scripturile Tale către Tine și strigi cu gura Ta: „Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi scoate afară.“ Drept aceea, Doamne, pomenește-mă și pe mine nevrednicul și-mi iartă toate păcatele și-mi dă harul Tău și binecuvântarea Ta, pentru mare și nemăsurată milostivirea Ta. Că eu sunt foarte căit; căci am greșit înaintea Ta și am mâniat bunătatea Ta cu cuvântul, cu lucrul și cu gândul, cu voie și fără de voie. Drept aceea, de astăzi înaintea făgăduiesc cu adevărat, cu harul și cu ajutorul Tău, să nu mă mai întorc la greșalele mele cele dintâi, alegând mai bine moartea, decât să calc vreuna din poruncile Tale. Și hotărâsc să Te ascult și acum și pururea, și să mă închin numelui Tău celui sfânt, dulcele meu Iisus, și să Te slăvesc în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu Cel ce pentru păcatele mele ai primit ocară și moarte pe Cruce și chemi pe păcătoși la Tine, zicând: „Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi scoate afară“, primește-mă și pe mine, nevrednicul. Iartă-mi toate păcatele mele și-mi dă harul Tău și binecuvântarea Ta, pentru mila Ta cea mare și nemăsurată, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi citește Canonul de umilință.

CANON DE UMILINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS (a Sfântului Teoctist Studitul)

Cântarea 1-a

În adânc a așternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea preaîntr-armată; iar Cuvântul întrupându-Se, a pierdut păcatul cel prearău. Domnul cel preaslăvit, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih: Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Iisuse preadulce Hristoase, Iisuse Îndelung-răbdătorule, vindecă rănile sufletului meu, Iisuse, și îndulcește, Te rog, inima mea, Mult-milostive, ca, fiind mântuit, să Te slăvesc pe Tine, Iisuse, Mântuitorul meu.

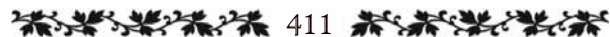
Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Iisuse preadulce Hristoase, Iisuse, deschide-mi ușile pocăinței, Iubitorule de oameni Iisuse, și mă primește pe mine, cel ce cad la Tine și fierbinte Te rog, Iisuse Mântuitorul meu, Cel ce ești iertarea păcatelor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Iisuse preadulce Hristoase, Iisuse, scoate-mă din mâna lui Veliar cel înșelător, Iisuse, și mă fă stătător de-a dreapta slavei Tale; Iisuse, Mântuitorul meu, izbăvește-mă de partea cea de-a stânga.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stăpână, care ai născut pe Iisus Dumnezeu, roagă-L pentru noi, netrebnicii robii tăi, Preacurată, ca să ne izbăvim de chinuri cu rugăciunile tale, noi cei întinați, ceea ce ești fără de întinăciune, primind întru tine slava cea de-a pururea.

Cântarea a 3-a

Pe piatra credinței întărindu-mă, Tu ai deschis gura mea asupra vrăjmașilor mei; că s-a veselit duhul meu a cânta Ție: Nu este sfânt ca Dumnezeuul nostru și nu este drept afară de Tine, Doamne.

Stih: Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Auzi, Iubitorule de oameni, Iisuse al meu, pe robul Tău, care strigă cu umilință, și mă izbăvește de osândă și de chinuri, Iisuse al meu, Cel ce ești singurul Îndelung-răbdător, Iisuse preadulce, Multimilostive.

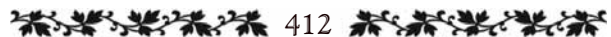
Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Ridică-mă, Iisuse, pe mine, robul Tău, cel ce cad cu lacrimi, Iisuse al meu, și mă mântuiește, Iisuse al meu, pe mine, cel ce mă întorc, și mă izbăvește, Stăpâne, de gheenă, Iisuse preadulce, Multimilostive.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Vreamea, Iisuse al meu, pe care mi-ai dat-o, în patimi am cheltuit-o, Iisuse al meu; drept aceea, nu mă lepăda pe mine, Iisuse al meu, ci mă cheamă, Te rog, Stăpâne, Iisuse preadulce, și mă mântuiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară, care ai născut pe Iisus al meu, roagă-L să mă izbăvească de gheenă, căci tu singură ești rugătoare pentru cei scârbiți, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, și mă învrednicește de viața cea veșnică, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Cântarea a 4-a

Ai venit din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu însuși, Doamne, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine, omul; pentru aceasta strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Vindecă, Iisuse al meu, rănilor sufletului meu, Iisuse al meu, și mă scoate, Te rog, din mâna lui Veliar cel stricător de suflete, Iisuse al meu, Milostive, și mă mântuiește.

Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

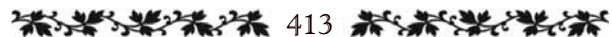
Am greșit, Iisuse al meu preadulce, Îndurate Iisuse al meu, mântuiește-mă pe mine, cel ce scap sub acoperământul Tău, Iisuse Îndelung-răbdătorule, și mă învrednicește de Împărăția Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

N-a greșit, Iisuse al meu, nimeni precum am greșit eu, ticălosul; ci cad, rugându-mă: Iisuse al meu, mântuiește-mă și-mi dăruiește moștenirea vieții, Iisuse al meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu totul lăudată, ceea ce ai născut pe Iisus Domnul, pe Acela roagă-L să izbăvească de chinuri pe toți

cei ce te laudă pe tine și te numesc, după adevăr, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Luminarea celor ce zăceau întru întuneric și mântuirea celor deznădăjduiți, Tu ești, Hristoase, Mântuitorul meu, și la Tine mîneac, Împăratul păcii; luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu știu alt dumnezeu afară de Tine.

Stih: Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Tu ești lumina minții mele, Iisuse al meu; Tu ești mântuirea sufletului meu celui deznădăjduit, Mântuitorule; Tu, Iisuse al meu, de chinuri și de gheenă mă izbăvește pe mine, cel ce strig: Mântuiește-mă, Iisuse al meu, Hristoase, pe mine, ticălosul.

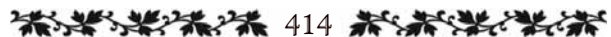
Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Cu totul fiind surpat de patimi de ocară, Iisuse al meu, acum strig: Tu, Iisuse al meu, trimite-mi mână de ajutor și mă scoate pe mine, cel ce strig: Mântuiește-mă, Iisuse al meu, Hristoase, pe mine, ticălosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Minte întinată având, Iisuse al meu, strig către Tine: Curățește-mă de întinăriunea căderilor în păcate și mă izbăvește pe mine, cel care am alunecat din neștiință în adâncurile răutății, Mântuitorule, și Te rog, Iisuse al meu, mântuiește-mă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Iisus, pe Acela roagă-L, Curată, să mântuiască pe toți dreptcredincioșii, pe călugări și pe mireni, și să izbăvească de gheenă pe toți cei ce strigăm: Nu știm altă ajutorătoare tare, afară de tine.

Cântarea a 6-a

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul cel nepătruns al milostivirii Tale: Scoa-te-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Stih: Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Iisuse al meu, Hristoase Mult-milostive, primește-mă pe mine, cel ce mă mărturisesc Ție, o, Iisuse, și mă mântuiește și mă scoate din stricăciune, Iisuse al meu.

Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

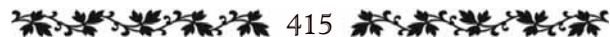
Iisuse al meu, n-a fost nici un alt desfrânat precum sunt eu, ticălosul, o, Iisuse, Iubitorule de oameni; dar Tu, Iisuse, mântuiește-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Iisuse al meu, pe desfrânata și pe desfrânatul și pe Manase și pe vameșul am covârșit cu patimile, o, Iisuse al meu, și pe tâlharul, Iisuse, și pe niniviteni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară precurată, ceea ce ai născut pe Iisus, Hristosul meu, tu, care singură ești neîntinată, curățește-mă acum cu isopul rugăciunilor tale pe mine cel întinat.

Cântarea a 7-a

Cei trei tineri au călcat porunca potrivnică lui Dumnezeu de a se închina chipului de aur din câmpul Deira și, fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Hristoase Iisuse, nimeni n-a greșit pe pământ din veac, o, Iisuse al meu, precum am greșit eu, ticălosul și rătăcitul. Pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: Milostivește-Te spre mine, cel ce cânt: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

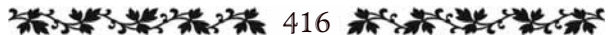
Hristoase Iisuse, străbate-mă cu frica Ta, strig către Tine, o, Iisuse al meu, și mă îndreptează acum la limanul cel liniștit, ca, mântuindu-mă, Iisuse al meu Îndurate, să-Ți cânt Ție, strigând: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Hristoase Iisuse, de mii de ori eu, ticălosul, o, Iisuse al meu, am fâgăduit Ție a mea pocăință, dar am mințit, pățimașul; pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: Luminează sufletul meu care petrece fără de înțelegere, Hristoase Dumnezeule al părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut pe Hristos Iisus, în chip minunat și mai presus de fire, pe Acela roagă-L, ceea

ce ești cu totul fără de prihană, să ierte toate păcatele mele cele mai presus de fire, Fecioară, ca, mântuindu-mă, să strig: Bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii cei de demult și văpaia în răcoreală a prefăcut-o, lăudați-L făpturi ca pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Stih: Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Pe Tine, Iisuse al meu, Te rog: Precum ai izbăvit pe desfrânata, Iisuse al meu, de multe greșeli, așa și pe mine, Iisuse Hristoase al meu, izbăvește-mă și curățește sufletul meu cel întinat, Iisuse al meu.

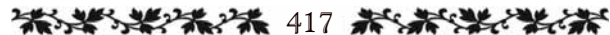
Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

La dulcele celor necuvântătoare m-am plecat, Iisuse și necuvântător m-am făcut; și lor, o Iisuse al meu, Mântuitorule, cu adevărat m-am asemănat eu, ticălosul, ca un pățimaș; pentru aceasta, Iisuse, izbăvește-mă de toată josnicia.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Am căzut, Iisuse, între tâlharii cei stricători de suflet și sunt dezbrăcat acum de haina cea țesută de Dumnezeu, Iisuse al meu, și zac plin de răni grele; toarnă peste ele untdelemn și vin, Hristoase al meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai purtat, mai presus de cuvânt, pe Iisus Hristos, Dumnezeuul meu, Născătoare de Dumnezeu Marie, pe Acela roagă-L pururea să mântuiască de nevoi pe robii și cântăreții tăi, Fecioară, ceea ce nu știi de bărbat.

Cântarea a 9-a

Pe Dumnezeu, Cuvântul, Care cu înțelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască pe Adam cel căzut cumplit în stricăciune din pricina mâncării; pe Cel ce din Sfânta Fecioară în chip negrăit S-a întrupat pentru noi, credincioșii, cu un gând în cântări să-L slăvim.

Stih: Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

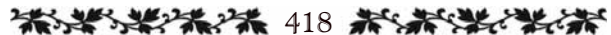
Pe Manase, Iisuse al meu, pe vameșul, pe desfrâ-nata, pe desfrânatul, Milostive Iisuse, și pe tâlharul am întrecut, Iisuse al meu, cu fapte de rușine și de ocară, Iisuse. Ci Tu, Iisuse al meu, întâmpinându-mă, mântuiește-mă.

Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Pe toți cei ce au greșit de la Adam, Iisuse al meu, mai înainte de Lege și în Lege, Iisuse, și după Lege și în legea harului, Iisuse al meu, i-am covârșit cu patimile, eu ticălosul, ca un pățimaș; ci Tu, Iisuse al meu, cu judecățile Tale, mântuiește-mă.

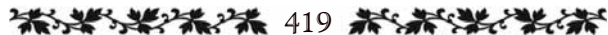
Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Să nu fiu osebit, Iisuse al meu, de slava Ta cea negrăită; să nu dobândesc, Iisuse, șederea cea de-a stânga, preadulce Iisuse; ci Tu, împărtășindu-mă oilor Tale celor de-a dreapta, Hristoase Iisuse al meu, fă-mi odihnă, ca un îndurat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe Iisus, Născătoare de Dumnezeu, pe Care L-ai purtat, Marie, Fecioară curată, ceea ce singură nu știi de bărbat, roagă-L ca pe Fiul tău și Făcătorul să izbăvească pe cei ce aleargă la tine, de ispite și de nevoi și de focul ce va să fie.

„Că fărădelegea mea eu o voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu” (Psalmul 37, 18)

ÎNDREPTAR DE SPOVEDANIE

Iată, fiule, Hristos stă nevăzut, primind mărturisirea ta cea cu umilință. Deci nu te rușina, nici te teme ca să ascunzi de mine vreun păcat, ci fără sfială spune toate câte ai făcut, ca să iei iertare de la Domnul nostru Iisus Hristos. Și eu sunt numai un martor, ca să mărturisesc înaintea Lui toate câte îmi vei spune mie; iar de vei ascunde de mine ceva, să știi că toate păcatele îndoite le vei avea. Ia seama dar, de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindecat. (din slujba Tainei Spovedaniei)

- M-am îndoit (și încă mă mai îndoiesc) de adevărurile creștine revelate (arătate) în Sfânta Scriptură sau Tradiția Sfinților Părinți.
- M-am rușinat a susține adevărul credinței ortodoxe înaintea oamenilor care aveau idei potrivnice sau erau indiferenți față de învățătura ortodoxă.
- M-am îndoit că prin sincera spovedanie se pot ierta toate păcatele mărturisite.
- Am păcătuit cu încredere prea mare în Dumnezeu, zicând că El este milostiv și mă va ierta și pentru aceasta pot păcătui mereu.
- Am avut în viață momente de deznădejde, păcătuiind continuu, crezând că Dumnezeu tot nu mă va ierta.
- Mi-am pus în gând, mi-am dorit și încercat să-mi pun capăt vieții.
- Am avut tendința de a asculta de învățăturile eretice ale stilștilor, protestanților sau ale altor religii, susținând că toate sunt bune.

- Am crezut în doctrine New Age – spiritism, yoga, reîncarnare, hipnoză, descântece, școli teosofice, raționaliste, participând la ritualuri și credințe oculte demonice.
- Am cârtit împotriva lui Dumnezeu în încercări și ispite.
- Am apelat la vrăjitoare, descântătoare, țigănci, prezicători.
- Am făcut eu însumi farmece, vrăji; am ghicit, am descântat, am explicat visele, vedeniile, zodiacul.
- Am crezut în superstiții (13 poartă ghinion, marța e rea, potcoava aduce noroc, ieșirea unui preot în cale e semn rău).
- Am purtat talismane sau alte lucruri ca să am noroc.
- Îmi împodobesc trupul cu tot felul de podoabe și deșertăciuni călcând normele morale ale Sfintei Biserici.
- Ca femeie, m-am coafat, rujat, pudrat, pensat, machiat; mi-am tuns părul scurt, obișnuiesc să port pantaloni; am mers la Sfânta Biserică în pantaloni, cu capul descoperit.
- Nu m-am rugat cu credință; nu m-am străduit să țin mintea la rugăciune, purtând de bunăvoie gândul la tot felul de lucruri lumești.
- Nu mi-am făcut pravila de rugăciune și canonul rânduind de duhovnic.
- În rugăciune am cerut lui Dumnezeu ceea ce nu se cuvine sau numai lucruri materiale, ignorând dobândirea celor spirituale.
- Nu am mulțumit lui Dumnezeu după îndeplinirea unor cereri.
- Am vorbit de rău slujitorii Sfintei Biserici.
- Am ispitit pe Dumnezeu expunându-mă la diferite pericole ca să văd dacă mă va păzi.
- În caz de boală am refuzat ajutorul medical, sfidându-i pe doctori.
- Am apelat la medicina alternativă: homeopatie, acupunctură, radiestezie, cromatoterapie.

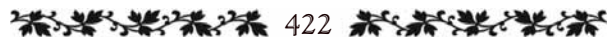
- Am crezut că mă voi mântui numai prin faptele mele bune și nu prin milostivirea și mila lui Dumnezeu.

- Am fost lacom după bani și avere.
- M-am purtat cu zgârcenie față de familie, lipsindu-o de cele trebuincioase.
- Am risipit și cheltuit banii la jocuri de noroc, în centre de distracție.
- Am fost indiferent și zgârcit față de cei săraci evitând să fac milostenie.
- Obişnuiesc să mănânc cu nesocotință (peste măsură, fără de rânduială), făcându-mă rob pântecelelui.
- M-am prefăcut a fi un bun creștin, în realitate trăind ca un păgân.
- Am crezut în vise.
- Am idolatrizat persoane sau grupuri de artiști, sportivi, oameni politici sau din alte domenii.
- M-am mândrit cu calitățile trupești sau sufletești, prin cuvinte sau acțiuni.
- M-am arătat plictisit față de cele duhovnicești și m-am preocupat în mod exagerat de cele lumești (glume, șuete, vorbire fără rost, pălăvrăgeală).

- M-am jurat pe numele lui Dumnezeu, pe numele altor lucruri sau persoane sfinte.
- Am pus pe alții să se jure pentru a crede ceea ce spun.
- Nu mi-am împlinit făgăduințele făcute lui Dumnezeu sau altor persoane.
- Am făcut glume despre credința creștină alături de cei necredincioși, profanând cuvintele Sfintelor Scripturi.
- Am hulit pe Dumnezeu (sau pe sfinți) și Sfintele Taine.

- Am înjurat dând diavolului soția, copiii, animalele etc.
- Am blestemat pe copiii mei și alte persoane.

- Nu am mers la sfânta biserică duminica și în sărbători.
- Am pierdut timpul – acasă la televizor, prin baruri sau în plimbări – în timpul Sfintei Liturghii.
- Am îndemnat pe alții să nu meargă la biserică.
- M-am dus prea târziu sau am plecat înainte de a se încheia slujba.
- Am intrat în biserică nespălat, neprimenit (sau ca femeie în zile de necurăție).
- Am mers la biserică doar de ochii lumii, nu din credință și dragoste față de Dumnezeu.
- Nu am ascultat cu evlavie sfintele slujbe: am vorbit, am râs, am făcut tulburare prin comportamentul meu.
- Am lucrat în duminici sau sărbători; am făcut curat, am fost la muncile câmpului, am făcut cumpărături, am făcut afaceri sau alte treburi pe care le puteam face în altă zi.
- Nu am postit (în lipsa unui motiv serios de sănătate) în zile rânduite de sfânta biserică: miercurea și vinerea sau în cele patru posturi de peste an.
- Nu m-am spovedit în posturi și atunci când am căzut în păcate grele.
- Nu m-am pregătit de Spovedanie prin cercetarea păcatelor și citirea sfintelor rugăciuni.
- Am ascuns păcate la Spovedanie din rușine față de preot.
- M-am dezvinovățit dând vina pe altcineva sau pe diferite împrejurări în care am fost ispitit.
- Nu m-am împărtășit atunci când mi s-a dat dezlegare; m-am împărtășit fără dezlegare de la preot.
- După Sfânta Împărtășanie am revenit imediat la păcate, întinând Sfintele Taine (scuipat, băut, înjurat etc.).

- Ca părinte, nu am avut grijă în egală măsură de fiecare dintre copiii mei.
- Am împiedicat pe copiii mei de a merge pe calea credinței (să se călugărească, să meargă la biserică, etc); i-am îndemnat la rău, i-am încurajat la păcate.
- Am hotărât și forțat pe copii să devină monah sau preot fără ca acesta să simtă vreo chemare spre aceasta.
- Nu m-am îngrijit de mântuirea copiilor mei; nu i-am dus la Spovedanie și Împărtășanie și nu le-am dat exemplu prin purtarea mea.
- Când copiii mei au greșit nu i-am muștrat, nu i-am pedepsit și nu i-am oprit de la păcate.
- Uneori am fost prea aspru și i-am pedepsit pe copiii mei pe nedrept.
- Am fost neascultător față de părinții mei, i-am urât când m-au îndemnat să nu fac păcate.
- Nu mi-am îndeplinit datoria față de părinții mei, am fost neascultător, i-am batjocorit, i-am vorbit de rău, blestemat, i-am părăsit la neputințe și greutăți.
- Nu am ascultat de cei mai mari ai mei (profesori, conducători, șefi), atunci când mă învățau de bine.
- Nu am ascultat de părinții mei duhovnicești (duhovnic, naș), nu m-am rugat pentru ei, i-am vorbit de rău, i-am batjocorit.
- Ca naș nu m-am îngrijit de fiii mei duhovnicești (fini).
- În viața de familie ca soț (soție) nu m-am îngrijit de soția (soțul) meu: ne-am obișnuit a ne certa, ne-am bătut, am smintit copiii prin purtarea noastră, nu am întreținut armonia în familie.
- Ca soț nu m-am îngrijit de soția mea cum trebuia, am supărat-o, am întristat-o, am umilit-o, am considerat-o inferioară mie.
- Ca soție nu mi-am ascultat bărbatul, nu am răbdat când era nervos ci l-am contrazis.

- Am ucis de voie sau fără de voie.
- Am îndemnat (determinat) pe alții să ucidă.
- Am băgat zăbanie, vrajbă despre alții, făcându-i să sufere din pricina mea.
- M-am bucurat de paguba, nenorocirea, necazul aproapelui.
- Nu am iertat pe cei ce mi-au greșit.
- Am umilit pe cei săraci, pe orbi, ologi sau alți nefericiți; i-am batjocorit, i-am alungat când au venit la mine să-mi ceară vreun ajutor.
- M-am păzit să nu fac copii folosind diferite metode.
- Am avortat copii (cu voie sau fără de voie) sau am ajutat pe alții să facă acest păcat.
- Mi-au murit copiii (nebotezați sau botezați) din vina mea.
- Sunt scandalagiu și am pus pe alții să se certe sau să se bată chiar și numai pentru a mă distra.
- Sunt agresiv, mă mânia ușor, mă cert pentru lucruri mărunte.
- Am mâncat și băut peste măsură, m-am îmbuibat.
- Am patima fumatului, am îndemnat și pe alții.
- Am comercializat și consumat droguri.
- Am patima beției, beau peste măsură, nu mă pot stăpâni, cheltuind bani și sănătate.

- Am avut cugete trupești necuviincioase; le-am păstrat în suflet și m-am îndulcit cu ele.
- Am privit fețe străine cu gânduri desfrânate.
- Am făcut malahie (masturbare) singur sau cu alții.
- Am desfrânat cu fecioare, văduve, fețe bisericesti, rude sau cu cei de alte credințe.
- Am preacurvit cu animale.

- Am avut relații sexuale cu persoane de același sex.
- M-am unit cu femeia mea peste fire.
- Am preacurvit cu femei căsătorite, cu fețe bisericesti, cu rude spirituale, cu copiii mei, etc.
- Am trăit în concubinaj.
- Am avut legături trupești înainte de cununie.
- Am trăit trupește cu soția în zilele de post, Duminică și în sărbători, în timpul perioadei lunare a soției sau în cele patruzeci de zile după naștere.
- Am avut vise necurate în timpul somnului, pătimind și scurgere.
- Fiind copil am jucat diferite jocuri pătimase, desfrânate, necuviincioase cu alte fete sau băieți.
- Am privit la imagini pornografice, erotice (filme, pagini de internet, reviste, reprezentatii în cluburi etc).

- Mi-am pus în gând să fur să înșel, să nu-mi plătesc datoriile.
- Am furat, înșelat statul, pe aproapele sau Biserica.
- Am vândut marfă falsificată, stricată; am luat un preț mai mare decât cel convenit.
- Am mutat hotarul furând de la vecinul.
- Am înșelat la cântar, nu am spus adevărul despre marfa vândută.
- Am găsit lucruri și știind ale cui sunt, nu le-am înapoiat, păstrându-le pentru mine.
- Am împrumutat bani sau alte bunuri și nu le-am înapoiat.
- Am sfătuit pe alții să fure, să facă rău, ajutându-i și eu la aceasta (i-am ascuns în casă).
- Nu mi-am plătit datoriile față de stat; am făcut declarații false, înșelând statul.
- Având posibilitatea să înlătur pagubele aproapelui, nu l-am ajutat.

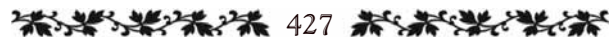
- Am tras cu urechea ca să folosesc cele auzite în scopuri rele (calomniere, înșelăciune, autojustificare etc).
- Am participat la jocuri de noroc, nedreptățindu-mi familia și furând apoi și pe aproapele.

- Am mărturisit strâmb împotriva aproapelui în fața oamenilor, pricinuindu-i păgubire sufletească sau materială.
- Am grăit minciuni de tot felul.
- Am stat la îndoială să spun adevărul.
- Am vorbit altfel decât am gândit (am vorbit cu două înțelesuri).
- Am flatat pe aproapele cu laude mincinoase pentru a-mi asigura stima lui sau alte foloase.
- Am mințit la judecată ca pârât, ca inculpat sau ca martor.
- Am mințit la mărturisire, de rușine, din teama de a-mi dezvălui unele însușiri rele ale mele sau unele păcate rușinoase.
- Am obiceiul de a retransmite informațiile sau secretele aproapelui încredințate numai mie.

- Am dorit femeie străină (sau bărbat).
- Am invidiat pe aproapele meu pentru reușita lui.
- Am râvnit la averea aproapelui.
- Mi-am comparat viața cu cei mai bogați decât mine și am fost cuprins de tristețe pentru că nu am cât ei.
- M-am supărat pe aproapele din diferite motive și am căutat motive să-l micșorez sau să-l desconsider în fața celorlalți.
- M-am făcut părtaș la păcate străine.
- Nu am destulă credință, nădejde și dragoste.

RUGĂCIUNI DUPĂ SPOVEDANIE

Cât va fi de înfricoșătoare judecata Ta, Doamne, îngerii stând înaintea, oamenii în mijloc adunându-se, cărțile deschizându-se, faptele cercându-se, gândurile întrebându-se! Ce judecată va fi mie celui zămislit în păcate? Cine-mi va stinge văpaia, cine-mi va lumina întunericul, de nu mă vei milui Tu, Doamne, ca un iubitor de oameni?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeu, ca oarecând femeii celei păcătoase și mă învrednicește să ud picioarele Tale, Celui ce m-ai scos din calea rătăcirii, și ca un mir cu bună mireasmă să-ți aduc viață curată, agonisită mie prin pocăință, pentru ca să aud glasul Tău cel dorit: „Credința ta te-a mântuit, mergi în pace”.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Neînfruntată nădejdea ta, Născătoare de Dumnezeu, având, mă voi mântui; folosința ta agonisind, Preacurată, nu mă voi teme. Izgoni-voi pe vrăjmașii mei și îi voi înfrânge pe ei. Întru singur acoperământul tău îmbrăcându-mă, ca într-o platoșă, și întru ajutorul tău cel atotputernic rugându-mă, strig către tine, Stăpână: Miluiește-mă cu rugăciunile tale și mă scoală din întunecatul somn, spre a te slăvire, cu puterea Celui ce s-a întrupat din Tine, a Fiului lui Dumnezeu.

Rugăciunea întâia

Doamne, Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, izvorătorul înțelepciunii și al harului, deschide buzele mele, ale păcătosului, și mă învață cum se cuvine și

pentru ce se cade să mă rog. Că Tu ești Cel ce știi mulțimea cea mare a păcatelor mele. Iată, cu frică stau înaintea Ta. Îndreptează viața mea, Cel ce îndreptezi toată zidirea cu cuvântul și cu puterea cea nespusă a înțelepciunii, Cel ce ești liman celor înviforați, și-mi arată calea, pe care voi merge. Dă cugetelor mele duhul înțelepciunii Tale, nepriceperii mele, duhul înțelegerii. Cu duhul temerii de Tine umbrează faptele mele și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele; cu duh stăpânitor întărește alunecarea gândului meu. Ca în toate zilele fiind îndreptat spre cele de folos cu Duhul Tău Cel bun, să mă învrednicesc a împlini poruncile Tale și pururea să-mi aduc aminte de slăvită venirea Ta, care va cerceta faptele noastre. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Multmilostive, mulțumescu-Ți că prin mărturisirea mea cea către duhovnicescul meu părinte, m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau de la Tine iertarea păcatelor mele, ca David, cel care a zis: „Juratu-m-am și am zis ca să păzesc judecățile dreptății Tale”. Făgăduiesc înaintea Ta, cu voința întregă a sufletului meu, că mai bine aleg să mor decât să mai fac de acum înainte vreun păcat de moarte și să amărăsc cu ceva bunătatea Ta cea nemărginită. Dar de vreme ce voința mea singură este neputincioasă și fără de ajutorul Tău ca să rămân până la sfârșit neschimbat în această hotărâre nu-mi este cu putință, dă-mi Doamne, ca să petrec cealaltă vreme în pace și întru pocăință și să dobândesc întru această viață harul Tău, iar în cealaltă fericirea de veci. Pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Urmând a ne împărtăși cu Preacuratele Taine, după rugăciunile obișnuite de seară, se face începutul și se zic rugăciunile începătoare: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12). Apoi: Doamne miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), apoi Psalmul 50 (vezi pag. 14). Și îndată:

Canonul

Cântarea I

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Pâine a vieții celei veșnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt, Milostive Doamne, și scump Sângele Tău, și tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

Învrednicește-mă, Stăpâne, pe mine nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat și să beau Sângele Tău cel preascump, cu credință și cu dragoste.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce ești bună și binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat și de mântuire lumii, învrednicește-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a 3-a

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii mele, ca fiind curățit, în cuget curat, cu credință și cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtășirea Darurilor Tale.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

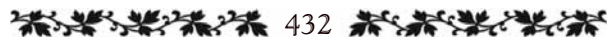
Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie preacuratul Tău Trup și dumnezeiescul Tău Sânge, și spre împărtășirea cu Duhul Sfânt și spre viața de veci, Iubitorule de oameni, și spre îndepărtarea durerilor și a necazurilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău și cu scump Sângele Tău, și să slăvesc bunătatea Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preacurată, ceea ce ești masă a Pâinii Vieții, care s-a pogorât de sus, pentru milă, și a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Aceasta și să fiu viu.

Sedealna

Foc și lumină să-mi fie mie primirea preacuratei și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor și luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înșelăciunii vrăjmașului cele sfinte, nici Îți voi da sărutare înșelătoare, ci ca desfrânata, căzând înaintea Ta, și ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta.

Cântarea a 4-a

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Întrupându-Te, Mult-milostive, voit-ai a Te da spre înjunghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta, mă rog Ție să curățești și păcatele mele.

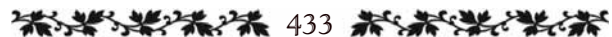
Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

Tămăduiește rănila sufletului meu, Doamne, și mă sfințește tot și mă învrednicește, Stăpâne, să fiu părtaș dumnezeieștii Tale Cine celei de taină eu, ticălosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținând ochii inimii în sus și strigând către Mântuitorul: Întărește-ne și ne înțelepțește, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fă și mie milostiv pe Cel pe Care L-ai purtat în pântecul tău, Stăpână, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și fără de prihană, ca, primind înăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

Cântarea a 5-a

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău și petrece întru mine precum ai făgăduit, că iată mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc și beau Sângele Tău.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

Cuvinte al lui Dumnezeu și Dumnezeule, cărbunile Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare și Sângele Tău spre curățirea întinatului meu suflet.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Având suflet întinat și buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, și să primesc Trupul Tău, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Marie, Maica lui Dumnezeu, care ești sălaș scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăși cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a 6-a

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Mintea și sufletul, inima și trupul, sfințește-mi-le Mântuitorule și mă învrednicește fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoșătoarele Tale Taine.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

Ca înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău și întărirea vieții, prin împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cu frică și cu cutremur să ne apropiem toți de dumnezeieștile Taine ale lui Hristos și să primim adevăratul și sfântul Lui Trup și adevăratul, sfântul și scumpul Lui Sânge.

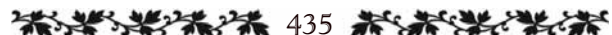
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfințește-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieștile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale

Doamne miluiește (*de trei ori*). Slavă... Și acum ...

Condacul

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău și dumnezeiescul

Tău Sânge, și să mă împărtășesc cu preacuratele și înfricoșătoarele Tale Taine, Stăpâne, și să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osândă, ci spre viața veșnică și fără de moarte.

Cântarea a 7-a

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Împărtășirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăți, lumină, viață, nepătimire și solire spre adăugirea și înmulțirea dumnezeieștii Tale bunătăți, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur ești bun.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

Izbăvește-mă de patimi, de vrăjmași, de nevoi și de tot necazul, pe mine cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste și cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare și dumnezeiești și-Ți cânt Ție: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Suflete al meu ticălos, suflete pățimaș, spăimân-tează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând și bătându-te în piept, strigă și zi: Doamne, curățește-mă pe mine, desfrânatul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ție celei curate,

mă rog acum eu, robul tău cel necurat: Pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curățește-mă întru totul de întinăciunea trupului și a sufletului.

Cântarea a 8-a

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Cereștilor, înfricoșătoarelor și Sfintelor Tale Taine, Hristoase și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină și pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaș a fi mă învrednicește, Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, și eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău și beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara și ca iarba. O, înfricoșătoare Taină, o, milostivire a Iui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu dumnezeiescul Trup și Sânge și mă fac fără stricăciune.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecel tău s-a copt Pâinea cea dumnezeiască a vieții, păzind nevătămat pântecel tău cel nevinovat. Pentru

aceasta te laudăm pe tine ca pe hrănitorea noastră, întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Bun este Domnul, gustați și vedeți; că de demult pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, și odată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtășesc cu Dânsul.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

Cu sufletul și cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ți fiu Ție locaș prin împărtășirea Sfințelilor Taine, avându-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl și cu Duhul, Făcătorule de bine, Mult-milostive.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ca focul și ca lumina să-mi fie mie Trupul și Sângele Tău cel scump, Mântuitorul Meu, arzând materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta, te laudă pe tine, Stăpână, tot neamul și te mărește mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpânește toate, luînd ființă omească.

Și îndată: *Cuvine-se cu adevărat... (vezi pag. 22) Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12), troparul zilei, al praznicului, de este praznic împărătesc, sau al sfântului. Doamne miluiește (de 40 de ori). Nepătată, neîntinată... Și ne dă nouă, Stăpâne... (vezi pag. 45). Apoi troparele de umilință: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă... Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum... Ușa milostivirii deschide-ne-o nouă... (vezi pag. 36-37).*

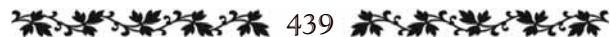
A doua zi, se face începutul, zicând: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc acești psalmi:

Psalmul 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul mi l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătiti-mă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va povățui în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul și plinirea lui; lumea și toți cei ce locuiesc într-însa. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a așezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului și cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile și curat cu

inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: «Tot omul este mincinos». Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ție-Ți voi jertfi jertfă de laudă și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia (de trei ori) și trei metanii. Și aceste tro-pare:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară și curățește inima mea, făcând-o biserică a preacuratului Tău Trup și

Sânge și nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Spre împărțășirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine, laolaltă cu cei vrednici, haina mă vedește că nu este de cină și osândă voi pricinui preapăcătosului meu suflet; ci curățește, Doamne, necurăția sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

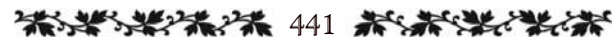
Mare este mulțimea păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Curată, la tine alerg, având trebuință de mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Iar în Sfânta și Marea Joi, se zice acest tropar:

Când măriții ucenici, la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit; fugi de sufletul nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție.

Apoi: Doamne miluiește (de 40 de ori), și metanii câte vom putea. După aceasta, zicând aceste stihuri, să fim cu luare aminte spre îndreptarea noastră.

Trupul Stăpânului vrând să-L primești spre hrană, Fii cu frică să nu te arzi, că foc este;

Sângele Lui vrând să-L bei spre împărțășire,
Mergi și cu cei ce te-au mîhnit te împacă,
Și așa îndrăznește de ia hrana sfântă.
Vrând să te-mpărțășești cu Jertfa de Taină,
Cu-al Stăpânului Trup făcător de viață,
Întru acest chip te roagă cu cutremur:

*Rugăciunea întâi
(a Sfântului Vasile cel Mare)*

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi, făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună-veșnic cu Dânsul și împreună fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă ai purtat trup și Te-ai răstignit, și Te-ai jertfit pentru noi cei nemulțumitori și nerecunoscători și cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Înсуși Împărate, Cel ce ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit, Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mîniat bunătatea Ta, călcând învățăturile Tale și neascultând poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelung-răbdător și mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul așteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: „Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu“. Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, „ci vrei ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină“. Pentru aceasta și eu, deși sunt nevrednic cerului și pămîntului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmierdărilor și am necinstit chipul Tău, dar fiind

făptura și zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul. Ci nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: Primește-mă deci și pe mine, Iubitorule de oameni Hristoase, ca pe desfrânata și ca pe tâlharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii și tămăduiești neputințele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, și mă curățește de toată necurăția trupului și a sufletului. Învață-mă să săvârșesc sfințenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu primind particica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup și Sânge, și să Te am pe Tine locuind și petrecând întru mine împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Așa, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărțășirea preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărțășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc particica Sfintelor Tale Taine, spre împărțășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit, la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nesticăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciunea a doua
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)*

Doamne, Dumnezeuul meu, știu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu aflî în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul.

Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet, și în întinatul meu trup. Și precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosu-lui și păcătosului meu suflet. Și precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milostivește și de mine păcătosul, care vin și mă ating de Tine. Și precum nu Te-ai scârbit de întinata și necurata ei gură, ce Te-a sărutat, așa nu Te scârbi nici de întinata și mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate și pângărite, și de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele preasfântului Tău Trup și al scumpului Tău Sânge spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșelilor mele celor multe, spre pază de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea și mutarea răului și vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea Împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă și ca nu cumva rămânând de parte prea multă vreme de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțelegător. Pentru aceasta, mă rog Ție, Cel ce singur ești Sfânt, Stăpâne: Sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchiile și măruntaiele; înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele și sfințenia Ta fă-o neștersă de la mine. Și-mi fii mie ajutor și folositor, îndreptând în pace viața mea și învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii Tale și ale slujitorilor Tăi

celor fără de trup, ale preacuratei puteri, și pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

*Rugăciunea a treia
(a Sfântului Simeon Metafrastul)*

Doamne, Cel ce singur ești curat și fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele și fecioreștile sânghiuri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh și cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea și puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare și mântuitoare: crucea, piroanele, sulița, moartea, omoară-mi patimile cele trupești, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene, prin gânduri bune și risipește duhurile cele viclene. Cel ce cu învierea Ta cea de a treia zi și de viață purtătoare ai ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăință. Cel ce cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat și l-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă prin împărtășirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiți. Cel ce prin pogorârea Mîngâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe sfinții Tăi ucenici, arată-mă și pe mine a fi locaș al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăși să judeci toată lumea întru dreptate, binevoiește să Te întâmpin și eu pe nori, pe Tine, Judecătorul și Făcătorul meu, împreună cu toți sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc și să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciunea a patra
(a Sfântului Simeon Metafrastul)*

Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefățar-nicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeu, primind întrebare și dând răspuns de relele ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta și înaintea înfricoșătorilor și sfinților Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele și fărădelegile, dându-le pe față și vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea și-mi iartă toate păcatele mele; vezi, că s-au înmulțit mai mult decât perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvârșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Că iată și cu faptele am făcut desfrânare și preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deșartă, înfierbântare la răs, beție, lăcomie a pîntecelui, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de slavă, hrăpire, nedreptate, agonisire de rușine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simțirile și toate mădularele mi le-am întinat și le-am stricat și de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaş diavolului. Și știi, Doamne, că fărădelegile mele au covârșit capul meu, dar mulțimea îndurărilor Tale este neasemănată, și mila bunătații Tale cea fără de răutate este nespasă și nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, preaminunate Împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine păcătosul; arată-mi puterea bunătații Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate și mă primește pe mine păcătosul, cel ce mă întorc; primește-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul și pe desfrânata. Primește-mă pe mine cel ce peste măsură Ți-am greșit și cu cuvântul și cu lucrul și cu pofta cea fără de cale și cu gândul

cel întunecat. Și precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, așa mă primește și pe mine, păcătosul; că mult am greșit și m-am spurcat și am scârbit Duhul Tău cel Sfânt și am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvântul și cu gândul, noaptea și ziua, pe față și într-ascuns, cu voie și fără de voie. Și știi că vei pune înaintea mea păcatele mele în același chip în care le-am făcut și mă vei întreba de cele ce cu știință, fără de iertare, am greșit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine și nici cu urgia Ta să mă pedepsești. Miluiește-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci și zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta? Ție Unuia am greșit, dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta. Că eu sunt adâncul păcatului și nu sunt vrednic, nici în stare a căuta și a privi înălțimea cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele, celor fără de număr; că toate lucrurile rele și închipuirile și meșteșugurile diavolești, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările și alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci, cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, și înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruiește iubirea Ta de oameni mulțimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor și după îndurărilor și milele Tale slăbește, lasă, iartă-mi toate câte am greșit Ție; că s-a umplut de multe rele sufletul meu și nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta

și să nu-mi răsplătești mie după faptele mele, ci întorcându-mă, sprijinește-mă, izbăvește sufletul meu de relele ce au crescut într-însul și de agonisirile lui cele cumplite. Miluiește-mă pentru mila Ta, ca unde s-a înmulțit păcatul să prisosească harul Tău, și să Te laud și să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că Tu ești Dumnezeu celor ce se pocăiesc și Mântuitorul celor ce greșesc și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciunea a cincea
(a Sfântului Ioan Damaschin)*

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu al nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile mele cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește să mă împărtășesc, fără de osândă, cu dumnezeieștile, preaslăvitele, preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățire și sfințire și spre dobândirea vieții și Împărăției ce va să fie, spre zid și ajutor, spre izgonirea celor potrivnici și spre pierderea greșelilor mele celor multe; că Tu ești Dumnezeu milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciunea a șasea
(a Sfântului Vasile cel Mare)*

Stiu, Doamne, căci cu nevrednicie mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu scump Sângele Tău, și vinovat sunt, și osândă mie însumi mănânc și beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de

Trupul și Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeu al meu. Ci îndrăznind spre îndurărilor Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru dânsul“. Deci, milostivește-Te, Doamne, și nu mă pedepsi pe mine păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Și să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire și curățire, spre luminare și pază, spre mântuirea și sfințirea sufletului și a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele și a lucrării diavolești, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele; spre îndrăznirea și dragostea cea către Tine, spre îndreptarea și întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune și a desăvârșirii, spre plinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

*Rugăciunea a șaptea
(a Sfântului Simeon Noul Teolog)*

Din buze spurcate, din inimă pangărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primește-mi rugăciunea, Hristoase al meu, și neînălăturându-mi nici cuvintele, nici obișnuințele, nici nerușinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, și mai ales mă și învață ce mi se cuvine a face și a grăi. Greșit-am mai mult decât desfrânata, care aflând unde sălășluiești, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos și Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să țin și să sărut picioarele Tale și cu izvor de lacrimi, ca și cu niște mir de mult preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățește-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greșelile și îmi dă îndreptare. Știi

mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele și rănile mele le vezi, dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeu meu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătura vreoa parte. Cele încă nesăvârșite de mine le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta se află scrise și cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este și toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate; încât, cu inimă curată, cu gând înfricoșat și cu suflet smerit să mă împărtășesc cu Tainele Tale cele preacurate și preasfinte, cu care se îndumnezeiește și se face viu tot cel ce mănâncă și bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: „Tot cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămîne și Eu întru dânsul“. Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului și Dumnezeului meu, că cel ce se împărtășește cu Darurile cele dumnezeiești și îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce ești din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi și cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greșelile mele și să mă împărtășesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață și fără de prihană, ca să rămân precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleșug înșelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău, și înșelându-mă să mă depărteze și de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta și cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut și pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, așa mă primește și pe mine, desfrânatul și spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Știu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greșit Ție, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar

și aceasta știu, că mărimea greșelilor mele și mulțimea păcatelor mele nu covârșesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curățești și îi luminezi și cu lumina îi unești, părtăși Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; și, lucru străin de gândurile îngerești și omenești, vorbești cu ei, de multe ori, ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, și punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă și cutremurându-mă, cu focul mă împărtășesc; iarbă uscată fiind eu, și - străină minune! - mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvântat, acum și în veci. Amin.

*Rugăciunea a opta
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)*

Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greșelile câte Ți-am greșit Ție, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, cu știință sau cu neștiință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri și ale tuturor sfinților care au bine-plăcut Ție din veac, binevoiește ca fără osândă să primesc sfântul și preacuratul Tău Trup și scumpul Tău Sânge spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

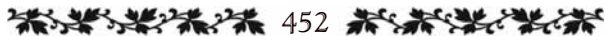

***Rugăciunea a noua
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)***

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub Macoperământul sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind mă apropii. Poruncește-mi, și voi deschide ușile pe care Tu însuși le-ai zidit și intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți care au venit la Tine cu pocăință i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur ești binecuvântat totdeauna, acum și în vecii vecilor. Amin.

***Rugăciunea a zecea
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)***

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie păcătosului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău căderile în păcat, smintelile și greșelile mele toate câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua și ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată și ocrotitoare și izbăvitoare a mea, învrednicește-mă fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare

și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele, și a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

***Rugăciunea a unsprezecea
(a Sfântului Ioan Damaschin)***

Inaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeu, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe cananeanca și ai deschis tâlharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de Tine, ca pe desfrânata și pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe dânsele și-mi luminează simțurile cele sufletești, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânță Te-a născut pe Tine, și ale puterilor cerești, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

***Rugăciunea a douăsprezecea
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)***

Cred, Doamne, și mărturisesc, că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși preacurat Trupul Tău și acesta este însuși scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi

iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul, cele cu știința și cu neștiința și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Deci, mergând să te împărtășești, să zici în taină aceste stihuri ale lui Metafrast:

Iată mă apropii de Sfânta Împărtășire.
Și-mpărtășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi,
Că Tu ești foc, și arzi pe cei nevrednici,
Ci mă curățește de toată-ntinarea.

Apoi:

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tîlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

După aceea, stihurile acestea:

Sângele cel îndumnezeitor, privind, te spăimân-tează, omule,
Că foc este și arde pe cei nevrednici.
Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește,
Îmi îndumnezeiește sufletul, și-mi hrănește mi-nunat mintea.

Apoi aceste tropare:

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde cu focul cel fără de materie păcatele mele și mă învred-nicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine,

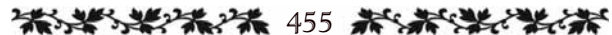
ca de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

Întru strălucirile sfinților Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește că nu este de nuntă, și voi fi legat și lepădat de îngerii. Ci curățește, Doamne, întinăciunea sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

După aceea se zice această rugăciune:

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a Împărăției ce va să fie. „Iar mie bine-mi este a mă alipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele“.

Și iarăși: Cinei Tale celei de taină... Și așa, cu umilință, să mergem să ne împărtășim.

RUGĂCIUNILE DE MULȚUMIRE DE DUPĂ DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂȘIRE

După cei vei primi împărtășirea sfântă a făcătoarelor de viață Daruri, laudă adu și mulțumire mare, și cu căldură Domnului te roagă:

Slavă Ție, Doamne! Slavă Ție, Doamne! Slavă Ție, Dumnezeuului nostru!

Apoi citește următoarele rugăciuni:

Rugăciunea Sfântului Vasile cel Mare

Mulțumesc Ție, Doamne Dumnezeu meu, că nu m-ai lepădat pe mine păcătosul, ci părtaș a fi Sfințelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc Ție că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăși cu preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai înviat și ai dăruit nouă aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteștilor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvârșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea Împărăției Tale. Ca întru sfințenia Ta cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea și să nu mai vuez mie, ci Ție, Stăpânului și Binefacătorului nostru. Și așa, ieșind dintru această viață întru nădejdea vieții celei veșnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce laudă și dulceața cea fără de sfârșit a celor ce văd frumusețea cea nespūsă a feței Tale. Că Tu ești

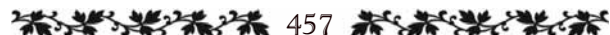
dorirea cea adevărată și veselia cea nespūsă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Altă Rugăciune a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor și Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru toate bunătățile câte mi-ai dat mie și pentru împărtășirea cu preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine. Deci mă rog Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, păzește-mă sub acoperământul Tău și sub umbra aripilor Tale, și-mi dăruiește până la suflarea cea mai de pe urmă cu cuget curat și cu vrednicie să mă împărtășesc cu Sfințele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Că Tu ești Pâinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sfântului Simeon Metafrast

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai ales intră în alcătuirea mădularilor mele și întru toate încheieturile, în rărunchi și în inimă și arde spinii tuturor păcatelor mele; curățește-mi sufletul; sfințește-mi gândurile și oasele; numărul deplin al celor cincisimțuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă și mă apără și mă păzește de tot lucrul și cuvântul pierzător de suflet; curățește-mă, spală-mă și mă îndreptează; înțelepțește-mă și mă luminează; arată-mă locaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului, ci Ție, casă, prin primirea Împărtășaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toți

sfinții, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli și cu aceștia și pe Preacinstita și Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primește-le, Milostive Hristoase al meu, și pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu însuși ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpân, toți slavă Îți înălțăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea Sfântului Chiril al Alexandriei

Țrupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie Împărtașania aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua Venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Rugăciunea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea și bucuria mea, mulțumesc ție că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaș preacuratului Trup și scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce ești Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluiește-mă și dă umilință și zdrobire inimii mele și smerenie gândurilor mele și ridicare din robia

cugetelor mele. Și mă învrednicește până la sfârșitul vieții, fără de osândă să primesc sfințirea preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăință și de mărturisire, ca să te laud și să te măresc pe tine în toate zilele vieții mele, că binecuvântată și preamărită ești în veci. Amin.

Apoi:

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, luminează spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... (vezi pag. 11-12).

Doamne miluiește (de 12 ori).

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

POMELNIC

Pentru cei vii

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe dreptcredinciosul tău popor și supune sub picioarele lui pe tot vrăjmașul și potrivnicul. Sădește în inima lui cele bune și de pace pentru Sfânta Biserică; pentru a dobândi, prin liniștea lui, viață lină și fără de gâlceavă, în dreapta credință, în deplină creștinătate și curăție. *(o închinăciune)*

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe prea fericiții patriarhi ai lumii și Prea Sfințitul și îndreptătorul Sinod, pe arhiepiscopul *(sau episcopul)* nostru *(N)*, pe toți arhieriei ortodocși, pe preoți, diaconi și pe tot clerul bisericesc, pe care i-ai pus să păstorească turma Ta cea cuvântătoare și, pentru rugăciunile lor, miluiește-mă și mă mântuiește și pe mine păcătosul. *(o închinăciune)*

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe dreptcredincioșii cărmuitori ai țării, pe mai-marii oștilor, pe căpeteniile orașelor și satelor și pe toți binecredincioșii și de Hristos iubitorii ostași. *(o închinăciune)*

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părintele nostru starețul *(N)* și pe frații noștri cei întru Hristos și, prin rugăciunile lor, mântuiește-mă și pe mine păcătosul. *(o închinăciune; această cerere o rostesc numai monahii)*

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părintele meu, duhovnicul *(N)* și-mi iartă păcatele prin rugăciunile lui. *(o închinăciune)*

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe toți cei ce se ostenesc și slujesc și pe cei ce cu osârdie au slujit în sfânt locașul acesta, frații noștri, cu lucrul mâinilor; pe cei puși în ascultări; iconomi, ajutoți de iconomi și pe cei împreună cu dânșii ostenitori, pe slugile mirenești, pe lucrătorii de pământ ai acestei sfinte mănăstiri și pe toți ortodocșii creștini către Tine. *(o închinăciune; această cerere o rostesc numai monahii)*

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părinții mei *(N)* pe frații, surorile, pe toate rudeniile cele după duh și după trup și pe prieteni; și le dăruiește lor pacea Ta, îndestulându-i cu bunătățile cele lumești și cu cele mai presus de lume. *(o închinăciune)*

Mântuiește, Doamne, și miluiește sfintele mănăstiri din Sfântul Munte, din România și de pretutindenea, și pe părinții și frații mei, care viețuiesc și petrec într-însele; și mă miluiește și pe mine, păcătosul, pentru rugăciunile lor. *(o închinăciune)*

Mântuiește, Doamne, și miluiește, după mulțimea îndurărilor Tale, pe toți sfinții ieroschimonahi, ieromonahi, ieroschidiaconi, ierodiaconi, schimonahi și monahi, schimonahii și monahii, și pe toți cei ce cu evlavie și cu înfrânare viețuiesc prin mănăstiri, prin pustii, prin peșteri, prin munți, prin închisori, prin crăpăturile pietrelor, prin ostroavele mărilor, în orice loc și latură și care slujesc și se roagă Ție cu creștinească, dreaptă și bună credință. Ușurează-le povara, mângâie-i în necaz și-i întărește în nevoită, cu puterea Ta; iar prin rugăciunile lor, dăruiește-mi și mie iertare de păcate. *(o închinăciune)*

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe bătrâni și pe tineri, pe săraci și pe sărmani, pe văduve și pe cei ce se află în neputințe, în griji, în nevoi, în rele

pățimiri, în robii, în temnițe și în închisori și, mai ales, pe cei izgoniți pentru Tine și pentru dreapta credință ortodoxă, de limbile cele fără de Dumnezeu și de cumpliții eretici, fiindcă sunt robii Tăi. Miluiește-i pe dânșii, cercetează-i, întărește-i, îi mângâie și degrab, cu puterea Ta, îi slobozește și le dă izbăvire de orice fel de greutate. *(o închinăciune)*

Pentru cei adormiți

Pomenește, Doamne, pe cei ce s-au mutat din viața aceasta: binecredincioșii împărați și domni, împărăteși și doamne, arhieriei ortodocși, preoți, diaconi, întregul cler bisericesc, cinul monahicesc, citori ai sfânt locașului acestuia, și-i odihnește împreună cu sfinții Tăi în veșnicele Tale locașuri. *(o închinăciune)*

Pomenește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi părinților mei *(N)*, fraților, surorilor și tuturor rudeniilor mele după duh și după trup, iertându-le lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie; dăruiește-le Împărăția și împărtășirea veșnicelor Tale bunătăți, îndulcirea Ta cea fără de sfârșit și fericita viață. *(o închinăciune)*

Pomenește, Doamne, pe toți cei ce au adormit întru nădejdea învierii și a vieții veșnice: părinți și frați ai noștri și dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni; sălășluiește-i cu sfinții Tăi acolo unde strălucește lumina feței Tale, iar pe noi miluiește-ne ca un bun și de oameni iubitor. *(o închinăciune)*